ΔΙΑΝΟΜΗ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 63 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 13
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 775
ΤΕΤΑΡΤΗ
29
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 0 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 15
ΚΑΣΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΡΩΜΑΙΟΥ
Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 7.8 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 2.7 ΜΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡ. ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΥ ΙΟΝΙΟΝ 8 ΑΣΘ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΕΩΣ ΤΕΤΑΡΑΓΜΕΝΗ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 771.8

200
184
350
170
245
210
245
584
818.50

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗΝ ΑΝΟΡΘΩΣΙΝ

ΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΡΑΪΧΣΜΠΑΝΚ Δρος ΓΙΑΛΜΑΡ ΣΑΚΤ

[Οὐδεὶς Γερμανὸς συνετέλεσε περισσότερον εἰς τὴν σταθεροποίησιν τοῦ γερμανικοῦ νομίσματος ἀπὸ τὸν δόκτωρα Σάχτ, τὸν Πρόεδρον τῆς Τραπέζης τῆς Γερμανικῆς Ἐπικρατείας. Ἡ νομισματικὴ μεταρρύθμισις τοῦ 1923 ἐπραγματοποιήθη τῇ ἐπεμβάσει αὐτοῦ ὡς ὑπάτου ἐπιτρόπου ἐπὶ τοῦ νομίσματος. Ἔκτοτε, ὡς Πρόεδρος τῆς Ράϊχσμπανκ, ἔπαιξε κεφαλαιώδη ρόλον εἰς τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας του, αἱ δὲ πρόσφατοι ἐπεμβάσεις του κατὰ τῆς πολιτικῆς τῶν ἐξωτερικῶν δανείων, τῆς ἀσκουμένης ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ τῶν δημοσίων ὀργανισμῶν, ἐπροκάλεσαν μεγάλον θόρυβον.]

Ἡ τιμὴ τοῦ μάρκου εἶναι σταθερὰ ἀ- τῆς 20 Νοεμβρίου 1923 καὶ ἐν τού- ς, ἐφ' ὅσον διατελοῦμεν ἐν ἀγνοίᾳ τί ὀφείλαμεν νὰ πληρώσωμεν ὡς ἐ- ορθώσεις, ἡ ἰσοσκέλισις τοῦ ἐμπορι- ἰσοζυγίου καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ μακρὸν χρόνον ἠπειλεῖτο ἔξωθεν. ντως, ὁ κίνδυνος ὅστις ἠπείλει τὸν ϋπολογισμὸν ἐξέλιπεν ὅταν τὸ σχέ- ν Ντὼζ ἐγένετο ὁριστικῶς δεκτόν. ς νόμος περὶ τῶν πιστωτικῶν ἱδρυμά- ν ἐψηφίσθη καὶ οἱ γερμανικοὶ σιδη- δρομοι κατέστησαν ἐχέγγυον τῶν πλη- ῶν Ντώζ. Ταυτοχρόνως ἡ Ράϊχσ- ανκ ἀναδιωργανώθη ἐπίσης καὶ ὁ ἔ- χος τινῶν ἐκ τῶν κυριωτέρων ἐσόδων Ράϊχ ἀνετέθη εἰς εἰδικὸν ἐπίτροπον. Κατόπιν τῆς συμφωνίας τοῦ Λονδίνου ς 30 Αὐγούστου 1924 καὶ τῆς ψηφί- ς τοῦ νόμου τῆς ἰδίας ἡμέρας (30 γούστου), δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ γερ- νικὴ βιομηχανία ὑπεχρεοῦτο νὰ παρά- κεφάλαιον 5 δισεκατομμυρίων διὰ ἀνάγκας τῆς Ἀντάντ, τὰ 800 ἑκα- μύρια χρυσᾶ μάρκα τοῦ σχεδίου ώζ, προστεθέντα εἰς τὸ κεφάλαιον ἐκ- αλλεύσεως τῆς χώρας, παρέσχον ἀ- δῶς τὸ οἰκονομικὸν στήριγμα τοῦ ὁ- ίου εἶχεν ἀνάγκην ἡ κατάστασις. Ἀ- τῆς υἱοθετήσεως τοῦ μέτρου τούτου, σταθεροποίησις ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ήρης. Ἐν τούτοις ἀπέμενον οὐκ ὀλίγα οβλήματα πρὸς ἐπίλυσιν. Ὁ κόσμος ῦ ἐμπορίου ἐδοκιμάσθη σκληρῶς ἐκ ς αἰφνιδίας μεταπηδήσεως ἀπὸ ἕνα ρτινον μάρκον καθημερινῶς ὑποτιμώ- νον εἰς ἕνα νόμισμα τελείως σταθε- όν, ἐν ᾧ ἡ χώρα ἦτο τόσον παντελῶς νὴ ρευστοῦ κεφαλαίου, ὥστε τὸ κεφά- ιον ἐκμεταλλεύσεως εἶχε κατέλθει εἰς δέκατον τοῦ προπολεμικοῦ. Μία λοι- ν τῶν πρώτων φροντίδων μας ὑπῆρ- ν ἡ ἀνασυγκρότησις μιᾶς ὁμαλῆς ἀγο- ᾶς τοῦ χρήματος καὶ τῶν κεφαλαίων, θόσον ἦτο πρόδηλον ὅτι διὰ χώραν τό- ον εὐρέος ἐκβιομηχανισμένην ὅσον ἡ ἰ- κή μας, ἀπαραίτητος προϋπόθεσις τῆς νορθώσεως τῆς παραγωγῆς ἦτο ἡ ἀνα- γκρότησις τῶν ρευστῶν κεφαλαίων.

* * *

Ὡρισμέναι διατάξεις τῆς νομισματι- ῆς νομοθεσίας κατελύθησαν, ὁ κύκλος ν ἐργασιῶν, καθὼς καὶ τὸ ποσοστὸν ν προμηθειῶν ἠλαττώθησαν κατὰ τρό- ν, ὥστε νὰ προκληθῇ τὸ ἐνδιαφέρον ῦ ἰδιώτου κεφαλαιούχου, ἡ δὲ ἰδιωτικὴ οεξοφλητικὴ ἀγορὰ ἀνεσυνεστάθη. αὐτοχρόνως ἡ Ράϊχσμπανκ κατέφυγεν μέτρα προωρισμένα νὰ εἰσαγάγουν ξιν καὶ μέθοδον εἰς τὴν διαχείρισιν ι χρησιμοποίησιν τῶν δημοσίων ἐσό- ν. Χάρις εἰς τὰ μέτρα ταῦτα καὶ εἰς λα ἀκόμη, τὰ κεφάλαια προσειλκύσθη- ν ἐκ νέου εἰς τὴν χώραν, ἡ οἰκονομι- ζωὴ τῆς χώρας ἀπηλλάγη τῶν τελευ- αίων ἰχνῶν τῆς πληθωρικῆς κυκλοφορί- , τὰ δὲ καθαρῶς κερδοσκοπικὰ στοι- ά της (μεσάζοντες κλπ.) ἐξετοπίσθη- ν δι' αὐστηροῦ περιορισμοῦ τῶν πι- ώσεων. Ἐπὶ πλέον, ἀπὸ τῆς ἡμέρας θ' ἣν αἱ ξέναι πιστώσεις, αἱ προελ- οῦσαι ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου ώζ, ἤρχισαν εἰσρέουσαι εἰς τὴν χώ- ν, ἡ Ράϊχσμπανκ ἤρχισε μεθοδικῶς ηματίζουσα τὸ εἰς χρυσὸν ἀπόθεμά , μετατρέπουσα ἰδίως εἰς χρυσὸν τὰς δολλάρια καταθέσεις της ἐν Νέᾳ Ὑ- κη. Τὸ εἰς χρυσὸν ἀπόθεμα ἀνῆλθεν ὸ 448 ἑκατομμύρια μάρκων, ὅσον ἦτο ν 14 Ἰουνίου 1924, εἰς 466 ἑκατομ- ρια τὴν 7 Ἰουλίου καί, ἐξακολουθοῦν αὐξάνεται, ἀνῆλθε τὴν 31 Μαρτίου 25, εἰς τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ 1 δισε- τομμυρίου. Ἤδη ἀνέρχεται εἰς 1860 ίπου ἑκατομμύρια μάρκων.

Ὀφείλω, ἐν τούτοις, νὰ τονίσω, ὅτι ἡ τάστασις ἐμπερικλείει πολλὰ στοιχεῖα ανα δύνανται, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἔχουν σοβαρὰς συνεπείας. Ἀντιλαμ- άνομαι πλήρως ὅτι ὁ κίνδυνος, ὅστις τεῖλει τὸν προϋπολογισμόν μας, ἀπεσο- ήθη ὑπὸ τοῦ σχεδίου Ντὼζ καὶ φυσικὰ ν ἀγνοοῦμεν τὸ φορτίον, ὅπερ μᾶς ἐ- βλήθη. Γνωρίζομεν, ἐπὶ παραδείγμα- , ὅτι ἀπὸ τοῦ 1928 ἡ Γερμανία θὰ ἀ- γκασθῇ νὰ ἄρῃ, ὑπὸ μορφὴν ἐπανορ- ώσεων, ἐτησίαν ἐπιβάρυνσιν 2 1)2 δι- κατομμυρίων χρυσῶν μάρκων.

Ὑφίσταται, ὅμως, τὸ ἀνησυχητικὸν εγονός, ὅτι τὸ σχέδιον τοῦτο δὲν συνε- λεσεν ἢ ἐλάχιστα εἰς τὴν ἀποσόβησιν ῦ κινδύνου, ὅστις ἀπειλεῖ τὸ ἐμπορι- όν μας ἰσοζύγιον, ἀφοῦ ἡ πραγματικὴ τουδαιότης τῶν πληρωμῶν εἰς τὸ ἐξω- ρικὸν μέλλει νὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς προ- ικῆς κρίσεως τῆς ἐπιτροπῆς τῶν με- αλλαγῶν (comité des transferts), ἐξ προκύπτει ὅτι ὅλαι αἱ προσπάθειαι τείνουσαι εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἐμ- ρικοῦ μας ἰσοζυγίου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπόκηνται εἰς διακυμάνσεις.

Δὲν ἀγνοῶ ἐπίσης ὅτι, παρὰ τὴν σκλη- ν ἐλάττωσιν τῶν παραγωγικῶν πηγῶν ς, ἠδυνήθημεν νὰ διατηρήσωμεν ἐν ἰ- ρροπίᾳ τὸν προϋπολογισμόν μας ὶ τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιόν μας — ἐ- τυχία λίαν ἀξιόλογος — οὔτε ὅτι ἀφ' έρου, κατωρθώσαμεν νὰ διατηρήσωμεν αθερὰν τὴν ἐξωτερικὴν καὶ ἐσωτερι- ν ἀγοραστικὴν δύναμιν τοῦ γερμανι- ῦ νομίσματος. Ἐν τούτοις, παρ' ὅλα ῦτα, εἶμαι ἀνήσυχος διὰ τὸ μέλλον, δ- ν ἀναλογίζωμαι ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ θαυμα- ἰσορροπία ἐπραγματοποιήθη, ὄχι διὰ εονάσματος τῆς ἰδίας ἡμῶν παραγω- , ἀλλὰ μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἐκ τοῦ ωτερικοῦ ληφθεισῶν πιστώσεων.

* * *

Ὀφείλω μάλιστα νὰ ἐκφράσω τὴν όμην ὅτι, ἂν εἶναι φυσικωτάτη ἡ σφυγὴ τῆς Γερμανίας εἰς τὴν πίστωσιν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς σημερινῆς μεταβατικῆς περιόδου, ἡ ἀναβολὴ τοῦ ὁριστικοῦ διακανονισμοῦ, ἡ προκύπτουσα ἐκ τῆς κινήσεως ταύτης, δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ ἐπ' ἄπειρον. Οὐδεμία χώρα δύναται νὰ στηρίζῃ ἐπ' ἄπειρον τὰς ἐπιχειρήσεις της ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν πιστώσεων· θὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα, ἀργὰ ἢ γρήγορα, ποῦ θὰ ὑποχρεωθῶμεν νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ χρέους διὰ τῶν ἰδίων ἡμῶν πόρων. Μὲ ἄλλα λόγια, τίθεται νῦν τὸ ζήτημα νὰ μάθωμεν ἂν τὰ μεγάλα ταῦτα δάνεια δικαιολογοῦνται ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς καὶ ἂν ταῦτα μᾶς ἐπέτρεψαν ὄχι μόνον νὰ τονώσωμεν τὴν παραγωγὴν ταύτην, ἀλλὰ καὶ νὰ συγκεντρώσωμεν νέα κεφάλαια ὑπὸ μορφὴν ἀποταμιεύσεως.

Οὐδόλως συμβαίνει τοῦτο. Ἡ θλιβερὰ πλευρὰ ὅλων αὐτῶν τῶν δανείων — τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον μᾶς ἐπεβλήθησαν, ἀφοῦ ἄλλως δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἐκπληρώσωμεν τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ σχεδίου Ντὼζ — εἶναι ὅτι τὸ ἐξαγωγικόν μας ἐμπόριον δὲν εἶναι ἀρκούντως σημαντικόν, ὥστε νὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ ἐνεργήσωμεν τὰς πληρωμὰς τῶν ἐπανορθώσεων καὶ νὰ ἐξοφλήσωμεν τὰς πιστώσεις εἰς ἃς ὑπεχρεώθημεν νὰ προσφύγωμεν. Τὰς πιστώσεις ταύτας δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξοφλήσωμεν παρὰ διὰ κατεσκευασμένων προϊόντων, αἱ δὲ ἀγοραὶ τῶν κατεσκευασμένων προϊόντων εἶναι, εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον, ἀντικείμενον τοῦ ὀξυτέρου διεθνοῦς ἀνταγωνισμοῦ. Ἀφ' ἑτέρου, τὸ ποσὸν τοῦ ἐξωτερικοῦ μας χρέους ἀνέρχεται σήμερον εἰς 10 καὶ πλέον δισεκατομμύρια (5 1)2 δισεκατομμύρια μακροπροθέσμων δανείων καὶ περίπου 4 1)2 δισεκατομμύρια δανείων βραχυπροθέσμων), ὅπερ σημαίνει ὅτι τὸ συνολικὸν ἐτήσιον ποσόν, ὅπερ ὀφείλομεν νὰ καταβάλωμεν εἰς τὰς ξένας χώρας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πληρωμῶν αἵτινες ἀποτελοῦν τὸ πλεόνασμα τῶν εἰσαγωγῶν μας ἔναντι τῶν ἐξαγωγῶν μας (περίπου τρία δισεκατομμύρια), δὲν εἶναι κατώτερον τῶν 4 δισεκατομμυρίων· ἤδη τὸ δυσμενὲς τοῦτο ἰσοζύγιον καλύπτεται κυρίως διὰ δανείων.

Ἡ κατάστασις ὅμως αὐτὴ εἶναι ἐξόχως ψευδὴς καὶ σημαίνει ἔλλειψιν προβλεπτικότητος, ἰδίως ὅταν σκεφθῇ κανεὶς ὅτι τὸ προϊὸν ὅλων τούτων τῶν δανείων μᾶς χρησιμεύει κατὰ μέγα μέρος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών μας ἐκ τοῦ σχεδίου Ντὼζ ἢ ἄλλων καὶ ἐν μέρει ἐπίσης εἰς τὴν κατανάλωσιν μᾶλλον παρὰ εἰς σκοποὺς παραγωγικούς.

Διὰ τοῦτο, κατὰ τὴν γνώμην μου, τὸ σημαντικώτερον προϊὸν τῆς ἀποταμιεύσεως δέον νὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν, ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον, διὰ γερμανικῶν πόρων, ἑνὸς μέρους τοῦ κεφαλαίου τὸ ὁποῖον ἐχάθη· ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ράϊχ εἶναι σταθερῶς ἀποφασισμένη, ἀπὸ τοῦδε, νὰ σαρώσῃ τὰς πεπαλαιωμένας οἰκονομικὰς ἀντιλήψεις, αἵτινες ἐπικρατοῦν ἀκόμη ἐν τῇ χώρᾳ.

Dr HJALMAR SCHACHT,
Πρόεδρος τῆς Ράϊχσμπανκ

ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΣΤΕΜΜΑΤΑ

Ο ΕΞΑΕΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ Ο ΤΕΤΡΑΕΤΗΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΠΕΤΡΟΥ

Μίαν ὡραίαν καὶ συγκινητικὴν ἐν τῇ ἁπλότητί της ἱστορίαν ἀφηγεῖται ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Λονδινίου «Νταίηλυ Ἐξπρές»:

Ὡς γνωστόν, ἡ βασίλισσα Μαρία τῆς Νοτιοσλαυΐας, κόρη τῆς χήρας βασιλίσσης τῆς Ρουμανίας, μετέβη πρὸ ἡμερῶν εἰς Βουκουρέστιον μὲ τοὺς δύο μικροὺς υἱούς της, τοὺς πρίγκηπας Πέτρον καὶ Τομισλάβ.

Ὁ μικρὸς Βασιλεὺς Μιχαὴλ τῆς Ρουμανίας, ἡλικίας ἓξ ἐτῶν, πηγαίνει εἰς προϋπάντησιν τοῦ ἐξαδέλφου του πρίγκηπος Πέτρου, ἡλικίας μόλις τεσσάρων ἐτῶν καὶ διαδόχου τοῦ θρόνου τῆς Νοτιοσλαυΐας.

Ἀριστερά, ὁ τετραετὴς διάδοχος τῆς Νοτιοσλαυΐας **Πέτρος**. Δεξιά, ὁ μικρὸς βασιλεὺς **Μιχαὴλ**

Ὅλως αὐθορμήτως τὰ δύο παιδιὰ ἐναγκαλίζονται καὶ φιλιοῦνται. Ἀμέσως ὅμως ὁ μικροσκοπικὸς Βασιλεὺς ξαναπαίρνει τὴν σοβαρότητά του καί, ὑπερηφάνως, χαιρετᾷ τὸν βασιλικὸν ἐξάδελφόν του στρατιωτικῶς.

Ὁ μικρὸς διάδοχος ἀνοίγει διάπλατα τὰ μάτια του, κοκκινίζει, τὰ χάνει πρὸ τῆς ἀπροσδοκήτου αὐτῆς ἐπισημότητος.

—Γιατί δὲν μὲ χαιρετᾷς, ἐξάδελφε Πέτρο; ἐρωτᾷ ὁ βασιλίσκος τῆς Ρουμανίας.

Καὶ ἐνῷ ὁ τετραετὴς φιλοξενούμενός του μένει ἀκόμη ἐνεός, ὁ Μιχαὴλ ὁ 1ος τὸν πλησιάζει εὐγενικὰ καί, πιάνοντάς του τὸ χέρι, μὲ στοργικὴν χειρονομίαν τοῦ δίδει τὸ πρῶτον μάθημα στρατιωτικοῦ χαιρετισμοῦ.

Ἔπειτα τὸ πρόσωπόν του φωτίζεται καί, γοητευμένος μὲ τὸν τερματισμὸν τῶν καταναγκασμῶν τοῦ πρωτοκόλλου, τραβᾷ τὸν ἐξάδελφόν του, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀνακτήσει κάπως τὴν ψυχραιμίαν του, πρὸς τὸ αὐτοκίνητον ποῦ τοὺς περιμένει:

—Καὶ τώρα — τοῦ λέγει — πᾶμε νὰ παίξωμε!

Μετὰ τὴν πυρκαϊὰν

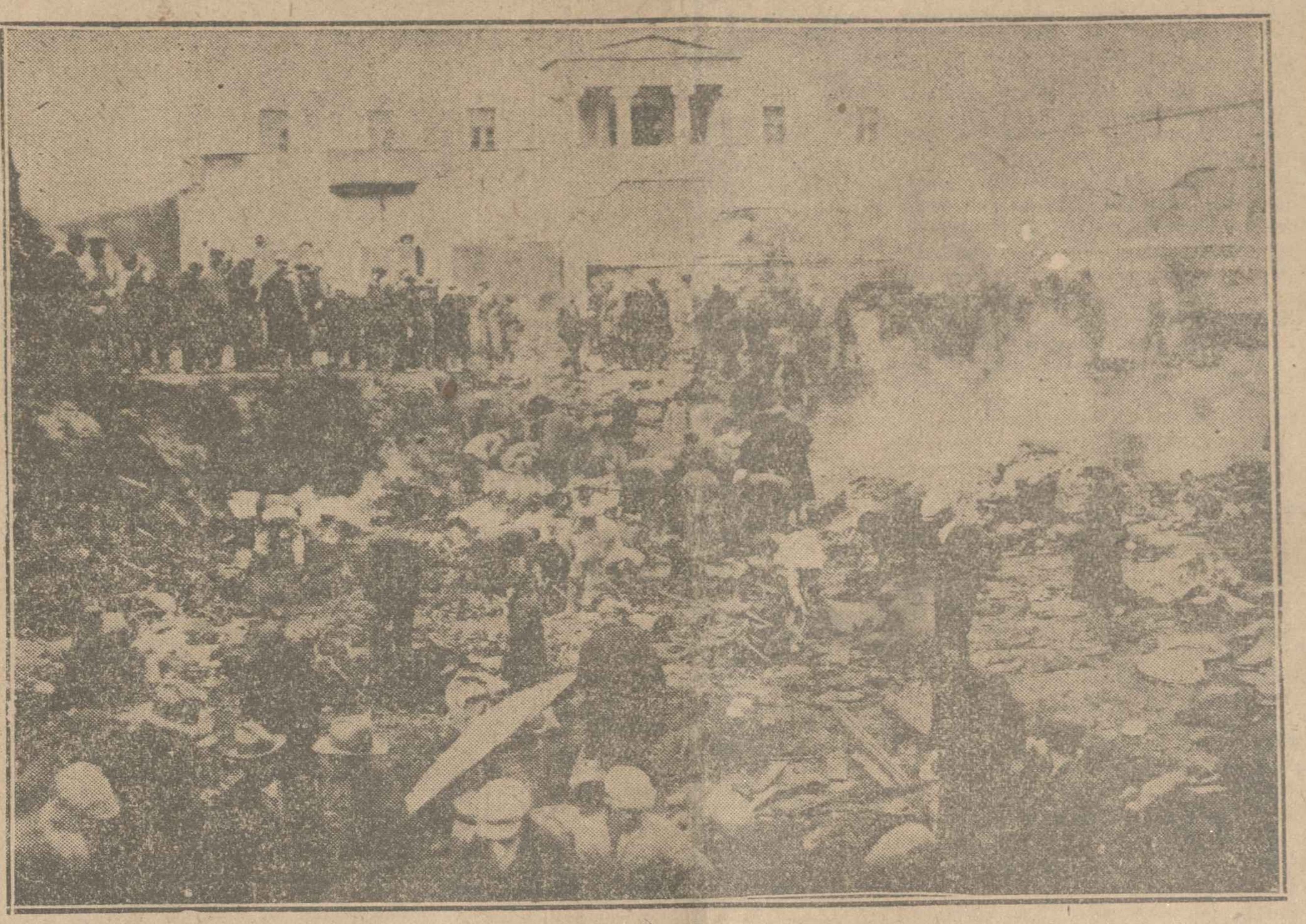

Οἱ κατοικοῦντες εἰς τὰ ἀποτεφρωθέντα ἀπὸ τὴν μεγάλην πυρκαϊὰν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου οἰκήματα ἐρευνοῦν εἰς τὰ ἐρείπια πρὸς ἀνεύρεσιν διαφόρων πολυτίμων ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπρόφθασαν νὰ περισώσουν.

Εἰς τὴν χώραν τοῦ Πάπα καὶ τοῦ Μουσσολίνι

Ἡ ἀρχαία καὶ νέα Ρώμη

Ἐντυπώσεις τοῦ Παρισινοῦ χρονογράφου Κλεμὰν Βωτὲλ

ΡΩΜΗ, Φεβρουάριος.—*Ἀκριβῶς εἰς τὴν Αἰωνίαν Πόλιν ἠμπορεῖ νὰ εἴπῃ κανεὶς μὲ μεγαλυτέραν βεβαιότητα: «Ἀσφαλῶς ἡ αἰωνιότης δὲν εἶνε καμωμένη γιὰ μᾶς». Δεκαπέντε αἰῶνες ἐπέρασαν ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἔσβυσεν ὁριστικῶς τὸ ἱερὸν πῦρ εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἑστίας καὶ ἀπὸ τὸν μεγάλον ἐκεῖνον ρωμαϊκὸν πολιτισμόν, τὸν ὁποῖον ἐθεμελίωσαν οἱ πλέον ἄξιοι οἰκοδόμοι, δὲν μένουν παρὰ κάτι ἄμορφοι σωροὶ ἐρειπίων. Σκελετοί, συντρίμματα, ραγισμένοι κίονες, βάσεις ἐξαφανισθεισῶν οἰκοδομῶν, μόνον ἐρείπια τέλος κατώρθωσαν νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὴν καταστρεπτικὴν ἐπίδρασιν τοῦ χρόνου καὶ τῶν ἀνθρώπων, διότι καὶ αὐτοὶ δὲν ἔμειναν ἀργοί.*

* * *

Ἰδοὺ ὁ ναὸς τῶν Ἑστιάδων! Πόσον εἶνε μικρός! Μέσα εἰς αὐτὸν τὸν στενὸν κύκλον, ποῦ μόλις διακρίνεται ἀπὸ τὰ συντρίμματα τῶν μαρμάρων, ἔκαιεν ἐπὶ χίλια ὁλόκληρα ἔτη τὸ ἱερὸν πῦρ. Ἀλλ' εἶνε τοῦτο δυνατόν; Ἰδοὺ ἡ πηγή, ἡ «ζῶσα» ἀκόμη, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης ἐπότισαν τὰ ἄλογά των... Καὶ ἰδοὺ ἡ «μαύρη πέτρα», ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀνέμενα πάρα πολλά, κατόπιν τῶν τόσων συγκινητικῶν σελίδων, ποῦ ἀνέγνωσα περὶ τοῦ λειψάνου αὐτοῦ τῶν πρώτων χρόνων τῆς Ρώμης. Ἀσφαλῶς, διὰ νὰ αἰσθανθῇ κανεὶς τὴν σημασίαν ὅλων αὐτῶν τῶν πραγμάτων, χρειάζεται καιρός, σκέψις, ὀνειροπόλησις, χρειάζονται ἀκριβῶς ὅσα δὲν ἠμπορεῖ νὰ διαθέσῃ ἕνας βιαστικὸς καὶ ἀφηρημένος ἐπισκέπτης. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ ἀνάμνησις μᾶς ἐπιτρέπει νὰ συμπληρώνωμεν πολλά.

Ὅ,τι κυρίως ἐπεθύμουν νὰ ἴδω ἦτο τὸ βῆμα, τὸ περιλάλητον βῆμα, τὸ πλαισιούμενον ἄλλοτε ἀπὸ ἐμβολοκοσμήτους στήλας, τὸ βῆμα ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὡμίλησαν ὁ Σύλλας, ὁ Κατιλίνας, ὁ Κικέρων... Ὑπάρχει ἀκόμη ἐκεῖ, ἀλλὰ δὲν εἶνε παρὰ ἕνα γυμνὸν ἐπίπεδον. Καὶ ὅμως αὐτὸ εἶνε τὸ πλέον ἐνδιαφέρον λείψανον τοῦ Φόρουμ... Ἅ, αὐτοὶ οἱ ρήτορες μὲ τὴν τήβεννον, ὅταν ἐξετόξευαν τὰς ὁρμητικὰς περιόδους των ἐναντίον τοῦ συνηθροισμένου πλήθους! Ἀλλὰ πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ φαντασθῇ κανεὶς τὸν λαὸν μέσα εἰς τὸν περιωρισμένον ἐκεῖνον χῶρον; Ἀσφαλῶς αἱ μεγάλαι αὐταὶ ἱστορικαὶ σκηναὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ὁμοιάζουν μὲ τὰς σημερινὰς ὑπαιθρίους ἐκλογικὰς συγκεντρώσεις. Σήμερον ὁ Μουσσολίνι, ὁ σύγχρονος Σύλλας, δημηγορεῖ ἀπὸ ἕνα ὑψηλὸ μπαλκόνι πρὸς τὸν λαόν, ποῦ κατακλύζει μίαν τεραστίαν πλατεῖαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὀρθοῦται ἡ στήλη τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου. Καὶ ἔτσι, ἡ νέα Ρώμη ἁμιλλᾶται πρὸς τὴν παλαιάν. Ἡ ἱστορία ἀντιγράφει τὴν ἱστορίαν καὶ ἡ λατινικὴ εὐγλωττία, ἡ συναρπάζουσα, ἡ ἠχηρά, ἡ μοναδικὴ διὰ νὰ ἐξεγείρῃ τὸν ὄχλον, θριαμβεύει καὶ πάλιν ὑπὸ τὸν ἥλιον. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ποτὲ τὴν κατ' ἐξοχὴν λατινικὴν αὐτὴν παράδοσιν, ὅταν διαβάζωμεν τὴν ψυχρὰν περίληψιν ἑνὸς τηλεγραφήματος ἐφημερίδος, ὁμιλοῦντος περὶ τῶν φλογερῶν φράσεων τὰς ὁποίας μετεχειρίσθη ὁ κ. Μουσσολίνι, ὁμιλήσας ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ ἀνακτόρου Κίτζι.

Πρόκειται περὶ τῶν κυβερνητικῶν μεθόδων, τὰς ὁποίας ἐφήρμοζαν ἀπὸ τοῦ βήματος μὲ τὰς ἐμβολοκοσμήτους στήλας οἱ Ρωμαῖοι ρήτορες πρὸ δύο χιλιάδων ἐτῶν. Ὑπάρχει ὅμως μία μικρὰ διαφορὰ ἐν προκειμένῳ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἀρχαίων ρητόρων, ἡ ἠχὼ τῆς φωνῆς τῶν ἰθυνόντων δὲν ἔφθανε πέραν τῶν ὁρίων τῆς Ἀγορᾶς. Σήμερον ὁ Μουσσολίνι, ὅταν παρασύρεται ἀπὸ τὴν λατινικὴν ἔμπνευσίν του, ἀκούεται ἀπὸ τὸν κόσμον ὁλόκληρον, καίτοι οἱ λόγοι του ἀπευθύνονται πρὸς τοὺς Ρωμαίους. Ὅταν εἰσέρχεται εἰς τὸ γραφεῖόν του, μὲ τὰ κλειστὰ παράθυρα, καὶ ἐνῷ ἀκόμα ὁ λαὸς ζητωκραυγάζει ὑπὲρ αὐτοῦ, τότε γίνεται πάλιν ρεαλιστής, ἐπαναλαμβάνει τὴν μελέτην τῶν φακέλλων του, σιωπᾷ καί, καθὼς μοῦ λέγουν, ἀκούει...

* * *

Ἐνῷ διέσχιζα τὴν μελαγχολικὴν Ἀγοράν, σχεδὸν μόνος, ἕνας ἐναέριος κρότος κινητῆρος μὲ ἔκαμε νὰ σηκώσω τὰ μάτια μου: Ὑπεράνω τοῦ χώρου τῶν ἀρχαίων ἐρειπίων διέσχιζε τὸν διαφανῆ οὐρανὸν ἕνα ὑπέροχον πηδαλιουχούμενον, ἡ «Ἑσπερία», δίδυμος ἀδελφὴ τῆς «Νορβηγίας», ἡ ὁποία διῆλθε πρό τινος τὸν Βόρειον Πόλον... Μία κτυπητὴ ἀντίθεσις μεταξὺ τῆς ἀρχαίας Ρώμης καὶ τῆς νέας Ἰταλίας, ἕνα θέμα εὐκόλων πραγματειῶν ποῦ συναντᾷ κανεὶς παντοῦ. Ἀπομένει νὰ διαπιστώσωμεν ἐὰν οἱ νέοι Ρωμαῖοι ὀνειρεύωνται νὰ πλησιάσουν περισσότερον τὸ μακρυνὸν καὶ ὑπέροχον αὐτὸ παρελθόν, δημιουργοῦντες ἕνα παρὸν ἐξ ἴσου μεγαλειῶδες. Ὁ Μουσσολίνι ἐδήλωσε κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς δικτατορίας ὅτι δὲν συναναστρέφεται μὲ τὰ ἐρείπια. Ἔκτοτε εὗρεν εἰς τὰ ἐρείπια αὐτὰ ἑνὸς αὐτοκρατορικοῦ πολιτισμοῦ τὰς πηγὰς τῆς πατριωτικῆς ἐξάρσεώς του καὶ τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἔπρεπε νὰ ἐλπίζῃ καὶ νὰ παρασκευάζῃ τὴν ἀναγέννησιν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὰς ἀναμνήσεις αὐτὰς διέκρινε τὰ ὁρατὰ ἀκόμη ἴχνη μιᾶς τάξεως πραγμάτων, ἡ ὁποία, δημιουργηθεῖσα τὸ πρῶτον ἐν Ρώμῃ, ἐπέπρωτο νὰ ἀναζήσῃ, ἴσως διὰ νὰ δώσῃ ἕνα νέον μάθημα εἰς τὸν κόσμον.

* * *

Περιπλανώμενος εἰς τὴν Ἱερὰν Ὁδόν, τὴν ὁποίαν διέσχιζαν οἱ θριαμβευταὶ διαβολικῶς ταλαντευόμενοι μέσα εἰς τὰ ἅρματά των, ἐπέρασα ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ γιγαντιαῖα ἐρείπια τῆς μητροπόλεως τοῦ Κωνσταντίνου καὶ ἔφθασα εἰς τὸ Κολοσσαῖον. Αὐτὸ μοῦ φαίνεται τὸ μόνον μεταξὺ τῶν ρωμαϊκῶν ἐρειπίων, ποῦ δὲν ἀξιοῖ ἀπὸ τὸν ἐπισκέπτην του τὴν προκαταβολικὴν διάθεσιν πολλῆς καλῆς θελήσεως. Μᾶς ἐπιβάλλεται ἀμέσως διὰ τοῦ ὑλικοῦ ὄγκου του... Καὶ εἰς τὸ Κολοσσαῖον περιπλανῶνται αἱ ἀναμνήσεις τῶν ἀγώνων τῶν Ρωμαίων μονομάχων καὶ τῶν βασάνων τῶν πρώτων Χριστιανῶν, ποῦ ἐπαναστατοῦν ἀκόμα καὶ σήμερον τὴν εὐαισθησίαν μας. Εἰς τὸ Κολοσσαῖον ἀνακαλύπτομεν χωρὶς κόπον τὰ ἴχνη μιᾶς Ρώμης κολοσσιαίας καὶ ἀμειλίκτου, ἡ ὁποία δὲν εἶνε, ἀναμφιβόλως, ἡ πραγματική, τὴν ὁποίαν ἐν τούτοις μᾶς ἐπέβαλεν ἡ βιβλικὴ παράδοσις.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Φλαβιανοῦ δὲν εἶνε παρὰ ἕνα καταφύγιον τροφῶν καὶ παιδαγωγῶν, ποῦ ἐπιβλέπουν τὰ μικρά των.

Μὲ συνεβούλευσαν νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ ἀμφιθέατρον τὴν νύκτα, διὰ νὰ δοκιμάσω τὰς συγκινήσεις ποῦ ἐδόνησαν τὴν ψυχὴν τοῦ Σατωβριάνδου. Πράγματι, συνεμορφώθην, μὰ ἀλλοίμονον, ἡ σελήνη, τὴν ὁποίαν εἴχαμεν παραγγελία, δὲν ἦλθεν ἐγκαίρως...

Τὰ ἐρωτικὰ ζεύγη ἐγλυστροῦσαν κάτω ἀπὸ τὰς τεραστίας στοάς, ζητοῦντα τὴν εὐεργετικὴν σκιὰν εἰς τοὺς ὑπογείους διαδρόμους, ποῦ σκεπάζει ἡ χλόη καὶ τοὺς ὁποίους διέσχισαν ἄλλοτε οἱ λέοντες τῆς Νουμιδίας. Πάντως, ὁ αὐτοκρατορικὸς ἱππόδρομος ἐπανέκτα μέσα εἰς τὸ σκότος τὴν τραγικήν του μεγαλοπρέπειαν. Τίποτε δὲν κατώρθωσε νὰ πλήξῃ ἢ νὰ μειώσῃ τὸν γίγαντα αὐτόν, τίποτε, οὔτε ἡ ματαιοδοξία τῶν κατοίκων ἡμῶν τῶν συγχρόνων μεγαλοπόλεων, αἱ ὁποῖαι εἶνε, ἀναμφιβόλως, ἐπιβλητικώτεραι καὶ τρομερώτεραι ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Νέρωνος καὶ τοῦ Τίτου. Ἐδῶ, ἡ ρωμαϊκὴ ἀρχαιότης μᾶς δίδει ἀκόμη καὶ σήμερον τὴν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν μιᾶς πειθαρχημένης τάξεως, ὑπερηφάνου καὶ ἀμειλίκτου.

Εἰς τὸ μέσον τοῦ στίβου, ἀνάμεσα εἰς τὶς τοῦφες τῶν θάμνων, ὑψώνεται ἐπάνω εἰς ἕνα ταπεινὸν βάθρον, ἕνας σταυρός, ἔμβλημα τοῦ πολιτισμοῦ ποῦ διεδέχθη τὸν ρωμαϊκὸν καὶ τὸν ὁποῖον ἀκολουθεῖ σήμερον ὁλόκληρος ὁ λατινικὸς κόσμος.

— Εἶνε πολὺν καιρόν, ἠρώτησα αὐτὸς ὁ σταυρὸς ἐκεῖ;

— Εἶνε ἀπὸ πολλοῦ χρόνου... Πρό τινων ἐτῶν ὅμως ἐξηφανίσθη, θῦμα καὶ αὐτὸς τοῦ χρόνου καὶ τῶν ἀνθρώπων.

— Καὶ ποῖος τὸν ἔστησεν ἐκ νέου;

— Ὁ Μουσσολίνι.

— Εἶνε λοιπὸν τόση ἡ πίστις του;

— Ὁ Μουσσολίνι πιστεύει εἰς πᾶν ὅ,τι ἐξυπηρετεῖ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἐπιρροὴν τῆς Ρώμης.

CLEMENT VAUTEL

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΓΟΥΝΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ

Ἦτο τὸ ἔτος 1897.

Οἱ Τοῦρκοι εὑρίσκοντο εἰς πόλεμον ἐναντίον τῶν Ρώσσων, ὑποστηριζομένων ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία εἶχε τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος.

Οἱ Ἄγγλοι ἐξωργισμένοι τότε ἐκ τῶν ἐρωτοτροπιῶν τούτων τῆς Τουρκίας πρὸς τὸν Γάλλον αὐτοκράτορα, ἔστειλαν τὸν Ἀγγλικὸν στόλον εἰς τὸ λιμάνι τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ Ἄγγλος ναύαρχος ἠξίωσε παρὰ τῆς Τουρκίας νὰ παραδώσῃ πρὸς τὸν Τσάρον τῆς Ρωσσίας τὴν σημερινὴν Ρουμανίαν καὶ νὰ κηρυχθῇ ἐχθρὰ τῶν Γάλλων.

Οἱ Τοῦρκοι ἄρχισαν νὰ τοῦ ἀπαντοῦν ἐγγράφως μὲ τὴν αἰωνίαν πολιτικὴν τῶν παρελκύσεων, καὶ ἐπὶ τέλους ὁ ἀγγλικὸς στόλος ἔφυγε ἄπρακτος ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἡ Τουρκία ὅμως ἐφοβήθηκε μήπως ἡ ἱστορία ἐπαναληφθῇ, καὶ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ ὀχυρώσῃ τὴν παρολίαν τῆς τουρκικῆς πρωτευούσης.

Διὰ τὰ ὀχυρωματικὰ αὐτὰ ἔργα ἐπεστρατεύθη ὁλόκληρος ὁ ὀθωμανικὸς λαὸς τῆς Πόλεως.

Πατριάρχης τότε τῶν ὀρθοδόξων ἦτο ὁ ἐθνομάρτυς Γρηγόριος ὁ Ε', ὁ κατ' ἐπανάληψιν ἐπιδείξας διπλωματικὴν δεξιοτεχνίαν ἀπέναντι τῶν Τούρκων.

Ὁ Γρηγόριος ἐσκέφθη τότε ὀρθότατα ὅτι ἀφοῦ οἱ Ὀθωμανοὶ ἐπεστρατεύθησαν εἰς ἀναγκαστικὰ ἔργα, τίς οἶδε πόσον σκληρὰ διαταγὴ θὰ ἐξεδίδετο πρὸς ἀγγάρευσιν τῶν ραγιάδων Ἑλλήνων. Θέλων δὲ νὰ προλάβῃ τὴν ἔκδοσιν τοιαύτης διαταγῆς, κατέφυγεν εἰς τὸ ἑξῆς τέχνασμα:

Ἐνῷ ὁ τουρκικὸς πληθυσμὸς κατεγίνετο εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῆς ὀχυρώσεως, ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τῶν ἐργαζομένων ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος, ἀκολουθούμενος ἀπὸ ὁλόκληρον τὸν κλῆρον τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀπὸ τρεῖς χιλιάδας χριστιανῶν.

Ἤρχισε δὲ καὶ αὐτὸς νὰ ἐργάζεται διὰ νὰ δώσῃ πρῶτος τὸ καλὸν παράδειγμα πρὸς τὸ ποίμνιόν του.

Αὐτὸ τοὺς Τούρκους τοὺς ἐκολάκευσε πάρα πολύ. Σουλτάνος ἦτο τότε ὁ Σελήμ, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν Πατριάρχην.

Σημειωτέον ὅτι ὁ Σελὴμ ὑπῆρξε κατὰ κανόνα προστάτης τοῦ χριστιανικοῦ στοιχείου, καὶ εἰς τὴν ἄδειαν αὐτοῦ ὀφείλεται ἡ ἐν ἔτει 1808 ἵδρυσις τῆς Μεγάλης Σχολῆς τοῦ Γένους, ἡ ὁποία τόσας ὑπηρεσίας προσέφερεν εἰς τὸν Ἑλληνισμόν.

Ὁ Σελὴμ λοιπὸν προσκαλέσας τὸν Γρηγόριον τὴν ἐπομένην, ὄχι μόνον τὸν ηὐχαρίστησε, ἀλλὰ τοῦ ἐδώρησε καὶ μίαν πολύτιμον γοῦναν ἀπὸ σαμοῦρι.

Διὰ νὰ δείξῃ δὲ τὴν εὔνοιάν του περισσότερον ἐβοήθησε ὁ ἴδιος τὸν Γρηγόριον νὰ τὴν φορέσῃ.

Διὰ τὰ ἔθιμα τῆς σουλτανικῆς αὐλῆς, ἡ τιμὴ αὐτὴ εἶχε μεγίστην σημασίαν. Ἐκ πρώτης ὄψεως θὰ ἐνόμιζέ τις πρὸς στιγμὴν ὅτι αἱ σχέσεις τῶν δύο λαῶν—τοῦ κυριαρχοῦντος καὶ τοῦ κυριαρχουμένου—εὑρίσκοντο εἰς τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ἐγκαρδιότητος.

Ὁ Γρηγόριος, περιβεβλημένος τὸ πολύτιμον σουλτανικὸν δῶρον ἐπανῆλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα. Ἡ σημασία ὅμως τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἀπέδωσε πρὸς τὴν σουλτανικὴν δωρεὰν δὲν ἦτο μεγάλη. Ὁ Γρηγόριος ἤξευρε νὰ βλέπῃ πολὺ μακρύτερα, καὶ νὰ μὴν ξιπάζεται ἀπὸ τὸ κέρδος ποῦ ἀπεκόμισε ἐκ τῆς διπλωματικῆς πράξεως τὴν ὁποίαν ἐπέβαλεν εἰς αὐτὸν ἡ μοιραία ἀνάγκη τῶν πραγμάτων.

Λίγες μέρες ἀργότερα δύο γυναῖκες φτωχὲς ἐζήτησαν νὰ ἰδοῦν τὸν καλὸν αὐτὸν Πατριάρχην, γνωρίζουσαι τὸ μέγεθος τῆς εὐσπλαγχνίας του. Ὁ Γρηγόριος τὰς ἐδέχθη, καὶ αὐταὶ ὀλοφυρόμεναι τοῦ ἀνέφερον ὅτι δὲν ἔχουν χρήματα γιὰ νὰ παντρέψουν τὰ κορίτσια τους.

Τὰ Πατριαρχεῖα τότε ἦσαν ἐν καλῇ οἰκονομικῇ καταστάσει. Δὲν ἦτο δύσκολον εἰς τὸν Γρηγόριον νὰ δώσῃ βοηθήματα πρὸς αὐτούς. Ὁ φιλάνθρωπος ὅμως Πατριάρχης ἐσκέφθη νὰ ἐπιτύχῃ τὴν καλὴν ἀποκατάστασιν τῶν δύο πτωχῶν Ἑλληνίδων διὰ θυσίας τοῦ πολυτίμου σουλτανικοῦ δώρου.

Ἔσπευσε λοιπὸν νὰ φέρῃ τὴν γοῦναν καὶ ἀμέσως ἰδιοχείρως ἔκοψε αὐτὴν εἰς δύο τεμάχια, τὰ ὁποῖα ἐμοίρασεν εὐθὺς πρὸς τὰς γυναῖκας.

ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

Λίαν προσεχῶς
Εἰς τὴν "Πρωΐαν"
Τὸ ὡραιότατον μυθιστόρημα τοῦ Μαραντᾶ
"Τὸ ξαναγύρισμα,,"

ΠΡΟΣ ΕΙΡΗΝΗΝ Ἢ ΠΟΛΕΜΟΝ;

Ο ΑΓΓΛΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΛΟΓΟΥ ΣΕΡ ΤΖΩΝ ΦΟΣΤΕΡ ΦΡΑΙΗΖΕΡ

Ὅλος ὁ κόσμος ὁμιλεῖ περὶ εἰρήνης καὶ τὰ τρία τέταρτα τοῦ κόσμου φαίνονται ἑτοιμαζόμενα διὰ νέον πόλεμον.

Τὸ ἔθνος τὸ ὁποῖον κάμνει τὸν περισσότερον θόρυβον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, εἶνε αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἂν καὶ συμβαίνει νὰ εἶνε ἀναμεμιγμέναι εἰς τὸν μόνον ἐνεργὸν πόλεμον, ὅστις λαμβάνει χώραν, ἐναντίον τῆς Νικαράγουας, τῆς μικρᾶς δημοκρατίας τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς· ἐνῷ δὲ καλοῦν θορυβωδῶς ὅλον τὸν πολιτισμένον κόσμον νὰ θέσῃ τὸν πόλεμον ἐκτὸς νόμου, ὡς πρᾶγμα ἐπικατάρατον, προτίθενται νὰ ναυπηγήσουν τὸ μεγαλύτερον ναυτικὸν ποῦ διέσχισε ποτὲ τὰς θαλάσσας, διότι θέλουν νὰ ἀμυνθοῦν ἐναντίον ὁ Θεὸς ξεύρει τίνος καὶ διότι τὰ ἀμερικανικὰ πολεμικὰ θὰ ἐχρησίμευον ὅπως πείθουν τὰς ἄλλας χώρας νὰ συμπεριφέρωνται σύμφωνα μὲ τὰ συμφέροντα καὶ τὰ ἰδεώδη τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Δὲν ἐνθυμοῦμαι ἄλλην ἐποχήν, καθ' ἣν νὰ ὑπῆρχε τόση ἀντιφατικότης μεταξὺ τῶν σκέψεων καὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἐθνῶν, ὅση τώρα. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι εἴμεθα ὅλοι νευρικοὶ καὶ καχύποπτοι.

Ὁ κοινὸς θνητὸς ἐνδέχεται κάλλιστα νὰ ἐρωτήσῃ: «Καὶ τί κάνει ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν;» Ἔ, λοιπόν, δὲν ἐχρεωκόπησεν, ὅπως πολλοὶ πιστεύουν, ἀλλὰ καὶ οὐδόλως ἐσημείωσε τὴν ἐπιτυχίαν, τὴν ὁποίαν πολλοὶ ἐξ ἡμῶν θὰ ἤθελαν. Οὐσιαστικῶς δὲν ἔχει δύναμιν· ἀλλὰ εἶνε ἕνα χρήσιμον μέρος, ὅπου εἶνε δυνατὸν νὰ συζητηθοῦν αἱ διαφοραὶ ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει καὶ νὰ ἐπιτευχθοῦν συμφωνίαι μὲ πλήρη κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ὁμοφωνίαν· ἠμπορεῖ νὰ εἴπῃ εἰς μίαν κακῶς συμπεριφερομένην χώραν τί ἀκριβῶς φρονεῖται περὶ αὐτῆς. Ἂν ἡ χώρα εἶνε μικρὰ καὶ ἔχει ἀνάγκην οἰκονομικῆς βοηθείας, λουφάζει καὶ μένει ἥσυχος ἐπί τινα χρόνον· ἂν πρόκηται περὶ ἰσχυρᾶς χώρας, ἠμπορεῖ νὰ κυττάξῃ τὴν Κοινωνίαν κατὰ πρόσωπον, νὰ φέρῃ τὸν ἀντίχειρα εἰς τὴν ρῖνα καὶ νὰ κινήσῃ τὰ δάκτυλά της. Ἡμεῖς, οἱ πολῖται τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἐδηλώσαμεν, ὅτι δὲν θὰ δεσμευθῶμεν ὑπὸ ἀποφάσεως τῆς Κοινωνίας, ἂν ἀπειλοῦνται τὰ ζωτικὰ ἐθνικὰ συμφέροντά μας.

Τὴν τακτικὴν ταύτην ἀκολουθοῦμεν ἐξ αἰτίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Μετὰ ἕναν αἰῶνα οἱ Ἀμερικανοὶ ἱστορικοὶ θὰ κατακρίνουν τὴν ἀντίθεσιν τῆς χώρας των, μετὰ τὸν πόλεμον, πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ἤ, τὸ καὶ πιθανώτερον, θὰ ἀξιοῦν τὸ προνόμιον τῆς ἐφευρέσεως τῆς Κ.Τ.Ε. Ἀληθῶς ὀφείλομεν ν' ἀναγνωρίσωμεν ὅτι χωρὶς τὸν Οὔντρου Οὔϊλσων, τὸν Πρόεδρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τὸν πόλεμον, ὅστις ἠγωνίσθη ὑπὲρ ἑνὸς τοιούτου συνδυασμοῦ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ὥστε αἱ διεθνεῖς διενέξεις νὰ διαρρυθμίζωνται ὑπὸ διαιτητικῶν δικαστηρίων καὶ ὄχι ὑπὸ τῆς διαιτησίας τοῦ πολέμου, ἡ Κοινωνία ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἤρχετο εἰς φῶς.

Ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον παραπονούμεθα εἶνε ὅτι ἡ Ἀμερική, πρωτοστατήσασα εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς Κοινωνίας, αἰφνιδίως ἀπεφάσισε νὰ μὴν ἀναμιχθῇ διόλου εἰς αὐτὴν — ἐπεμβαίνουσα μόνον, ὅταν τυχὸν θιγοῦν τὰ συμφέροντά της — διότι δὲν ἤθελε νὰ διέπωνται τὰ πεπρωμένα της ὑπὸ μιᾶς ἀναμίκτου συνελεύσεως κατωτέρων Εὐρωπαίων καὶ τυχοδιωκτῶν συνεδριαζόντων ἐν Γενεύῃ. Ἠθέλησε νὰ ὁδηγῇ μόνη τὴν λέμβον της.

Γνωρίζομεν, ἐν μέρει συνεπείᾳ τοῦ πολέμου, ὅτι ἡ Ἀμερικὴ εἶνε ἡ περισσότερον εὐημεροῦσα χώρα τῆς γῆς — πράγματι, ἡ εὐημερία της εἶνε ἐκπληκτική. Ἡμεῖς, οἱ ἐντεῦθεν τοῦ Ἀτλαντικοῦ, οἵτινες διερχόμεθα χαλεποὺς καιρούς, τὴν φθονοῦμεν ὀλίγον. Ἀλλὰ οἱ Ἀμερικανοὶ φρονοῦν ὅτι εἶνε ὄχι μόνον ὁ πλουσιώτερος, ἀλλὰ καὶ ὁ μεγαλύτερος λαὸς καὶ ὅτι ἦλθεν ὁ καιρὸς νὰ τὸ δείξουν εἰς τὰς μικροτέρας χώρας.

Προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ μίαν παναμερικανικὴν Κοινωνίαν, περιλαμβάνουσαν ὅλας τὰς χώρας τῆς ἀμερικανικῆς ἠπείρου, ἐκτὸς τοῦ Καναδᾶ, ἵνα αὗται διάκεινται ὅλαι φιλικῶς πρὸς ἀλλήλας, σὰν καλοὶ ἀδελφοί. Αἱ λατινικαὶ δημοκρατίαι τῆς Κεντρικῆς καὶ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς δὲν εἶνε τόσον πρόθυμοι, διότι τοὺς εἶπαν ὅτι ὁ Μπάρμπα Σὰμ πρέπει νὰ εἶνε ὁ πρεσβύτερος ἀδελφὸς καὶ διότι δὲν εἶνε ἐνθουσιασμέναι ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ὁ Μπάρμπα Σὰμ συμπεριφέρεται, ὅταν οἱ μικροί, ὅπως ἡ Νικαράγουα, ἐπὶ παραδείγματι, δὲν θέλουν νὰ κάμουν ὅ,τι ἐπιθυμοῦν οἱ οἰκονομικοὶ μεγιστᾶνες τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἐκεῖνο ποῦ ἐπιθυμοῦν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἶνε μία συμφωνία δυνάμει τῆς ὁποίας αἱ νοτιοαμερικανικαὶ δημοκρατίαι νὰ ἀγοράζουν περισσότερα βιομηχανικὰ προϊόντα ἀπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ ὀλιγώτερα παρ' ὅσα ἀγοράζουν τώρα ἀπὸ τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας.

Ἡ Ἀμερικὴ δὲν ἔχει ἀνάγκην τεραστίου στόλου. Οὐδεὶς τὴν ἀπειλεῖ καὶ οὐδὲν ἔθνος ἔχει τὸ χρῆμα ποῦ χρειάζεται διὰ νὰ κατέλθῃ εἰς ἀγῶνα κατ' αὐτῆς. Ἀλλὰ μολονότι λέγει ὅτι θέλει ἕνα τέτοιον στόλον διὰ σκοποὺς ἀμυντικούς, γνωρίζομεν ὅτι ὁ κυριώτερος λόγος εἶνε ὅτι θὰ παρακινήσῃ ὅλους τοὺς βέρους καὶ ἀδιαλλάκτους Ἀμερικανοὺς νὰ ἀποκτήσουν στόλον μεγαλύτερον ἀπὸ τὸν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ἐπὶ πλέον δέ, δεδομένου ὅτι ὁ ἀμερικανικὸς πολιτισμὸς εἶνε ὁ καλύτερος — ὅπως ἀκριβῶς ἄλλοτε οἱ Γερμανοὶ ἦσαν βέβαιοι ὅτι ἡ «κουλτούρ» των ἦτο ἡ ὑπερτάτη — θὰ ἀποβῇ ἐξαίρετον ὄργανον διὰ τὸν ἐξαμερικανισμὸν καὶ κατόπιν τὴν βελτίωσιν τῆς ἀνθρωπότητος.

Πρό τινος ἕνας φαμφαρόνος Ἀμερικανὸς ἐδήλωσεν ὅτι ὁ πόλεμος ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας εἶνε «ἀναπόφευκτος» καὶ ἡμεῖς κατεπλάγημεν ὅλοι. Πρόκειται περὶ ἠλιθίας φράσεως, ἀλλὰ ὄχι περισσότερον ἠλιθίας ἀπὸ τὴν φράσιν τῶν Ἄγγλων, ὅταν λέγουν ὅτι ὁ πόλεμος μὲ τὴν Ἀμερικὴν εἶνε κάτι τὸ «ἀφάνταστον».

Ἡμεῖς, οἱ Βρεττανοί, δὲν ἐπιθυμοῦμεν πόλεμον — καὶ ὅμως ὑπάρχει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἡ δοξασία, ὅτι ἡ ἐπιθυμία μας νὰ ἔχωμεν ἰσχυρὸν ναυτικὸν ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι θέλομεν νὰ τὸ χρησιμοποιοῦμεν ἐναντίον μικρῶν καὶ ἀνυπερασπίστων λαῶν εἰς ἀπομεμακρυσμένα σημεῖα. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἡ καρδία τῶν Ἀμερικανῶν ἀντιτίθεται πρὸς τὸν πόλεμον, ἂν καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ἔχουν μίαν ψυχοσύνθεσιν, ἡ ὁποία εἶνε ἐντελῶς ἀκατανόητος εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη. Ὑπάρχει μία ἀδιάλλακτος μερὶς εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἀλλὰ ὄχι καὶ τόσον μεγάλη.

Ὑπάρχει μία ἰμπεριαλιστικὴ ἀτμόσφαιρα, ἡ ὁποία εἶνε γενική, ἐν μέρει ἀποβλέ-

---

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΡΓΙΑ

Ὑπάρχει εἰς τὸ Παρίσι ἕνας φαρμακοποιὸς ὁ ὁποῖος ἀπέκτησε παγκόσμιον φήμην ἐξ αἰτίας τοῦ νόμου περὶ Κυριακῆς ἀργίας. Ὁ φαρμακοποιὸς αὐτός, ἔχων τὴν γνώμην ὅτι ἡ Κυριακὴ ἀργία ἐν πολλοῖς ἀποτελεῖ μέτρον ἀνόητον, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπιζήμιον εἰς τὴν κοινωνίαν, ἀφ' ἧς ἐφηρμόσθη ὁ σχετικὸς Νόμος, ἐννοεῖ νὰ τὸν παραβιάζῃ, ἀνοίγων τὸ κατάστημά του κατὰ τὰς Κυριακάς, εἰσαγόμενος δὲ εἰς δίκην καὶ τιμωρούμενος κατὰ πᾶσαν Δευτέραν στερεοτύπως. Τελευταίως ὁ ἄνθρωπος οὗτος, βαρυνθεὶς τὰς ἑβδομαδιαίας δίκας καὶ καταδίκας τὰς ὁποίας ὑφίστατο ἀπὸ ἑνὸς καὶ πλέον ἔτους, ἀπεφάσισε νὰ τροποποιήσῃ τὸ πρόγραμμά του. Κλείνει λοιπὸν τώρα τὸ φαρμακεῖόν του τὴν Κυριακήν, ἀλλ' ἔξωθεν τῆς θύρας του κρεμᾷ μίαν τεραστίαν πινακίδα ἡ ὁποία λέγει: «Ἐὰν ἡ σύζυγός σας ἔπαθε ἀπὸ λιποθυμίαν, ἐὰν τὸ παιδί σας ἔκοψε τὸ χέρι του, ἐὰν ὁ πατέρας σας θέλῃ νὰ ἀλλάξῃ τὴν πληγήν του, ἐὰν σᾶς κατέλαβε πυρετὸς καὶ ἐὰν ἔχετε βαρυστομαχίαν, πηγαίνετε εἰς τὴν ὀλίγον παρακάτω ἀπὸ τὸ κατάστημά μου ταβέρναν καὶ προμηθευθῆτε αἰθέρα, ἰώδιον, γάζες, κινίνην, ἀσπιρίνην καὶ σόδαν. Τὸ φαρμακεῖον κατὰ τὰς Κυριακὰς σύμφωνα μὲ τὸν νόμον εἶνε κλειστόν, ἀλλ' ἡ ταβέρνα εἶνε ἀνοικτὴ καὶ ἠμπορεῖτε νὰ ἐπιμεληθῆτε τὰ τῆς ὑγείας σας!» Τὸ ἀνωτέρω γεγονὸς μὲ ἔκαμε νὰ ἐνθυμηθῶ μίαν περιπλάνησιν τοῦ φίλου μου καὶ ἐκλεκτοῦ ἰατροῦ τῆς πόλεώς μας κ. Βασιλείου Μιχαλέα, εἰς τὴν ὁποίαν οὗτος ὑπεβλήθη τὴν νύκτα τῆς περασμένης Κυριακῆς. Εἶχεν ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ προμηθευθῇ διὰ κάποιαν βαρέως πάσχουσαν ἀσθενῆ του μίαν ἔνεσιν μορφίνης. Ἀφοῦ λοιπὸν περιῆλθε ματαίως ὁλόκληρον τὴν συνοικίαν Ἀχαρνῶν καὶ δὲν εὗρε φαρμακεῖον ἀνοικτόν, λόγῳ τῆς Κυριακῆς ἀργίας, ἀπεφάσισε τέλος νὰ συμβουλευθῇ τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον, τὸ ὁποῖον ὁρίζει ποῖα φαρμακεῖα παραμένουν ἀνοικτὰ κατὰ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας καὶ ποῖα διανυκτερεύουν, καὶ νὰ ἀπευθυνθῇ εἰς αὐτά. Ἀλλ' ὢ τῆς ἀτυχίας του! Τὰ ὁριζόμενα καταστήματα ἦσαν μὲν ἀνοικτά, ἀλλὰ δὲν εἶχαν μορφίνην, διότι οἱ πλεῖστοι φαρμακοποιοὶ τῆς πόλεως, τρομοκρατηθέντες ἀπὸ τὸν νόμον περὶ πωλήσεως τῶν δηλητηριωδῶν τούτων φαρμάκων, ἔπαυσαν νὰ προμηθεύωνται τοιαῦτα, διὰ νὰ ἔχουν τὸ κεφάλι τους ἥσυχον. Μετὰ πολυώρους περιπλανήσεις ἀνὰ τὴν πόλιν ὁλόκληρον ὁ κ. Μιχαλέας κατώρθωσεν ἐπὶ τέλους νὰ εὕρῃ μίαν ἀμπούλαν παντοπὸν καὶ νὰ ἀνακουφίσῃ τὴν ἀσθενῆ του. Μοῦ διηγήθη ὅμως τὸ περιστατικὸν καὶ μοῦ συνέστησε νὰ γράψω ἐπ' αὐτοῦ. Ἀλλὰ τί νὰ γράψω; Νὰ ἐρωτήσω τὸ Κράτος διατί κλείει τὰ φαρμακεῖα κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἀφίνει ἀνοικτὰ τὰ οἰνοπωλεῖα; Μὰ αὐτὸ γίνεται ἀπαράλλακτα καὶ εἰς τὸ Παρίσι. Νὰ συστήσω εἰς τοὺς ταβερνιάρηδες νὰ ἀρχίσουν πωλοῦντες ἅλας τῆς Ἀγγλιτέρας καὶ κηλεπιδέσμους; Τοῦτο ὅμως ἀπαγορεύει αὐστηρῶς ὁ νόμος περὶ Κυριακῆς ἀργίας. Κρασὶ πίνε ὅσο θέλεις τὴν Κυριακή. Ἐὰν ἔχῃς ἀνάγκην ἀπὸ καθάρσιο, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ μείνῃς στουμπωμένος μέχρις ὅτου ξημερώσῃ ἡ Δευτέρα!

Ἀλλὰ μήπως αὐτὸ μόνον τὸ παράξενον παρουσιάζει ὁ περίφημος Νόμος ὁ ἐπιβάλλων τὴν ἀναγκαστικὴν ἑβδομαδιαίαν ἀνάπαυσιν; Ἐὰν εἶσαι ξένος καὶ δὲν μαγειρεύῃς εἰς τὸ σπίτι σου, τὴν Κυριακὴν διατρέχεις τὸν κίνδυνον νὰ μείνῃς νηστικὸς διότι τὰ ἑστιατόρια ἔχουν καὶ αὐτὰ κατὰ ἕνα τρόπον τὴν Κυριακὴν ἀργίαν των. Ἐπίσης ἐὰν δὲν ἐπρόφθασες νὰ ξυρισθῇς τὸ Σάββατον, ὀφείλεις νὰ διέλθῃς τὴν Κυριακὴν ἀξύριστος καὶ ἐὰν τὸ πανταλόνι σου κατὰ τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου συνέπεσε νὰ σχισθῇ εἰς τὸ ὀπίσθιον μέρος καὶ δὲν ἔχῃς ἐκ τῶν προτέρων κάμει προμήθειαν βελονῶν καὶ κλωστῆς, πρέπει νὰ μεταβῇς εἰς τὴν λειτουργίαν ἐπιδεικνύων ἐπιχαρίτως τὰς στρογγυλότητας μὲ τὰς ὁποίας ὁ Μέγας Δημιουργὸς ἔχει προικίσει τὸ ἀνθρώπινον σῶμα. Θὰ ἀντιταχθῇ ἴσως ὅτι ὁ Νόμος περὶ Κυριακῆς ἀργίας δὲν εἶνε μόνον προστατευτικὸς τοῦ ἐργαζομένου κόσμου, ἀλλ' ἔχει καὶ σκοπὸν νὰ καταστήσῃ προβλεπτικοὺς τοὺς πολίτας ἑνὸς Κράτους. Ὀφείλουν οὗτοι νὰ συνηθίσουν εἰς τὴν νοικοκυροσύνην καὶ νὰ ἔχουν ἐκ τῶν προτέρων ἐφοδιασθῇ μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ χρειώδη τὰ ὁποῖα εἶνε ἀπαραίτητα εἰς τὴν καθημερινὴν ζωήν. Κουβαράκια, κουβαρίστρες, βελόνες, δακτυλῆθρες, πρέπει νὰ τὰ ἔχουν ἐν ἀφθονίᾳ εἰς τὸ σπίτι. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ ἑστιατόρια καὶ τὰ φαρμακεῖα, οἱ ξένοι, οἱ ἰατροὶ καὶ οἱ ἀσθενεῖς, δέον νὰ παρακολουθοῦν ἐπισταμένως τὰς ὁδηγίας τῆς ἀστυνομίας, ὁλόκληρον δὲ τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου νὰ μὴ κάμνουν ἄλλο παρὰ νὰ μελετοῦν τοὺς καταλόγους οἱ ὁποῖοι ἀναφέρουν ποῖα φαρμακεῖα ἔχουν σειρὰν νὰ μένουν ἀνοικτὰ καὶ ποῖα ἑστιατόρια νὰ δίδουν στιφάδο καὶ σκορδαλιά! Μόνον ἡ ταβέρνες ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης, ἴσως διὰ νὰ εἰσέρχωνται εἰς αὐτὰς οἱ νομοθέται τοῦ Κράτους καὶ νὰ συντάσσουν ἀμέσως κατόπιν νόμους ὁμοίους μὲ τὸν νόμον περὶ Κυριακῆς ἀργίας!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς (χρώματος κιτρίνου) αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

πουσα εἰς ὑλικὸν κέρδος, ἀλλ' ἐν μέρει ἀρωματισμένη μὲ αἰσθηματικὴν ἠθικολογίαν. Οἱ Ἀμερικανοὶ θέλουν νὰ εἶνε ὁ κόσμος καλὸς καὶ εἰρηνικός, ἀλλὰ δυσκολεύονται νὰ ἐννοήσουν ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι ἠμποροῦν νὰ διαπνέωνται ὑπὸ ἰδεαλισμοῦ ἴσου μὲ τὸν ἰδικόν των. Εἶνε εἰλικρινεῖς ὅταν ζητοῦν, ὅπως ὅλα τὰ ἔθνη ἀποκηρύξουν τὸν πόλεμον, ὅπως ἐν οὐδεμιᾷ περιστάσει καταφύγουν ταῦτα εἰς τὰ ὅπλα. Διαβλέπουν ὅμως «ὑστεροβουλίαν», ὅταν μία εὐρωπαϊκὴ χώρα λέγῃ: «Μάλιστα, ἀλλὰ θὰ εἴμεθα ἐν δικαίῳ ἂν κατέλθωμεν εἰς πόλεμον διὰ νὰ ἀντιστῶμεν ἐναντίον εἰσβολῆς» — μολονότι, προκαλούμενοι, οἱ Ἀμερικανοὶ πρῶτοι θὰ ἀντεπεξήρχοντο κατὰ τοῦ εἰσβολέως. Ἡ νοοτροπία τῶν ἄλλων ἀνθρώπων φαίνεται συχνὰ προκλητική.

Παρῆλθε πλέον ὁ καιρὸς ποῦ θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ἀποβοῦν ὠφέλιμοι αἱ συζητήσεις καθ' ἃς αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν ἔχουν ἀνάγκην μεγάλου στόλου, ὅπως ἡ Μεγάλη Βρεττανία. Ἐν καιρῷ πολέμου αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ θρέψουν ἑαυτάς. Ἐν καιρῷ πολέμου, ὅμως, ἐναντίον μας, ἂν δὲν ἠμπορέσωμεν νὰ προμηθευθῶμεν τροφὰς ἀπὸ τὰ διάφορα σημεῖα τῆς ὑφηλίου—καὶ θὰ ἐχρειαζόμεθα πολεμικὰ διὰ τὴν παρεμπόδισιν τῆς καταδυθίσεως τῶν ἐμπορικῶν πλοίων μας ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ — θὰ ἐξαναγκασθῶμεν εἰς ὑποταγὴν λόγῳ τῆς πείνης ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων. Ὅτι πολλοὶ Ἀμερικανοὶ βλέπουν ὅτι ἡ κατάστασις τῶν δύο χωρῶν εἶνε ἐντελῶς διαφορετικὴ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Ἀλλὰ ἡ στάσις τῶν πλείστων ἐκ τῶν εἰρηνοφίλων Ἀμερικανῶν ἐκφράζεται μᾶλλον ὡς ἑξῆς: «Ἂν θέλωμεν ἕνα στόλον μεγάλον σὰν τὸν στόλον τοῦ Τζὼν Μπούλ καὶ ἂν ἠμποροῦμεν νὰ καταβάλωμεν τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην, ποιὸς ἠμπορεῖ νὰ μᾶς εἰπῇ νὰ μὴ τὸν κατασκευάσωμεν;»

Προβλέπω, ὅμως, ὅτι οἱ Ἀμερικανοί, λαὸς εὐσυγκίνητος, εὐκόλως μεταβάλλων ἀντιλήψεις, πρὶν παρέλθῃ πολὺς χρόνος, θὰ δείξουν εἰς τὸν κόσμον — καὶ ἐνδείξεις τούτου ἔσχομεν κατὰ τὰς τελευταίας ὀλίγας ἑβδομάδας — ὅτι θὰ ἤθελαν μᾶλλον νὰ γίνουν ἠθικοὶ ἀρχηγοὶ παρὰ νὰ ἐπιτείνουν τὴν ἰδέαν ὅτι θέλουν νὰ εἶναι ἰσχυροὶ ἀπὸ μιλιταριστικῆς ἀπόψεως. Πιστεύω ὅτι αἱ προσπάθειαί της, ὅπως ἱδρύσῃ μίαν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Ἠπείρου, ἡ παρότρυνσίς της πρὸς συσσωμάτωσιν ὅλων τῶν ἐθνῶν τὰ ὁποῖα θέλουν νὰ ἀποκηρύξουν τὸν πόλεμον, δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀπόδειξις ὅτι πλησιάζει ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἡ Ἀμερικὴ θὰ ἠδύνατο, μὲ τάκτ, νὰ κληθῇ ὅπως συμμετάσχῃ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὄχι ὅπως εἶνε τώρα συγκροτημένη, ἀλλὰ ὅπως θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνασυγκροτηθῇ—καὶ ὅτι προθύμως θὰ συμμετεῖχεν.

Ὅλαι αἱ «ἀντάντ» καὶ οἱ συνασπισμοὶ καὶ αἱ συνθῆκαι καὶ αἱ συμμαχίαι, τὰς ὁποίας διαπραγματεύονται σήμερον τὰ ἔθνη, δείχνουν ὅτι κάπου ἐπικρατοῦν κακαὶ διαθέσεις, μολονότι ὁ συνήθης ἰσχυρισμὸς ὅλων εἶνε ὅτι αἱ συμφωνίαι αὗται ἀποβλέπουν εἰς ἄμυναν καὶ δὲν ὀφείλονται εἰς δυσπιστίαν. Δὲν θὰ ἦτο ἀνώτερον τῆς πείρας τῶν πολιτικῶν, οἵτινες γνωρίζουν τὴν παραφροσύνην τοῦ πολέμου, τὸ ἔργον τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ καταστατικοῦ τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς χορηγήσεως εἰς αὐτὴν τοῦ κύρους καὶ τῆς δυνάμεως τῶν ὁποίων στερεῖται σήμερον. Δὲν δύναμαι νὰ θεωρήσω ἀκόμη ὡς δυνατὴν τὴν κατάργησιν ὅλων τῶν ὅπλων εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἀλλὰ ἡ πρότασις ὅμως τὰ ὑποβρύχια καταργηθοῦν ἀποτελεῖ εὐοίωνον σημεῖον. Ἂν ἐπιτευχθῇ συμφωνία ἐπὶ τούτου, θὰ ἐπακολουθήσῃ ταύτην παγκόσμιος ἀπαγόρευσις τῆς χρήσεως θανατηφόρων ἀερίων ἐν καιρῷ πολέμου. Κατόπιν θὰ ἐπήρχετο βεβαίως συμφωνία ὅπως αἱ πόλεις μὴ βομβαρδίζωνται ἐκ τοῦ ἀέρος. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν τείνει ἡ κοινὴ γνώμη.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἐνῷ τὰ ἄλλα ἔθνη θὰ κάνουν ὅ,τι νομίζουν καλόν, θὰ πράξωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ ἴδιον διατηροῦντες ἰσχυρὸν ναυτικὸν ὄχι διὰ νὰ ἀπειλήσωμεν οἱανδήποτε ἄλλην χώραν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀσφαλισθῶμεν, ὅτι ἂν τυχὸν ἐπανεκραγῇ ἀτυχὴς ἀγών, ὁ πληθυσμός μας δὲν θὰ ἀποθάνῃ ἐκ τῆς πείνης. Αὐτὸς εἶνε ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ βρεττανικοῦ ναυτικοῦ.

Sir JOHN FOSTER FRASER

Κάθε ἀνταλλάξιμος καὶ Ἕλλην ὑπήκοος ἀστὸς ἢ ἀγρότης ἀναγινώσκει τὴν
«ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ»
ἡ ὁποία παρακολουθεῖ τὰ ζητήματά των.
Ἐτησία συνδρομὴ δραχ. 50
ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου 6 (ἔναντι Ἐθν. Τραπέζης)
Ἀθῆναι

ΝΕΑ ΚΛΙΝΙΚΗ «ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ»
ΕΙΔΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΠΝΕΥΜΟΝΙΚΩΝ ΝΟΣΩΝ
Γ. Α. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Πέραν τῆς Κηφισσιᾶς ἐπὶ ἀπεράντου πευκοφύτου ἐκτάσεως εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ Πεντελικοῦ, μὲ τελειοτάτας ἐγκαταστάσεις, λειτουργεῖ δυνάμει ὑπουργικῆς ἀποφάσεως κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 654|1927 γνωματεύσεως τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.
Πληροφορίαι:
Κλινικὴ Γεωργακοπούλου ἐν Πειραιεῖ Ἀφεντούλη 7, Τηλέφωνον 1047
» «Ἅγιος Ἀνδρέας» Κηφισσιᾶς » 118

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΜΗΧΑΝΑΙ ΞΗΡΑΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΑΝΤΛΙΑΙ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΕΝ ΓΕΝΕΙ
Διαρκὴς παρακαταθήκη ΠΑΠΑΣΙΔΕΡΗΣ, ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ 6, ΑΘΗΝΑΙ

ΦΥΜΑΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΗ Φθισιάτρου — Γέρμα Πατησίων
ΑΚΤΙΝΕΣ Χ
Κλῖναι Α', Β', Γ' θέσεως Τιμαὶ προσιταί. Γεχν. πνευμονοθώραξ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Ἑταιρεία Ὑδρεύσεως καὶ Ἠλεκτροφωτισμοῦ Λαρίσσης

Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τὴν προμήθειαν καὶ ἐγκατάστασιν Μηχανημάτων Παραγωγῆς καὶ μετατροπῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ἐν τῷ Ἠλεκτρικῷ Σταθμῷ τῆς Ἑταιρείας, ἤτοι:

Δύο κινητήρων ἀκαθάρτου πετρελαίου «ΝΤΙΖΕΛ» ἑκάστου πραγματικῆς ἰσχύος 300 ἵππων, μετὰ τῶν ἀντιστοίχων ἠλεκτροπαραγωγῶν κ.λ.π. συμφώνως πρὸς τοὺς προβλεπομένους ἐν τῇ συγγραφῇ ὑποχρεώσεων τεχνικοὺς ὅρους κλπ.

Εἰς τὸν προκείμενον συναγωνισμὸν εἶσι δεκτοί: ἐν Ἑλλάδι ἐγκατεστημέναι Τεχνικαὶ Ἑταιρεῖαι, σοβαροὶ Ἐμπορικοὶ Οἶκοι ἢ Μηχανικοὶ ἀσχολούμενοι εἰς παρομοίας Ἐγκαταστάσεις καὶ ἀντιπροσωπεύοντες σοβαροὺς οἴκους τοιούτων κατασκευῶν, οἵτινες δέον νὰ καταθέσωσι τὰς ἐνσφραγίστους προσφορὰς αὐτῶν τὴν Κυριακὴν 22αν Ἀπριλίου 1928 εἰς τὰ ἐν Λαρίσσῃ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας ἐνώπιον τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς (ὥραι 9—12 π.μ.).

Ἡ ἐγγυοδοσία συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὡρίσθη εἰς πέντε τοῖς ἑκατὸν (5 ο|ο) ἐπὶ τῆς συνολικῆς ἀξίας τῆς ἐργολαβίας (Προμήθειαν μηχανημάτων, μεταφορὰ καὶ τοποθέτησις αὐτῶν) δι' ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης ἡμεδαπῆς Τραπέζης.

Ἡ συγγραφὴ ὑποχρεώσεων εἶναι κατατεθειμένη ἐν Λαρίσσῃ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Δημαρχείου Λαρίσσης, ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Δημοσθένῃ Μενεξὲ Ἀρχιμηχανικῷ Α' Τάξεως Ὑπουργείου Συγκοινωνίας Τμῆμα Ἠλεκτρολογικὸν (ὁδὸς Βουλῆς 6) ἔνθα προσερχόμενοι οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν τούτων κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Λαρίσσῃ τῇ 15 Φεβρουαρίου 1928
Ἑταιρεία Ὑδρεύσεως καὶ Ἠλεκτροφωτισμοῦ Λαρίσσης
ΝΙΚ. ΦΙΛΙΟΣ ΝΙΚ. ΚΟΖΑΚΗΣ

ΟΙ ΕΡΑΣΤΑΙ

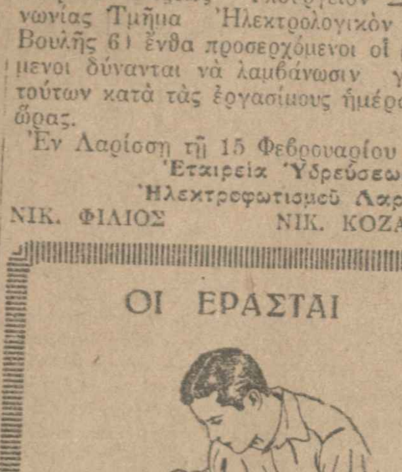

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
SPINELLY
ΑΠΟΨΕ
L' ECOLE DES COCOTTES
Κομεντὶ εἰς πράξεις 3
τῶν Armond & Gerbidon
ΑΥΡΙΟΝ ΠΕΜΠΤΗ
Ἀπογευματινὴ
LE FRUIT VERT
Ἑσπερινὴ
SOURIS D' HOTEL
Τὰ ὀλίγα ἐναπομείναντα εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ θεάτρου

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΘΕΑΤΡΟΝ «ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ»
Σήμερον ὥραν 6 1|2 μ. μ.
Αον ΡΕΣΙΤΑΛ
τοῦ μεγάλου βιολιστοῦ
BRON. HUBERMAN

ΡΟΔΑΛΙΝΗ ΧΙΩΝ
Ἡ καλυτέρα σκευασία (ὄχι λιπαρὰ) πρὸς καλλωπισμὸν τοῦ προσώπου καὶ πρὸς ἐξάλειψιν τῶν ρυτίδων αὐτοῦ.
Πωλεῖται παντοῦ

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ἀνατολὴ ἡλίου 7.0'
Δύσις » 6.16'
Σελήνη 9 ἡμερῶν
Κασσιανοῦ τοῦ Ρωμαίου

Ἀπόβασις Ὀρλὼφ εἰς Μάνην (1769). — Προσφορὰ τοῦ Στέμματος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Λεοπόλδον τοῦ Σὰξ Κομβούργου Γόθα (1830). — Θάνατος τοῦ Κολοκοτρώνη (1843). — Θάνατος Διον. Σολωμοῦ (1857).

Νηστεία

Ποῦ τῆς ὑπατείας ἡ περιβολή, ποῦ τὰ σμόκιν καὶ τὰ φράκα, αἱ ἔξωμοι ἐσθῆτες καὶ τὰ τραβεστί, τὸ κέφι καὶ τὸ καρφωμένο ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀποκρηᾶς γέλιο, τὰ ξενύχτια καὶ τὰ ξεφαντώματα; Πάντα τέφρα, πάντα κόνις, πάντα καπνός!

Μιὰ μικρούλα εὔθυμη νοικοκυρὰ ποῦ εἶχε ἀρπάξει ἡ Ἀποκρηὰ στὰ χέρια της, ἢ μᾶλλον τὴν εἶχε ἀρπάξει ἐκείνη καὶ τὴν εἶχε ξετινάξει, μοῦ ἀπήντησε μὲ χαριτωμένη γκριμάτσα, ὅταν τὴν ἠρώτησα πῶς πᾶνε τὰ γλέντια.

— Τὰ γλέντια; Τώρα ἀρχίζουν.

Βέβαια, γιὰ τοὺς κυρίους, τέλειωσαν ἡ Ἀποκρηές, ξαναρχίζει ἡ δουλειὰ τοῦ Γραφείου, ἡ συνηθισμένη ζωή, χωρὶς κανένα ἐνδιάμεσον σταθμόν. Πέταξαν τὸ σμόκιν, ξαναφόρεσαν τὰ ροῦχα τὰ καθημερινὰ καὶ δὲν ἔχουν καμμιὰ πιὰ σκοτοῦρα. Ξέρετε τί ἦταν τὸ σπίτι μου; Καράβι! Ροῦχα ἐδῶ, ροῦχα ἐκεῖ, ὅλα τὰ συρτάρια ἀνάστατα, ὅλες ἡ ντουλάπες ἀνοικτές, ὅλες ἡ κάλτσες λερωμένες—καὶ ἀμαντάριστες—ὅλα τὰ κολλάρα κι' ὅλα τὰ πουκάμισα τοῦ Νίκου λερωμένα. Καὶ μὲ τὸ δίκηο τους. . . Τρεῖς ἑβδομάδες τώρα, ἀπὸ ξενύχτι σὲ ξενύχτι, ἀπὸ γλέντι σὲ γλέντι. Τὶς τελευταῖες ἡμέρες δὲν φάγαμε μιὰ βραδυὰ ἐκεῖ. . . Δὲν εἴχαμε πιᾶτα νὰ φᾶμε! . . . Νὰ μιὰ στίβα στὴν κουζίνα! . . . Θὰ τὰ παραλάβῃ ἡ γυναῖκα! . . . Ἀποκρηές; . . . Θὰ τὶς ἀκούω ἄλλοτε ἀπὸ δυὸ μῆνες καὶ θὰ φεύγω! . . .

Καϋμένη νοικοκυροῦλα. Εἶχε ὁμολογουμένως δίκηο. Μὰ ἀξίζει ὅταν ἔχῃ κανεὶς νειᾶτα, ὀμορφιά, κέφι, νὰ μὴ γλεντᾷ τὶς Ἀποκρηές, γιὰ μερικὲς σπιτικὲς ἀταξίες, γιὰ μερικὰ ἄπλυτα πιὸ πολλά; . . Πόσους παράδες κάνουν τὰ σπιτικά, ὅταν λείψῃ τὸ κέφι καὶ τὸ γλέντι; Φωτιὰ στὰ τόπια! . . Ζήτω ἡ ζωή! . .

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ φιλοξενουμένη καλλιτέχνις

Ἡ Γαλλὶς ἠθοποιὸς δ. Σπινέλλη ἐφωτογραφήθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, ἣν ἐπεσκέφθη.

Ὁ θησαυρὸς τοῦ Μαραθῶνος

Ὑπάρχουν πράγματι θησαυροὶ μέσα σὲ πιθάρια κρυμμένα στὴ γῆ, καὶ ὑπάρχουν ἄνθρωποι τυχεροί, ποῦ τυχαίως, σκάπτοντες, ὅπως εἰς τὸ παραμύθι, βρίσκουν τὰ πιθάρια μὲ τὶς «εντούπιες» καὶ τὰ φλουριά; Ἔτσι φαίνεται ἀπὸ τὴν ἀγγελλομένην ἀνακάλυψιν μεγάλου θησαυροῦ εἰς τὸν Μαραθῶνα.

Ἐργάτις σκάπτουσα εἰς ἕνα ἀγρόν, παρὰ τὸν συνοικισμὸν Μπέη τοῦ Μαραθῶνος, ἐκτύπησε μὲ τὴν ἀξίνην κάποιο σκληρὸν ἀντικείμενον, ἀναδίδον ὑπόκωφον κρότον. Ἐξηκολούθησε τὸ σκάψιμο ἐκ περιεργείας καὶ ἀπεκάλυψε πίθον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐξεχύνοντο διάφορα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ νομίσματα. Ἡ ἐργάτις ἐμάζευσε ὅσα ἠδύνατο καὶ κατόπιν ἐκάλεσε καὶ τὰς ἄλλας ἐργαζομένας ἐκεῖ, αἱ ὁποῖαι ἔθραυσαν τὸν πίθον καὶ ἤρχισαν νὰ μαζεύουν ἀπὸ τὰ ἐκχυθέντα νομίσματα.

Αἱ φωναὶ τῶν ἐργατριῶν, διαπληκτιζομένων, ποία νὰ συλλέξῃ τὰ περισσότερα, ἐπέσυρον τὴν προσοχὴν τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἀγροῦ, ὁ ὁποῖος ἔσκαπτε εἰς πλησίον ἀγρόν. Οὗτος ἔσπευσε νὰ ἐκδιώξῃ τὰς ἐργατίας, νὰ καλύψῃ καὶ πάλιν τὸν θραυσμένον πίθον μὲ τὰ σκορπισμένα νομίσματα, καὶ μεταβὰς εἰς Μαραθῶνα, ἐπέστρεψεν ὅταν ἐνύκτωσε μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ ὑπὸ τὸ φῶς ἑνὸς φανοῦ ἀνέσκαψαν καὶ περισυνέλεξεν ὅσα νομίσματα ἠδύνατο.

Κατόρθωσεν οὕτω νὰ γεμίσῃ δύο σάκκους θείου, καὶ ἀφοῦ τὰ ἐφόρτωσεν ἐπὶ ἑνὸς ὄνου, τὰ ἐφυγάδευσε μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὸν Μαραθῶνα, ἐκ φόβου μήπως τοῦ τὰ πάρουν.

Τὰ πλεῖστα τῶν νομισμάτων εἶνε αὐστριακὰ τάλληρα ἀσημένια, μεγέθους ἀργυροῦ πεντοφράγκου καὶ χρυσᾶ φλουριὰ καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ λεγόμενα «εντούπιες» μεγέθους κατά τι μεγαλυτέρου τῆς ἀγγλικῆς λίρας. Τὸ πιθάρι ποῦ τὰ περιεῖχε ἦτο περιεκτικότητος πενήντα ἕως ἑξήντα ὀκάδων περίπου· εἶχε δὲ ἐπίσης καὶ χιλιάδας μικρῶν παλαιῶν ἀργυρῶν τουρκικῶν νομισμάτων, γροσίων, παράδων καὶ ἄσπρων.

Λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς περιεκτικότητος τοῦ πιθαριοῦ, ἡ ἀξία τοῦ ἀνευρεθέντος θησαυροῦ θ' ἀνέρχεται εἰς ἀρκετὰ ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ἡ ἀστυνομία Μαραθῶνος, ἐπληροφορήθη τὸ γεγονός, ἀφοῦ ἐξηφανίσθη ὁ θησαυρὸς ὑπὸ τοῦ χωρικοῦ. Κατέσχεν ὅμως μερικὰ τῶν κυκλοφορησάντων ἐν Μαραθῶνι νομισμάτων, καὶ ὑπέβαλε μήνυσιν κατὰ τοῦ χωρικοῦ ἐπὶ ἰδιοποιήσει καὶ ἐξαφανίσει ἀρχαιολογικοῦ θησαυροῦ.

Συναυλίαι

Αὔριον Πέμπτην καὶ ὥραν 7 1|4 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν Ὠδείου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Πειραιῶς) δίδει τὴν ἀναβληθεῖσαν συναυλίαν, μὲ πρόγραμμα ἐκλεκτότατον, ὅπως πάντοτε, ἡ κ. Σοφία Κενταύρου—Οἰκονομίδου. Τὸ τραγοῦδι θὰ συνοδεύσῃ εἰς τὸ πιάνο καὶ ἁρμόνιον ἡ δ. Ντόρα Σαμοΐλη.

Ρεσιτὰλ Χούμπερμαν

Τὸ πρῶτον Ρεσιτὰλ τοῦ διασήμου βιολιστοῦ κ. Χούμπερμαν δίδεται σήμερον ὥραν 6 1|2 μ.μ. εἰς τὸ Κεντρικὸν θέατρον. Ὁ μέγας καλλιτέχνης θὰ λάβῃ μέρος ὡς σολίστ εἰς τὴν 5ην Συνδρομητῶν τῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς τὸ «Ἀττικὸν» εἰς τὸ Αον μέρος τὸ Κοντσέρτο τοῦ Μπετόβεν καὶ εἰς τὸ Βον—τὸ Κοντσέρτο τοῦ Μπράμς.

Στήλη διὰ τὰς Κυρίας

Προῖκα σὲ ρουχισμὸ

Μέγα μέρος τῶν χρημάτων ποῦ εἶνε προορισμένα γιὰ τὸ ρουχισμὸ ἑνὸς κοριτσιοῦ πηγαίνουν στὰ σεντόνια καὶ στὰ τραπεζομάντυλα, μαζὶ μὲ τὰ ἀξεσσουάρ τους. Ἀλλὰ καὶ οὔτε πρέπει νὰ κάμῃ μιὰ κοπέλλα οἰκονομία στὰ δυὸ αὐτὰ εἴδη. Μπόλικα σεντόνια, πεσκίρια προσώπου καὶ μαξιλαροθῆκες, καθὼς καὶ μπόλικα τραπεζομάντηλα καὶ πετσέτες εἶνε ἀπαραίτητο νὰ ὑπάρχουν. Παρὰ νὰ ἔχωμε ἕξη σεντόνια λινὰ πρώτης ποιότητος προτιμώτερο εἶνε νὰ ἔχωμε δυὸ δωδεκάδες χασεδένια. Πάνω σ' αὐτὸ καμμιὰ συζήτησι δὲ χωρεῖ. Ἄλλως τε τὴν καλὴ νοικοκυρὰ δὲν τὴν κάνουν τὰ λινὰ σεντόνια της, παρὰ ἡ νοικοκυροσύνη της ποῦ ἀναδείχνει καὶ τὸ πιὸ φτηνὸ πραγματάκι. Ἐμεῖς θὰ δώσωμε μόνο, πόσα κομμάτια ἀπὸ κάθε εἶδος πρέπει νὰ βρίσκωνται στὴν προῖκα ἑνὸς κοριτσιοῦ, δεδομένου ὅτι τὴν ποιότητα της θὰ τὴν κανονίσῃ τὸ βαλάντιον.

Λοιπὸν χρειάζονται:

18	σεντόνια.
24	μαξιλαροθῆκες.
6	τραπεζομάντηλα ντâμάτα ὅπως, εἶνε ἡ μόδα.
24	πετσέτες ἐπίσης νταμάτες.
4	ἄσπρα τραπεζομάντηλα.
12	πετσέτες.
4	τραπεζομάντηλα τσαϊοῦ.
24	πετσετάκια.
6	σεντόνια ὑπηρεσίας.
12	πετσέτες προσώπου.
24	πετσέτες κουζίνας καὶ
12	ξεσκονόπανα ἀπὸ ἀραιὸ ἀμερικάνικο πανί.

Καὶ ἐρχόμαστε στὰ ἀσπρόρρουχα τῆς νοικοκυρᾶς.

Ἐκεῖ βλέπομε πολὺ λίγο ἄσπρο. Μόλις ἐλάχιστα κομμάτια ἀπὸ λινὸ ἢ νανσοὺκ γαρνιρισμένα μὲ τοῦλι ἢ βαλανσιὲν ἀναμιγνύουν τὴν λευκότητα τους ἀνάμεσα στὰ ζωηρόχρωμα ρόζ, πράσινα, μπλέ, μώβ κ.τ.λ. Τὰ χρωματιστὰ ἐσώρρουχα, ποῦ μεσουρανοῦν τώρα, γίνονται καὶ πάλι ἀναλόγως τοῦ βαλαντίου μας. Ἀπὸ κρὲπ ντὲ σίν, ἀπὸ λινὴ μπατίστα ἢ ἀπὸ περκάλι καὶ γαρνίρονται ἢ μὲ μιὰ φαρδυὰ ντατέλλα ὀκρὲ ἢ μ' ἕνα ἁπλὸ ζοὺρ μ' ἕνα κεντηματάκι ὁμοιόχρωμο. Τώρα πολὺ στὴ μόδα εἶνε ἡ ντατέλλα μπρετόν, ἀλλὰ ὡραῖο εἶνε καὶ φιλεδένια. Βιζιὸν τῆς μοντέρνας τέχνης εἶνε ἡ μαύρη σαντιγὺ ποῦ γαρνίρει μιὰ παρὺρ ρὸζ πὰρ ἢ μπλὲ τουρκουάζ. Μιὰ haute φανταιζὶ εἶνε τὰ ἐσώρρουχα ἀπὸ τρίπλ βουάλ καὶ μαύρη ντατέλλα τῶν ὁποίων οἱ μπρετέλλες προσαρμόζονται μὲ μικροσκοπικὰ τριανταφυλλάκια. Ἡ μπρετέλλα γίνεται ποικιλοτρόπως: πότε μ' ἕνα γαλόνι χρυσὸ ἢ ἀσημένιο, κινητὸ μὲ σουστίτσα, πότε μὲ κορδέλα λαβάμπλ, πότε χάντρινο κ.τ.λ.

Καὶ ἀκολουθοῦν οἱ χαριτωμένοι ντατελλένιοι μποννὲ μὲ χρωματιστὲς κορδέλλες περασμένοι, τὰ μαντηλάκια μὲ τὸ ἀρχικὸ γράμμα λινά, ἄσπρα ἢ χρωματιστά, οἱ πυζάμες ἀπὸ φανέλλα μὲ μακρὺ πανταλόνι καὶ τσέπες τὸ χειμῶνα, ἀπὸ τουὰλ ντὲ σουὰ ριγωτὰ μὲ ζώνη τὸ καλοκαίρι, καὶ οἱ λιζὲ ἀπὸ κρὲπ ντὲ σὶν μὲ μπορντοῦρα ἀπὸ μαραμπού.

Ξεχάσαμε νὰ ποῦμε γιὰ τὰ σουτιέν. Αὐτὰ ὅμως δὲν εἶνε χρήσιμα, εὐτυχῶς, γιὰ ὅλες κ' ἔτσι περιοριζόμεθα νὰ συμβουλεύσωμε νὰ ἔχουν πάντοτε τὸ χρῶμα chair.

Τῶν φρονίμων ὀλίγα.

FEMINA

Κοσμικὴ κίνησις

Ὁ χορὸς τῶν Ἁγιοπετριτῶν

Ὁ χορὸς τῶν Ἁγιοπετριτῶν (Κυνουρίας) ποῦ κατ' ἔτος δίδεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἐπίσης ἐξ Ἁγίου Πέτρου γνωστοῦ χοροδιδασκάλου κ. Χαρ. Σακελλαρίου, ὑπῆρξε τὸ Σάββατο τὸ βράδυ ἐν ἀτελείωτον γλέντι. Ἡ μία τῶν αἰθουσῶν εἶχεν ἀποκλειστικῶς διατεθῇ δι' ἑλληνικοὺς χορούς, τῇ συνοδείᾳ ἐγχωρίων ὀργάνων.

Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων ὁ κ. Χαρ. Βοζίκης, ὁ κ. Γ. Στρίγγος μετὰ τῆς ἐξ Ἁγίου Πέτρου καταγομένης κυρίας του, ἡ οἰκογένεια Λαγουμιτζῆ, ἡ οἰκογένεια Σπυράκη, ἡ οἰκογένεια Βελῆ, ὁ ἰατρὸς κ. Σπυράκος, ὁ ἰατρὸς κ. Δούκας, ἡ οἰκογένεια Φρονίμου, ὁ κ. Μαρινάκος, ὁ κ. καὶ ἡ δὶς Μπογάκου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βυρίνη, ὁ κ. Δ. Βελῆς κλπ. κλπ.

Ἀπὸ «τ' Ἀναστάσιμα»

«Ὁ ἐκδικητής»

Ἡ Μάννα λέγει στὸ παιδί,
Καὶ τὸ παιδὶ στὴ Μάννα
Τὴν ὥρα ποῦ ἀκουγότανε
Τοῦ ἑσπερινοῦ ἡ καμπάνα.
—Ποιὸ μέρος εἶνε τοῦ χωριοῦ
Τίμιο καὶ δοξασμένο;
—Μόνο τὸ σπίτι Μάννα μου
Τὸ πολεμοχαμένο!

* * *

—Ποιὸ νἆνε ἄλλο ἀγόρι μου
Κι' ἀστέρι τῆς Αὐγῆς;
—Ὄξω ἀπ' τὸ σπίτι Μάννα μου,
Κάπου τρεῖς πήχες γῆς,
Ὁ τάφος τοῦ πατέρα μου
Στὰ σύνορα ἐκεῖ πάνω!
Προσκύνημα καὶ τάξιμο
Στρατιώτης νὰ πεθάνω!

Σπ. Ματσούκας

Ἀκαδημία Ἀθηνῶν

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀποφασίσασα νὰ πληρώσῃ τρεῖς τακτικὰς ἕδρας τῆς τάξεως τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν ἐπιστημῶν α') δι' ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν φιλοσοφικῶν ἐπιστημῶν β') διὰ δύο ἀντιπροσώπων τῶν νομικῶν ἐπιστημῶν δέχεται δηλώσεις ὑποψηφίων μετὰ καταλόγου τῶν ἔργων των διὰ μὲν τὴν α' ἐντὸς μηνός, διὰ δὲ τὰς β' ἐντὸς δύο μηνῶν.

Πρὸς τούτοις δέχεται ἐντὸς 15 ἡμερῶν αἰτήσεις πρὸς ἐκλογὴν ἑνὸς προσέδρου μέλους ἀντιπροσώπου τῶν θεολογικῶν ἐπιστημῶν.

Ἔκθεσις αὐτοκινήτων

Σήμερον εἰς ἰδιαίτερον περίπτερον εἰς τὸ Ζάππειον, ἐκθέτει ἡ Ἑταιρεία Φὸρτ τὰ νέα αὐτοκινητά της. Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως θὰ γίνουν τὴν 11ην π.μ.

Θέατρα

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Μελτεμάκι».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. Αὔριον πρώτη τοῦ «Τζὰζ Μπάντ».
ΚΥΒΕΛΗΣ. (Πατρίκιος - Πρινέας). Τὸ «Κομφετί», ἡ ἀποκρηάτικη ἐπιτυχία τοῦ θιάσου.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Γαλλικὸς θίασος Σπινέλλυ). «Σχολεῖον Κοκκοτῶν».
ΚΟΣΜΙΚΟΝ. Ἀργεῖ.
ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ. «Ὁ χορὸς τῆς τύχης».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἐμπόριον σαρκός».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Πανάμ».
ΙΝΤΕΑΛ. «Ὀδέττη» καὶ θίασος Φερρούτσιο.
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ἡ τιμὴ τοῦ Σούδερμαν».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ὀδέττη» μὲ τραγοῦδι τῆς κ. Κομποθέκρα.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἡ κατάσκοπος μὲ τὰ μαῦρα μάτια».
ΣΙΝΕ ΡΕΓΙΝΑ. «Ἡ ματωμένη χορεύτρια».

Συνοικιακά

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΝ. «Ὁ Φρὲδ Χούμπς».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ὁ δοὺξ τοῦ Παπενχάιμ».
Α.Ο.Δ.Ο. «Θανατικὴ ἀκτή».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ὁ διάβολος τῶν Παρισίων».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Τὸ ποτάμι τοῦ θανάτου».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Ναπολέων».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ χρυσοθήρας Σαρλώ».

Ἡ ὀπερέττα Παπαϊωάννου εἰς Πάτρας

Ὁ μουσικὸς θίασος Παπαϊωάννου, περιλαμβάνων τὸ ἀπαράμιλλον «τρίο τοῦ γέλωτος» ἤτοι τοὺς συμπαθεῖς κωμικοὺς Παπαϊωάννου, Δράμαλην καὶ Τριχᾶν, τὰς δίδας Φιλοσόφου, Χαντᾶ, Λάσκαρη, τοὺς τενόρους κ. κ. Μακρῆν καὶ Τζινίδην, χορὸ ἐξ 25 ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἄλλους γνωστοὺς καλλιτέχνας τῆς ὀπερέττας, μαζὶ μὲ τὴν 20μελῆ του ὀρχήστραν καὶ τὸν μαέστρον κ. Βιτάλην, ἀναχωρεῖ τὴν Παρασκευὴν εἰς Πάτρας, ὅπου θ' ἀρχίσῃ αὐθημερὸν τὴν σειρὰν τῶν παραστάσεων, τὰς ὁποίας θὰ δώσῃ ἐκεῖ κατὰ τὸ διάστημα τῆς Σαρακοστῆς. Ἡ ὀπερέττα Παπαϊωάννου θὰ ἐμφανίσῃ ἄνω τῶν 20 ἑλληνικῶν καὶ ξένων μουσικῶν ἔργων, ἀρχίζουσα ἀπὸ τὸν «Χορὸν τῆς Τύχης» ποῦ παίζει καὶ σήμερον διὰ τελευταίαν φορὰν εἰς Ἀθήνας.

Ἡ Δνὶς Κοτσάλη εἰς τὸ Παρίσι

Ἡ τραγῳδὸς τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου δ. Κοτσάλη εὑρίσκεται εἰς Παρισίους. Τὸ «Φιγκαρὸ» τῆς 16ης Φεβρουαρίου, ἀσχολούμενον μὲ αὐτήν, γράφει:

«Μία νέα τραγῳδός. Μᾶς ἔρχεται ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Ἔχει ἕνα ὡραῖο πρόσωπο πολὺ ἐκφραστικό, μάτια φλογερά, καὶ μίαν συγκεντρωμένην δύναμιν ἐντὸς τοῦ λεπτοῦ καὶ νευρώδους σώματός της. Ὀνομάζεται δ. Ἀγγελικὴ Κοτσάλη καὶ μετὰ τοὺς τόσους θριάμβους της ἐν Ἀθήναις, ἔβαλε στοίχημα νὰ κατακτήσῃ καὶ τὸ παρισινὸν κοινόν.

Ἀλλ' ἡ νέα αὐτὴ καὶ ὡραία καλλιτέχνις σκοπεύει νὰ τὸ κατακτήσῃ διὰ τῆς γαλλικῆς γλώσσης. Θὰ τὴν ἴδωμεν λοιπὸν μετά τινας ἡμέρας νὰ παίξῃ γαλλιστὶ τὸν ρόλον τῆς «Ἑρμιόνης» εἰς τὴν πέμπτην πρᾶξιν τῆς «Ἀνδρομάχης» καὶ εἰς τὴν «Νύκτα τοῦ Μαΐου». Θὰ τὴν ἀκούσωμεν ὅμως καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν εἰς τὴν «Ἠλέκτραν», τὴν «Ἑκάβην», τὴν «Ἰφιγένειαν», τὴν «Ἀντιγόνην» καὶ τὴν «Μήδειαν».

Ἡ ἑσπερὶς αὐτὴ θὰ εἶναι πρωτότυπος. Διὰ τὴν θαυμασίαν δὲ πεῖράν της, ἡ ὁποία εἶναι ἕνας σεβασμὸς πρὸς τὰ γαλλικὰ γράμματα, ἡ δ. Ἀγγελικὴ Κοτσάλη πρέπει ἀπὸ τοῦδε νὰ εἶναι βεβαία διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν συμπάθειαν τῆς Παρισινῆς κριτικῆς».

Γραμματοκιβώτιον

Ἐπανόρθωσις

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ φύλλον τῆς Πέμπτης, 23ης τρέχοντος τῆς ὑμετέρας ἐγκρίτου ἐφημερίδος ἐδημοσιεύθη εἴδησις περὶ γεννήσεως τριδύμων, ἐν τῷ συνοικισμῷ Ἀμπελοκήπων πόλεως Δράμας καὶ ἐν ᾧ ἀναγράφεται ἐπιπροσθέτως κατὰ τὴν δῆθεν σχετικὴν ἀναφορὰν τοῦ Νομάρχου Δράμας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅτι ἡ γονιμότης ὀφείλεται εἰς τὸ ὕδωρ καὶ τὸ ἔδαφος.

Ἐπὶ τούτοις, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν ὅπως ἀναμορφώσητε τὴν ὡς ἄνω εἴδησίν σας, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Νομαρχία Δράμας οὐδόλως σχετικῶς ἔχει ἀναφερθῇ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ὅτι οὐδόλως ἐπιθυμεῖ νὰ βεβῃ τὰ εἰς ἄλλους ἀνήκοντα ἀριστεῖα τῆς διαγνώσεως, τοῦ λόγου τῆς παρατηρηθείσης γονιμότητος, ἀποδοθῇ δὲ οὕτω τὸ δίκαιον εἰς τὸν πρὸς ὃν ἀνήκει.

Μετὰ πλείστης τιμῆς
Ὁ Νομάρχης Δράμας

Ἐκθέσεις

Τὸ Σάββατον 4 μ.μ. γίνεται τὸ βερνισὰζ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ζωγράφου κ. Ἀλ. Χρηστοφῆ εἰς τὴν Γκαλερὶ Στρατηγοπούλου. Οἱ πίνακες τοῦ κ. Χρηστοφῆ εἶναι ὅλοι σχεδὸν παρμένοι ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ζωήν.

Βυζαντιναὶ διαλέξεις

Σήμερον, ὥραν 6 1|2 μ.μ., ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσοῦ» θὰ ὁμιλήσῃ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἑταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν κ. Φαίδων Κουκουλὲς μὲ θέμα: «Ἡ μοναχὴ Θεοδούλη».

Θεατρικὰ

Δίδεται αὔριον εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη ἡ πρώτη τῆς νέας ἐπιθεωρήσεως «Τζὰζ μπάντ» μὲ ὁλόκληρον τὸν θίασον Ἀρνταὴφ, ἐνισχυθέντα μὲ τὴν πρόσληψιν νέων καλλιτεχνῶν.

Ἀθλητισμὸς

—Αἱ συναντήσεις τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» τὴν προσεχῆ Κυριακὴν τὸ ἀπόγευμα, ἡ μὲ τόσον ζωηρὸν ἐνδιαφέρον, ἀπὸ καιροῦ ἀναμενομένη συνάντησις τῆς πρωταθλητρίας ὁμάδος τοῦ Πειραιῶς «Ὀλυμπιακὸς» καὶ τῆς πρωταθλητρίας τῶν Ἀθηνῶν «Παναθηναϊκός».

Διὰ τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ἡ ὁμὰς τοῦ Παναθηναϊκοῦ θὰ κατέλθῃ ἐνισχυμένη μὲ τὸν νέον της ἐξ Ἀλεξανδρείας τερματοφύλακα Μιχαηλίδην, ὡς καὶ μὲ τὸν νέον της παίκτην Κάψην.

—Βόλλεϋ-μπώλ

Τὴν Κυριακήν, θὰ γίνῃ εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ Ἐθνικοῦ, ὁ ἀναβληθεὶς τελικὸς ἀγὼν βόλλεϋ-μπώλ, διὰ τὸ σχολικὸν πρωτάθλημα.

—Τὰ ποδοσφαιρικὰ μας ζητήματα

Σήμερον τὴν ἑσπέραν, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν τεσσάρων ἀποσκιρτησάντων σωματείων τῆς Α' κατηγορίας, «Παναθηναϊκοῦ», «Ἀπόλλωνος», «Ἑνώσεως Κων)πόλεως» καὶ «Ἀθηναϊκοῦ» θὰ διεξαγάγουν συνεννοήσεις μὲ τὸ προεδρεῖον τῆς ὁμοσπονδίας πρὸς ἐξεύρεσιν συμβιβαστικῆς λύσεως κατόπιν τῆς νέας ὀξύτητος εἰς ἣν περιῆλθον τὰ ποδοσφαιρικά μας ζητήματα.

—Τὸ Πειραϊκὸν πρωτάθλημα

Εἰς τὸ ποδηλατοδρόμιον τοῦ Ν. Φαλήρου, θὰ γίνῃ τὴν Κυριακήν, ἡ ἀναβληθεῖσα ἔναρξις τοῦ Πειραϊκοῦ ποδοσφαιρικοῦ πρωταθλήματος. Θὰ γίνουν αἱ τέσσαρες πρῶται συναντήσεις τῆς σειρᾶς.

—Ὁ ἀνώμαλος δρόμος τῆς Θεσ)νίκης

Εἰς τὸν ἀγῶνα ἀνωμάλου δρόμου 6.490 μέτρων τὸν ὁποῖον διοργάνωσεν ἡ Χ.Α.Ν. εἰς τὴν Θεσ)νίκην τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ γνωστὸς ἀθλητὴς τοῦ «Ἡρακλέους», Λουκᾶς Ἀστέριος.

—Ὁ Ἁγιαννόπουλος εἰς Ἀμερικὴν

Ἔπειτα ἀπὸ ἀρκετῶν μηνῶν διαμονὴν ἐν Παρισίοις, ἀναχωρεῖ εἰς Ἀμερικὴν ὁ γνωστὸς ὁμογενὴς πυγμάχος Κ. Ἁγιαννόπουλος προκειμένου νὰ ἐπιδοθῇ ἐκεῖ εἰς συστηματικωτέραν προπόνησιν.

—Διεθνῆ νέα

Ὁ Γάλλος πρωταθλητὴς τοῦ τέννις Μπορότρα, ἐπέτυχε καὶ νέαν νίκην ἐν Αὐστραλίᾳ, ὅπου ἐξακολουθεῖ νὰ εὑρίσκεται, νικήσας τὸν Αὐστραλὸν πρωταθλητὴν Πέτερσον μὲ 6—4, 6—2. Συγχρόνως ὁ Μπρουνιὸν ἐνίκησε τὸν Κράβφορδ μὲ 8—6, 6—4. Εἰς δὲ τὸν διπλοῦν ἀγῶνα τὸ ζεῦγος Μπορότρα-Μπρουνιὸν ἐνίκησε τὸ ζεῦγος Πέτερσον-Χόπμαν μὲ 8—6, 5—7, 6—2.

Ὁ Ἱσπανὸς πρωταθλητὴς τοῦ τέννις Μανουὲλ Ἀλόνζα θὰ ἀναχωρήσῃ κατ' αὐτὰς διὰ μεγάλην περιοδείαν ἀνὰ τὴν Ἀμερικήν.

Ὁ Αὐστραλὸς πρωταθλητὴς Ζὸρζ Κούκ ἐνίκησεν εἰς τὸ Λονδῖνον τὸν Ἰταλὸν Λούγκο Μπούφι ἐγκαταλείψαντα τὸν ἀγῶνα εἰς τὸν 6ον γῦρον.

Ὁμιλίαι

Σήμερον καὶ ὥραν 6.30' μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων, (Λεωφόρος Ἀμαλίας καὶ Περιάνδρου) ἡ δ. Κ. Μαρινάκη μὲ θέμα «Ὁ Νικόλαος Γκύζης». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

—Σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 7 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν «Ἑταιρείαν τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ» ὁ κ. Ἐμμ. Πεζόπουλος περὶ «Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Καλλιτεχνίας».

—Αὔριον καὶ ὥραν 6.30' μ.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσοῦ» θὰ δοθῇ ἡ ἕκτη διάλεξις τοῦ «Ἐθνικοῦ Συνδέσμου». Θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Ἀντ. Σπηλιωτόπουλος περὶ δημώδους ποιήσεως τῶν Βαλκανικῶν λαῶν καὶ τῆς συγγενείας της πρὸς τὴν Ἑλληνικήν. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Δικηγορικὸς Σύλλογος

Ἀρχομένων αὔριον Πέμπτην, 1 Μαρτίου, τῶν διαλέξεων ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου, θὰ ὁμιλήσῃ ὥραν 6.30' μ.μ. ὁ κ. Ἀλέξ. Σβῶλος «Περὶ τῶν ἐν τῷ Συντάγματι νέων θεσμῶν καὶ νέων διατάξεων».

Οἱ χοροὶ

Εἰς τὴν Σχολὴν Χορῶν τοῦ γνωστοῦ χοροδιδασκάλου κ. Χρ. Σακελλαρίου (Θεμιστοκλέους 57) θέλουν συνεχισθῇ τὰ μαθήματα χοροῦ καθὼς καὶ αἱ συνήθεις χορευτικαὶ ἀπογευματιναί.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει γκαράζ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, κατάλληλον διὰ ὀκτὼ αὐτοκίνητα, μετ' ἐργοστασίου 8Χ6 τ.μ. (δυναμένου νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ἀποθήκη) καὶ εὐρυχώρου αὐλῆς.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ παραδιδόμενον ἀμέσως ἰσόγειον κατάστημα διαστάσεων 10Χ4 1|2 μέτρων ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν μέγα δωμάτιον μετὰ διαδρόμου καὶ ἰδιαιτέρας εἰσόδου εἰς τὸν τρίτον ὄροφον τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἀντὶ δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων (1500) μηνιαίως.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. Χούντρα δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια μετὰ χωριστῆς εἰσόδου εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος, δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) δραχμῶν.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. Χούντρα δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤ. Ι κεντρικό, εὐήλια, εὐάερα γραφεῖα ἢ καὶ διὰ πᾶσαν ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν κατὰ διαμερίσματα ἢ καὶ χωριστά, ὁδὸς Αἰόλου—Εὐριπίδου καὶ Ἁγίου Μάρκου. Πληροφορίαι ἐντὸς οἰκίας. Φωτογραφεῖον Ταμπακοπούλου β' ὄροφος.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐντὸς τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἐν ἰσόγειον δωμάτιον παραδιδόμενον ἀμέσως μετ' ἰδιαιτέρας εἰσόδου ἀντὶ 1250 δρχ. μηνιαίως.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Νικ. Χούντρα δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΖΗΤΕΙ ἐργασίαν νυκτοφύλακος, ἐπιστάτου ἢ κλητῆρος παρὰ σοβαροῦ κυρίου με πιστοποιητικὰ ἄριστα. Πληροφορίαι Θρασυβούλου 13β Κωνστ. Σακελλαρίου.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ συνεταῖρος (πλασιέ) μὲ ἐλάχιστα κεφάλαια διὰ παραγγελιοδοχικὸν γραφεῖον. Πληροφορίαι «LEO» Εὐριπίδου 8.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ παρὰ τὴν στάσιν Λεβίδου ἐπαυλις πολυτελεστάτη ἐκ 12 δωματίων, γκαρὰζ καὶ κῆπος ἐκ Π. Τ. 2.300 κατάλληλος καὶ διὰ κλινικήν. Πληροφορίαι τμῆμα Ἐπαρχιῶν τῆς «Πρωΐας» 6—8 μ.μ. Μεσῖται ἀποκλείονται.

ΠΩΛΩ διὰ ἠλεκτροφωτισμό. Μπαταρία 56 στοιχείων μὲ γεννήτριαν καὶ ταμπλῶ ὡς καὶ βενζινομηχανὴν 8 ἵππων καινουργῆ καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας, Σεργιάδης Ἀμαρουσίου.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς τιμὴν εὐκαιρίας χρηματοκιβώτιον ἀγγλικὸν μάρκας JOHN TANN'S ἔστω καὶ μὲ δόσεις. Πληροφορίαι, κατάστημα Μενάζ, ὁδὸς Λυκούργου 1.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ἡ δεσποινὶς Ἰωάννα Ι. Μ [illegible] ὁ κ. Λεωνίδας Π. Θρ. Ζ [illegible] ἠσαν.

Γάμοι

Ὁ κ. Κώστας Φάνης καὶ [illegible] ωγραφίου, ἐτέλεσαν τοὺς [illegible]

Βαπτίσεις

Ὁ κ. Γ. Χέλμης ἀνεδέξατο [illegible] τῆς κολυμβήθρας τὸ [illegible] τοῦ κ. Νίκου Δημητριάδη [illegible] Ἄνναν καὶ Γεωργίαν.

Πένθη

Τὴν ἀγαπητήν μας ἀδελφ [illegible] Ἄνναν Χ. Χριστοδούλου [illegible] σαμεν χθὲς ἐν Θήβαις.

Ἀθῆναι, 28 Φεβρουαρίου 192[illegible]
Οἰκογένεια Εὐθυμίου Χ. Χρ[illegible]

Ἀναχωρήσεις

—Ὁ κ. Νίκος Μαυρέας [illegible] Παρισίους.

—Ἡ κ. Ἄννα Παυλῆ καὶ [illegible] τόπουλος, Ἑρμοῦ 18α, ἀνεχώρ[illegible] ρισίους. Τὸ κατάστημα ἐξακολ[illegible] γασίας του.

Ἰατροὶ

—Γ. Π. Κεφαλᾶς, ἰατρός [illegible] Μενάνδρου 51, 9—12 καὶ 3—[illegible]

—ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ ΦΙΛ. ΑΓ[illegible] ἐπιμελητὴς ὀφθαλμολογ. Νοσοκ[illegible] οις. Δέχεται Βερανζέρου 34.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡ. ΛΟΥ[illegible] Χειροῦργος ὀδοντοϊατρὸς τῆς [illegible] ρισίων ἐπὶ τετραετίαν εἰδικῶς [illegible] ους σπουδάσας. Ὀλιγοήμερος [illegible] καὶ ἠγγυημένη θεραπεία τῶν [illegible] στόματος καὶ ὀδόντων διὰ [illegible] δων, 51 ΟΔΟΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡ[illegible]

ΜΙΧ. ΓΕΩΡΓΑΡΙΟΥ [illegible] ραπεύει τὸν καταρράκτην [illegible] κ.λ.π. Ὁδὸς Πειραιῶς [illegible] Τηλ. 1—31.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὴν ἀγαπημένην μας θυγατέρα [illegible] φὴν

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΝ Ζ. ΜΠΟΖ[illegible]

θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν σήμερον [illegible] τὴν καὶ ὥραν 10 π.μ. ἐκ τῆς [illegible] δὸς Καραϊσκάκη 19 εἰς τὸν [illegible] στοκοπίδου (Ψυρρή).

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς [illegible] ὅπως εὐαρεστούμενοι συνοδεύσω[illegible] φοράν.

Ἀθῆναι τῇ 1 Μαρτίου 192[illegible]
Οἱ γονεῖς: Ζῆκος Μποζώνης [illegible] Μποζώνη. Οἱ ἀδελφοί: [illegible] νη, Κωνσταντῖνος, Ναυσικ[illegible] Νικόλαος, Χαράλαμπος, [illegible] Παντελ. Παπαστρατίδης, [illegible] μαοῦνας. Οἱ θεῖοι. Οἱ ἀνεψ[illegible]

Τὴν προσφιλῆ μας μητέρα, [illegible] μην καὶ θεῖαν

ΑΝΝΑΝ ΘΕΟΔ. ΒΟΥΛΓΑ[illegible]
(ἐτῶν 64)

θανοῦσαν χθὲς ὅλως αἰφνιδίως [illegible] σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 11 [illegible] τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργ[illegible] ρύτση).

Ἀθῆναι τῇ 29 Φεβρουαρίου 192[illegible]
Τὰ τέκνα: Μαρουλιὼ Κυδωνιάτ[illegible] Παπαγγελοπούλου, Φραγκίσκη Κ[illegible] Νικόλαος Βούλγαρης, Χαράλ. [illegible] Μαριογκούλα Βούλγαρη, Μιχαὴλ [illegible] εύς, Ἄγγελος Παπαγγελόπουλος [illegible] δας Κουτσοδόντης. Οἱ ἀδελφοί [illegible] Διαπούλη, Δημήτριος Ἀστρᾶς, [illegible] στρᾶ, Εἰρήνη Καλιβρούση, Ἰωάνν[illegible] βρούσης, Ἐριφύλη Ἀσημάκου, [illegible] Ἀσήμακος. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ ἀνεψ[illegible] (Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς [illegible] πρόσκλησις).

Τὸν ἀγαπητὸν ἡμῶν σύζυγον, [illegible] δελφόν, πάππον καὶ θεῖον

ΣΤΥΛΙΑΝΟΝ Π. ΓΛΙΤΣΟΝ

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον [illegible] μ.μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας κειμένης [illegible] Μπουμπουλίνας 62 εἰς τὸν ναὸν [illegible] Σπυρίδωνος.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 29 Φεβρουαρίου [illegible]
Ἡ σύζυγος: Μαριγὼ Σ. Γλιτσο[illegible] κνα: Μιχαήλ, Ἀθηνᾶ Γλιτσο[illegible] νη Στέλλα Γλιτσοῦ. Οἱ ἀδελφ[illegible] ψιοί.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ Ἑταιρεία Γιοῦλεν καὶ Σ[illegible] ἁπάσας τὰς ἀγοράς της εἰς τὸ [illegible] ριον Ἐμπορευμάτων Πειραιῶ[illegible] γνῶσιν ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων.
(Ἡ Ἕνωσις Μεσιτῶν [illegible] ρίου Ἐμπορευμάτων Π[illegible])

Ὅ,τι ὑπάρχει καινούργιο στὸ [illegible] θὰ τὸ μάθετε ἀπὸ τὸν [illegible] δάσκαλο:
ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 48

ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΙΟ[illegible]
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡ[illegible]
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙ[illegible]
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 4
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 19[illegible]
Ἐκτέλεσις πάσης τραπεζιτικῆ[illegible] γασίας.
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
ΕΝ ΟΨΕΙ:
Εἰς δραχμὰς καὶ ξένα [illegible]
ΠΡΟΣ 5% ΕΤΗΣ[illegible]
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ[illegible]
μέχρι δραχμῶν 75.0[illegible]
ΠΡΟΣ 6% ΕΤΗΣΙ[illegible]
Ἀπηλλαγμένον φόρο[illegible]
ΤΕΛΕΙΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙ[illegible]
ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙ[illegible]
Θυρίδες πρὸς ἐνοικίασιν [illegible] δρχ 150 ἐτησίως καὶ ἄν[illegible]
Ἀνοικτὸν 8.30—1[illegible]
καὶ 3.30—7.30 μ.[illegible]

Α. ΡΕΛΙΑΣ & Ε. ΧΑΝΔΑ[illegible]
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ-ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚ[illegible]
Ἀκαδημίας 88 (Πλατεία Κά[illegible])

Γράμματα ἀπὸ τὸ Παρίσι

Τὸ Παρίσι ὑπὸ τὴν μάσκαν

Ἡ ψυχολογία τῆς μεταμφιέσεως, ἤτοι οἱ ἄνθρωποι ὅπως θὰ ἤθελαν νὰ φαίνονται.—Ὁ κ. Ἐρριὼ διὰ τὰς δωρεὰν παρεχομένας ἡδονὰς

Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Φεβρουάριος. — Κατὰ τὸ γνωστὸν φιλοσοφικὸν ἀπόφθεγμα, οἱ ἄνθρωποι διαιροῦνται εἰς τρεῖς κατηγορίας: Εἰς ἐκεῖνο ποῦ πράγματι εἶνε, ἐκεῖνο ποῦ φαίνονται ὅτι εἶνε, καὶ ἐκεῖνο ποῦ νομίζουν ὅτι εἶναι. Ἡ φιλοσοφία μᾶς ἔκαμε τρισυποστάτους. Ἀνεκάλυψεν ὅ,τι ἔχομεν διαρκῶς τὸ προχειρότερον εἰς τὴν ζωήν μας, τὸν ἑαυτόν μας, καὶ μὲ τὴν σκληρότητα ποῦ περιέχει κάθε δογματισμός, μᾶς ἀφήρεσε τὰ προσχήματα ποῦ ἐσωριάσαμεν ὑπομονητικὰ διὰ νὰ καλύψωμεν τὴν ἀληθινήν μας ὕπαρξιν. Ἕως τώρα ὅλοι μας ἠθέλαμεν νὰ εἴμεθα ἐκεῖνο ποῦ ἐνομίζαμεν ὅτι εἴμεθα. Μία συμβατικὴ ὑποκρισία εἶχε ἐπικρατήσει καὶ ὁ καθεὶς ἐδημιούργει τὸν ἑαυτόν του σύμφωνα μὲ τὰς ψυχικάς του ἱκανότητας. Τώρα πλέον ὁ κόσμος ὅλος γνωρίζει, ὅτι ἡ συμβατικὴ αὐτὴ δὲν ἔχει πέρασιν. Σεῖς νομίζετε ὅτι εἶσθε κάποιος. Ἐγὼ σᾶς βλέπω διαφορετικὰ καὶ ἴσως νὰ μὴ εἶσθε μήτε «κάποιος» ὅπως νομίζετε, μήτε ὅπως σᾶς βλέπω ἐγώ. Εἶσθε ἐκεῖνος ποῦ εἶσθε.

Ἕνα ἄλλο πρόβλημα τίθεται τώρα ἀπὸ τὴν μανίαν τῆς ψυχολογικῆς ἀναλύσεως. Ποῖος θὰ ἠθέλατε νὰ εἶσθε ἐὰν ἠμπορούσατε νὰ ἀλλάξετε τὴν ὕπαρξίν σας;

Αὐτὸ τὸ ἐρώτημα τίθεται κάθε φορὰν ποῦ ἔρχεται ἡ ἐποχὴ τοῦ Καρναβαλιοῦ. Οἱ ἄνθρωποι ἀπαιτοῦν κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν καὶ ἀποδεικνύουν τί περίπου θὰ ἤθελαν νὰ ἦσαν. Ἡ μάσκα, τὴν ὁποίαν διαλέγουν μὲ τὴν πρόφασιν νὰ διασκεδάσουν, εἶνε πράγματι τὸ δεῖγμα τῆς ψυχικῆς των διαθέσεως. Ξεύρουν ποῖοι εἶνε καὶ θὰ ἤθελαν νὰ ἐπιβάλουν εἰς τοὺς ἄλλους τὴν ἄλλην ὄψιν, ὅπως θὰ ἤθελαν νὰ εἶνε. Ἡ μεταμφίεσις εἶνε δῆθεν μία ἡδονὴ διασκεδάσεως. Κατ' οὐσίαν εἶνε μία ἡδονὴ ἀλλαγῆς τοῦ ἑαυτοῦ μας μὲ τὸ πρόσωπον ποῦ προσαρμόζεται καλύτερα εἰς τὸν χαρακτῆρα μας. Μὲ τὴν μάσκαν ποῦ διαλέγομεν γινόμεθα οἱ πραγματικοὶ ἄνθρωποι, ἢ καὶ τὰ ζῶα, ποῦ αἰσθανόμεθα ὅτι ταιριάζουν καλύτερα εἰς τὴν ψυχικήν μας διάπλασιν. Καὶ παρατηρεῖται τότε τὸ ἐξαιρετικὸν αὐτὸ φαινόμενον ποῦ προσέχουν ἰδιαιτέρως οἱ ψυχολόγοι καὶ οἱ φιλόσοφοι, ὅτι ἡ μεταμφίεσίς μας δὲν μᾶς ἀλλάσσει μόνον τὸ πρόσωπον καὶ τὴν περιβολήν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔνστικτά μας καὶ τὰς συνηθείας μας.

Ἕνας ἄνθρωπος ποῦ ὑπῆρξεν ἤρεμος καὶ ψυχρὸς εἰς τὰς συναναστροφάς του, ποῦ δὲν ἔδωσε ποτὲ τὴν παραμικροτέραν ἀφορμὴν εἰς παρεξήγησιν, φορεῖ μίαν μάσκαν παριστῶσαν μορφὴν χοίρου καὶ ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, δὲν κάμνει τίποτε ἄλλο εἰμὴ νὰ ἀφήνῃ ἀχαλίνωτα τὰ πραγματικά του ἔνστικτα καὶ νὰ γρυλλίζῃ τρέχων εἰς τὸ πεζοδρόμιον ἢ κατὰ πρόσωπον τῶν γνωστῶν του, τοὺς ὁποίους τυχαίως συναντᾷ. Πόσοι ἄνθρωποι τῆς καλῆς λεγομένης τάξεως δὲν φοροῦν αὐτὴν τὴν ἐποχὴν τὰ ἐνδύματα τῶν παλιάτσων τῶν ἱπποδρομίων; Ἐὰν οἱονδήποτε ἐξ αὐτῶν τολμήσετε νὰ τὸν ἀποκαλέσετε «παλιάτσον» εἰς τὸν κανονικόν του βίον, θὰ σᾶς ραπίσῃ ἐὰν εἶνε θαρραλέος, θὰ σᾶς πυροβολήσῃ ἐὰν εἶνε καὶ ἄλλοι παρόντες, ὁπότε θίγεται περισσότερον ἡ ἀξιοπρέπειά του καὶ θὰ σᾶς σύρῃ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐνενήντα ὀκτὼ τοῖς ἑκατόν. Μόλις ὅμως ἔλθῃ τὸ Καρναβάλι, θὰ φορέσῃ τὰ κουρέλια τοῦ παλιάτσου, θὰ βάψῃ τὸ πρόσωπόν του μὲ τὴν ἄσπρην πομμάδαν, τὰ χείλη μὲ τὸ καρμίνιον καὶ θὰ κάμῃ ἐνώπιόν σας ὅσες τοῦμπες θέλετε καὶ ὅσες δὲν ἠμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε ἐπαπολαιότητας. Ἡ ψυχή του ὁλόκληρος ἔχει βουτηχθῇ εἰς τὴν ἡδονὴν τῆς πραγματικότητος. Ἔτσι θὰ ἤθελε νὰ εἶνε.

Βλέπετε ἀνθρώπους ποῦ δὲν ξεύρουν τίποτε ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν ἐπιστήμην καὶ μεταμφιέζονται εἰς Ναπολέοντας. Ἀμέσως παίρνουν τὸ ὕφος τοῦ στρατηγοῦ, κατεβάζουν τὸ χεῖλος, συνοφρυοῦνται, κρύβουν τὰ ἀριστερὰ δάκτυλα εἰς τὸ μέσον τοῦ ξεκουμπωμένου γιλέκου, γίνονται αὐταρχικοί, ἐπιτακτικοί, ἀνυπόφοροι. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἰδεολογία των. Ἡ δῆθεν ὑπομονή των εἰς τὴν κανονικὴν ζωήν, ἡ ἀνοχή, ὁ σεβασμὸς τῶν ἀντιλήψεων καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἄλλων, εἶνε ὅλα προσχήματα. Ἔτσι κάτω ἀπὸ τὴν μπόταν καὶ ἐμπρὸς εἰς τὴν αἰχμὴν τοῦ ξίφους θὰ ἤθελαν νὰ εἶχαν ὅλον τὸν κόσμον. Κανεὶς δὲν τὸν ἐπετίμησε. Καὶ ὅμως οἱ ἄνθρωποι ἔδειραν ἀνηλεῶς τὸν γάϊδαρον διότι ἐφόρεσε μίαν λεοντῆν.

Ὑπάρχουν πολλοὶ ποῦ φοροῦν μίαν εὔθυμον μάσκαν διὰ νὰ κρύψουν ὁπωσδήποτε τὸ πένθος των. Εἶνε ἡ μόνη στιγμὴ ποῦ ἠμποροῦν νὰ ζήσουν εἰς τὴν πραγματικότητά των χωρὶς νὰ γίνουν γνωστὰ τὰ αἰσθήματά των. Ἡ καθημερινή των ὑπόκρισις τοὺς ἔχει κουράσει καὶ τὴν ἐποχὴν τοῦ καρναβαλιοῦ ἠμποροῦν ἐπὶ τέλους νὰ πενθήσουν. Κυττάξατέ τους. Εἶνε πολλοί, εἶνε, θὰ ἔλεγε κανείς, ἡ πλειοψηφία, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ποῦ περιφέρουν εἰς τὰ βλέμματά μας μίαν εὔθυμον περιβολὴν καὶ μίαν τόσον ἀξιοθρήνητον κατάστασιν.

Εἶνε ἄξιον ἰδιαιτέρας προσοχῆς τὸ πένθος καὶ ἡ λύπη ποῦ ἐμπνέουν τὰ Καρναβάλια εἰς τοὺς πολλούς. Ὑπάρχουν ἀκόμη ἐκεῖνοι ποῦ δὲν μεταμφιέζονται, ἀλλὰ ποῦ βρίσκουν ἀφορμὴν διὰ νὰ ἐκφράσουν ὁπωσδήποτε τὸ ἀληθινόν των συναίσθημα αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἐποχήν. Ὑπάρχουν ποιηταί, φιλόσοφοι, καλλιτέχναι, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ εὐθυμία, ἡ δῆθεν εὐθυμία τοῦ λαοῦ ἐμπνέει καὶ ἐνέπνευσε ἀληθινὰ πένθιμα ἔργα. Ὁ Βερλαὶν ἔβλεπε τὸν πιερρότον ὡς ἕνα ἑτοιμοθάνατον ἀσπρόχλωμον ἄνθρωπον μὲ δύο τρύπες εἰς τὴν θέσιν τῶν ματιῶν. Ὁ Γκωτιέ, ποῦ δὲν εἶνε μελαγχολικός, ἔγραψε μερικοὺς στίχους πένθιμους, δακρυβρέκτους, διὰ τὸ Καρναβάλι (... πόσο μοὔκανε κακὸ τὸ θέλγητρό σου, Καρναβάλι . . .). Οἱ ρωμαντικοί, αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ρωμαντικοί, δὲν ἔβλεπαν τὸ γέλιο ποῦ ἐπικρατεῖ ἐπιφανειακῶς εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Καρναβαλιοῦ. Οἱ θεατρικοὶ ἐζήτησαν τὴν ἀντίδρασιν, καὶ τὸ «Καρναβάλι τοῦ παιδιοῦ» τοῦ Σαὶν Ζὸρζ ντὲ Μπουελιὲ περιέχει τὴν γνωστὴν διὰ τὴν τραγικότητά της εἰκόνα, ὅπου ἡ εὔθυμος παρέα τῶν μετημφιεσμένων εἰσορμᾷ εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἑτοιμοθανάτου. Οἱ ζωγράφοι τὸ ἴδιον. Ἡ τέχνη ἔχει ἀναρίθμητα ἔργα μακαβρίων χορῶν. Οἱ σκελετοὶ ποῦ χορεύουν ἦσαν καὶ εἶνε ἀκόμη ζωγραφισμένοι εἰς τοὺς τοίχους πολλῶν ἐκκλησιῶν. Ὑπάρχουν περίφημοι πίνακες, ὅπως τοῦ Βέλγου Ἀνσόρ, ὅπου οἱ μετημφιεσμένοι ἔχουν περικυκλώσει τὸν θάνατον ὁ ὁποῖος εἶνε πολὺ παραξενευμένος. Τί διάβολο ἔπαθαν οἱ ἄνθρωποι;

Αἱ γυναῖκες ἀποτελοῦν χωριστὴν πλέον μελέτην κάτω ἀπὸ τὴν μάσκαν. Μᾶς δείχνουν πῶς θὰ ἤθελαν νὰ εἶνε καὶ φυσικὰ θέλουν νὰ εἶνε ὡραιότεραι καὶ ἑλκυστικώτεραι. Ἡ ἀνωνυμία καὶ τὸ ἀνεξακρίβωτον εὐκολύνει τὰς τάσεις των. Γυναῖκες ποῦ δὲν τολμοῦν νὰ βάλουν τὸ ἕνα πόδι ἐπάνω στὸ ἄλλο ὅταν κάθονται εἰς τὸ δημόσιον κέντρον, φοροῦν μὲ τὴν μεγαλυτέραν εὐκολίαν στολὴν αὐλικοῦ ἀγγελιαφόρου μὲ τὸ μεταξωτὸν κολλητὸ πανταλονάκι ἕως τὴν μέσην τοῦ μηροῦ καὶ μὲ ὅλην τὴν γραμμικὴν προκλητικότητα ποῦ δίδει ἡ στολὴ αὐτή.

Κατὰ τὴν διαδοχικὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποπειρῶν πρὸς ἐκκένωσιν τοῦ τρίτου θαλάμου, τὸ τελευταῖόν μας ἔργον συνίστατο εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ καλύμματος τοῦ ὡραίου τούτου μνημείου καὶ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐσωτερικοῦ. Διότι, λόγῳ τῆς θέσεώς του, καὶ τῶν προσπαθειῶν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην, ἠδύνατο νὰ ἐπέλθῃ βλάβη εἰς τὰ πολυάριθμα καὶ λεπτὰ ἀντικείμενα τὰ περιβάλλοντα τὴν λάρνακα, ἐὰν προηγουμένως δὲν μετετοπίζοντο.

Διατί αὐτὴ ἡ μεταμόρφωσις; Ὄχι διὰ νὰ διασκεδάσῃ βέβαια ἐκείνην ποῦ κρύβεται κάτω ἀπὸ τὴν μαύρην μισὴν μάσκαν. Ἀλλὰ διὰ νὰ τυραννηθοῦν τὰ βλέμματά μας καὶ νὰ προκληθῇ ἡ προσοχή μας εἰς ἐκεῖνο ποῦ δὲν ἠμπορούσαμε νὰ μαντεύσωμεν τόσον ὡραῖον. Αἱ γυναῖκες ὅταν μεταμφιεσθοῦν, διαλέγουν πάντοτε μίαν μορφὴν ποῦ νὰ τοὺς ἀρέσῃ καὶ νὰ ταιριάζῃ εἰς τοὺς πόθους των. Ἡ ὀδαλίσκη ποῦ συναντῶμεν σήμερον εἰς τὸ βουλεβάρτον, ἔχει κρυφὴν λαχτάρα τοῦ χαρεμιοῦ. Περίεργος πόθος. Ἡ κόρη τοῦ θυρωροῦ εἶνε μετημφιεσμένη εἰς μαρκησίαν τῆς ἐποχῆς τοῦ Λουδοβίκου 15ου. Ἐδῶ πρόκειται περὶ ἐκδηλώσεως τῶν καθαρῶς δημοκρατικῶν αἰσθημάτων, κατὰ τὰ ὁποῖα ὁ λαὸς ἔχει δικαιώματα ἐφ' ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων.

Αἱ κυρίαι ποῦ ἐταξείδευσαν ἀναγεννοῦν κάθε χρόνο τὴν νοσταλγίαν τοῦ τόπου τὸν ὁποῖον περιηγήθησαν καὶ ντύνονται ὅπως εἶδον ἐκεῖ τὰς γυναῖκας. Μία στιγμὴ εὐτυχίας, διότι μίαν φορὰν τὸν χρόνον πραγματοποιοῦν ἕνα πόθον ποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ ἀληθινός. Ἡ Παριζιάνα δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ Ἀνταλοῦζα, ἢ Μαροκινή. Καὶ πόσο φεῦ! ἔχει ἄδικον ἡ Παριζιάνα ποῦ θέλει νὰ ἀλλάξῃ καταγωγήν, προέλευσιν, μορφήν, ἔκφρασιν καὶ τὸ ἀσύγκριτον, τὸ ἀμίμητον παρισινὸν ὕφος.

Τὸ Παρίσι δὲν ηὐνόησε ἐφέτος τὴν ἑορτὴν τοῦ Καρναβαλιοῦ. Ἴσως διότι γίνονται πολλὲς παρόμοιες ἑορτὲς εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους, ἴσως διότι ἡ ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, προστάτιδος τῶν ἀνυμφεύτων, πανηγυρίζεται μὲ τὸ πλέον τρελλὸν Παρισινὸν κέφι ἀπὸ τῆς Κατερινέτες. Ἴσως ἀκόμα διότι ἔγιναν πολλοὶ χοροὶ μετημφιεσμένων εἰς τὸ μέσον τοῦ ἔτους. Τὸ Καρναβάλι εἶνε ἐφέτος ἀρκετὰ πένθιμον. Τὰ παληὰ ντόμινα καὶ τὰ παληὰ φανταχτερὰ φορέματα ποῦ ξεπέφτουν στοὺς παληατζῆδες, ὅταν δὲν χρησιμοποιοῦνται πλέον εἰς τὸ βεστιάριον τοῦ θεάτρου, δὲν περιφέρονται πλέον εἰς τοὺς δρόμους. Σπάνια συναντᾷ κανεὶς κορίτσια ντυμένα μὲ ροῦχα ἀνδρικὰ καὶ οἱ ἄνδρες εἶναι ἐλάχιστοι εἰς τὸ πλακόστρωτον, μὲ μάσκαν.

Ὁπωσδήποτε εἰς τὰ βουλεβάρτα, ἡ μιντινέτες ἐκυριάρχησαν τὸ βράδυ τῆς Μαρντὶ-Γκρά. Εἶνε τὸ μόνο κέφι ποῦ δὲν ἔλλειψε ἀπὸ τὸ Παρίσι. Τὸ κέφι τῆς μιντινέτας. Δὲν πολυσκοτίζεται αὐτὴ ἀπὸ τὴν φιλοσοφίαν καὶ ἀπὸ τὴν ψυχολογίαν τῆς μάσκας καὶ τῆς ἀποκρηᾶς. Ἡ μιντινέτα θέλει νὰ γελάσῃ, νὰ πειράξῃ, νὰ εὐθυμήσῃ, νὰ χορέψῃ, νὰ φιλήσῃ καὶ νὰ φιληθῇ. Ἐὰν τὴν κορτετζάρετε τὴν παραμονὴν τῆς ἀποκρηᾶς, ἠμπορεῖ νὰ χαθῇ εἰς τὸν ὑπόγειον σιδηρόδρομον καὶ νὰ σᾶς ἀφήσῃ χάσκοντα εἰς τὸ πεζοδρόμιον. Τὴν ἡμέραν τοῦ Μαρντὶ-Γκρά, ὅταν τὴν συναντήσετε εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὄπερας, ἠμπορεῖτε νὰ τὴν φιλήσετε, ἀνάμεσα ἐκεῖ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην παλίρροιαν καὶ νὰ σᾶς ἀνταποδώσῃ τὸ φίλημα ρουφηχτόν, λαχταριστόν, ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ ταράσσουν κατόπιν τὸν ὕπνον καὶ φέρνουν τόσα ὄνειρα.

Ὁ κ. Ἐδουάρδος Ἐρριὼ εἶπεν, ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη ἡδονὲς ποῦ δίδονται δωρεὰν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ἀνέφερε: Τὸν καθαρὸν ἀέρα, τὸν περίπατον, τὸν ὕπνον καὶ τὸν ἔρωτα.

Ἐὰν ὅλα τὰ ἄλλα εἶνε συζητήσιμα, τὸ τελευταῖον εἶνε ἀληθὲς μόνον τὴν ἡμέραν τῆς Μαρντὶ-Γκρὰ εἰς τὸ Παρίσι.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προσκαλοῦνται ἅπαντες οἱ Νεαπολῖται ὅπως ἐντὸς ὀκτὼ (8) ἡμερῶν πληρώσουν τὰς τετρακοσίας δραχμάς, ἄλλως τὸ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν οἰκόπεδον θὰ κληρωθῇ εἰς ἄλλους.
(Ἐκ τοῦ Συνδέσμου Νεαπολιτῶν)

ΚΑΚΑΟΝ LYONS'
ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ «ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΚΡΙΣΙΝ» ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ Η ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Ο κ. Σ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΦΟΥΡΝΕ.—ΤΙ ΔΙΗΜΕΙΦΘΗ.—ΤΟ ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΦΟΥΡΝΕ.—Η ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΗΡΥΤΤΕΙ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ.—ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ πρώην δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Σπῦρος Μερκούρης δεχθεὶς τὴν πρόσκλησιν τοῦ ναυάρχου καὶ παρὰ τὸν κίνδυνον νὰ κρατηθῇ ὡς ὅμηρος ὑπὸ τοῦ Φουρνέ, ἀνῆλθεν εἰς τὴν ναυαρχίδα τὴν 11 π. μ. τῆς 7)20 Νοεμβρίου συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ φίλου του καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς Καρβελᾶ.

Ὁ Γάλλος ναύαρχος μετὰ φιλοφρονήσεως ἐξαιρετικῆς δεχθεὶς τὸν κ. Μερκούρην, τὸν παρεκάλεσε ν' ἀσκήσῃ τὴν ἐπιρροήν του ἐπὶ τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν ὅπως ἐκλείψῃ πᾶσα παρεξήγησις μεταξὺ Ἀντάντ καὶ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὅστις θεωρεῖ ταύτην ὡς ἐχθράν του.

Ὁ κ. Μερκούρης ἀπαντῶν, ὑπεσχέθη ὅτι θὰ συντελέσῃ τὸ καθ' ἑαυτὸν εἰς τὴν ἄρσιν τῶν παρεξηγήσεων, αἵτινες ὀφείλονται εἰς τὴν δρᾶσιν ὡρισμένων ἐπιτηδείων, οἱ ὁποῖοι ἠθέλησαν νὰ φανοῦν αὐτοὶ μόνοι φίλοι τῶν Συμμάχων καὶ ν' ἀπομακρύνουν ἀπὸ τῆς συμπαθείας τούτων τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν. Προσέθεσε δὲ ὁ κ. Μερκούρης ὅτι εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν παρεξηγήσεων συνετέλεσαν τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθησαν αἱ Δυνάμεις τῆς Ἀντάντ πρὸς καταπίεσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τινὰ τῶν ὁποίων ἐφάνησαν ἀνάρμοστα καὶ ἄτοπα εἰς αὐτόν. Δὲν παρέλειψε δὲ ἀκόμη νὰ δηλώσῃ εἰς τὸν ναύαρχον ὅτι καὶ ἐνέργειαί τινες τῶν κατὰ καιροὺς ἐκπροσωπησάντων τὰς Δυνάμεις τῆς Ἀντάντ ἐξ ὑπερβολικοῦ ἴσως ζήλου συνετέλεσαν εἰς τὴν παρατηρουμένην ψυχρότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ πρὸς τὰς τρεῖς Δυνάμεις.

Εἰς ταῦτα ὁ ναύαρχος ἀνταπήντησεν:

—Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέρως θὰ σᾶς παρακαλέσω, κύριε Μερκούρη, εἶνε τοῦτο: Νὰ ἐξαντλήσετε ὅλην σας τὴν ἐπιρροὴν εἴτε ἐπὶ τῶν ἀτόμων, εἴτε ἐπὶ τῶν ὁμάδων (ἐπιστρατικῶν συλλόγων) ν' ἀφήσουν τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Βασιλέα ἡσύχους ν' ἀποφασίζουν διὰ τὰς τύχας τοῦ Κράτους. Διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ δεήσῃ νὰ λάβω αὐστηρὰ μέτρα.

Ὁ κ. Μερκούρης ἐξέφρασε τὴν πεποίθησίν του ὅτι δὲν θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν τοιαύτην ἀνάγκην ὁ ναύαρχος, διότι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς περιβάλλει δι' ἐμπιστοσύνης τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Βασιλέα...

Τὴν 10ην)23 Νοεμβρίου ἡ «Ἑστία» τοῦ Ἀδώνιδος Κύρου ἔγραφεν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἄρνησιν διὰ τὴν παράδοσιν τῶν ὅπλων εἶνε ζήτημα ὄχι διπλωματικόν, ἀλλὰ τῆς δικαιοδοσίας ἀποκλειστικῶς τοῦ ναυάρχου Φουρνέ. Καὶ προσέθετε:

«Πάσης ἐννοεῖται ἐνεργείας θὰ προηγηθῇ τελεσίγραφον καθορίζον τὴν προθεσμίαν τῆς ἐκτελέσεως ἢ τῆς διευκολύνσεως ἐκτελέσεως τῆς ἀξιώσεως. Σημειωτέον ὅτι καὶ τοῦ τελεσιγράφου ἡ ἐπίδοσις εἶνε ζήτημα βραχυτάτου χρόνου. Οὔτε δύναται νὰ βραδύνῃ, ἐφ' ὅσον οἱαδήποτε βραδύτης, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ ναυάρχου, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παρεξηγεῖτο, χαρακτηριζομένη ὡς δισταγμός...»

Ἐννοεῖται ὁποῖος ἐκνευρισμὸς ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν ἀναγραφὴν τῆς βαρυσημάντου ταύτης εἰδήσεως...

Τὴν 11)24 ὁ ναύαρχος Νταρτὶζ ντὺ Φουρνὲ ἔγραφεν ὁπωσδήποτε πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν, κατόπιν συνεννοήσεως του μὲ τοὺς πρεσβευτὰς Γκυγεμέν, Ἔλλιοτ καὶ Λεμίδωφ:

«Ἐπὶ τοῦ θωρηκτοῦ «Προβηγκία».

Κύριε Πρόεδρε,

Δι' ἐπιστολῆς σας τῆς 9)22 Νοεμβρίου, εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπιστολῆς μου τῆς 3)16 Νοεμβρίου μοῦ ἐκθέτετε τὴν συγκριτικὴν κατάστασιν τοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνήκοντος πολεμικοῦ ὑλικοῦ, τοῦ εὑρισκομένου ἤδη εἰς τὴν κατοχὴν τῶν στρατευμάτων ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, ἀφ' ἑνὸς μὲν τῶν Δυνάμεων τῆς Ἀντάντ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν. Ὑπενθυμίζων εἰς ἐμὲ τὴν διαλλακτικὴν στάσιν τῆς Κυβερνήσεως τῆς ὁποίας προεδρεύετε, ἀπὸ τῆς ἀνόδου της εἰς τὴν ἀρχήν, μοὶ γνωρίζετε ὅτι ἡ Κυβέρνησίς σας ἀντιτάσσει τὴν κατηγορηματικωτέραν ἄρνησιν εἰς τὴν αἴτησιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Προεβάλλετε ὅτι τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι κατάφωρος παραβίασις τῆς Ἑλληνικῆς οὐδετερότητος καὶ ὅτι ἡ δημοσία γνώμη τῆς Χώρας δὲν θὰ ἠνείχετο νὰ ἴδῃ τὸν στρατὸν ἀποστερούμενον τῶν ὅπλων του καὶ ἀνίκανον νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ ζωτικὰ συμφέροντα τῆς Χώρας, ἐὰν ταῦτα ἐν τῷ μέλλοντι ἐξετίθεντο εἰς κίνδυνον. Ἐν τέλει ἐξεφράζετε τὴν ἐλπίδα ὅτι ἤθελον ἀναγνωρίσει τὴν βασιμότητα τῆς ἀρνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως.

»Εἶμαι σύμφωνος εἰς τὸ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ Κυβέρνησις ἔδωκεν ἐσχάτως ἐπανειλημμένας ἀποδείξεις πνεύματος διαλλακτικοῦ, γνωρίζετε δὲ ὅτι καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος ἐμφοροῦμαι ὑπὸ τῆς ζωηρᾶς ἐπιθυμίας ὅπως διαλυθῇ πᾶσα μεταξὺ ἡμῶν παρεξήγησις. Ἐν τούτοις εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ παρατηρήσω ὅτι ἡ ἀπόλυτος ἄρνησις ἡ οὕτω ἀντιτασσομένη εἰς τὰ αἰτήματα τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἐμπνέεται παρὰ τῆς εὐμενοῦς οὐδετερότητος, τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ Κυβέρνησις διεκήρυξε πάντοτε καὶ τῆς ὁποίας εἶχεν ἤδη τὴν εὐκαιρίαν νὰ παράσχῃ ἀποδείξιν.

»Ἐξ ἄλλου δυσκόλως δύναμαι νὰ δεχθῶ ὅτι δημοσία γνώμη χώρας τόσον πεφωτισμένης ὡς ἡ Ἑλλὰς θεωρεῖ ὡς ἀφόρητον τὴν ἰδέαν τῆς παραχωρήσεως εἰς Δυνάμεις πρὸς τὰς ὁποίας βεβαιοῖ εὐμενῆ οὐδετερότητα, ποσότητος ὅπλων καὶ πολεμεφοδίων ἥτις εὑρίσκεται ὄχι εἰς εἰς χεῖρας τοῦ στρατοῦ της, ἀλλὰ μένει ἐντελῶς ἀχρησιμοποίητος ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν της. Ἡ Ἀντάντ οὐδόλως προτίθεται ν' ἀφοπλίσῃ τὴν Χώραν καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ζωτικῶν συμφερόντων της. Ὑπάρχει ἐν προκειμένῳ σύγχυσις τὴν ὁποίαν προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ μερὶς τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου καὶ τῶν ἰθυνόντων, ἐνῷ τὸ ζήτημα εἶνε λίαν σαφές. Ὑπῆρξαν ἐντελῶς διάφοροι αἱ συνθῆκαι ἐκεῖναι ὑφ' ἃς οἱ Βούλγαροι, ἔναντι τῶν ὁποίων ἐν τούτοις ἡ Ἑλλὰς ἐπηγγέλλετο οὐδετερότητα ἀπλήν, κατέσχον ἐν Καβάλᾳ τὸ ὑλικὸν καὶ ἠχμαλώτισαν τὰ στρατεύματα, ἡ δὲ διαμαρτυρία τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως οὐδόλως ἀποτελεῖ ἐπαρκὲς ἀντιστάθμισμα διὰ τὴν Ἀντάντ.

»Ἐὰν διεφωτίζετο καλύτερον ἡ δημοσία γνώμη τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἀντελαμβάνετο ὅτι ἡ μεταβίβασις αὐτὴ τοῦ ὑλικοῦ εἰς τοὺς Συμμάχους οὐδὲν ἐνέχει τὸ δυνάμενον νὰ προσβάλῃ οὔτε τὸν πλέον εἰλικρινῆ πατριωτισμόν, οὔτε τοὺς νόμους τῆς διεθνοῦς ἰσότητος.

»Τὰ ὅπλα ταῦτα εἶνε προωρισμένα νὰ χρησιμοποιηθοῦν πρὸς ἀπελευθέρωσιν ἐδάφους, τὸ ὁποῖον ἔχει ποτισθῇ ὑπὸ τοῦ εὐγενεστέρου Ἑλληνικοῦ αἵματος. Ἡ θέσις των δὲν εἶνε εἰς τὰ βάθη ἑνὸς ὁπλοστασίου, ἀλλ' εἰς τὰ μέτωπα τοῦ Μοναστηρίου καὶ τῆς Μακεδονίας, ἔνθα διακυβεύεται τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ τύχη ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, ἀδιαφόρως ἂν εἶνε ταῦτα ἐμπόλεμα ἢ ὄχι. Ἰδοὺ τί πρέπει νὰ λεχθῇ κατ' ἐπανάληψιν πρὸς ἐκείνους, οἵτινες ἀγαποῦν τὴν πατρίδα των, πρὸς ἐκείνους οἵτινες ἔχουν ὡς μόνον ἰδεῶδες τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μεγαλεῖον διὰ τὸ ὁποῖον αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις ἐνδιαφέρονται περισσότερον παντὸς ἄλλου.

»Ἄλλως, αἱ ἀνώτεραι διαταγαί, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐνεργῶ, δὲν εἶνε ἐξ ἐκείνων αἵτινες ἐπιδέχονται μακρὰν συζήτησιν. Ἀναφερόμενος ὅθεν εἰς τὸ λεπτομερὲς σημείωμά μου τῆς 3)16 Νοεμβρίου, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διαπιστώσω πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ὡς ἀπόδειξιν τῆς ἀγαθῆς της θελήσεως ζητῶ 10 ὀρειβατικὰς πυροβολαρχίας παραδοτέας μέχρι τῆς 18)1 Δεκεμβρίου τὸ βραδύτερον. Ἡ προθεσμία τῆς παραδόσεως τοῦ ζητηθέντος ὑπολοίπου ὑλικοῦ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν 2)15 Δεκεμβρίου.

»Ἐν περιπτώσει μὴ ἱκανοποιήσεώς μου θὰ ἐθεώρουν ἐμαυτὸν ὑποχρεωμένον ἀπὸ τῆς 18)1 Δεκεμβρίου νὰ λάβω τὰ μέτρα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἤθελα κρίνει ἐπιβαλλόμενα.

»Δεχθῆτε κ.τ.λ.

»Νταρτὶζ ντὺ Φουρνέ.»

* * *

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἠγγέλλετο ὅτι ἡ «Προσωρινὴ Κυβέρνησις» τῆς Θεσσαλονίκης ἐκήρυττε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Γερμανίας. Καὶ τὸ πρακτορεῖον «Ραδιὸ» ἔδιδε πρὸς δημοσίευσιν τὸ κείμενον τῆς σχετικῆς προκηρύξεως:

«Δὲν ὑπάρχει Χώρα, ἥτις ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς εἰρήνης νὰ συνεκράτησεν ἐσον, ἡ Ἑλλὰς τὰ αἰσθήματά της κ.τ.λ. καὶ νὰ ἔδειξε τόσην μακροθυ[illegible] [illegible] πάλων ἐπιδιωκόντων πά[illegible] [illegible] καταστρέψωσι τὰ συμφέ[illegible] [illegible] θέαμα τοῦ Βελγίου, μι[illegible] [illegible] αὐτή, θύματος τῆς [illegible] παραβιάσεως τῶν συνθη[illegible] [illegible] άσεις λόγῳ τῶν ὁποίων [illegible] τούτου παίζεται ὁ θρί[illegible] [illegible] καὶ τῆς ἐλευθερίας [illegible] γεγονὸς ὅτι αἱ Δυνάμεις αἱ [illegible] ὑπὸ τοῦ θριάμβου τούτου [illegible] ἐλευθερώτριαι καὶ αἱ [illegible] Ἑλλάδος πᾶν αἴσθημα συμφέροντος ἢ εὐγνωμοσύνης ὤθει τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ νὰ συμμετάσχῃ ἀρχικῶς τοῦ πολέμου τούτου τῶν ἐθνῶν. Ἐν τούτοις χάριν τοῦ συμφέροντος τῆς Σερβίας καὶ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος ἡ Ἑλλὰς ἐθεώρησεν ὅτι ἔδει νὰ παραμείνῃ ἐν οὐδετερότητι, διατηροῦσα τὰς δυνάμεις της ἀκεραίας, ὥστε ἐν περιπτώσει βουλγαρικῆς ἐπιθέσεως νὰ σπεύσῃ εἰς βοήθειαν τῆς συμμάχου της Σερβίας.

»Ὅταν τὸ ἐνδεχόμενον τοῦτο παρουσιάσθῃ, ἡ Ἑλλάς, διευθυνομένη ἀκόμη τότε ἀπὸ νόμιμον Κυβέρνησιν, εὑρέθη ἑτοίμη νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς συμμαχικὰς ὑποχρεώσεις της. (Ἀκολουθεῖ ἐξιστόρησις τῶν ἔπειτα γεγονότων κατὰ τὰς βενιζελικὰς ἀπόψεις). Ἡ ἐγκατασταθεῖσα εἰς Θεσ)νίκην Προσωρινὴ Κυβέρνησις κτλ. ἐπεδόθη ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἔργον τοῦτο καὶ μὲ τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ὑποστήριξιν τῶν Προστατίδων Δυνάμεων ἡ Ἑλλὰς ἀρχίζει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ στρατιωτικοῦ της σχεδίου. Καθ' ἣν στιγμὴν αἱ πρῶται μονάδες τοῦ στρατοῦ της ἀρχίζουν τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις θεωρεῖ καθῆκον της νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τῶν ἐμπολέμων κρατῶν, ὧν καθίσταται σύμμαχος, ὡς καὶ τῶν οὐδετέρων κρατῶν, ὧν ἐπιθυμεῖ τὴν συμπάθειαν, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης θεωρεῖ ἑαυτὴν ἐν ἐμπολέμῳ καταστάσει μετὰ τῆς Βουλγαρίας, διότι ἐπετέθη ἐναντίον τῆς συμμάχου τῆς Ἑλλάδος Σερβίας καὶ παρὰ τὰς δοθείσας ὑποσχέσεις, εἰσέβαλεν εἰς τὸ ἐθνικὸν ἔδαφος—καὶ τῆς συμμάχου αὐτῆς Γερμανίας, διότι ὤθησε τὴν Βουλγαρίαν εἰς τὸ νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον τῆς Σερβίας καὶ νὰ δράσῃ ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος.

»Διότι παρεβίασε τὰς ἐγγυήσεις τὰς δοθείσας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, σχετικῶς μὲ τὰς πόλεις Σέρρας, Δράμαν καὶ Καβάλαν. Διότι ἄνευ εὐλόγου αἰτίας καὶ προειδοποιήσεως ἔβλαψε τὸ θαλάσσιον Ἑλληνικὸν ἐμπόριον ἐντὸς αὐτῶν τῶν Ἑλληνικῶν ὑδάτων δι' ἐνόχων τορπιλλισμῶν καὶ διότι ἐπεδίωξε νὰ πτοήσῃ, ταπεινώσῃ καὶ διαιρέσῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Μὴ δυναμένη ἀπ' εὐθείας νὰ κοινοποιήσῃ τὴν παροῦσαν κήρυξιν πολέμου εἰς τὰς Κυβερνήσεις Βουλγαρίας καὶ Γερμανίας ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις αἰτεῖται παρὰ τῶν Συμμάχων Κυβερνήσεων νὰ εὐαρεστηθοῦν ὅπως τὴν ἀνακοινώσουν αὐταὶ διὰ τῶν μέσων τὰ ὁποῖα διαθέτουν.»

Δημοσιεύουσα ἡ «Νέα Ἡμέρα» τοῦ κ. Ἰω. Χαλκοκονδύλη τὴν ὡς ἄνω κήρυξιν πολέμου κατὰ τοῦ Κάϊζερ καὶ τοῦ Φερδινάνδου τῆς Βουλγαρίας, τὴν ἐτοποθέτει κάτω ἀπὸ τοὺς ἑξῆς τίτλους: «Ὁ κ. Βενιζέλος παρεφρόνησεν. Ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας.»

Καὶ εἰς ὅλους ἡμᾶς ἐφαίνετο πράγματι ὁ κ. Βενιζέλος ὅτι παρεφρόνησεν. Ἐν τούτοις ἠργάζετο διὰ τὴν εὐόδωσιν τῆς προσωπικῆς του ὑποθέσεως: Τῆς ταχυτέρας ἐκθρονίσεως τοῦ Κωνσταντίνου.

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ἐξέγερσις ἀνὰ τὸ Κράτος διὰ τὸν ἀφοπλισμόν. — Πάνδημα συλλαλητήρια.— Ὁ Φουρνὲ παρὰ τῷ Κωνσταντίνῳ.— Νέον συμβούλιον τοῦ Στέμματος.— Διαμαρτυρία τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰ οὐδέτερα Κράτη. — Ἡ 18 Νοεμβρίου.

Κάϊζερ Γουλιέλμος

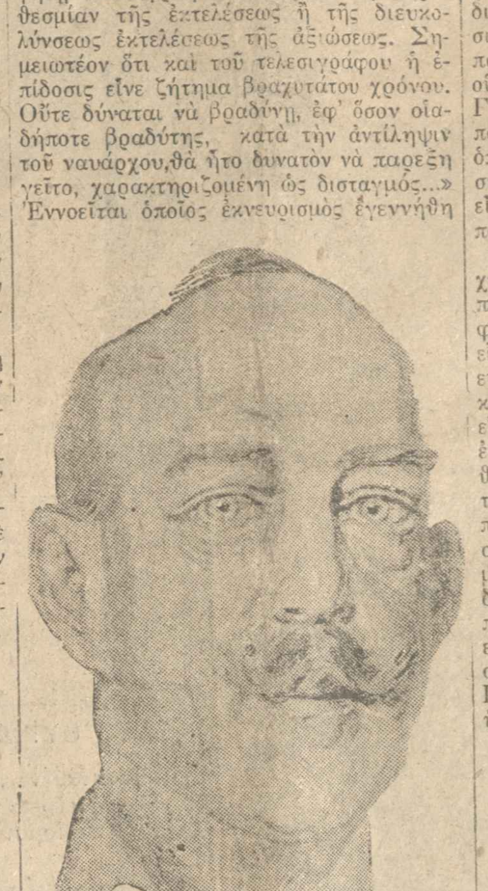

Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος

Ὁ Βασιλεὺς Φερδινάνδος τῆς Βουλγαρίας

Ἄδωνις Κύρου

Σπ. Λάμπρος

Ντεμίντωφ

Ὁ κ. Ἐλ. Βενιζέλος

Ἔλλιοτ

Ὁ κ. Σπ. Μερκούρης

Μέσα εἰς τὰς περιπετείας τῆς Ρωσικῆς Ἐπαναστάσεως

Ἡ Πριγκήπισσα Μάσσα

Μέρος πρῶτον.—Οἱ προεπαναστάται

Τοῦ Ρώσσου συγγραφέως Ἰβὰν Μπελοῦκιν

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Δὲν ἤξερε περισσότερα ὁ ὑπηρέτης. Ἀλλὰ ἡ Μάσσα δὲν μποροῦσε νὰ περιμένῃ νὰ γυρίσῃ ὁ Λατενάκ. Ἔπρεπε νὰ τὸν ἰδῇ γρήγορα καὶ νὰ πάῃ στὴ ρωσσικὴ πρεσβεία νὰ δώσῃ στὸν Τσερκὼφ ἀπάντησι στὴν πρότασί του καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ ταυτοχρόνως τὸν Βακίρσεφ. Ἦταν ἀνάγκη νὰ σταλῇ γρήγορα τὸ τηλεγράφημα στὴν Πετρούπολι ἐκ μέρους τοῦ Τσερκὼφ γιὰ τὴν ἀναστολὴ τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως τοῦ Κριβοσίν.

Καὶ ἔτρεξε γρήγορα στὸ δημαρχεῖο τοῦ 14ου διαμερίσματος γιὰ νὰ προφθάσῃ τὸν Λατενάκ.

Ὅταν ἔφθασε ἐκεῖ εἶδε δύο ζεύγη ποῦ ἀνέβαιναν τὴ σκάλα. Οἱ ἄνδρες ἦσαν ἐπίσημα ντυμένοι καὶ ἡ κυρίες ποῦ τοὺς κρατοῦσαν ἀπὸ τὸ μπράτσο φοροῦσαν λευκὰ μὲ τὸν πέπλο τῆς νύφης καὶ μιὰ ἀνθοδέσμη στὰ χέρια ἀπὸ ἄσπρα ἄνθη.

Τότε ἡ Μάσσα θυμήθηκε ὅτι στὴ Γαλλία οἱ γάμοι γίνονται στὰ δημαρχεῖα μὲ μιὰ ληξιαρχικὴ πρᾶξι μόνον ποῦ διαρκεῖ ὀλίγα λεπτά. Τὰ ζεύγη ἐκεῖνα ἐπήγαιναν ἐκεῖ γιὰ νὰ παντρευθοῦν.

Ἀνέβηκε τὴς σκάλες γρήγορα-γρήγορα κι' ἐμπῆκε στὴ μεγάλη αἴθουσα ποῦ εἶδε τὴν πλατειὰ καὶ ψηλὴ πόρτα της ὁλάνοιχτη. Μέσα γινόταν κάποιος γάμος. Τὸ ζεῦγος ποῦ παντρευόταν δὲν ἐφαίνετο καλά, γιατὶ ἀπὸ πίσω ἦσαν μερικοὶ κύριοι καὶ κυρίες, ἀλλὰ διέκρινε τὸν πέπλο τῆς νύμφης.

Ἐπροχώρησε ἀργὰ προσπαθῶντας νὰ διακρίνῃ πουθενὰ τὸν Λατενάκ. Ἴσως εἶχε κληθῇ ὡς μάρτυς σ' αὐτὸ τὸ γάμο. Ἄκουσε τότε τὸ δήμαρχο ποῦ ἔλεγε μὲ βαρειὰ ἐπίσημη φωνὴ μιλῶντας στὴ νύφη:

—Δέχεσθε νὰ γίνετε σύζυγος τοῦ κυρίου Ροζὲρ Λατενάκ;

Ἦταν σὰν νὰ τρύπησε τὴν καρδιά της μιὰ λόγχη.

Καὶ ὕστερα ὁ δήμαρχος ἐπανέλαβε μὲ τὴν ἴδια βαρειὰ ἐπίσημη φωνή:

—Δέχεσθε νὰ γίνετε σύζυγος τῆς δεσποινίδος Ζουάννας Γκαλλάρντο;

Ἡ Μάσσα μόλις στεκόταν στὰ πόδια της. Ὁ Λατενὰκ νυμφευόταν τὴ Ζουάννα. Ἦταν δυνατό; Δὲν ἦταν ἐφιάλτης; Ἐπροχώρησε τότε πρὸς τὰ πλάγια καὶ τοὺς εἶδε. Ἦταν ἐκεῖνοι. Ἡ Ζουάννα χαρούμενη, ἐξαιρετικὰ ὡραία σήμερα στὰ νυφιάτικά της, ἀκτινοβολῶντας τὴν εὐτυχία της καὶ πλάϊ ὁ Ροζὲρ σοβαρός, ἀκίνητος στὸ ἐπίσημο ἔνδυμά του, χλωμός, μὲ τὴ συγκίνησι ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπό του.

Ἐπαντρεύθηκε λοιπὸν χωρὶς νὰ τῆς τὸ εἰπῇ. Καὶ ἡ ἀνταπόδοσίς του στὸ αἴσθημά της ποῦ τὴν ἄφινε νὰ τὴ μαντεύσῃ; Ἦσαν ψέματα, ἐρωτικὰ παιγνίδια ἑνὸς ἐπιπολαίου Γάλλου;

Ἄκουσε πάλι τὴ φωνὴ τοῦ δημάρχου:

—Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου, εἶσθε νυμφευμένοι.

Ἡ Μάσσα δὲν ἔμεινε περισσότερο. Πρὶν τὴν ἰδῇ ὁ Λατενὰκ καὶ ἡ Ζουάννα ποῦ ἦσαν ἕτοιμοι νὰ φύγουν, ἔτρεξε πρὸς τὴν ἔξοδο. Ἦταν σὰν τρελλὴ ἀπὸ τὴν ἀπελπισία της. Αὐτὸ τὸ χτύπημα δὲν τὸ περίμενε.

Ἄλλα ζεύγη ἀνέβαιναν τὴ σκάλα. Ἐπήγαιναν νὰ δώσουν ἐκεῖ τὸν ἀμοιβαῖο ὅρκο τῆς ἑνώσεως γιὰ ὅλη τους τὴ ζωή. Ἦσαν εὐτυχισμένοι. Μιὰ ἀπὸ αὐτὲς τὴς κόρες ποῦ ἀνέβαιναν μὲ ἐκείνους ποῦ θὰ ἦσαν ἄνδρες τους σὲ λίγο, ἐφίλησε κλεφτὰ σὲ μιὰ στιγμὴ τὸν ἀρραβωνιαστικό της καθὼς ἀνέβαιναν τὴ σκάλα. Οἱ εὐτυχισμένοι βιάζονται.

Κι' ἐκείνη κατέβηκε τὴ σκάλα πηδῶντας σὰν νὰ τὴν κυνηγοῦσαν. Ἦταν δυστυχισμένη. Ἐπήγαινε νὰ εἰπῇ στὸν Τσερκὼφ ὅτι δέχεται νὰ γίνῃ γυναῖκά του. Ἐβάδιζε πρὸς τὸ Γολγοθᾶ της.

Ἐπῆρε ἕνα αὐτοκίνητο κι' ἔτρεξε στὸ ξενοδοχεῖο ποῦ ἔμενε ὁ Βακίρσεφ. Δὲν εἶχε μόνο ἀνάγκη ἀπὸ ἕνα φίλο ποῦ νὰ τὴν παρηγορήσῃ. Μέσα στὴ ζάλη τοῦ μεγάλου κακοῦ ποῦ τὴν εὗρῆκε εἶχε πάρει κι' ὅλα τὴ μεγάλη της ἀπόφασι.

Θὰ παντρευόταν μὲ τὸν Τσερκὼφ καὶ θὰ ἐμπόδιζε τὸν Βακίρσεφ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ φοβερό του σχέδιο. Ἡ μεγάλη θυσία τοῦ φίλου της τώρα ἦταν ἄχρηστη. Θὰ γύριζε μαζὶ μὲ τὸ στρατηγὸ στὴ Ρωσσία κι' ἐκεῖ θὰ προσπαθοῦσε μὲ τὴν ἐπιρροή της νὰ βελτιώσῃ τὴ θέσι τῶν φίλων της. Δὲν τῆς ἦταν γραφτὸ νὰ εὐτυχήσῃ. Ἦταν προωρισμένη νὰ ἐκτελέσῃ τὴ μεγάλη της πάλη μέσα στὴ Ρωσσία, στὸν τόπο ποῦ ἦσαν οἱ ἄνθρωποι ποῦ μισοῦσε καὶ ποῦ ἀγαποῦσε.

Εὐτυχῶς ὁ Βακίρσεφ ἦταν στὸ ξενοδοχεῖό του. Ἐκεῖνος μόλις τὴν εἶδε ἔτσι ταραγμένη, μὲ τὴ λύπη ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπό της, ἐνόμισε ὅτι εἶχε περάσει ἀπὸ τὴ ρωσσικὴ πρεσβεία καὶ ὅτι ἔδωσε τὴν καταφατική της ἀπάντησι στὸν Τσερκώφ.

—Λοιπόν; τὴν ἐρώτησε. Πῶς σᾶς ἐδέχτηκε;

—Δὲν ἐπῆγα στὸν Τσερκὼφ ἀκόμη, ποῦ εἶπε.

Καὶ τοῦ διηγήθη τότε τὴν ἐπίσκεψί της στὸ ραδιολογικὸ ἐργαστήριο καὶ στὸ δημαρχεῖο τοῦ 14ου διαμερίσματος. Ὁ καθηγητὴς Λατενάκ, ὁ ἄνθρωπος ποῦ ἀγαποῦσε, ἐκεῖνος ποῦ ἦταν ὅλη της ἡ ἐλπίδα, εἶχε παντρευθῇ.

—Τώρα, τοῦ εἶπε, δὲν μοῦ μένει παρὰ νὰ θαναγυρίσω στὴ Ρωσσία. Ὁ Τσερκὼφ πρέπει νὰ ζήσῃ. Θὰ γίνω γυναῖκά του. Αὐτὴ ἦταν ἡ μοιρά μου καὶ ἴσως ἔτσι θὰ ἐξυπηρετήσω τοὺς σκοπούς μας καλύτερα.

—Τί κρῖμα, εἶπ' ἐκεῖνος.

—Στενοχωρεῖσθε γιὰ τὸν Τσερκώφ; εἶπ' ἐκείνη. Τώρα ἡ ζωή του μᾶς χρειάζεται.

—Εἶνε θλιβερό, εἶνε πολὺ θλιβερό, εἶπε ὁ Βακίρσεφ.

—Αὐτὸ σᾶς ἀνέκοψε τὸ μεγάλο σας σχέδιο, εἶπε ἡ Μάσσα.

—Θὰ τὸν ἐσκότωνα μόνον γιὰ σᾶς Μάσσα, εἶπ' ἐκεῖνος. Ἂν δὲν ἐπρόκειτο γιὰ τὴν εὐτυχία σας, οὔτε θὰ τὸ σκεπτόμουν. Δὲν εἶχα πειὰ κουράγιο γιὰ τέτοια πράγματα. Δὲν ξέρω ἂν εἶνε ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια ποῦ μὲ κατατρώγει ἢ ἀπὸ τὴν ἀπαισιοδοξία μου γιὰ τὴν κατάστασι τῆς Ρωσσίας, ἀλλ' ἀπὸ πολλοῦ βρίσκομαι σὲ μεγάλη ἀποθάρρυνσι. Μὲ τέτοιες ἐπιθέσεις, ἄλλως τε, ποτὲ δὲν ἔγινε κανένα πραγματικὸ καλό. Τί ὠφέλεια θὰ προήρχετο ἂν ἐσκότωνα τὸν Τσερκώφ; Μόλις θὰ ἔξελιπε αὐτός, θὰ ἐμφανιζόταν στὴ θέσι του ἄλλος. Δὲν εἶνε τὰ πρόσωπα ποῦ μᾶς κάνουν κακό. Εἶνε τὸ σύστημα. Δὲν ὑπῆρχε λοιπὸν λόγος γιὰ τὸν χτυπήσῃ κανείς. Θὰ τὸ ἔκανα μόνο γιὰ σᾶς.

Ἡ Μάσσα τοῦ ἔπιασε τὰ χέρια μ' εὐγνωμοσύνη.

—Ἡρωϊκέ, μεγάλε μου φίλε. Θὰ κάνατε αὐτὴ τὴ θυσία γιὰ νὰ μὲ σώσετε.

Ἔσκυψε νὰ τοῦ φιλήσῃ τὰ χέρια, ἀλλ' ἐκεῖνος τὰ τράβηξε.

—Τὸ μόνον ποῦ μὲ παρηγορεῖ, εἶπ' ἐκείνη εἶνε ὅτι θὰ μπορέσω ἴσως νὰ ἀπελευθερώσω ὅλους τοὺς φίλους μας. Ἴσως εὕρω τὸν τρόπο νὰ μαλάξω τὴν καρδιὰ τοῦ θηρίου. Ἀλλὰ ἐσεῖς Βακίρσεφ, τί θὰ γίνετε;

—Ἐγὼ δὲν θὰ ξαναγυρίσω ποτέ, εἶπε ἐκεῖνος.

—Γιατί, Βακίρσεφ; Καὶ ἂν ὁ Τσερκὼφ σᾶς δώσῃ ἀμνηστεία;

(Ἀκολουθεῖ)

ΖΗΤΗΣΑΤΕ
Τὸ νέον Φόρδ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΝ
Ἑταιρίαν «Ἀθηνᾶ»
Σταδίου 24
ΓΚΡΕΚΑ

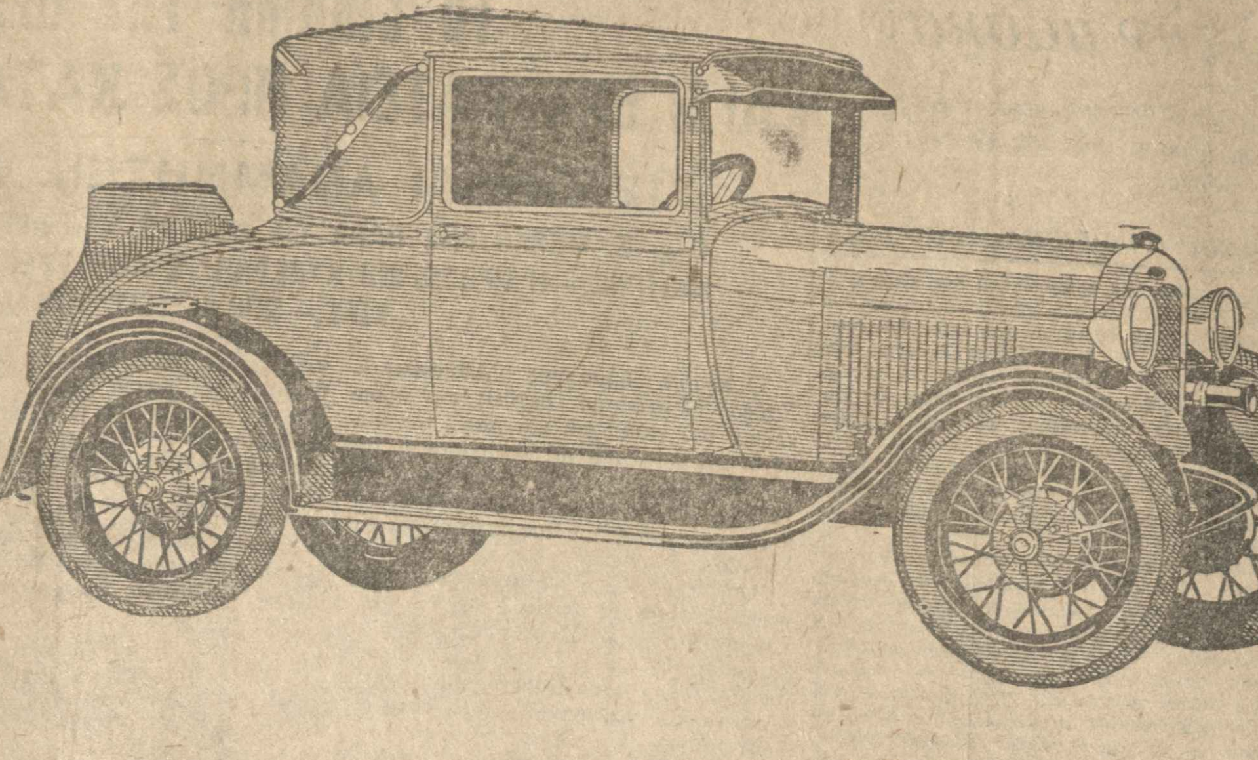

ΤΟ ΝΕΟΝ ΦΟΡΔ
« ΚΟΥΠΕ ΣΠΟΡ »

Συνδυάζει τὸν χαρακτῆρα τοῦ τύπου σπὸρ «Ρόδστερ» μὲ τὰ πλεονεκτήματα κλειστοῦ αὐτοκινήτου. Κάθισμα Ντίκεβ. Τὸ ὀπίσθιον κρύσταλλον ἀνοίγεται καὶ προσαρμόζεται εἰς τὴν ὀροφήν. Παραδίδεται εἰς νεωτεριστικὰ χρώματα.

Δολλάρια 897

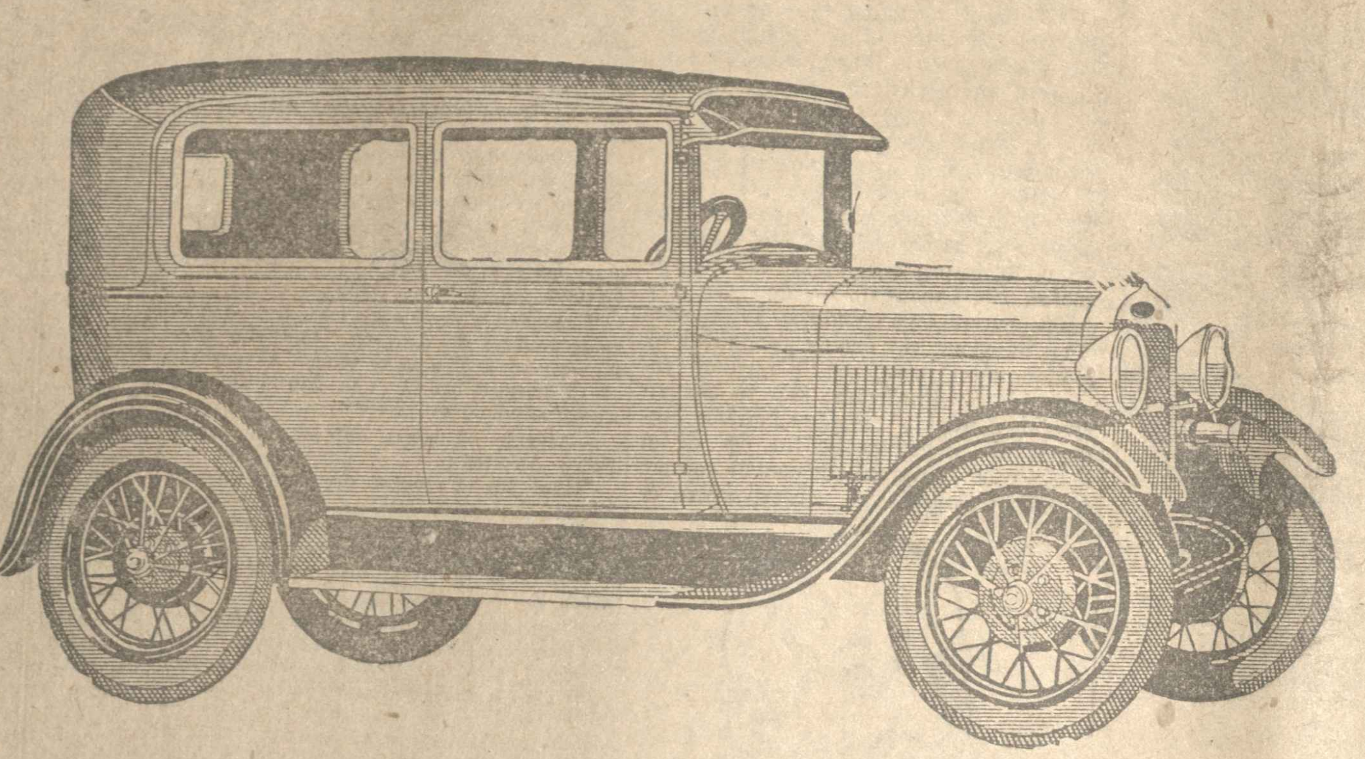

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
ΔΥΟ ΘΥΡΩΝ ΤΟΥΔΩΡ

Ἐκτεταμένον, εὐρύχωρον. Ἐξαιρετικῶς εὐρεῖα θέα. Τὰ δύο ἐμπρόσθια καθίσματα διπλοῦνται.

Δολλάρια 850

Το νέον Φόρδ

Ἐπισκεφθῆτε τo σήμερον
ΕΙΣ ΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟΝ

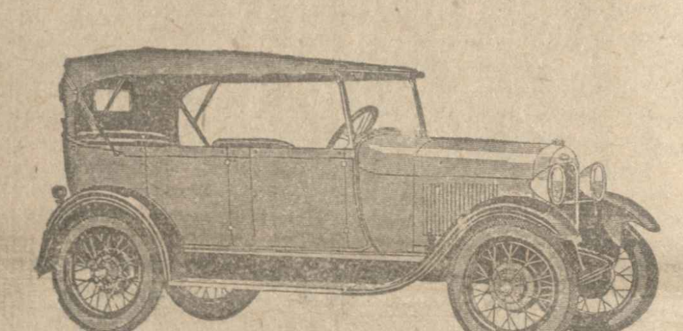

ΤΟ ΝΕΟΝ ΦΟΡΔ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ "ΦΑΕΘΩΝ,,

Τύπου ἐκτεταμένου, χαμηλοῦ καὶ εὐρυχώρου. Αἱ τέσσαρες θύραι ἀνοίγουν πρὸς τὰ ἔμπρὸς ὁμοῦ μὲ τὰ πλάγια τῆς καπότας. Κρύσταλλα ἐξαιρετικῶς μεγάλα.

Δολλάρ. 683

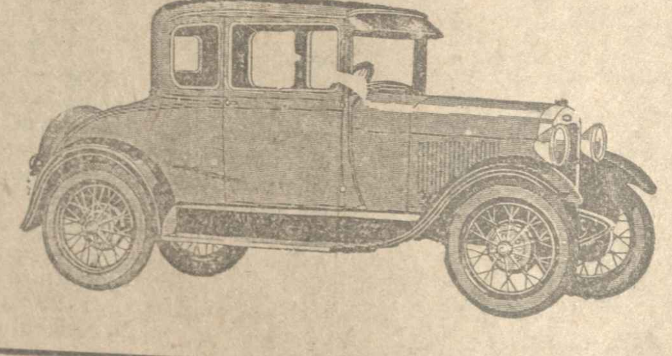

ΤΟ ΝΕΟΝ ΦΟΡΔ
"ΚΟΥΠΕ,,

Εἶνε ἓν ἐκπληκτικὸν παράδειγμα τῆς θαυμασίας καροσσερὶ τῶν νέων Φόρδ. Ἐσωτερικὸν καὶ ὀπίσθιον διαμέρισμα δι' ἀποσκευάς.

Δολλάρ. 845

"Ὅτι καὶ ἐὰν ἔχετε νὰ κάμετε σήμερον, ἀφιερώσατε ἓν τέταρτον τῆς ὥρας διὰ νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸ Νέον Φὸρδ εἰς τὸ Ζάππειον.

Θὰ ἴδετε ἓν αὐτοκίνητον νέον καὶ νεωτεριστικόν, σχεδιασθὲν καὶ δημιουργηθὲν διὰ νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς νεωτέρας ἀπαιτήσεις— ἓν αὐτοκίνητον τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς προσφέρῃ περισσοτέραν ὡραιότητα, ταχύτητα, ἔλλειψιν θορύβου, ἄνεσιν, ἀσφάλειαν, οἰκονομίαν καὶ ἀντοχὴν ἀπ' ὅτι θὰ εἴχατε πιστέψει ποτὲ ὅτι ἓν αὐτοκίνητον εὐθυνῆς τιμῆς δύναται νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν κάτοχόν του.

Εἶνε μία σελὶς τῆς ἱστορίας τοῦ αὐτοκινήτου, ἡ ἐμφάνισις τοῦ νέου Φόρδ. Εἶνε ἓν γεγονὸς σχεδὸν τόσον σημαντικὸν ὅσον καὶ αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἐφεύρεσις τοῦ αὐτοκινήτου. Εἰκοσαετὴς πεῖρα εἰς τὴν κατασκευὴν δεκαπέντε ἑκατομμυρίων αὐτοκινήτων, κυριαρχεῖ εἰς τὸ νέον Φὸρδ καὶ ἐνέπνευσε τὴν κατασκευήν του. Πηγαὶ ἀπροσπέλαστοι εἰς τὴν βιομηχανίαν τοῦ αὐτοκινήτου ἀποτελοῦν τὴν κληρονομίαν του καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ πρεσβυτέρου.

Ἡ πολιτικὴ Φόρδ—**ἰδιοκτησία τῶν πηγῶν τῶν πρώτων ὑλῶν, κατασκευὴ διʼ ἰδίων μέσων παντὸς ἐξαρτήματος, περιωρισμένον κέρδος ἐφʼ ἑκάστου αὐτοκινήτου**— ἠλάττωσε κατὰ τρόπον αἰσθητὸν τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν πρέπει συνήθως νὰ πληρώνετε δι' ἓν αὐτοκίνητον ὡς αὐτό.

Διὰ τοῦτο καὶ λέγομεν: **Μεταβῆτε νὰ ἴδετε τὸ νέον Φὸρδ αὐθημερόν. Ἐξετάσατέ το λεπτομερῶς ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον. Δοκιμάσατέ το. Παραβάλλατέ το μὲ οἱονδήποτε ἄλλο αὐτοκίνητον τῆς σωρείας τῶν ἐλαφρῶν αὐτοκινήτων ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἄνεσιν, τὴν ταχύτητα, τὴν ἐπιτάχυνσιν, τὴν ἐλαστικότητα, τὴν εὐχέρειαν χειρισμοῦ, τὴν κανονικότητα εἰς ὅλας τὰς ταχύτητας, τὴν ζωηρότητα εἰς τοὺς ἀνηφόρους, τὴν οἰκονομίαν εἰς τὴν χρῆσιν καὶ τὴν συντήρησιν, τὴν ἱκανότητα νὰ προσφέρῃ εἰς χαμηλὴν τιμὴν χιλιάδας καὶ χιλιάδας χιλιομέτρων. Τότε μόνον θὰ γνωρίσετε διατὶ τὸ νέον Φὸρδ ἀποτελεῖ μίαν τῶν σπουδαιοτέρων ἡμερομηνιῶν ἁπάσης τῆς ἱστορίας τοῦ Αὐτοκινήτου, καὶ θὰ γνωρίσετε ἐπίσης διὰ ποῖον λόγον τὸ Φὸρδ θὰ γίνῃ τὸ αὐτοκίνητόν σας.**

Πληροφορηθεῖτε ἀπὸ τὸν πλησιέστερον ἐπίσημον Πράκτορα τῆς Φὸρδ

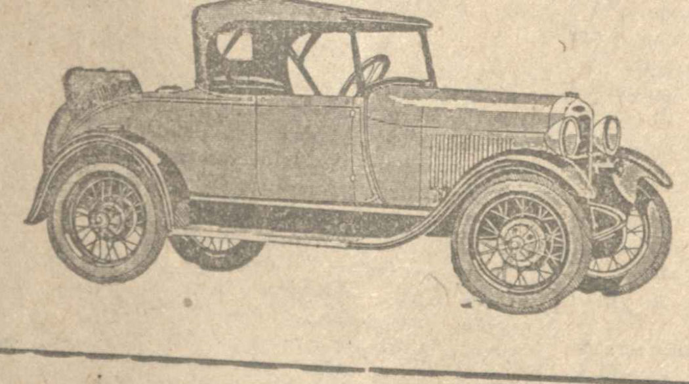

ΤΟ ΝΕΟΝ ΦΟΡΔ ΔΥΟ ΘΕΣΕΩΝ "ΡΟΔΣΤΕΡ,,

Ἐκτεταμένον, χαμηλὸν καὶ εὐχάριστον. Ἐντελῶς χαλύβδινον. Θύραι φαρδεῖαι. Ἐσωτερικὴ διακόσμησις πλουσία. Κάθισμα Ντίκεβ. Χρώματα ἑλκυστικά.

Δολλάρ. 673

ΕΞΑΡΤΗΣΙΣ ΣΤΑΝΤΑΡ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΦΟΡΔ

- Ἠλεκτρικὸς ἐκκινητὴρ (μὶζ-αν-μάρς).
- Πέντε ἐλαστικά.
- Γνώμων ταχύτητος.
- Λαμπτὴρ τοῦ πίνακος.
- Κλεῖθρον ἐπαφῆς ἀσφαλείας.
- Πέντε πλήρεις μεταλλικοὶ τροχοὶ ἀνταλλασσόμενοι.
- Δείκτης τῆς ποσότητος τῆς βενζίνης.
- Καθρέπτης διὰ τὴν ὀπισθοπαρατήρησιν.
- Ἀμορτισσέρ.
- Αὐτόματος ὑελοκαθαριστήρ.
- Ἀμπερόμετρον.
- Ὀπίσθιος φανὸς καὶ φανὸς στάσεως.

Αἱ τιμαὶ νοοῦνται
ΤΣΙΦ
ἑλληνικὸν λιμένα
πλέον
τὸ τελωνεῖον

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ 4 ΘΕΣΕΩΝ « ΦΟΡΔΟΡ »

Μέγα καὶ εὐρύχωρον. Θέσεις φαρδεῖαι καὶ ἄνετοι. Τέσσαρες θύραι πολὺ φαρδεῖαι. Κρύσταλλα ἐξαιρετικῶς φαρδειά. Πλουσία διακόσμησις. Χρώματα ἑλκυστικά.

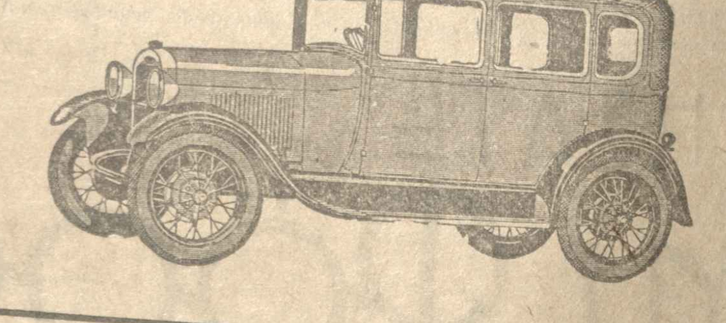

ΣΗΜΕΙΩΣΑΤΕ ΤΑ ΚΑΤΩΘΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

- 80 — 105 χιλ όμετρα τὴν ὥραν.
- Νέα ἀνάφλεξις μὲ πηνίον [ἄνευ ἀνάγκης ρυθμίσεως.]
- Στρόφαλος τοῦ κινητῆρος «Τάντεν»
- Φρένα καὶ εἰς τοὺς τέσσαρας τροχούς.
- Βερνίκι ἐκ σελλυλόζης.
- Τελειοποιημένη ψῦξις.
- Νέον σύστημα λιπάνσεως.
- Ἀμπραγιὰζ μὲ πολλαπλοῦς στεγνοὺς δίσκους.
- Κιβώτιον ταχυτήτων μὲ 3 ταχύτητας καὶ 1 ὀπίσθεν μὲ μπαλατέρ.
- Ἐγκάρσια ἐλατήρια ἀσύζυγιστα καὶ ἀσφαλῆ.
- Ὑδραυλικὰ ἀμορτισέρ.
- Τέσσαρα χρώματα κατ' ἐκλογήν.
- Λίπανσις τοῦ πλαισίου μὲ ἀντλίαν ὑπερπιέσεως.

ΦΟΡΔ ΜΟΤΟΡ ΚΟΜΠΑΝΥ ΕΞΠΟΡΤΣ ΙΝΚ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ-ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Ο ΜΠΕΡΝΣΤΑΪΝ ΚΑΙ Η ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΤΥΡΒΗ

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΙΚΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Φεβρουάριος.— Καθὼς ὅλοι οἱ μεγάλοι συγγραφεῖς, ἔτσι καὶ ὁ πολὺ γνωστὸς δραματογράφος Ἀνρὺ Μπερνστάϊν, ὁ συγγραφεὺς τοῦ περιφήμου «Ἰσραὴλ» καὶ τόσων ἄλλων σκηνικῶν ἔργων, ἔχει τῆς ἰδιοτροπίες του καὶ τῆς παραξενιές του. Διὰ νὰ συγγράψῃ τὰ ἔργα ἐκεῖνα ποῦ μὲ τὴν ἀδιάπτωτον δρᾶσιν των καὶ τὴν ὡραίαν δραματικὴν πλοκήν των, κατέκτησαν τὸ θεατρικὸν κοινὸν τῆς Εὐρώπης, ὁ Μπερνστάϊν ἐχρειάζετο πάντοτε μίαν ἀπόμερη γωνιά, τελείως ἀπομεμονωμένην καὶ εἰρηνικήν. Καὶ τὴν εὕρισκε πράγματι, πολὺ συντόμως, ἐπειδὴ δὲν γράφει κανείς, διάβολε, μὲ τὸ ἀξημίωτον ἔργα, ποῦ ἀρέσουν τὶς περισσότερες φορὲς εἰς τὸ πολὺ κοινὸν καὶ ὄχι εἰς τοὺς αὐστηροὺς κριτικούς. Τὸ γραφεῖον τοῦ Μπερνστάϊν πρέπει νὰ ἔχῃ διπλὲς ταπετσαρισμένες πόρτες καὶ χονδροὺς τοίχους, διὰ νὰ μὴν ἠμπορῇ νὰ ταράξῃ κανένας θόρυβος τοῦ ἔξω κόσμου τὴν ἱερὰν σιγὴν τοῦ ἀδύτου, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον—κατὰ τὴν παθητικὴν ἔκφρασιν κάποιου κριτικοῦ του—ὁ συγγραφεὺς δέχεται τὴν Μοῦσαν του. Τὰ ἔπιπλα, ποῦ ὑπάρχουν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Μπερνστάϊν, εἶνε τὰ ἔπιπλα τοῦ περιεργοτέρου γούστου καὶ τῆς αὐστηροτέρας ἐκλογῆς, πρωτίστως δὲ πρέπει νὰ εἶνε μαῦρα. Τὸ παραδοξότερον ὅλων τῶν ἐπίπλων εἶνε τὸ γραφεῖον τοῦ Μπερνστάϊν, τὸ ὁποῖον ἔχει... ροδίτσες λαστιχένιες, διὰ νὰ ἠμπορῇ νὰ ἀλλάξῃ εὔκολα θέσιν. Οἱ τοῖχοι εἶνε μπογιατισμένοι μαῦροι, τὰ δὲ παντζούρια τῶν παραθύρων ἐμποδίζουν τελείως τὴν εἴσοδον τοῦ ἡλιακοῦ φωτός. Ἐπειδὴ ὁ Μπερνστάϊν, καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας ἀκόμη, ἐννοεῖ νὰ ἐργάζεται μὲ τὸ...ἠλεκτρικό. Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ γραφείου τοῦ Μπερνστάϊν ὁμοιάζει, καθὼς κυριαρχοῦν ἐκεῖ μέσα τὰ σκοτεινὰ χρώματα, μᾶλλον μὲ ἀτελιὲ φωτογράφου ἢ ἀκτινοσκόπου, παρὰ μὲ γραφεῖον συγγραφέως. Ὅταν κάθεται εἰς τὸ γραφεῖον του, διὰ νὰ ρίψῃ τὰς ἐμπνεύσεις του ἐπάνω εἰς τὸ χαρτί, ὅλα τὰ ἠλεκτρικὰ κουδούνια τοῦ σπιτιοῦ του ἀχρηστεύονται μὲ βαμβάκι, διὰ νὰ μὴ τὸν ἀφυπνίζῃ κανένας παράτονος ἦχος ἀπὸ τὴν βύθισιν τῆς δημιουργικῆς μέθης του.

Διὰ νὰ ἔχῃ ἐντελεστέραν τὴν splendide isolation, ποῦ τοῦ χρειάζεται, ὁ Μπερνστάϊν ἤλλαξε κατὰ τὸ διάστημα τῶν τελευταίων ἐτῶν πολλὰς κατοικίας. Δὲν ὑπάρχει περιοχὴ ἢ συνοικία τοῦ Παρισιοῦ, ποῦ νὰ μὴ ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Γάλλου συγγραφέως, ἀναζητοῦντος διαρκῶς τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον θὰ παρεῖχεν εἰς αὐτὸν τὰς περισσοτέρας ἐγγυήσεις. Ὁ Μπερνστάϊν ἤλλαξε δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἐντὸς διαστήματος 25 ἐτῶν δώδεκα ἐν ὅλῳ κατοικίας. Πρό τινος χρόνου ἔλαβε τέλος τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν ρὺ ντὲ λ' Ὑνιβερσιτέ, εἰς τὸν σχετικῶς ἡσυχώτερον δρόμον τοῦ κεντρικοῦ Παρισιοῦ. Μία ὡραία βίλλα, ἀνάμεσα εἰς ἕνα πυκνοφυτεμένο πάρκο, τῆς ὁποίας ὁ ἰδιοκτήτης, ἄγνωστον διατί, ἐζήτει ἀγοραστήν, ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τοῦ συγγραφέως μας. Αἱ διαπραγματεύσεις δὲν διήρκεσαν πολλὰς ἡμέρας καὶ ἔτσι ὁ Ἀνρὺ Μπερνστάϊν ἐπραγματοποίησε πολὺ γρήγορα τὴν ἐπιθυμίαν του, γενόμενος κάτοχος τῆς ὡραίας βίλλας τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου. Ἀκολούθως ὁ συγγραφεὺς ἐκάλεσε δύο ἀρχιτέκτονας διὰ νὰ ἀπομονώσουν ἕνα χῶρον τῆς βίλλας, τὸν χῶρον ἀκριβῶς ποῦ ἐξέλεξε διὰ γραφεῖον του καὶ μετ' ὀλίγον καὶ οἱ τοῖχοι ἔγιναν παχύτεροι καὶ τὸ χρῶμα των μαῦρο καὶ τὰ παντζούρια ἐτοποθετήθησαν καὶ ἐξετελέσθησαν τέλος πάντων ὅλα ὅσα ἐζήτησεν ὁ κύριος Μπερνστάϊν, ὁ ὁποῖος ἦτο κατενθουσιασμένος, νομίζων ὅτι εὗρε τὸ καταλληλότερον μέρος διὰ τὰ ραντεβοῦ του μὲ τὴν Μοῦσαν.

Ὁ χρόνος ἐν τούτοις διέψευσε τὰς προσδοκίας τοῦ συγγραφέως τοῦ «Ἰσραήλ». Ἀπὸ τὴν πρώτην σχεδὸν ἡμέραν, καθ' ἃς ὥρας εἰργάζετο εἰς τὸ γραφεῖον του, ἤκουε τὰ κλάξον τῶν αὐτοκινήτων, τὰ κουδουνίσματα τῶν τράμ, τὴν ὀχλοβοὴν τοῦ γειτονικοῦ βουλεβάρτου καὶ ὅλα ὅσα μὲ κάθε τρόπον ἠθέλησε πάντοτε νὰ ἀποφύγῃ. Μὲ δυὸ λόγια πολὺ γρήγορα ὁ Μπερνστάϊν ἠνόησε ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν νέαν ἰδιόκτητον βίλλαν του. Οἱ ἀρχιτέκτονες ἐκλήθησαν ἀμέσως ἐπὶ τόπου, ἐλήφθη δὲ ἡ ἀπόφασις νὰ μεταφερθῇ τὸ γραφεῖον τοῦ συγγραφέως εἰς ἄλλο δωμάτιον. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ τὰ πράγματα δὲν ἐπῆγαν καλύτερα. Οἱ εἰδικῶς κατασκευασθέντες παχεῖς τοῖχοι τῆς βίλλας τοῦ κ. Μπερνστάϊν δὲν ἦσαν ἀδιαπέραστοι, παρὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν μηχανικῶν, οἱ ὁποῖοι τοῦ ὑπεσχέθησαν ἀπόλυτον ἡσυχίαν. Ὁ Ἀνρὺ Μπερνστάϊν, ὁ ὁποῖος ἔπρεπε νὰ παραδώσῃ μίαν νέαν κωμῳδίαν του, τὴν «Ἰουδήθ», ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας, ἦτο ἀδύνατον νὰ ἑτοιμάσῃ τὴν τελευταίαν πρᾶξιν τοῦ ἔργου, πρᾶγμα ποῦ θὰ εἶχε δυσαρέστους δι' αὐτὸν συνεπείας. Καταλαβαίνουν ὅλοι φυσικά, ὅτι τὸ πρᾶγμα ἦτο φοβερόν, διότι ὁ συγγραφεὺς εἶχε κλείσει συμβόλαιον καὶ διότι ὅλα τὰ συμβόλαια ἔχουν καὶ ποινικὰς ρήτρας.

Τέλος, ἕνας φίλος τοῦ Μπερνστάϊν ἔσπευσε νὰ τὸν βοηθήσῃ. Ὁ φίλος αὐτὸς εἶχεν ἕνα κτῆμα εἰς τὸ Ἀρκασὸν, εἰς τὴν Νότιον Γαλλίαν. Ἐκεῖ λοιπὸν ἐκλήθη καὶ μεταβῇ ὁ ἀπελπισμένος συγγραφεύς, μὲ τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἡ ἐξοχή του ἦτο τὸ ἰδεῶδες δι' αὐτὸν περιβάλλον, διότι οὔτε κἂν σκύλλος ὑπῆρχεν ἐκεῖ κοντὰ διὰ νὰ γαυγίζῃ. Ὁ Μπερνστάϊν ἐδέχθη καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἡ «Ἰουδὴθ» ἀπεπερατοῦτο αἰσίως.

Ἐδῶ ἴσως θὰ ἔπρεπε νὰ τελειώσουν ὅλα. Ὁ συγγραφεὺς ὅμως, μόλις ἐτελείωσε τὸ ἔργον του, ἤγειρεν ἀγωγὴν ἐναντίον τῶν ἀρχιτεκτόνων Γκραβὲ καὶ Ντυζαρίκ, ζητῶν ἀποζημίωσιν 108.000 φράγκων. Ἡ ἀγωγὴ τοῦ ἰδιοτρόπου συγγραφέως ἐξεδικάσθη τὴν 13ην τρέχοντος μηνός, ὡς ἦτο δὲ ἑπόμενον, προεκάλεσε τὸ ἐνδιαφέρον ὅλου τοῦ θεατρικοῦ καὶ πνευματικοῦ κόσμου τοῦ Παρισιοῦ. Ὁ κ. Πιὲρ Μάν, ὁ δικηγόρος τοῦ συγγραφέως, ὡμίλησεν ἐπὶ δίωρον, προτάξας ἀκατάμαχητα ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τοῦ πελάτου του, ὁ ὁποῖος, εἶπεν, ἔχει τὴν ἀτυχίαν νὰ γράφῃ σκηνικὰ ἔργα εἰς τὴν πλέον πολυθόρυβον πόλιν τῆς Εὐρώπης! Οἱ ἀρχιτέκτονες, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀναλάβει διὰ συμβολαίου τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διαρρυθμίσουν τὴν βίλλαν συμφώνως πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Ἀνρὺ Μπερνστάϊν, δὲν κατώρθωσαν νὰ τύχουν ἐπιεικείας παρὰ τῶν δικαστῶν. Τὸ δικαστήριον ἀνεγνώρισε τὸ βάσιμον τῆς αἰτήσεως τοῦ Ἀνρὺ Μπερνστάϊν, ἐμείωσεν ὅμως τὴν καταβλητέαν ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων ἀποζημίωσιν ἀπὸ 108 εἰς 37 χιλιάδας φράγκων μόνον. Καὶ τώρα πλέον γνωρίζουν ὅλοι πόσον ἐκτιμοῦν οἱ δικασταὶ τοῦ Παρισιοῦ τὴν ἡσυχίαν τοῦ Ἀνρὺ Μπερνστάϊν.

V.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Νέου Φαλήρου διακηρύττει ὅτι τὴν 4ην Μαρτίου 1928 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐργολαβικὴ ἀνάληψις καθαριότητος διὰ τὸ ἔτος 1928—29 ἐν τῇ ἀγορᾷ Νέου Φαλήρου καὶ ἐνώπιον τῆς Κοινοτικῆς ἐπιτροπῆς.

Οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι μέρος δέον νὰ προσέρχωνται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Κοινότητος ἵνα λάβωσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν ὅρων.

Ἐν Ν. Φαλήρῳ τῇ 2 Φεβρουαρίου 1928
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΑΛΕΚΟΣ ΣΚΑΡΔΙΑΚΟΣ

ΕΚΑΣΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Η ΚΡΙΤΙΚΗ

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΓΕΛΙΟ

Ἐπαίχθη πρό τινων ἑβδομάδων εἰς τὴν Εὐρώπην μὲ τὴν ἐπιτυχίαν ποῦ φαντάζεται κανείς, τὸ τελευταῖον φίλμ τοῦ Τσάρλι Τσάπλεν, τὸ «Ἱπποδρόμιον». Τὸ γεγονὸς τοῦτο ὑπερβαίνει πλέον τὰ ὅρια τῆς κριτικῆς καὶ ἀποτελεῖ ἓν ἀπὸ τὰ περιεργότερα ψυχολογικὰ στοιχεῖα τῆς ἐποχῆς μας. Ἡ θέσις τοῦ μικροῦ τούτου διεθνοῦς γελωτοποιοῦ εἶνε μοναδικὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν θεαμάτων. Κανεὶς συγγραφεὺς καὶ κανεὶς ἠθοποιὸς δὲν εἶχον ποτὲ τόσον διεθνῆ χαρακτῆρα. Ὁ κλόουν αὐτός, ποῦ χωρὶς νὰ προφέρῃ οὔτε λέξιν, ξεύρει νὰ λέγῃ τόσα πράγματα εἰς ὅλας τὰς γλώσσας, εὑρίσκει τὸ μέσον νὰ διασκεδάζῃ καὶ νὰ συγκινῇ τοὺς ἀνθρώπους πάσης φυλῆς, πάσης μορφώσεως καὶ πάσης κοινωνικῆς τάξεως. Εἶνε τὸ εἴδωλον τῶν βουλεβάρτων καὶ τῶν μικροσυνοικιῶν, τῶν ἄσπρων καὶ τῶν μαύρων, τῶν ἀγραμμάτων καὶ τῶν φιλοσόφων. Πρὸ αὐτοῦ, ἡ ἀνθρωπότης ἐπανευρίσκει τὴν ἀνθρωπίνην ψυχήν της. Τὰ χειροκροτήματα, αἱ φωναί, τὰ γέλια καὶ τὰ ἐπιφωνήματα ποῦ ἀκούονται εἰς τὸν οἰκογενειακὸν κύκλον τῆς σκοτεινῆς αἰθούσης μόλις φανῇ ὁ Σαρλῶ, ὁμοιάζουν καταπληκτικῶς μὲ τὴν παιδικὴν εὐθυμίαν μιᾶς συγκεντρώσεως τῶν νεαρῶν θαμώνων τοῦ φασουλῆ.

Ὁ Σαρλῶ εἰς τὸ «Ἱπποδρόμιον»

Δὲν πρόκειται ἐν τούτοις περὶ μηχανικῆς καὶ νευρικῆς εὐθυμίας προκαλουμένης ἀπὸ διαφόρους ἐκκεντρικότητας καλῶς ἐκτελουμένας. Τὸ τελευταῖον φίλμ τοῦ μεγαλοφυοῦς τούτου γελωτοποιοῦ μᾶς ἀποκαλύπτει ἓν τῶν μυστικῶν τῆς μυστηριώδους δυνάμεώς του. Ἡ κεκρυμμένη εὐγένεια τῆς τέχνης τοῦ Τσάρλι Τσάπλιν ἔγκειται εἰς τὴν προσεκτικὴν παρατήρησιν τοῦ ἀνθρωπίνου γέλιου. Μεταξὺ ὅμως τοῦ γέλιου τούτου, ἐκεῖνο ποῦ ὑπογραμμίζεται μὲ πλοῦτον ἀποχρώσεων ἐξαιρετικῶν εἰς τὸ «Ἱπποδρόμιον» εἶνε τὸ ἀσυναίσθητον γέλιον. Ἐκεῖνο ποῦ ἐξαπολύει τὴν ἀσυγκράτητον χαρὰν τοῦ κοινοῦ, εἶνε ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ αὐτοπεποίθησις τοῦ καλλιτέχνου, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται διαρκῶς εἰς κωμικὰς θέσεις, χωρὶς νὰ τὸ ὑποπτεύεται καὶ ποῦ μᾶς δίδει τὸ θέαμα κωμικῆς ἀγνοίας, τῆς ἱλαρότητος τὴν ὁποίαν προκαλεῖ.

Πρόκειται περὶ μιᾶς τεχνικῆς τοῦ γέλωτος, τῆς ὁποίας ἡ «μπερξόνειος» ὄψις εἶνε γνωστή, ἀναπτυσσομένη ὅμως ἐδῶ μὲ ἐξαιρετικὴν λεπτότητα, καὶ αἱ ἐντυπώσεις τὰς ὁποίας ἐπιτυγχάνει ὁ τόσον πεπροικισμένος οὗτος καλλιτέχνης ὀφείλουν νὰ μᾶς φέρουν εἰς σκέψεις. Δὲν ἀποτελοῦν διδακτικὰς ταινίας τὰ παιδαγωγικὰ φίλμ. Τὰ ἐξωφρενικὰ φίλμ τοῦ Σαρλῶ περιέχουν πολύτιμα ψυχολογικὰ διδάγματα. Τὸ τελευταῖον φίλμ μᾶς προκαλεῖ νὰ παρατηρήσωμεν γύρω μας τὰ παρασκήνια τῆς ἀνθρωπίνης κωμῳδίας. Ἂν θελήσῃ κανεὶς νὰ μάθῃ νὰ ἀναζητῇ εἰς τὸ περιβάλλον του, τὸ ἀσυναίσθητον κωμικόν, θὰ ἐκπλαγῇ ἀπὸ τὴν ἀφθονίαν τῶν παρατηρήσεων ποῦ θὰ συγκομίσῃ. Ὅλοι οἱ σύγχρονοί μας μᾶς παίζουν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον τὴν κωμῳδίαν, ἀλλὰ δὲν εἶνε ποτὲ τόσον διασκεδαστικοί, ὅσον ὅταν δὲν ἀντιλαμβάνονται τὰ κωμικά των μέρη. Ἡ ζωὴ μᾶς παρέχει ἀφθόνως τὰ στοιχεῖα μεγαλοπρεποῦς κωμικότητος, καὶ δὲν θὰ ἔπληττε κανεὶς οὔτε ἂν ἐγνώριζε νὰ παρατηρῇ ἐντόνως ὅλας τὰς κωμῳδίας ποῦ παίζονται ἐνώπιόν μας. Ἓν φίλμ τοῦ Σαρλῶ τελειοποιεῖ ἐντός μας τὴν εἰδικὴν αὐτὴν ἐκπαίδευσιν τῆς ἀφώνου κριτικῆς. Μᾶς διδάσκει νὰ βλέπωμεν τοὺς ἀνθρώπους μὲ διαπεραστικώτερον, πονηρότερον, ἀλλὰ παρ' ὅλα ταῦτα ἐπιεικέστερον βλέμμα. Ἓν πρόσωπον ποῦ καμαρώνει, χαριτολογεῖ ἢ παίρνει ὕφος εὐγενές, χωρὶς νὰ φαντάζεται ὅτι κάποιος «χωρατατζῆς» τοῦ ἔχει κρεμάσει ἀπὸ πίσω κάποιαν ἀστείαν ἐπιγραφήν, θὰ διασκεδάσῃ ἀσφαλῶς τοὺς γείτονάς του. Καὶ ὅμως ἡ τύχη δὲν κάμνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ κρεμᾷ εἰς τὴν ράχιν τῶν πλέον ἀγερώχων τῶν συγχρόνων μας παρομοίας ἐπιγραφάς.

Ἓν φίλμ τοῦ Σαρλῶ περιέχει πάντοτε δύο καλὰς συμβουλάς. Μᾶς προσκαλεῖ ν' ἀνεύρωμεν τὴν καρφωμένην εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ περιβάλλοντός μας καὶ μᾶς δίδει τὴν σώφρονα ἐνασχόλησιν νὰ παρατηρῶμεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κρυφὰ τὴν ράχιν μας, εἰς τὸν καθρέπτην, διὰ νὰ ἴδωμεν μήπως κατὰ τύχην ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς κανὲν ἀπὸ τὰ ἀνεπιθύμητα αὐτὰ κοσμήματα, καὶ διὰ τὴν διπλῆν αὐτὴν γενναιοδωρίαν ἀξίζει νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν μικρὸν αὐτὸν κλόουν.

ΕΝ ΦΙΛΜ ΤΟΥ ΒΑΛΕΝΤΙΝΟ

Ο ΕΡΑΣΤΗΣ

Ὁ Βαλεντῖνο ἐξακολουθεῖ τόσον νὰ συγκινῇ τὸ πολὺ κοινόν, ὥστε ἐθεωρήθη μεγάλη ἐπιτυχία ἡ προβολὴ εἰς τὸ Παρίσι ἑνὸς ἀνεκδότου φίλμ τοῦ ἐκλιπόντος γόητος.

Τὸ φίλμ αὐτὸ ὀνομάζεται ὁ «Ἐραστής» καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ὁ ἐξοχώτατος Μὰκ Μίλλαν, γερουσιαστὴς τῆς Μασσαχουσέτης, πολιτικὸς μεγάλης ἐπιρροῆς εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον, ἦτο εἷς τῶν βασιλέων τῆς Πέμπτης Λεωφόρου. Εἰς τὸ ἀπέραντον κτίριόν του, ὅπου ὡς ἡγεμὼν προΐστατο ἑνὸς πραγματικῶς στρατοῦ ὑπαλλήλων καὶ ἐδέχετο ἕνα πρωῒ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς θυγατρός του Ἐδίθ, ποῦ ἤρχετο νὰ τοῦ ζητήσῃ τὴν ἄδειαν νὰ μεταβῇ πρὸς διαμονὴν εἰς τὸ Πάλμ-Μπήτς, τὴν ἀμερικανικὴν Νίκαιαν.

Ὁ Μὰκ Μίλλαν εἶχε νυμφευθῆ ἐκ νέου μὲ μίαν γυναῖκα ποῦ δὲν τὸν εἶχε ποτὲ ἀγαπήσει, καὶ ἔδιδε ὅλην τὴν ἀγάπην του εἰς τὴν Ἐδὶθ ποῦ ἦτο ἐκ τοῦ πρώτου γάμου.

—Ἀφοῦ τὸ ἐπιθυμεῖς, Ἐδίθ, νὰ πᾷς στὸ Πάλμ-Μπήτς, σοῦ ὑπόσχομαι ὅτι θὰ πᾷς.

—Τότε, σὲ παρακαλῶ, πατέρα, νὰ εἰδοποιήσῃς τὴν μαμᾶ, διότι διὰ λόγους ποῦ δὲν ξεύρω, δὲν ἤθελε νὰ μὴ ἀφήσῃ νὰ πάω.

Ἡ Ἐδὶθ εἶχε λόγους νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Πάλμ-Μπήτς, διότι ἤξευρε ὅτι ἐκεῖ θὰ εὕρισκε τὸν ἐξάδελφόν της Φρὰγκ Δούγλας, ἕνα νεαρὸν δικηγόρον μὲ ταλέντο, ποῦ κάποιος τρυφερὸς σύνδεσμος ἥνωνε μαζί της. Γι' αὐτὸ σπεύδει ἀμέσως νὰ τοῦ ἀναγγείλῃ διὰ τοῦ τηλεφώνου τὴν εὐχάριστον εἴδησιν τῆς μεταβάσεώς της εἰς τὸ Πάλμ-Μπήτς.

Ὁ Ροδόλφος Βαλεντῖνο

Ἡ εἴδησις τῆς ἀναχωρήσεως τῆς Ἐδὶθ διὰ τὸ Πάλμ-Μπήτς γίνεται δεκτὴ μετὰ δυσαρεσκείας καὶ θυμοῦ ὑπὸ τῆς Μαίρης Μὰκ Μίλλαν, τῆς δευτέρας συζύγου τοῦ γερουσιαστοῦ.

Ὁ Μὰκ Μίλλαν τῆς προτείνει νὰ ἀφήσῃ τὴν Ἐδὶθ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Πάλμ-Μπήτς καὶ ἐκείνη νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Μίτσιγκαν, εἰς τὴν φιλικὴν οἰκογένειαν τῶν Τσάμπερς, ὅπου ἡ κυρία Μὰκ Μίλλαν ἤθελε νὰ στείλῃ τὴν Ἐδίθ. Ἀλλ' ἡ κυρία Μὰκ Μίλλαν βλέπουσα ὅτι δὲν δύναται ν' ἀποτρέψῃ τὸ ταξείδιον τῆς Ἐδίθ, ἀποφασίζει νὰ τὴν συνοδεύσῃ εἰς τὸ Πάλμ-Μπήτς.

Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἡ κυρία Μὰκ Μίλλαν ἤθελε ν' ἀπομακρύνῃ τὴν Ἐδίθ, εἶνε ἐπειδὴ ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ ἐρωτοτροπεῖ μὲ ἕνα νεαρὸν κόμητα, τὸν Ροβέρτον ντὲ Σὰν Φραντσίνι, καὶ δὲν θὰ ἤθελε νὰ ἔχῃ ἔστω καὶ ἀνύποπτον μάρτυρα τοῦ ἔρωτός της τὴν προγονήν της.

Ὁ νεαρὸς αὐτὸς κόμης, ὅστις εἶχε κατακτήσει τὴν κυρίαν Μὰκ Μίλλαν, ἦτο ἀγνώστου προελεύσεως. Κατῴκει ἐν τούτοις εἰς ἓν κομψότατον διαμέρισμα τοῦ Ρίβερσαϊντ, μίαν ἀπὸ τὰς ἀριστοκρατικωτέρας συνοικίας τῆς Νέας Ὑόρκης, καὶ εἶχεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἕνα γηραιὸν ὑπηρέτην, τυπικώτατον, ὁ ὁποῖος, ὅπως καὶ ὁ κύριός του, ἦτο ἐξαιρετικῶς ἐχέμυθος.

Ὁ Ροβέρτος Σὰν Φραντσίνι ἦτο νέος ὡραῖος, ἀλλὰ ἀρρενωπός, ἦτο φίλαθλος, ἠγάπα τὰς ἐκλεκτὰς κοσμικὰς συγκεντρώσεις, τὴν πολυτέλειαν καὶ τὰς γυναῖκας. Αἱ γυναῖκες τὸν ἠγάπων καὶ ἐπωφελεῖτο τῆς ἀγάπης των. Ἐν ὀλίγοις, ὁ Φραντσίνι ἦτο εἷς τυχοδιώκτης, ἐξ ἐκείνων ποῦ πάντοτε εὑρίσκονται εἰς τὰς μεγάλας κοινωνίας.

Ἡ Μαίρη Μὰκ Μίλλαν, ποῦ ἠγάπα τρελλὰ τὸν Ροβέρτον Σὰν Φραντσίνι, καὶ ἦτο διατεθειμένη διὰ πᾶσαν θυσίαν ὅπως τὸν εὐχαριστήσῃ, τοῦ ἐνεπιστεύθη κατόπιν μιᾶς φιλονικείας μὲ τὸν σύζυγόν της, ἓν μεγάλο μυστικὸν τοῦ Μὰκ Μίλλαν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξηρτᾶτο ἡ ὑπόληψίς του.

Ὁ Μὰκ Μίλλαν κάποτε, κατὰ μίαν προεκλογικὴν περίοδον, ἐφόνευσεν εἰς μίαν συμπλοκὴν ἕνα, ἀλλὰ δὲν κατωρθώθη ν' ἀποδειχθῇ ἡ ἐνοχή του, καὶ μόνον τὸ ὅπλον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξετελέσθη τὸ ἔγκλημα, εἰδικοῦ διαμετρήματος, θὰ ἠδύνατο νὰ τὸν ἐνοχοποιήσῃ.

Τὸ ρεβόλβερ αὐτό, ἡ κυρία Μὰκ-Μίλλαν τὸ κλέπτει καὶ τὸ φέρει καὶ τὸ δίδει εἰς τὸν Ροβέρτον Σὰν Φραντσίνι.

Ὁ Ροβέρτος, ἐπωφελούμενος τοῦ πολυτίμου πειστηρίου, θέλει νὰ τὸ ἐκμεταλλευθῇ, διὰ ν' ἀποσπάσῃ χρήματα ἀπὸ τὸν Μὰκ Μίλλαν. Πρὸς τοῦτο παρουσιάζεται μίαν ἡμέραν εἰς τὸν Μὰκ Μίλλαν καὶ ἐπιδεικνύων τὸ ρεβόλβερ, τοῦ ὁμολογεῖ ὅτι γνωρίζει τὸ μυστικόν του.

Ἀλλὰ ἡ πλεονεξία του τὸν κάμνει νὰ ζητήσῃ πάρα πολλά, ἑκατὸν χιλιάδες δολλάρια, καὶ ὁ Μὰκ Μίλλαν τὸν ἀποδιώκει.

Ἡ πρώτη αὐτὴ ἀπόπειρα ἐκβιασμοῦ τοῦ Ροβέρτου Σὰν Φραντσίνι ἀποτυγχάνει, χωρὶς ὅμως οὗτος ν' ἀπελπισθῇ.

Ἐγνώριζεν ὅτι ἡ Ἐδὶθ ἐπρόκειτο νὰ διέλθῃ τὴν σαιζὸν εἰς τὸ Πάλμ-Μπήτς καὶ προσπαθεῖ νὰ τὴν κατακτήσῃ. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ ἐπετύγχανε διττῶς, τὴν Ἐδὶθ καὶ τὰ χρήματα τοῦ Μὰκ Μίλλαν. Καὶ τὸ κατορθώνει πράγματι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἐδίθ, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν ἀπηνῆ δίωξιν τοῦ γόητος, τὸν ἐρωτεύεται καὶ λησμονεῖ τὴν παλαιάν της ἀγάπην, τὸν ἐξάδελφόν της Φρὰγκ Δούγλας.

Ἡ κυρία Μὰκ Μίλλαν, ἡ ὁποία δὲν προέβλεπε τὴν ἀντίζηλον, ἐπισπεύδει ἐν τούτοις τὸν γάμον τῆς Ἐδὶθ μὲ τὸν Ροβέρτον, πείθουσα αὐτὴν ὅτι οὕτω σώζει τὸν πατέρα της ἀπὸ τὴν τρομερὰν ἀποκάλυψιν ἑνὸς ἀτιμωτικοῦ μυστικοῦ. Ἡ Ἐδίθ, τρομαγμένη, ζητεῖ τὴν συμβουλὴν τοῦ πατρός της. Ἐκεῖνος, βλέπων τὰς κακὰς προθέσεις τοῦ τυχοδιώκτου, μεταβαίνει πρὸς συνάντησίν του καὶ τοῦ ἐπιτίθεται, ἀλλὰ κατὰ τύχην παρεμβαίνει ἡ Ἐδίθ, ἡ ὁποία διὰ νὰ σώσῃ τὸν πατέρα της, ὑποκρίνεται ὅτι ἐπιθυμεῖ τὸν γάμον μὲ τὸν Ροβέρτον διότι δῆθεν τὸν ἀγαπᾷ.

Ὁ γάμος γίνεται, ἀλλὰ ἡ Ἐδὶθ ζητεῖ ἀπὸ τὸν σύζυγόν της νὰ τὴν θεωρῇ ἁπλῶς καὶ μόνον ὡς σύντροφον καὶ οὐχὶ ὡς σύζυγον. Μίαν ἑσπέραν, μεθυσμένος τῆς ἐπιτίθεται, ἀλλὰ ἡ Ἐδὶθ κατορθώνει νὰ διαφύγῃ, καὶ καταφεύγει εἰς τὸν ἐξάδελφόν της Φρὰγκ Δούγλας, εἰς τὸν ὁποῖον ἐξομολογεῖται τὴν τραγῳδίαν της.

Ὁ Φρὰγκ Δούγλας μεταβαίνει εἰς συνάντησίν του, ἀλλὰ ἐκρήγνυται ὁ πόλεμος. Ὁ Ροβέρτος Σὰν Φραντσίνι φονεύεται καὶ ἡ Ἐδὶθ νυμφεύεται τὸν ἐξάδελφόν της.

Ἐννοεῖται ὅτι ὁ Βαλεντῖνο ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέραν ἀρετὴν τοῦ φίλμ αὐτοῦ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΖΩΗ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

Ἐκ πρώτης ὄψεως, τὰ μέρη τῶν ταινιῶν ποῦ «γυρίζονται» ἐκτὸς τοῦ στούντιο, φαίνονται ὡς εὐχάριστοι περίπατοι.

Ὅλοι γνωρίζουν ὅτι αἱ ἀποστολαὶ αὐταὶ συχνὰ εἶνε περιπετειώδεις, καὶ μόνον ὁ θεατὴς ποῦ κατὰ τύχην διαβάζει καὶ κινηματογραφικὰ περιοδικά, γνωρίζει τὸ δυστύχημα ἢ τὰ ἐπεισόδια ποῦ παρ' ὀλίγον νὰ στοιχίσουν τὴν ζωὴν τῆς ξανθῆς πρωταγωνιστρίας.

Βεβαίως, αἱ περιπέτειαι αὐταὶ δὲν στεροῦνται γοητείας. Πόσοι ἀπὸ τοὺς διψῶντας περιπετείας δὲν θὰ ἐπλήρωναν σπουδαῖα ποσὰ διὰ νὰ ἔχουν τὴν μικρὰν αἴσθησιν τοῦ κινδύνου ποῦ παρουσιάζεται αἴφνης εἰς τὴν καμπὴν μιᾶς ὁδοῦ εἰς τὴν ἄκραν ἑνὸς κρημνοῦ!

Ἓν ἀπὸ τὰ συχνότερα ἀτυχήματα εἶνε τὸ κρυφτὸ μὲ τὸν ἥλιο, μεγάλον προβολέα ἀπαραίτητον, ὁ ὁποῖος συχνὰ ἀρνεῖται τὰς ὑπηρεσίας του. Ὁ σκηνοθέτης παραμονεύει ἐναγωνίως τὸν παλήανθρωπον τὸν ἥλιον, ποῦ κρυφογελᾷ μὲ τὴν ἀνυπομονησίαν τῶν ἠθοποιῶν. Ὅταν ὅμως ὁ ἥλιος δὲν ἔχει σύννεφα νὰ κρυφθῇ, τότε τὸν κάνουν ὅπως θέλουν, καὶ τὸν χρησιμοποιοῦν ὁπότε θέλουν, σὰν μὲ ἁπλῆ λάμπα τοῦ στούντιο. Χρησιμοποιοῦν πάνινα σενδόνια ἢ καὶ χάρτινα, τεντωμένα ἐπάνω σὲ ξύλα, χρησιμεύοντα ὡς ἀνταυγαστῆρες. Στέλλουν τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ὅπου θέλουν καὶ ἐπιδίδονται εἰς διάφορα γυμνάσια ἀποχρώσεων καὶ φωτισμοῦ.

Ὁ «ὀπερατέρ» συχνὰ παίρνει τὴν σκηνὴν σκαλωμένος σὲ κανένα δένδρον. Ἄλλες φορές, μπαίνει ἕως τὰ γόνατα σὲ κανένα ποταμάκι, καὶ καμμιὰ φορὰ σκαλώνει σὲ κανένα ἀπόκρημνον βράχο, ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη. Ἡ φωτογράφησις τοῦ «ὀπερατέρ» εἰς τὰς διαφόρους αὐτὰς ὄχι καὶ εὐχαρίστους θέσεις του, δὲν θὰ ἦτο ἀπὸ τὰ πλέον δυσάρεστα θεάματα διὰ τὸ κοινόν, ποῦ ἐπιζητεῖ φίλμ «σανσασιονέλ».

Οἱ ἠθοποιοὶ δὲν διατρέχουν μικροτέρους κινδύνους ἀπὸ τοὺς ὀπερατὲρ καὶ τοὺς σκηνοθέτας. Χωρὶς ν' ἀναφέρῃ κανεὶς τὴν Πὴρλ Οὐάϊτ, τῆς ὁποίας οἱ ρόλοι συνίστανται εἰς ἐπικίνδυνα πηδήματα, εἰς ἀγωνιώδεις ἐμφανίσεις, καὶ ἄλλοι ἠθοποιοὶ δὲν τραβοῦν ὀλίγα.

Διὰ τὸν «Ἄνεμον», τὸν ὁποῖον ἡ Λιλιὰν Γκὺς ἐγύρισε ἐσχάτως ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ σκηνοθέτου Βικτὼρ Σιόστρομ, ἡ νεαρὰ καλλιτέχνις ἐπέρασε πολλὰς ὥρας εἰς μίαν ἀμμώδη ἔρημον τοῦ Τεξάς, καταδιωκομένη ἀπὸ ἕνα μανιώδη ἄνεμον ποῦ διήγειραν μεγάλα πρὸς τοῦτο μηχανήματα, μὲ τὸ κεφάλι ἀσκεπὲς κάτω ὑπὸ φλογερὸν ἥλιον καὶ τὰ μάτια τυφλωμένα ἀπὸ τὴν σκόνην. Τὸ ποζάρισμα αὐτὸ τὴν ἔκαμε ἐπὶ ἑβδομάδας νὰ ὑποφέρῃ ἀπὸ τὰ μάτια της.

Ἐπίσης εἰς τὸ «Καμάκι», μίαν ταινίαν σχετικὴν μὲ τὴν ζωὴν τῶν ἁλιέων τῆς φαλαίνης, ἡ πλέον ἐπιτυχημένη σκηνὴ ὑπῆρξε καὶ ἡ πλέον κινδυνώδης.

Ὅλοι οἱ ἄνδρες ποῦ εὑρίσκοντο ἐντὸς τοῦ ἀκατίου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξεσφενδονίσθη τὸ καμάκι κατὰ μιᾶς φαλαίνης τεραστίων διαστάσεων, ἐκινδύνευσαν νὰ πνιγοῦν, διότι ἡ φάλαινα, μὲ ἓν κτύπημα τῆς οὐρᾶς της συνέτριψε τὴν ἄκατον.

Τὸ ἀπρόοπτον αὐτό, κινδυνῶδες διὰ τοὺς ἠθοποιούς, ἦτο εὕρημα μοναδικὸν διὰ τὸν ὀπερατέρ, ὁ ὁποῖος εὑρισκόμενος ἐντὸς ἄλλου ἀκατίου, ψυχραιμότατα ἐκινηματογράφησε ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς κινδυνώδους αὐτῆς σκηνῆς.

Ἐννοεῖται βέβαια ὅτι τὸ κτύπημα τῆς οὐρᾶς δὲν συμπεριελαμβάνετο εἰς τὸ πρόγραμμα, ἂν καὶ ὑπῆρξε τὸ «κλοῦ» τῆς ταινίας.

Κανεὶς ὅμως δὲν εὔχεται τέτοια «κλοῦ», ὅσον καὶ ἂν εἶνε ἐπιτυχημένα!

Ἐξ ὅσων θαυμάζουν τὴν ἀκροβατικὴν δεινότητα τοῦ Δούγλας Φαιρμπάνκς πολὺ ὀλίγοι γνωρίζουν τί τραβοῦν οἱ ὀπερατὲρ διὰ νὰ κατορθώνουν νὰ τὴν παρακολουθοῦν, διότι ὁ θαυμαστὸς αὐτὸς ἀκροβάτης, δὲν ἐφαρμόζει πάντοτε κατὰ γράμμα τὸ πρόγραμμα.

Ὁ ὀπερατέρ, παρασυρόμενος ἀπὸ τὴν κίνησιν, πότε γαντζώνει μὲ τὴν μηχανήν του εἰς τὴν ἄκραν κάποιας ἀβύσσου, πότε δένεται ἐπάνω σὲ ἕνα καλπάζον ἄλογο ἢ ἐπάνω εἰς τὸ «καπὼ» ἑνὸς αὐτοκινήτου.

Εἰς τὰς ταινίας, αἱ ὁποῖαι συμβαίνουν εἰς τὰ χιονισμένα βουνά, δὲν εἶνε σπάνιαι αἱ πτώσεις χιονοστιβάδων, χειμάρρων ἐξαγριωμένων ποῦ παρασύρουν τοὺς ἠθοποιούς, ὅπως συνέβη μὲ τὴν Ραχὴλ Ντεβερίς, ποῦ ἔπεσε εἰς ἕνα ποτάμι καὶ ἀνεσύρθη εὐτυχῶς ἐγκαίρως, ὅταν ἐγύριζε «Τὰ παιδικὰ πρόσωπα» τοῦ Φεϋντώ.

Εἰς τὰς «Σκιὰς ποῦ περνοῦν», ἡ Ἀντρὲ Μπραμπὰν καὶ ὁ Μοσζούκιν ἐγύρισαν ἔφιππον σκηνὴν ποῦ παρ' ὀλίγον νὰ τοὺς στοιχίσῃ τὴν ζωήν των. Τὸ ζῷον ποῦ ἔφερε τοὺς δύο καλλιτέχνας, ἔπρεπε νὰ εἰσέλθῃ καλπάζον εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νὰ ξαναβγῇ καλπάζον. Εἰς τὴν τρίτην δοκιμὴν τὸ ἄλογο ἐφοβήθη καὶ ἐπέταξε τὸν ἱππέα εἰς τὴν ἄμμον. Ἐκεῖνος ἠγέρθη ἀμέσως, ἀλλὰ ἡ Ἀντρὲ Μπραμπὰν ἔμεινε μπλεγμένη. Ἐν ᾧ ἐπήγαιναν νὰ τὴν σηκώσουν τὸ ἄλογο προσεπάθησε νὰ ἀνασηκωθῇ καὶ τὴν ἐκτύπησε εἰς τὴν κνήμην καταξεσχίσαν τὰς σάρκας της.

Καὶ τὸ «Θαῦμα τῶν λύκων» εἶχεν ἐπίσης περιπετείας. Μερικαὶ σκηναὶ ἐγυρίσθησαν εἰς τὴν Γρενόβλην, εἰς τὸν αὐχένα τοῦ Πορτ. Ὁ Ἀλβέρτος Πρεζάν, κατὰ τὸ σενάριο, ἔπρεπε νὰ παλαίσῃ μὲ ἕνα λύκον. Κατὰ τὴν πάλην, ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ζῷον κατρακύλησαν μέσα εἰς μίαν χαράδραν, ὅπου ἔρρε ἕνα παγωμένο ποτάμι. Ὁ πάγος ἐθραύσθη ἀπὸ τὴν πτῶσιν καὶ ὁ Ἀλβέρτος Πρεζὰν εὑρέθη ἐντὸς τοῦ ποταμιοῦ, κάτω ἀπὸ τὸν πάγον, κινδυνεύσας νὰ πνιγῇ.

Εἰς τὴν ἰδίαν ταινίαν, εἷς τῶν ἠθοποιῶν, παρ' ὀλίγον νὰ καταφαγωθῇ ἀπὸ τοὺς λύκους, ἂν καὶ ἦσαν καλοθρεμμένοι συνεχῶς.

Πρὸς ἀποφυγὴν ὅλων αὐτῶν τῶν δυσαρέστων, ἀρχίζει νὰ ἐπικρατῇ ἡ ἰδέα τῶν Γερμανῶν σκηνοθετῶν, νὰ λαμβάνωνται ὅλαι αἱ σκηναὶ ἐντὸς τοῦ στούντιο, ἂν καὶ πολλοὶ ἀκόμη προτιμοῦν τὸ ὕπαιθρον, καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ στούντιο ἢ τοῦ ὑπαίθρου εἶνε ἀκόμη ἄλυτον.

ΤΟ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΕΛΑΙΟΝ
ΔΙΑ ΤΟ ΝΕΟΝ
ΦΟΡΔ
ΓΚΑΡΓΚΟΪΛ
ΜΟΜΠΙΛΟΪΛ
"ΑΡΚΤΙΚ,,
ΔΙΑ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ
"Α,,
ΔΙΑ ΤΟ ΘΕΡΟΣ
ΒΑΚΙΟΥΜ Ο·Ι·Λ ΚΟΜΠΑΝΥ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΑΡΑΩΝΙΚΑΣ ΝΕΚΡΟΠΟΛΕΙΣ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΤΟΥ ΤΟΥΤ-ΑΝΚ-ΑΜΟΝ

ΜΑΤΑΙΟΣ ΣΩΡΟΣ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΑΤΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ

ΚΑΪΡΟΝ, Φεβρουάριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Νέοι περίεργοι θησαυροὶ ἦλθον εἰς φῶς ἐκ τῶν συνεχιζομένων ἐργασιῶν εἰς τὸν τάφον τοῦ Τοὺτ-Ἀνκ-Ἀμόν. Κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον συνεπληρώθη ἡ ἐκχωμάτωσις τοῦ τρίτου θαλάμου καὶ ἐπροχώρησεν ἀρκετὰ ἡ ἐκσκαφὴ τοῦ τετάρτου θαλάμου. Ὁ κ. Κάρτερ, ὁ Ἄγγλος ἀρχαιολόγος καὶ συνεχιστὴς τοῦ ἔργου τοῦ ἀτυχοῦς λόρδου Κάρναρβον, ὑπέβαλε πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Δημοσίων Ἔργων τῆς Αἰγύπτου ἔκθεσιν περὶ τῶν ἐργασιῶν τούτων, ἥτις δίδει μίαν εἰκόνα τῶν πολυτίμων κειμηλίων ἅτινα ἀνευρέθησαν:

«Μεταξὺ τῶν πολλαπλῶν ἀντικειμένων τῶν ἀνακαλυφθέντων κατὰ τὴν παροῦσαν περίοδον—λέγει ἡ ἔκθεσις—ἰδοὺ τὰ παρουσιάζοντα τὸ μεγαλύτερον ἴσως ἐνδιαφέρον.

ΤΡΙΤΟΣ ΘΑΛΑΜΟΣ
ΣΤΟΛΙΣΚΟΣ 18 ΛΕΜΒΩΝ

Παρουσιάζουν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ὡς ἀποτελοῦσαι ἐπιβίωσιν παλαιοῦ ἔθους, συμφώνως πρὸς τὸ ὁποῖον ἐφωδίαζον τοὺς νεκροὺς μὲ τύπους πλοίων: λέμβους, διὰ νὰ ἀκολουθοῦν τὸ ταξείδιον τοῦ ἡλίου, πλοιάρια διὰ νὰ ἐπιδίδωνται εἰς τὴν διασκέδασιν τοῦ Ὥρου ἐπὶ τῶν ἑλῶν, πλοῖα συμβολίζοντα τὸ ἱερὸν προσκύνημα εἰς τὸν τάφον τοῦ Ὀσίριδος εἰς τὴν Ἄβυσσον, στόλος προωρισμένος νὰ ἀπαλλάσσῃ τὸν νεκρὸν τῆς ἐξαρτήσεως ἐκ τῆς εὐνοίας τῶν οὐρανίων λεμβούχων κατὰ τὰ ταξείδιά του εἰς τὰ πεδία τῶν Μακάρων.

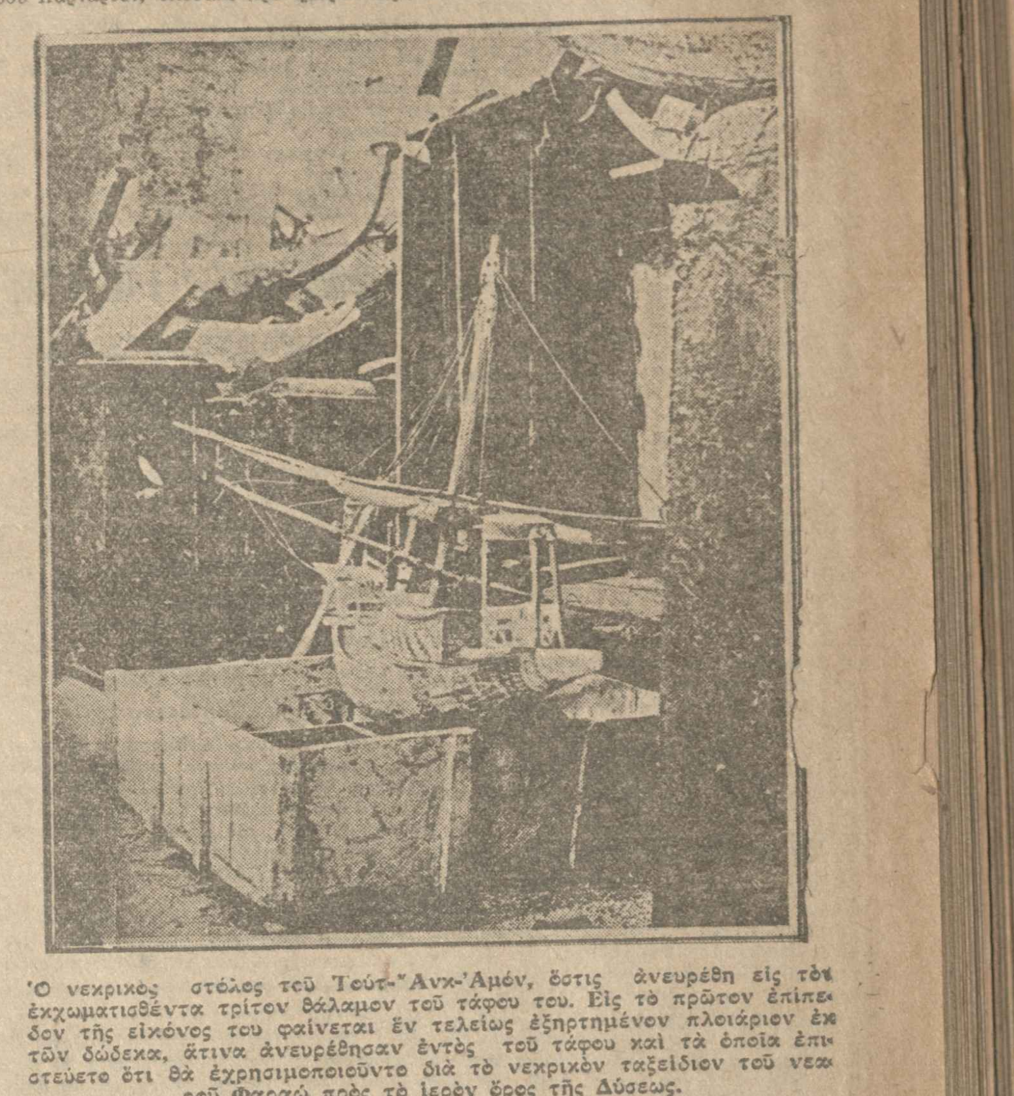

Ὁ νεκρικὸς στόλος τοῦ Τοὺτ-Ἀνκ-Ἀμόν, ὅστις ἀνευρέθη εἰς τὸν ἐκχωματισθέντα τρίτον θάλαμον τοῦ τάφου του. Εἰς τὸ πρῶτον ἐπίπεδον τῆς εἰκόνος του φαίνεται ἓν τελείως ἐξηρτημένον πλοιάριον ἐκ τῶν δώδεκα, ἅτινα ἀνευρέθησαν ἐντὸς τοῦ τάφου καὶ τὰ ὁποῖα ἐπιστεύετο ὅτι θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ τὸ νεκρικὸν ταξείδιον τοῦ νεκροῦ Φαραὼ πρὸς τὸ ἱερὸν ὄρος τῆς Δύσεως.

Χάρις εἰς τὰς μυστικιστικὰς ἰδιότητας, τὰς συμφυεῖς εἰς τὰ πρότυπα ταῦτα, ὁ βασιλικὸς ταξειδιώτης εἶχε καταστῇ ἀνεξάρτητος.

ΜΕΓΑΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΝΕΚΡΩΣΙΜΩΝ ΑΓΑΛΜΑΤΙΩΝ, (Σαβάμπτι) ἀρίστης ἐργασίας. Τὰ ἀγάλματα ταῦτα ἐχρησίμευον ὡς ἀντικαταστάται τοῦ νεκροῦ εἰς τὰς ἀγγαρείας διὰ τὰ ἔργα τοῦ Ὀσίριδος, ὁ ὁποῖος, ὡς βασιλεὺς τῶν νεκρῶν, ἐξηκολούθει νὰ ὀργανώνῃ καὶ νὰ ἀρδεύῃ τὴν γῆν, καὶ νὰ σπείρῃ εἰς τὰ πεδία τῶν μακάρων, καὶ ὁ ὁποῖος ἐφέρετο εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, πρὸς τοὺς ὑπηκόους του ἀκριβῶς, ὅπως καὶ ὅταν, εὑρισκόμενος ἐπὶ τῆς γῆς, ἦτο ὁ μέγας τῶν ἀρχῶν καὶ ἐδίδασκεν εἰς αὐτοὺς τὴν γεωργίαν.

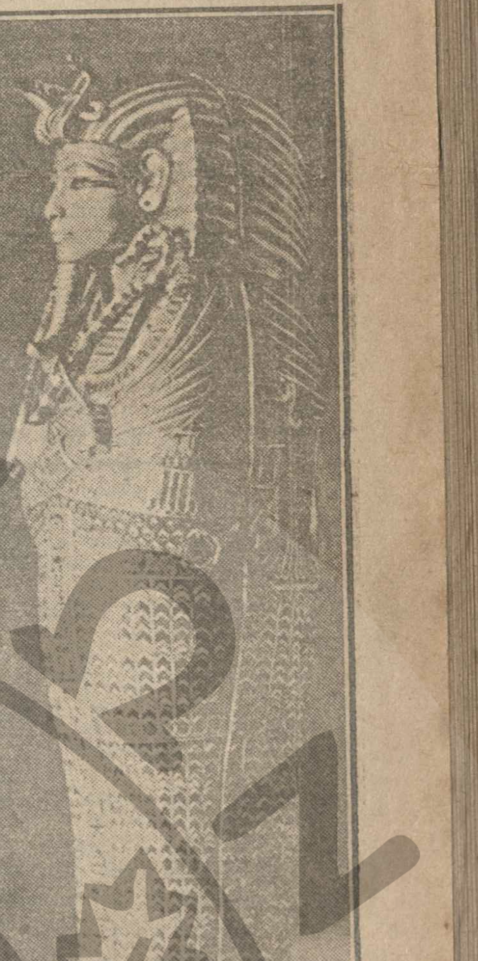

Ἀκριβὴς μικρογραφία τοῦ μεγάλου χρυσοῦ φερέτρου τοῦ Τοὺτ-Ἀνκ-Ἀμόν, ἥτις περιέχει τὰ σπλάγχνα τοῦ Φαραώ.

ΜΙΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΚΑΝΩΠΙΚΗ ΛΑΡΝΑΞ μὲ διαμερίσματα διὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ βασιλέως. Διὰ νὰ καταστῇ σαφὴς ἡ σημασία τοῦ ὡραίου τούτου μνημείου, ἀνάγκη νὰ σημειωθῇ, ὅτι εἰς τὸ σύστημα τῆς μομιοποιήσεως, τὸ ἐν χρήσει εἰς τὴν ἀρχαίαν Αἴγυπτον, τὰ σπλάγχνα ἐφυλάσσοντο χωριστὰ ἐντὸς τεσσάρων ἀγγείων, ὀνομαζομένων κανωπικῶν δοχείων, σχετικῶν πρὸς τέσσαρα πνεύματα διατελοῦντα ὑπὸ τὴν εἰδικὴν προστασίαν τεσσάρων προστατίδων θεοτήτων τῆς Ἴσιδος, Νέπτυς, Νεῒθ καὶ Σέλκιτ. Καὶ ὅπως τὰ τέσσαρα πνεύματα, συμφώνως πρὸς τὸν παλαιὸν μῦθον, ἐβοήθησαν τὸν Ὄσιριν κατὰ τὰς δυστυχίας του καὶ τὸν ἔσωσαν ἀπὸ τὴν πεῖναν καὶ τὴν δίψαν, εἶχον ὁμοίως τὸ καθῆκον νὰ πράττουν τὸ αὐτὸ διὰ τὸν νεκρόν. Ἐντεῦθεν, ἐκ τοῦ ἀρχαίου μύθου καὶ ἐκ τῆς λογικῆς πορείας τῆς μομιοποιήσεως, ἐπηκολούθησεν ἡ ἰδιάζουσα αὐτὴ ἀντίληψις: Τὰ σπλάγχνα ἀφῃροῦντο ἐκ τοῦ στόματος διὰ νὰ παραδοθοῦν εἰς τὰ πνεύματα, τὰ προστατευόμενα ὑπὸ τῶν τεσσάρων προστατίδων θεῶν.

Κατὰ τὴν διαδοχικὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποπειρῶν πρὸς ἐκκένωσιν τοῦ τρίτου θαλάμου, τὸ τελευταῖόν μας ἔργον συνίστατο εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ καλύμματος τοῦ ὡραίου τούτου μνημείου καὶ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐσωτερικοῦ. Διότι, λόγῳ τῆς θέσεώς του, καὶ τῶν προσπαθειῶν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην, ἠδύνατο νὰ ἐπέλθῃ βλάβη εἰς τὰ πολυάριθμα καὶ λεπτὰ ἀντικείμενα τὰ περιβάλλοντα τὴν λάρνακα, ἐὰν προηγουμένως δὲν μετετοπίζοντο.

Τὸ ἐπιβλητικὸν σκήνωμα, στηριζόμενον διὰ τεσσάρων ξυλίνων στηριγμάτων, ἐπὶ ἑνὸς ἐλκύθρου, τὰ τέσσαρα τόσον ζωντανὰ ἀγαλμάτια τῶν προστατίδων θεοτήτων, φρουροῦντα μὲ τοὺς βραχίονας τεταμένους, τὸ σύνολον τοῦ οἰκοδομήματος, ἐπιχρύσου καὶ στεφανουμένου ἀπὸ σειρᾶς ὄφεων μὲ λαμπρὰς ἐγκολλήσεις, ἐστέγαζε μίαν πολυτελῆ κανακεχὴν λάρνακα ἐξ ἡμιδιαφωτίστου ἀλαβάστρου. Ἡ λάρναξ αὕτη μὲ χρυσοῦν ὑπόβαθρον, στηριζόμενον ἐπὶ ἐλκύθρου, μὲ λαβὰς ἀργυρᾶς καὶ καλυπτομένη διὰ πέπλου ἐκ λινοῦ, περικλείει τὰ τέσσαρα διαμερίσματα, τὰ προωρισμένα διὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ νεαροῦ βασιλέως. Τοῦ καλύμματος τῆς λάρνακος ταύτης ἀφαιρεθέντος, ἐφάνησαν τέσσαρα καλύμματα, φέροντα ἀνθρωπίνας κεφαλὰς ἐξ ἀλαβάστρου γεγλυμμένας μετὰ λεπτότητος καθ' ὁμοίωσιν τοῦ Τουταγχαμών. Ἐκάλυπτον τὰ ἀνοίγματα τῶν διαμερισμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπίσης περιεῖχον ἕκαστον ἓν λεπτὸν φέρετρον, ἐν μικρογραφίᾳ, ἐκ χρυσοῦ μετ' ἐγκολλημάτων. Τὰ ἐν μικρογραφίᾳ φέρετρα ταῦτα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ὁποίων εὑρίσκοντο τοποθετημένα τὰ σπλάγχνα, ταριχευμένα καὶ περιτυλιγμένα, ὡς αἱ μούμιαι, σημειώνουν τὸ ἀποκορύφωμα τῆς χρυσοχοΐας καὶ τῆς κοσμηματοποιΐας. Εἶναι μικρογραφικαὶ ἀναπαραστάσεις, ἀπολύτως ἀκριβεῖς, τοῦ μεγάλου χρυσοῦ φερέτρου τοῦ περιέχοντος τὸν βασιλέα· μάλιστα αἱ λεπτομέρειαι τῆς γλυφῆς εἶνε περισσότερον ἐπεξειργασμέναι. Ἕκαστον φέρετρον φέρει εἰς τὸ ἐξωτερικόν του τὸν συμβολικὸν τύπον τῆς προστάτιδος θεᾶς τοῦ πνεύματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει, καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ὑπάρχουν σημειωμένα κείμενα ἀναφερόμενα εἰς τοὺς προστάτας των.

Οἰκογενειακὰ ἀντικείμενα

Εἰς τὸ διάμεσον τῶν τεσσάρων μικρογραφικῶν φερέτρων εὑρίσκετο χρυσοῦν ἀγαλμάτιον τοῦ Ἀμενχοτὲπ τοῦ Γ' καὶ βόστρυχος τῆς βασιλίσσης... Τὰ λίαν ἐνδιαφέροντα λείψανα ταῦτα εἶνε μαρτύρια εὐλαβείας καί, ἀναμφιβόλως, οἰκογενειακὰ ἀντικείμενα, περιελθόντα διὰ νομίμου διαδοχῆς ἢ ἴσως δῶρα δοθέντα εἰς τὸν νεαρὸν βασιλέα ὑπὸ τῆς μάμμης του. Πάντως ὁ Τουταγχαμών, ὁ τελευταῖος κληρονόμος, ἦτο καὶ ὁ τελευταῖος τοῦ βασιλεύοντος οἴκου τοῦ Ἀμενχοτὲπ τοῦ Γ'. Τὰ ἀντικείμενα ταῦτα τοῦ ἀνῆκον καὶ ἐτάφησαν μετ' αὐτοῦ.

Ἡ δρᾶσις τῶν τυμβωρύχων

Μόλις περὶ τὰ τέλη τοῦ Νοεμβρίου ἠδυνήθημεν νὰ ἀρχίσωμεν τὴν ἐκχωμάτωσιν τοῦ τελευταίου τούτου θαλάμου. Δύο ἡμέραι διηνεκοῦς ἐργασίας κατεβλήθησαν διὰ τὸ ἄνοιγμα τοῦ διαδρόμου, τοῦ ἄγοντος πρὸς τὴν εἴσοδόν του, τοῦ νοτίου ἄκρου τοῦ ἀντιθαλάμου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνοίγεται αὕτη, ὄντος κατειλημμένου ὑπὸ τῶν φατνωμάτων τῶν στεγῶν τῶν μεγάλων λεχῶν, ἅτινα ἐκάλυπτον τὴν σαρκοφάγον καὶ τὰ ὁποῖα κατεβιβάσθησαν ἀπὸ τῶν θέσεών των κατὰ τὸ διάστημα τῆς πρώτης περιόδου. Τὰ φατνώματα ταῦτα ἔδει νὰ μετατοπισθοῦν, ἵνα ἀφεθῇ ἐπαρκὴς δίοδος πρὸς εἴσοδον εἰς τὸν τέταρτον θάλαμον καὶ ἐπιτραπῇ ἡ μεταφορὰ τῆς ἐπιπλώσεως, τὴν ὁποίαν ὁ θάλαμος οὗτος περιεῖχε.

Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν σχετικὴν τάξιν καὶ τὴν ἁρμονικὴν ὁμοιογένειαν τοῦ περιεχομένου τοῦ τρίτου θαλάμου, εὑρίσκομεν εἰς τὸν τέταρτον θάλαμον, ἕνα σωρὸν νεκρικῶν ἀντικειμένων παντὸς εἴδους συσσωρευμένων τῶν μὲν ἐπὶ τῶν δέ, ἀποκλείοντα πᾶσαν ἀπόπειραν περιγραφῆς. Κλῖναι, ἕδραι, καθίσματα, ψάθαι, τράπεζαι παιγνίου, λέμβοι, κάλαθοι καρπῶν, δοχεῖα ἀλαβάστρινα, ἀξιοσημείωτα διὰ τὰ πολλαπλᾶ των σχέδια καὶ διαφόρους των διαστάσεις, ἀμφορεῖς, βέλη καὶ ἄλλα παντοειδῆ ὅπλα, ἀθύρματα, κιβώτια καὶ παντοειδεῖς πυξίδες μὲ χυμένον τὸ περιεχόμενον, πάντα ταῦτα ἐν συγχύσει.

Εἶνε, ἐκτὸς ἀμφιβολίας, ὅτι ἡ ἀκαταστασία καὶ ἡ σύγχυσις αὕτη εἶνε τὸ ἔργον κλεπτῶν. Ἀλλ' εἰς τοὺς ἄλλους θαλάμους τοῦ τάφου ἐγένοντο ἐκ μέρους τοῦ προσωπικοῦ τῆς νεκροπόλεως ἀπόπειραι πρὸς τακτοποίησιν. Ἐνταῦθα ἡ ἀκαταστασία εἶνε τοιαύτη, οἵα τὴν κατέλιπον οἱ κλέπται, δηλαδή, ὁποία θὰ ἦτο ἐὰν προήρχετο ἀπὸ σεισμόν.

Ὁ τέταρτος θάλαμος φαίνεται, ὅτι ἦτο προωρισμένος διὰ τὴν φύλαξιν τοῦ ἐλαίου, οἴνου καὶ ἐδωδίμων τοῦ θανόντος βασιλέως, ἀλλ' εἰς ταῦτα εἶχον προστεθῆ ποσότης ἐπίπλων καὶ παντοειδῆ νεκρικὰ ἀντικείμενα.

Εἶνε προφανές, ὅτι ὅταν ἡ προσοχὴ τῶν κλεπτῶν ἐστράφη πρὸς τὸν θάλαμον τοῦτον, οὗτοι ἤνοιξαν ἐντὸς τοῦ τοίχου, τοῦ φράσσοντος τὴν θύραν, ὀπὴν ἐπαρκῶς εὐρεῖαν, ὥστε νὰ παρέχῃ εἰς αὐτοὺς δίοδον. Ἐπιστρέφοντες κατόπιν, ἐλεηλάτησαν τὸ περιεχόμενον, ὅσον ἐπέτρεψεν εἰς αὐτοὺς ὁ χρόνος, τὸν ὁποῖον διέθετον. Εἶνε ἀδύνατον νὰ περιγράψῃ τις τὸ χάος τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησαν. Μένει τις κατάπληκτος εἰς τὴν θέαν τῆς ἀταξίας, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποκληθῇ πάλη τῶν κλεπτῶν, διὰ τὴν λείαν, τοῦ χρυσοῦ ἀποτελοῦντος, φυσικῶς, τὸ ἀναζητούμενον. Τοιουτοτρόπως, ἡ πρώτη μας ἐντύπωσις, ὑπῆρξεν, ὅτι ἡ θέσις τῶν ἀντικειμένων οὐδεμίαν ἐνεῖχε πλέον σημασίαν. Πάντως, ἐξακολουθοῦντες τὰς ἐρεύνας μας, ἀντελήφθημεν καὶ τῇ βοηθείᾳ σκέψεων, καὶ συμπερασμάτων, ἠδυνήθημεν νὰ συναγάγωμεν ὡρισμένα δεδομένα. Εἶμαι εὐτυχής, ὅτι, ἐν τῷ μέσῳ τῆς συγχύσεως ταύτης κατωρθώσαμεν νὰ καθορίσωμεν ἓν σημεῖον, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε μᾶς διέφευγε, δηλαδή, ὅτι δύο κλοπαὶ κεχωρισμέναι ἐμεσολάβησαν: Ἡ πρώτη ἐγένετο ὑπὸ κλεπτῶν μετάλλων ἡ ἄλλη ἀπεσκόπει εἰς τὰ πολύτιμα ἔλαια, τὰ περιεχόμενα εἰς τοὺς ἀλαβαστρίνους ἀμφορεῖς. Ἡ δευτέρα κλοπὴ ἐξετελέσθη, πιθανῶς, ὑπό τινων ἐκ τῶν κατωτέρων προσωπικοῦ, εἰσελθόντων ἐντὸς τῆς αἰθούσης πρὶν κλεισθῇ ὁ τάφος.

Τὰ ἐκ τῆς αἰθούσης ταύτης ἐξαχθέντα ἀντικείμενα δὲν ἐξητάσθησαν εἰσέτι ἐπισταμένως. Οὐχ ἧττον τὰ ἀξιοσημείωτα εἶνε τὰ κάτωθι: Ἐλεφαντίνη λάρναξ λεπτοτάτης γλυφῆς, ὡραῖα στηρίγματα ἐξ ὑέλου, ὀστράκου καὶ ἐλέφαντος, θώραξ δερμάτινος, ὡραιοτάτη ἕδρα καὶ κλῖναι, δύο παιγνιοτράπεζαι μετὰ τῶν πεσσῶν των, ὀρειχάλκινος ἀνάκης καὶ ἀριθμός τις φυλακτῶν.»

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ, 29—2—28

Ἀεροπορικῶς διὰ Κων)πολιν 8 π.μ.
«Ὕδρα» 6 π.μ. Ἀργολικόν.
Ἰταλικὸν 2 μ.μ. Πάτρας, Ἅγ. Σαράντα, Βρινδήσιον.
«Ὑπεροχὴ» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην.
«Γ. Τόγιας» 2 μ.μ. Καρδάμυλλα, Βασιλικήν, Ψαρά, Λῆμνον, Ἅγιον Εὐστράτιον, Σαμοθράκην.
«Ζάκυνθος» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον.
«Ἐλβίρα» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἀστακόν, Μύτικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν, Βόνιτσαν.
«Φωκὶς» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον.
«Σέριφος» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Ἄνδρον Κόρθιον.
«Κ. Τόγιας» 2 μ.μ. Σῦρον, Παροναξίαν, καὶ ἄγονον.
«Ἰωάννινα» 2 μ.μ. Σῦρον, Παροναξίαν, Ἀμοργόν, Αἰγιάλην, Ἅγ. Γεώργιον.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΜΑΣΣΑΛΙΑ
(ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ)

ΤΑΧΙΣΤΗ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΓΡΑΜΜΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τὸ νεότευκτον πετρελαιοκίνητον θαλαμηγὸν
"ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ,,
τὴν 8ην Μαρτίου Σάββατον 2 μ.μ.

Τὸ θαλαμηγὸν
"ΑΝΔΡΟΣ,,
τὴν 17 Μαρτίου, Σάββατον 2 μ.μ.

ΣΗΜ. Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἀτμοπλοίων εἰς Μασσαλίαν, οἱ κ.κ. ἐπιβάται, οἱ προτιθέμενοι νὰ μεταβῶσιν εἰς Παρισίους δύνανται νὰ προμηθεύωνται τὰ σιδηροδρομικά των εἰσιτήρια ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου παρ' εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης ὑπηρεσίας.

Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44 καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.
Ἐν Πειραιεῖ: Πλατ. Καραϊσκάκη τηλ. 2.27.

Ἡ ἑταιρία αὐτοκινήτων Φὸρδ, ἡ μεγαλειτέρα ἐπιχείρησις τῆς ἐποχῆς, ἔχει ἀναθέσει τὴν διαφήμισίν της εἰς τὴν ἑταιρίαν ΓΚΡΕΚΑ τὴν μεγαλειτέραν ἑλληνικὴν διαφημιστικὴν ἑταιρίαν.

Aphrodite 'Αθηνᾶ
(ἀχέτη) (μὲ μπαρέτα)
MARQUES DEPOSEES

Η ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΛΤΣΑ
ποὺ ὑπάρχει εἰς τὸν τόπον μας καὶ εἰς τὸν κόσμον ὁλόκληρον

Δοκιμάσατε καὶ δὲν θὰ ἀλλάξετε ποτέ

Ἀποκλειστικὴ Πώλησις:
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΣΠ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ & ΧΡ. ΚΟΥΜΠΗΣ
ΟΔΟΣ ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ 2

ΓΚΡΕΚΑ

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

Διακηρύττει ὅτι

Τὴν 5ην Μαρτίου, ἡμέραν Δευτέραν, καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τῇ σχολῇ ἐπαναληπτικὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν 3300 μέτρων ὑφάσματος Ντὸκ διὰ θερινὰς στολὰς τῶν μαθητῶν.

Πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τῇ Διαχειρίσει Ὑλικοῦ τῆς Σχολῆς καθ' ἑκάστην 10—13.

Τὰ κηρύκεια καὶ ἔξοδα δημοσιεύσεως βαρύνουσι τὸν τελευταῖον μειοδότην.

Γ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ
Ὑποστράτηγος

Τὸ νέον ἀντιβλεννορροϊκὸν φάρμακον εἰς καψούλες
Τὸ πλέον ἐν χρήσει ἐν Γαλλίᾳ
HYSTAN
(ΥΣΤΑΝ)
Ἀποτέλεσμα μελετῶν τῶν διασημοτέρων Γάλλων ἐπιστημόνων
Δραστήριον φάρμακον κατὰ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΓΕΝΝΗΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ
Θεραπεία ῥιζικὴ καὶ ἀσφαλὴς ἀκόμη τῆς ΧΡΟΝΙΩΤΕΡΑΝ ΒΛΕΝΝΟΡΡΟΙΑΝ
Εἶναι εὔχρηστον καὶ ἐνεργεῖ ΑΝΕΥ ΠΟΝΩΝ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

ΤΑ ΣΥΖΗΤΗΘΕΝΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς Βουλῆς συνῆλθον χθὲς τὸ ἀπόγευμα, εἰς χωριστὴν σύσκεψιν οἱ μὴ ἀποσχισθέντες τῶν κυβερνητικῶν κομμάτων πρόσφυγες βουλευταί, ἀνερχόμενοι εἰς 9 περίπου, καὶ ἐσυνέχισαν τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ὑπέβαλον ἐν ὑπομνήματι πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν κυβέρνησιν. Ἡ σύσκεψις παραταθεῖσα μέχρι καὶ πέραν τῆς 9 μ.μ. ὥρας περιεστράφη κυρίως εἰς τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρώου, τὴν λῆψιν μέτρων διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν πυροπαθῶν τοῦ Βαρβακείου, τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας πρὸς ἐγγραφὴν τῶν προσφύγων εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους κλπ. Συναφῶς ἀπεφασίσθη ὅπως ἐπιτροπὴ τῶν προσφύγων βουλευτῶν μεταβῇ παρὰ τοῖς ἁρμοδίοις ὑπουργοῖς καὶ ἐπιδιώξῃ τὴν λύσιν τῶν ὑπὸ διαπραγμάτευσιν ζητημάτων. Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ὅπως αἱ συσκέψεις τῶν προσφύγων βουλευτῶν, συνεχισθοῦν τακτικῶς πρὸς παρακολούθησιν καὶ ἀντιμετώπισιν τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων.

—Διὰ τὴν ὑγείαν τῶν προσφύγων

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας ἡ ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων ἐπρότεινεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, τὴν πρόσκλησιν ἀντιπροσώπου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἵνα ἐξετάσῃ τὴν γενικὴν ὑγειονομικὴν κατάστασιν τῆς χώρας, ἢ τοὐλάχιστον τοὺς ὅρους ὑγιεινῆς ὑφ' οὓς διαιτῶνται οἱ πρόσφυγες εἰς τοὺς συνοικισμούς των.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, διὰ τοῦ διευθυντοῦ ὑγιεινῆς τοῦ ὑπουργείου Προνοίας, ἀπήντησεν εἰς τὴν ἀνωτέρω πρότασιν, ὅτι δὲν ἀπεφάσισεν εἰσέτι νὰ ζητήσῃ μίαν τοιαύτην ἔρευναν, θεωρεῖ δὲ καλὸν ὅπως καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἀποκαταστάσεως ἀναμείνῃ πρὸ πάσης ἄλλης ἐνεργείας τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ Ἱδρύματος Ροκφέλερ, βολιδοσκοπηθέντος σχετικῶς ὑπὸ τῆς Ε.Α.Π.

—Αἱ πιστώσεις τῆς Ε.Α.Π.

Κατὰ χθεσινὴν ἀνακοίνωσιν ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως προσφύγων, τὸ συμβούλιον αὐτῆς λαβὸν ὑπ' ὄψει τὰς πλέον ἐπειγούσας ἀνάγκας τῶν ἀστῶν καὶ ἀγροτῶν προσφύγων κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως κατανείμῃ τὸ παρ' αὐτῇ διαθέσιμον ποσὸν τῶν 948.000 λιρῶν ὡς ἀκολούθως:

700 χιλιάδες λιρῶν θὰ διατεθοῦν διὰ τὰς ἀμέσους ἀνάγκας τῶν ἀγροτῶν προσφύγων, 210.000 διὰ τὴν ἀστικὴν στέγασιν καὶ 38 χιλιάδες διὰ τὰ γενικὰ ἔξοδα τοῦ κεντρικοῦ γραφείου.

Τὸ ποσὸν τῶν 948.000 λιρῶν, συγκεντροῦται ἐκ τῶν ἑξῆς: 448,000 ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ παλαιοῦ δανείου, 266,000 λίραι ὡς προκαταβολὴ τοῦ οἴκου Χάμπρο ἐκ τοῦ συναφθέντος ἑλληνικοῦ δανείου, ἥτις ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ τῆς 16 Φεβρουαρίου καὶ 234 χιλ. λιρῶν τοῦ οἴκου Σπάγιερ, αἱ ὁποῖαι ἐτέθησαν ἤδη εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀφ' ἑτέρου ἐλπίζει, ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῆς προσφυγικῆς ἀποκαταστάσεως, ἐὰν ἡ κυβέρνησις ἤθελε προκαταβάλῃ εἰς αὐτήν, ἔναντι τοῦ ἀμερικανικοῦ δανείου, τὸ ὑπ' αὐτῆς ζητηθὲν ποσὸν τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου λιρῶν τοὐλάχιστον ἐντὸς τοῦ Μαρτίου, δηλαδὴ πρὶν ἢ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ ἀμερικανικοῦ κογκρέσσου, τὸ μερίδιον τῶν 2.500.000 λιρῶν τὸ προωρισμένον διὰ τὴν προσφυγικὴν ἀποκατάστασιν.

—Διὰ τὴν σύσκεψιν τῶν βουλευτῶν

Ἀνεγράφη χθὲς ὅτι οἱ βουλευταὶ τῆς ἀνεξαρτήτου προσφυγικῆς ὁμάδος», ἐζήτησαν κατὰ τὴν τελευταίαν σύσκεψιν τῶν προσφύγων βουλευτῶν ὅπως ἡ σύσκεψις διὰ τὸ συμπληρωματικὸν γίνῃ τὴν Πέμπτην καὶ ὄχι χθὲς Τρίτην, ὡς ἐπρότειναν οἱ μὴ ἀποσχισθέντες.

Σχετικῶς πληροφορούμεθα, ὅτι οἱ τῆς ἀνεξαρτήτου ὁμάδος βουλευταὶ ἐζήτησαν πράγματι τὴν ὡς ἄνω ὀλιγοήμερον ἀναβολὴν διὰ νὰ ἔλθουν ἐκ Μακεδονίας, οἱ ἀπουσιάζοντες βουλευταί, ὁπότε καὶ ἐλπίζεται ν' ἀπορριφθῇ ἡ πρότασις περὶ μὴ ἐκδόσεως ὁμολογιῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρώου.

—Συνεργασίαι

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Τουρκοβασίλης μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Ἐξηντάρη.

Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚ

ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΚΙΝ

—Τὸ αἰσχροδικεῖον.

Αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὀργανώσεις τὰ λουν εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτ ὑπόμνημα διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ζητοῦν τὴν λυσιν τῆς Ἀγορανομίας καὶ τὴν κατάρ τοῦ αἰσχροδικείου.

—Ἡ κατάστασις τῶν ὑπαλλήλων

Τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐγγράφου του πρὸς τὴν Συνομοσπονδί παγγελματιῶν, παρακαλεῖ αὐτὴν ὅπως μέρος εἰς τὴν συσταθεῖσαν μεγάλην πην, ἥτις θὰ μελετήσῃ τὴν ἐν γένει στασιν τῶν ὑπαλλήλων ξενοδοχείων φαγητοῦ, ζαχαροπλαστείων, ἑστιατ παντοπωλείων κλπ. καὶ θὰ προτείνῃ τα τρα πρὸς βελτίωσιν αὐτῆς.

—Τὰ ἐργατικὰ ζητήματα

Ἡ διοίκησις τοῦ ἐργατικοῦ κέντρου θηνῶν παρουσιασθεῖσα ἐνώπιον τοῦ γοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπέδωκεν αὐτῷ ὑπόμνημα διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖ ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμούντων ἐργατικῶν ματων.

—Οἱ γαλακτοπῶλαι

Ὁ πρόεδρος τῶν γαλακτοπωλῶν κ. λιγιάννης παρουσιασθεὶς χθὲς ἐνώπιον ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐτόνισεν τὸν ὅτι οἱ γαλακτοπῶλαι εἶνε ἀποφα νὰ φθάσουν μέχρις ἀπεργίας ἐὰν δὲν λαττωθῇ ἡ τιμὴ τοῦ γάλακτος.

—Οἱ καρποπωλεῖ

Τὸ προεδρεῖον τῶν καταστηματαρχῶν ρωτοπωλῶν παρουσιαζόμενον σήμερον σημβρίαν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς κοινωνίας θὰ ἐπιδώσῃ εἰς αὐτὸν σχετικὸν μὲ τὴν ἀποζημίωσιν των.

—Οἱ γραμματεῖς τοῦ Μ. Συμβουλ

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀνταλλαγῆς κ. μελέτης ἀπηύθυνε χθὲς αὐστηρὰν ἐγκύκλ πρὸς τὰ Μικτὰ συμβούλια περὶ τῆς ἐργασ ας τῶν γραμματέων τῶν συμβουλίων, ποία παρετηρήθη ὅτι κατ' αὐτὰς εἶνε ἄτακτος.

Πληροφορούμεθα, ὅτι εὐθὺς ὡς ἡ δια φωσῆς τῆς ἀνταλλαγῆς ἐξακριβώσῃ ὅτι τηρεῖται ἡ ἀνωτέρω ἐγκύκλιος θὰ προβῇ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ὑπευθύνων γραμματέ

—Τὰ λαχεῖα τῆς «ΠΟΑΔΑ»

Ἀπὸ μηνῶν, τὸ νῦν προεδρεῖον τῆς ὁμο νώσεως «Ποάδα» ἐκυκλοφόρησε λαχεῖα τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ὀργανώσεως. Τὰ λαχ ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἐκυκλοφόρησαν, παρὰ ἀντίθετον γνώμην τῶν περισσοτέρων μελ τῆς ὀργανώσεως καὶ αὐτοῦ τοῦ συμβουλ της, ἅτινα ἐφρόνουν ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε ριν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς ὀργανώσεως κυκλοφορήσουν, δὲν ἐκληρώθησαν εἰσέτι.

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ
ἀπὸ τὴν
"ΚΥΨΕΛΗ,,
Μὲ τὰ λοιπὰ ΦΡΕΣΚΑ σαρακοστιανὰ
ΧΑΒΙΑΡΙ ΜΑΥΡΟ
ΑΥΓΟΤΑΡΑΧΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
ΑΣΤΑΚΟΥΣ, ΚΑΒΟΥΡΙΑ Κ.Λ.Π.
καὶ τὸν φημισμένον
ΧΑΛΒΑ ΖΑΧΑΡΕΩΣ
τοῦ Ἐργοστασίου
ΕΜΜ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ

Τὸ Νέον Φὸρδ
ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΟ ΑΥΤΟΠΡΟΣΩΠΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΗΤΙΣ ΑΡΧΕΤΑΙ
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟΝ
Ὅ,τι καὶ ἐὰν ἔχετε νὰ κάμετε σήμερον, ἀφιερώσατε ἓν τέταρτον τῆς ὥρας διὰ νὰ τὸ ἐπισκεφθῆτε αὐτοπροσώπως
ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ
ΠΟΙΟΤΗΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ
ΤΙΜΑΙ ΧΑΜΗΛΑΙ
ΜΗΧΑΝΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΦΟΡΔ ΜΟΤΟΡ ΚΟΜΠΑΝΥ ΕΞΠΟΡΤΣ ΙΝΚ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ-ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Τὸ μυθιστόρημα τῆς „Πρωΐας"

Ὁ φόνος τῆς ἀγάπης

Τῆς Ἀνρὺ Ἀρντὲλ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μόλις ἔφθασε, μετὰ σύντομον ἀσπασμὸν τῆς ἀδελφῆς της καὶ τῶν παιδιῶν, ἀφίνουσα τὸν Ἀνδρέα νὰ διηγηθῇ τὰ τοῦ περιπάτου, ἀνῆλθε εἰς τὸ δωμάτιόν της, διότι ἐδίψα διὰ μόνωσιν καὶ ἡσυχίαν. Γρήγορα ἐπέταξε ὅπου εὗρε τὸ καπέλλο της καὶ τὴν ζακέττα της, καὶ ὕστερα, χωρὶς ν' ἀνάψῃ τὴν λάμπα, ἦλθε κ' ἐκάθησε κοντὰ εἰς τὴν φωτιά. Τότε, μὲ τὰ χέρια δεμένα, μὲ τὸ βλέμμα προσηλωμένον στὸ παιχνίδισμα τῶν φλογῶν, ἐψάξε τὴν ψυχήν της... Εἶχε τὸ συναίσθημα, ὅτι καὶ πάλιν ἔφθανε εἰς μίαν ἀποφασιστικὴν στιγμὴν τῆς ζωῆς της!... Τί θὰ ἔκαμνε; Τί ἤθελε ν' ἀπογίνῃ, μέσα εἰς τὴν ψυχικὴν θύελλαν ποῦ τὴν συνετάρασσε;... Καὶ μέσα εἰς τὴν καρδιά της ἀνεύρισκε τὴν συγκεχυμένην ἀνάμνησιν τῶν λόγων τοῦ Ἀλβέρτου Σαμπρύ, μίαν τρελλὴν χαρὰν διότι ἐπανεῖδε τὸν Ῥοζάν, τὸν ἔνοιωσε κοντά της, εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, ... ἔβλεπε τὴν ἐπομένην, ἀλλὰ καὶ μίαν ἀνησυχίαν, γιὰ τὴν στάσιν του εἰς τὸ Ντουρύ, διὰ τὸ ἀβέβαιον μέλλον ποῦ διέφευγε τὴν θέλησίν της...

Εἶχεν ὑποχωρήσει εἰς μίαν ἀπερίσκεπτον ὤθησιν, ὅταν ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Ῥοζὰν νὰ ἔλθῃ νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ. Τὸ εἶχε κάμῃ διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποφέρῃ τὴν ἰδέαν, ν' ἀναχωρήσῃ χωρὶς νὰ ἠμπορέσῃ νὰ διαβάσῃ μέσα του... Καὶ ἐὰν δὲν ἤρχετο, ἐὰν ἀπέφευγε, ὅπως τὸ ἔκαμε τόσες φορὲς ἀπὸ τοῦ καλοκαιριοῦ, γιὰ ἀγνώστους εἰς αὐτὴν λόγους...

Σὰν παιδάκι, τοῦ ἐψιθύρισε μὲ πάθος:

—Δὲν θέλω νὰ φύγῃ... καὶ ἰδίως νὰ φύγῃ ἔτσι!... θὰ ἠμπορούσαμε νὰ εἴμεθα τόσον εὐτυχισμένοι!...

«Ἀ!... ναί... Ὅπως τὸ εἶχε σκεφθῇ μιὰ ἐαρινὴ βραδυά, νὰ εἶνε δύο ἄνθρωποι μὲ μιὰ ψυχή...

«Ἀ!... πόσον κατενόει τώρα τὴν ὑπέροχον ἁπλότητα τοῦ ἔρωτος τῆς ἀδελφῆς της!... Πῶς ἐννόει τὸ «διατὶ» τῶν θαυμάτων ποῦ δημιουργοῦν αἱ ψυχαὶ ποῦ δίδονται ἡ μία πρὸς τὴν ἄλλην!... Ἐπανήρχοντο, παραδόξως, εἰς τὸ πνεῦμά της, τὰ λόγια τῆς «Μιμήσεως», ποῦ τυχαίως, τὸ ἴδιο πρωῒ ἀκόμη, εἶχε ἰδῇ σ' ἕνα ἀνοικτὸ βιβλίον.

—«Ὁ ἔρως εἶνε κάτι μεγάλο καὶ ἓν ἀπόκτημα μεγαλείτερον παντὸς ἄλλου ἀποκτήματος... Τίποτε δὲν τὸ βαραίνει... Τίποτα δὲν τοῦ στοιχίζει... Ὅστις δὲν εἶνε ἕτοιμος νὰ ὑποφέρῃ καὶ νὰ ἐγκαταληφθῇ τελείως εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἀγαπημένου του, δὲν γνωρίζει τί εἶνε ἀγάπη... Πρέπει, ἐκεῖνος ποῦ ἀγαπᾷ, νὰ παραδέχεται μὲ χαρὰν καὶ τὸ σκληρότερον καὶ τὸ πικρότερον πρᾶγμα, διὰ τὸ ἀγαπημένον του πρόσωπον, καὶ μία ἐναντιότης νὰ μὴν τὸν ἀπομακρύνῃ ἀπ' αὐτό...»

Ἦταν ἀληθινά, ἀληθινά, πολὺ ἀληθινὰ ὅλα αὐτά!... Τὰ ᾐσθάνετο μὲ ὅλην της τὴν ψυχήν!... Ἦτο ἀνόητη νὰ νομίζῃ ὅτι καμμία εὐτυχία δὲν ἤξιζε ποτὲ τὴν χαρὰν τῆς σκέψεως, τοὺς ἐνθουσιασμούς, τοὺς θαυμασμοὺς ποῦ τὴν περιέβαλλον, ἐνῷ ἠγνόει τὸ θεῖον ᾆσμα τοῦ ἔρωτος.

Ὡσὰν ν' ἀσκῆται εἰς κάποιαν ἐπίπληξιν, ἐψιθύρισε:

—Δὲν τὸ ἐγνώριζα... Ἤμην πολὺ εἰλικρινὴς καὶ δὲν εἶπα ποτὲ ὅτι ἤθελα νὰ φυλάξω τὴν καρδιά μου γιὰ μένα... Ἐπερίμενα μόνον νὰ μοῦ ἔλθῃ ἡ ἐπιθυμία νὰ τὴν προσφέρω... Ἐκεῖνος, ὁ Κλῶντ, ποῦ τὴν ... τὸ νοίωσω... Τὸν ἔκαμα νὰ ὑποφέρῃ... Εἶνε δίκηο νὰ μὲ κάμῃ νὰ ὑποφέρω κ' ἐγώ!...

Ἔκρυψε τὸ φλογισμένο πρόσωπό της μέσα στὰ χέρια της. Τί θὰ συνέβαινε ἂν ἀπεμακρύνετο ἀπ' αὐτήν, ἂν δὲν τὴν ἠγάπα πειὰ τόσον, ὥστε νὰ τὴν ἤθελε γιὰ πάντα δική του;... Ἂν ἤθελε νὰ φυλάξῃ τὴν κερδηθεῖσαν ἐλευθερίαν;... Ἦτο πιθανόν, κι' αὐτό, καὶ θὰ ἦτο ὁ ἐξιλασμὸς τῆς ὑπερηφάνου τόλμης της...

Τί θὰ ἀπεγίνετο τότε, τὸ ᾐσθάνετο, μὲ τὴν ἐμμονον θέλησιν τοῦ Ἀλβέρτου Σαμπρὺ νὰ τὴν κάμῃ ἰδικήν του, ἔχων συμμάχους τὴν μητέρα της, τὴν οἰκογένειάν της ὁλόκληρον, τοὺς φίλους της, οἱ ὁποῖοι ὁμοφώνως θὰ ἐπεκρότουν τὸν λαμπρὸν αὐτὸν γάμον;...

Ἐὰν ἡ συνάντησίς της μὲ τὸν Ῥοζάν, τὴν ἐπαύριον, ἦτο ἀνωφελής, ἐὰν ἀνεχώρει διὰ νὰ ἐπανέλθῃ;... ὁ θεὸς ξέρει πότε; Ἂν ἐκεῖνος ἠρκεῖτο πειὰ μὲ διάφορες γυναῖκες σὰν τὴν Ζιλέττα Ἀρκούρ, γιατ' ἰ τότε, θὰ ἀνθίστατο εἰς τὴν ἐπίμονον καὶ γλυκεῖαν θέλησιν τοῦ Ἀλβέρτου Σαμπρύ;... Δὲν θὰ τῆς προσεφέρετο ποτὲ πειὰ νὰ γίνῃ σύζυγος ἑνὸς ἀνθρώπου τόσον γενναιοφρόνως ἀφοσιωμένου... Τῆς προσέφερε μίαν ζωὴν ἄνετον, ἥσυχον, τιμητικήν...

Ὥστε, τότε, ἕνας γάμος ὡσὰν τῆς Κολέττας;... Ἕνας γάμος χρήματος, φιλοδοξίας;

... τὸ κεφάλι ποῦ ἐφλογίζετο ἀπὸ κάποιον πυρετόν:

—Ὄχι!... Ὁ Ἀλβέρτος Σαμπρὺ εἶνε διανοητικὸς πολὺ ἀνώτερος ἀπὸ τὸν Πώλ... Ὅλοι θὰ ὡμολόγουν ὅτι εἶνε ἄνθρωπος μὲ ἀξίαν!...

Ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ φιλολογικὰ ἔργα ποῦ τῆς ἤρεσαν, τῆς ἄφινε κάθε ἐλευθερίαν ποῦ θὰ ἤθελε διὰ τὴν πνευματικὴν ζωήν της... Πνευματικῶς ναί, θὰ ἦτο ἐλευθέρα... Ἀλλὰ σωματικῶς...

Ἓν ῥῖγος τὴν ἔσεισε. Διότι δὲν ἦτο παρθένος ἀδαής, καὶ ἤξευρε καλὰ ὅτι ὑπανδρευμένη, δὲν ἠδύνατο, οὔτε ὤφειλε ν' ἀρνηθῇ τὸν ἑαυτόν της, εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦ ὁποίου θὰ ἐδέχετο τὴν περιουσίαν, τὴν προστασίαν, τὸν ὅρκον τῆς αἰωνίας πίστεως, ἀφοῦ θὰ ἐπήγαινε ἐλευθέρως πρὸς αὐτὸν... χωρὶς ἔρωτα... Διότι δὲν ᾐσθάνετο... οὔτε θὰ ᾐσθάνετο ποτὲ δι' αὐτόν... Θὰ τοῦ ἔδιδε, τὸ πολὺ-πολὺ μίαν εὐγνώμονα στοργὴν καὶ μίαν βαθεῖαν ἐκτίμησιν... Ἴσως αὐτὸ τοῦ ἤρκει... Ἦτο τόσον λογικός, τόσον ἤρεμος... Ἀλλ' αὐτὴ τί θ' ἀπεγίνετο εἰς μίαν τέτοιαν ἕνωσιν;... Σήμερα τῆς ἐχρειάζοντο περισσότερα!... Ἡ καρδιά, ποῦ τώρα ἔπαλλε εἰς τὸ στῆθός της, εἶχεν ἄλλας ἀπαιτήσεις... Ἤθελε, διὰ τὴν εὐτυχίαν της, τὸν ἔρωτα περὶ τοῦ ὁποίου ὡμίλει τὸ ἱερὸν βιβλίον, τὸν ἔρωτα ποῦ κάνουν νὰ ὑποφέρῃ κανείς, μὲ τὸν ὁποῖον ζῇ κανείς, καὶ ... ὑπνῶν...

Καὶ ἐσκέφθη μὲ ἀγανάκτησιν:

—Ἐὰν ὁ Κλῶντ μὲ ἀποκρούσῃ, ὄχι, δὲν θὰ νυμφευθῶ τὸν Ἀλβέρτον Σαμπρύ... Θὰ μείνω μόνη!... Θὰ ξαναρχίσω τὴν διανοητικὴν ζωήν μου. Θὰ ἀγαπῶ μονάχα—μὲ τὴν δουλειά μου—τὰ ὡραῖα πλάσματα τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ θὰ λυποῦμαι τοὺς δυστυχεῖς!... Ἤμουν τόσον εὐτυχὴς ἐπὶ τόσα ἔτη!... Γιατί δὲν θὰ εἶμαι πειά;

Γιατί;... Γιατί δὲν ἦτο πλέον ἡ ἴδια!...

Ἡ φλόγα τὴν εἶχε ἐγγίσει, καὶ ἡ μοῖρα ποῦ ἄλλοτε τῆς ἐφαίνετο καλυτέρα πάσης ἄλλης, δὲν τῆς ἤρκει πειά. Ἐξηγεῖρετο ὅλη της ἡ ψυχὴ πρὸ τῆς ἀπόψεως ἑνὸς παρομοίου μέλλοντος, τόσον ματαίου εἰς τὴν παγωμένην μοναξιάν του, μὲ τὰς ψευδεῖς χαρὰς καὶ παρηγορίας, ὡσὰν παιδάκι ποῦ ξεγελιέται μὲ μιὰ κουδουνίστρα.

Ἐνεθυμεῖτο πολλὲς ἡλικιωμένες γυναῖκες ποῦ εἶχαν μείνει ἀνύπανδρες χωρὶς νὰ τὸ θέλουν, καὶ ποῦ μὴ ἔχουσαι παρελθόν, ὅπως αἱ χῆρες, χωρὶς δεσμὸν μὲ κανὲν πλάσμα γεννημένον ἀπὸ τὴν σάρκα των καὶ τὴν καρδιά των, ἔμεναν πτωχὰ θλιβερὰ ναυάγια μέσα εἰς τὸ πλῆθος τῶν ζευγῶν.

Ἡ ζωὴ εἶνε νὰ δοθῇ κανεὶς εἰς ἓν ἄλλο ἄτομον, διὰ τὴν χαράν του, γενναιοδώρως, ψυχῇ τε καὶ σώματι, μὲ τὴν περιφρόνησιν τῆς δοκιμασίας, τὴν ὁποίαν ν' ἀποδέχεται ... τῆς μέθης τοῦ ἔ...

Καὶ σιγαλά, μὲ τὴν ἰδίαν παθητικὴν κίνησιν, ἡ Φρὰνς ἐψιθύρισε καὶ πάλιν:

—Ἀ!... θέλω νὰ ζήσω!... νὰ ζήσω μαζί του!...

XIII

Ὁ κ. Ῥοζὰν ἐρωτᾷ ἐὰν αἱ κυρίαι δέχονται.

— Βεβαίως, εἶπεν ἡ Μαργαρίτα, ποῦ ἔβλεπε μὲ χαρὰ τὰ παιδιά της νὰ παίζουν ἐπάνω στὸ χαλί.

Ἡ Φρὰνς ἐσηκώθηκε καὶ ἔγεινε κάτωχρη.

Ἡ ὥρα ποῦ εἶχε προκαλέσει ἔφθασε, καὶ ἐπειδὴ τὴν ἐγνώριζε ἀποφασιστική, μία ἀγωνία τὴν κατέλαβεν αἰφνιδίως.

Πρὸς στιγμήν, παρέμεινε σιγηλή, συγκεντρωμένη εἰς τὴν σκέψιν της... Κατόπιν, ἀποφασιστικά, ἔσκυψε πρὸς τὴν ἀδελφήν της καὶ φιλῶσα αὐτὴν τὴν ἠρώτησε, μὲ φωνὴν ὑπόκωφον:

—Ῥίτα, θέλεις νὰ μ' ἀφήσῃς, νὰ πάω, στὴν ἀρχή, μόνη νὰ ἰδῶ τὸν Κλῶντ Ῥοζάν; Ἔχω ἀνάγκην νὰ τοῦ μιλήσω. Ἴσως... ἴσως ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον μου ἀπ' αὐτὴν τὴν συνάντησιν... Ἔχεις βέβαια ἐμπιστοσύνην σὲ μένα, ἔ;

(Ἀκολουθεῖ)

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Ἢ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ; Πληροφορούμεθα, ἐξ ὅσων τοὐλάχιστον ἀνεγράφησαν χθές, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἀλλὰ περὶ προϋπολογισμοῦ ἤδη πρόκειται ἢ περὶ ἀπολογισμοῦ, ἐφ' ὅσον εἰς μὴν μᾶς χωρίζει ἀκόμη ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς χρήσεως; Καὶ ἐρωτῶμεν ποῖος εἶναι ἤδη ὁ ρόλος τῆς Ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας; Μήπως δύναται νὰ ἐλέγξῃ ἐν προκειμένῳ τὴν Κυβέρνησιν ἢ καλεῖται νὰ ἐγκρίνῃ τετελεσμένα γεγονότα; Ἡ Κυβέρνησις εἶναι τελείως ἀδικαιολόγητος διὰ τὴν τοιαύτην ἀργοπορίαν, διότι ὡς εἶναι γνωστόν, ἡ γενικὴ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰσήγησις ἐξετυπώθη καὶ κατετέθη εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου. Δὲν ὑπελείπετο δὲ παρὰ ἡ τυπικὴ ἔγκρισις τῆς ἁρμοδίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις καὶ αὐτὴ ἀπὸ ἑνὸς ἤδη μηνὸς συνετελέσθη. Ὁπωσδήποτε τὰ γενόμενα οὐκ ἀπογίνονται καὶ ἡ Βουλὴ θὰ ψηφίσῃ τυπικῶς τὸν πρὸ καιροῦ κατατεθέντα προϋπολογισμόν. Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἀπὸ οὐσιαστικῆς ἀπόψεως τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει καὶ πολλὴν σημασίαν, ἐφ' ὅσον καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῆς παρούσης χρήσεως ἐὰν δὲν εἶναι ἀπολύτως ἰσοσκελής, εἶναι τοὐλάχιστον ἰσόρρεπος. Ἐλπίζομεν ὅμως, ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ ἐπαναληφθῇ καὶ διὰ τὴν προσεχῆ χρῆσιν, ὄχι μόνον διότι ἡ σύνθεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀποτελεῖ τὴν κατ' ἐξοχὴν πολιτικὴν πρᾶξιν τῆς Κυβερνήσεως ἣν ἔχει ὑποχρέωσιν αὕτη νὰ θέτῃ ἐγκαίρως ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1928 — 1929 θὰ ἔχῃ καὶ γενικωτέρας σημασίας ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν πρόκειται ἡ πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ ἡ Ἑλλάς.

ΑΚΑΤΑΝΟΗΤΟΝ Μετὰ καταπλήξεως ἀνεγνώσαμεν εἰς τὰς χθεσινὰς ἀπογευματινὰς ἐφημερίδας σχετικῶς μὲ τὴν χθεσινήν μας εἴδησιν περὶ αὐξήσεως ἐν Γαλλίᾳ τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων, ὅτι τὸ προσεχὲς ἔτος θὰ γίνῃ σκέψις περὶ καταγγελίας ἢ μὴ τῆς Ἑλληνογαλλικῆς ἐμπορικῆς συμφωνίας, κατὰ παράβασιν τῆς ὁποίας ηὔξησεν τοὺς εἰσαγωγικοὺς δασμοὺς ἡ Γαλλία. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ δασμολογικὴ αὔξησις δὲν πρόκειται νὰ ἐπηρεάσῃ ἐφέτος τοὺς Ἑλληνικοὺς οἴνους, διότι ἔχει ἤδη γίνει ἡ εἰσαγωγή των, δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει ν' ἀναβληθῇ διὰ μεθαύριον ἡ διαμαρτύρησις τῆς ὑπὸ τῆς Γαλλίας παραβιαζομένης ἐμπορικῆς συμφωνίας. Πρῶτον διότι μετὰ ἓν ἔτος θὰ εἶναι πλέον ἀργὰ καὶ δεύτερον, διότι οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει νὰ ἰσχύῃ ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ἑλληνογαλλικὴ ἐμπορικὴ συμφωνία, ἐξ ὡρισμένων ἄρθρων τῆς ὁποίας παραβλάπτονται σημαντικὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα. Ἐφ' ὅσον ἡ συμφωνία ἦτο καὶ ἀπὸ μέρους τῆς Γαλλίας σεβαστή, καθῆκον καὶ συμφέρον εἶχε καὶ ἡ Ἑλλὰς νὰ τὴν τηρῇ. Ἀλλ' ἄνευ ἀμοιβαιότητος ὄχι πλέον συμφέρον δὲν ἔχει, ἀλλ' ὑφίσταται καὶ ζημίας ἐμπορικάς.

Δι' αὐτὸ ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐννοήσωμεν τὴν ἀναβλητικότητα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ *Ἡ ἀποκάλυψις τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας ἐν τῷ Πολεμικῷ Ναυτικῷ πρέπει νὰ κινήσῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς συντονωτέραν καὶ συστηματικωτέραν ἀντιμετώπισιν τοῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου. Ἔγινε πρὸ καιροῦ κάποιος θόρυβος, κατηρτίσθη ἐπιτροπή, σχέδια ἐνεργείας κ.τ.λ. Καὶ κατόπιν; Κατόπιν ἐχλιαρώθη κάθε προσπάθεια καὶ καμμία σκέψις δὲν προήχθη εἰς πρᾶξιν. Κατ' αὐτὸν ὅμως τὸν σπασμωδικὸν τρόπον δὲν καταπολεμεῖται κίνδυνος ὡς ὁ ἐκ τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας, ἐργαζομένης μὲ σύστημα, μὲ συνέχειαν, μὲ ἐπιμονὴν καὶ φανατισμόν.*

ΠΡΟΣ ΕΛΑΤΤΩΣΙΝ ΤΩΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ πρὸ ἡμερῶν συμβάντος εἰς τὰ ἔργα τῆς Οὔλεν δυστυχήματος ἐξ ἀναφλέξεως δυναμίτιδος, εἰδικὸς χημικὸς μᾶς γράφει ὅπως συστήσωμεν εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς τὸν ἔλεγχον τῶν Ἑλλάδι παρασκευαζομένων ἐκρηκτικῶν ὑλῶν. Διότι, καθὼς μᾶς γράφει, τὰ περισσότερα δυστυχήματα ὀφείλονται εἰς τὸ ἀκατάλληλον τῆς χρησιμοποιουμένης δυναμίτιδος καὶ τὴν κακὴν ποιότητα τῆς θρυαλλίδος. Εἰς τὰ ἄλλα Κράτη ἀσκεῖται ἔλεγχος ἵνα βεβαιοῦται κατὰ πόσον ἡ δυναμῖτις εἶνε ἐκρηκτικὴ ὕλη ἀσφαλὴς καὶ κατὰ πόσον εἶναι βλαβερὰ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ χρησιμοποιοῦντος αὐτὴν προσωπικοῦ. Πρόκειται περὶ τῆς ζωῆς ἑκατοντάδων ἀνθρώπων, φονευομένων ἢ ἀκρωτηριαζομένων ἀναιτίως κατ' ἔτος καὶ ἡ ὀρθὸν ἔχει τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ λάβῃ αὐστηρὰ μέτρα πρὸς προστασίαν των.

ΛΟΓΙΚΗ ΑΞΙΩΣΙΣ Γίνεται σκέψις περὶ ἀνασυστάσεως τῆς κρατικῆς Ἐπιτροπῆς Προμηθειῶν. Ὀρθὴ ἡ σκέψις καὶ πιστεύομεν ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ οὕτω σοβαρὰ οἰκονομία εἰς τὰς προμηθείας τοῦ Δημοσίου. Ἀλλ' εὑρίσκομεν ἐν προκειμένῳ λογικὴν τὴν ἀξίωσιν τοῦ Χρηματιστηρίου ἐμπορευμάτων Πειραιῶς ζητοῦντος νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὰς κρατικὰς προμηθείας. Εἶνε ἵδρυμα τελοῦν ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Κράτους, διαθέτει δὲ εἰδικότητα, ἥτις καὶ καταχρήσεις ἢ ζημίας τοῦ Δημοσίου θὰ προλαμβάνῃ καὶ ὅρους συμφέροντας διὰ τὸ Δημόσιον θὰ ἐξασφαλίζῃ.

ΠΩΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΑΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ Ἀπολογούμενος ἐν Κερκύρᾳ ὁ καταχραστὴς Σκιαδᾶς εἶπε σὺν τοῖς ἄλλοις: «Ἀπὸ τὰς Τραπέζας εὐκόλως ἐλάμβανα ὅσα ἤθελα· εἰσέπραττα ἑκατομμύρια τὸ πρωῒ καὶ ὑπέγραφα δι' αὐτὰ τὴν ἑσπέραν. Πρέπει νὰ δηλώσω ὅτι ὀφείλω εὐγνωμοσύνην διὰ τοῦτο.»

Βεβαίως δὲν τὸν ἔκαμε καταχραστὴν ἡ εὐκολία αὐτὴ μὲ τὴν ὁποίαν ἀπέσπα ἀπὸ τὰς Τραπέζας χρηματικὰ ποσὰ τόσον μεγάλα, ἀλλὰ θὰ ἦτο δύσκολον νὰ διαπράξῃ ὅσας καταχρήσεις διέπραξεν ἂν αἱ Τράπεζαι τὸν ὑπέβαλλον εἰς τὰς νομίμους διατυπώσεις εἰς ὅσας ὑποβάλλεται καὶ ὁ ἄλλος κόσμος.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΕ ΤΟ ΜΕΝΙΔΙ Ἡ συγκοινωνία Ἀθηνῶν Μενιδίου ἐκτελεῖται πλημμελέστατα ἐλλείψει ἀναλόγου ἀριθμοῦ αὐτοκινήτων καὶ χάρις εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ἡ ὁποία οὐδεμίαν ἐπίβλεψιν ἐξασκεῖ ἐπὶ τῶν τριῶν τροχοφόρων, τὰ ὁποῖα ἀφέθησαν νὰ ἐκτελοῦν μονοπωλιακῷ τῷ τρόπῳ τὴν συγκοινωνίαν μετὰ τῆς γειτονικῆς κωμοπόλεως, εἰσπράττοντα εἰσιτήριον 6.50 δραχμῶν ἀπὸ Μενιδίου μέχρι τοῦ συνοικισμοῦ Νέας Φιλαδελφείας, ἤτοι δι' ἀπόστασιν 4 χιλιομέτρων, ἐνῷ δι' ἀπόστασιν 7 χιλιομέτρων ἀπὸ τὸν συνοικισμὸν Ν. Φιλαδελφείας μέχρις Ὁμονοίας τὸ εἰσιτήριον διετιμήθη εἰς 8 δραχμάς. Ἐκτὸς δὲ τούτου συνάπτονται συχνὰ ὁμηρικαὶ μάχαι διὰ τὴν ἐξασφάλισιν μιᾶς θέσεως εἰς τὰ ἐκτελοῦντα τὴν συγκοινωνίαν Μενιδίου αὐτοκίνητα καὶ δημιουργοῦνται σκηναὶ αἱ ὁποῖαι θ' ἀπετρέποντο ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας ἐλάμβανε τὰ ἀνάλογα μέτρα πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐπιβατῶν.

ΧΑΡΙΝ ΕΝΟΣ ΓΑΜΟΥ Ἔγραψεν ἐσχάτως ἡ συνάδελφος «Φῶς» τοῦ Καΐρου τὰ ἀκόλουθα αἰνιγματικά:

«Ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν ἀπορίαν πολλῶν ἐκ τῶν παρευρεθέντων εἰς τοὺς γάμους τοῦ φίλου ἰατροῦ κ. Ν. Ι. ἐν σχέσει μὲ τὴν σύγχρονον παρουσίαν τοῦ Ἁγίου Λεοντοπόλεως εἰς Σινᾶ καὶ ἐνταῦθα. Ἐφ' ὅσον ἐλειτούργει εἰς τὸ Θεοβάδιστον ὄρος μὲ τὸν Πατριάρχην Μεταξάκην, ηὐλόγει συγχρόνως καὶ τοὺς ἐδῶ γάμους. Παρόμοια θαύματα μόνον ἡ Ἀγιωσύνη τοῦ Ἁγίου Λεοντοπόλεως δύναται νὰ τὰ κατορθώσῃ».

Τῶν ὁποίων ὅμως τὴν ἐξήγησιν εὑρίσκομεν εἰς τὸν «Ταχυδρόμον» τῆς Ἀλεξανδρείας:

«Ἂν κρίνωμεν ἐξ ἑνὸς δηκτικοῦ σημειώματος τοῦ «Φωτός», ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Λεοντοπόλεως συνοδεύσας μέχρι τοῦ Σινᾶ τὴν Α. Θ. Π. τὸν Πατριάρχην ἐπέστρεψεν ἀμέσως ἢ τὴν ἐπομένην ἀφοῦ, καθ' ἃ πληροφορούμεθα ἀπὸ τὴν ἀντιμεταξικὴν συνάδελφον, ἡ Α. Σ. ηὐλόγησε τοὺς γάμους τοῦ ἰατροῦ κ. Ν. Ι. τελεσθέντας ἐν Καΐρῳ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν. Ἡ Α. Σ. ὁ Ἅγιος Λεοντοπόλεως θὰ ἔκρινεν ἀναμφιβόλως ὅτι μετὰ τὴν αἰσίαν ἄφιξιν τοῦ Πατριάρχου εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Σινᾶ ἡ περαιτέρω διαμονή του εἰς τὸ Θεοβάδιστον ὄρος οὐ μόνον ἦτο περιττὴ ἀλλὰ θὰ ἀπέβαινε καὶ ἐπιζημία διὰ τὸ ποίμνιόν του, ἐνῷ ἡ παρουσία τῆς Α. Σ. εἰς τὸ Κάϊρον ἐντὸς τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐπεβάλλετο ἀπολύτως ἕνεκα τῆς ὑποσχέσεως πρὸς τὸν φίλον του ἰατρὸν κλπ. Προκειμένου δὲ νὰ ἐξυπηρετηθῇ τὸ ποίμνιον, οἱ ποιμένες ὀφείλουν νὰ ὑποθέτουν πᾶσαν ἰδιωτικὴν μέριμναν καὶ νὰ σπεύδουν ὅπου τοὺς καλεῖ τὸ καθῆκον».

Ἐξ ὅλων τούτων προκύπτει ὅτι ὁ Μητροπολίτης Λεοντοπόλεως διέδραμε τὴν ἔρημον ἥτις χωρίζει τὸ Σινᾶ ἀπὸ τὸ Κάϊρον ἐπὶ ἀεροπλάνου.

Εἶναι νὰ μὴ θαυμάζῃ τις τοὺς νεοφωτίστους Μεταξακικοὺς καλογήρους!

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Τὸ Ἀγροτικὸν Συνέδριον Λαρίσσης

ΛΑΡΙΣΣΑ. (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις). — Ἡ καταπληκτικὴ αὔξησις τοῦ τιμαρίθμου ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν παντελῶς ἀψυχολόγητον πολιτικὴν τῶν φόρων εἶναι τὰ αἴτια, ἅτινα ἐξηνάγκασαν τοὺς Κρῆτας νὰ ἐξεγερθοῦν κατὰ τοῦ Κράτους. Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ ὁ λαὸς τῆς Θεσσαλίας δι' ἀντιπροσώπων ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν της ὅπως ὑποδείξῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ μέσα πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ σοβαρωτάτου ζητήματος.

Εἶναι γεγονὸς ἀναντίρρητον, ὅτι ὁ γεωργικὸς πληθυσμὸς ὑπερέβαλε πάντα ἄλλον εἰς χρῆμα καὶ εἰς αἷμα, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς πατρίδος καὶ πάντοτε σχεδὸν ἀγογγύστως ἐδέχθη νὰ ὑποβληθῇ εἰς κάθε δυνατὴν θυσίαν προκειμένου ν' ἀντιμετωπισθῶσι ζωτικὰ ζητήματα τοῦ τόπου.

Ἀλλὰ δυστυχῶς ἐφθάσαμεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον. Ἡ ἐγκληματικὴ ἀδιαφορία τοῦ Κράτους συνεχίζεται. Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν δὲ οἱ Θεσσαλοὶ χωρικοὶ ἀποκοιμίζονται μὲ παντοειδεῖς ὑποσχέσεις πανταχόθεν ἐκπεμπομένας, αἵτινες οὐδέποτε πραγματοποιοῦνται.

Ἀπὸ τῆς προσαρτήσεως τῆς Θεσσαλίας, αἱ ἑκάστοτε Κυβερνήσεις καὶ οἱ διάφοροι πολιτικοὶ ὡς πρόγραμμά των ἔθετον τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποξηραντικῶν καὶ ὑδραυλικῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα μέχρι σήμερον μένουσιν ἀπραγματοποίητα. Ἀντὶ τούτων δὲ νέαι φορολογίαι ἐπιβάλλονται καθιστῶσαι τὸν βίον ἀβίωτον, δημιουργοῦσαι κοινωνικὰς ἀνισότητας καὶ ὑποκινοῦσαι τὸ μῖσος μεταξὺ τῶν διαφόρων τάξεων.

Δὲν εἶναι οἱ ἀγρόται οἱ μὴ στέργοντες εἰς τὴν φορολογίαν, ἀλλὰ ζητοῦν τὴν πάνδημον φορολογίαν τὴν στηριζομένην ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιρρίπτωνται εἰς αὐτοὺς τὰ μεγαλύτερα ποσοστὰ τῶν φόρων καὶ συγχρόνως νὰ ἐγκαταλείπωνται εἰς τὴν τύχην των προκειμένου περὶ καλυτερεύσεως τῆς θέσεώς των.

Φαντασθῆτε τοὺς γεωργοὺς τῶν διαφόρων χωρίων οἵτινες λόγῳ τοῦ προσφάτου τῆς ἀποκαταστάσεως των γεωργικῶς εὑρίσκονται εἰς ἐμβρυώδη οἰκονομικὴν κατάστασιν, ἂν δὲν παρουσιάζωσι παθητικὸν οὗτοι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναπνεύσουν καὶ νὰ ὀρθοποδήσουν οἰκονομικῶς μὲ τὴν ἐφαρμοζομένην φορολογικὴν πολιτικήν. Ἂν δὲν ληφθοῦν τὸ ταχύτερον ἀνάλογα μέτρα πρὸς δικαιοτέραν διαρρύθμισιν τῶν φόρων, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν λάβῃ σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν τὰ δίκαια παράπονα τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου, ἡ οἰκονομικὴ συντριβὴ τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν τῆς χώρας εἶναι ἐγγύς.

Ἰδοὺ οἱ λόγοι οἵτινες προὐκάλεσαν τὴν προχθεσινὴν συνέλευσιν τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου τῆς Θεσσαλίας, συγκεντρωθέντος ἵνα διαμαρτυρηθῇ πρὸς τοὺς κρατοῦντας διὰ τὴν ἀπεμπόλησιν τῶν ἀγροτικῶν συμφερόντων καὶ νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς σοβαρότητος τῆς δημιουργηθείσης ἐκρύθμου καταστάσεως.

Μία σεμνοπρεπὴς τελετὴ ἐν Πρεβέζῃ

ΠΡΕΒΕΖΑ. (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις). — Ἐτελέσθη προχθὲς ἐν τῇ πόλει μας ἐν πάσῃ μεγαλοπρεπείᾳ ἡ τελετὴ τῆς παραδόσεως τῆς νέας σημαίας εἰς τὸ ἡρωϊκὸν 40ον Σύνταγμα πεζικοῦ εἰς ἀντικατάστασιν τῆς παλαιᾶς κατεστραμμένης ἐκ τῶν ὀδίδων καὶ τῶν σφαιρῶν τῶν διαφόρων μαχῶν εἰς τὰς ὁποίας τὸ ἔλαβε μέρος.

Ἀπὸ ἐνωρὶς πλῆθος κόσμου κατέκλυσε τὸν πρὸ τῶν στρατώνων χῶρον. Προσῆλθον ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος μεθ' ὅλου τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, ὁ κ. Δήμαρχος, τὰ σχολεῖα, οἱ πρόσκοποι, τὸ Ἐθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον κλπ. Περὶ τὴν 10.30' π.μ. ἐψάλη κατ' ἀρχὰς ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τοῦ Συντάγματος, καὶ κατετέθη στέφανος εἰς τὸ πρὸς τοῦτο κατασκευασθὲν κενοτάφιον. Μετὰ τοῦτο ἔλαβον τὸν λόγον διάφοροι στρατιωτικοί, ἐξιστορήσαντες τὰ κατορθώματα τοῦ Συντάγματος. Καὶ τέλος ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Μεραρχιακοῦ Πεζικοῦ συνταγματάρχης κ. Βαρδακούλας ἀντιπροσωπεύων τὴν Μεραρχίαν Ἠπείρου, παρέδωκεν εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ Συντάγματος τὴν νέαν Σημαίαν καλέσας διὰ καταλλήλου προσλαλιᾶς τοὺς στρατιώτας καὶ ἀξιωματικοὺς νὰ φανῶσι γενναῖοι ὅπως οἱ προκάτοχοί των καὶ νὰ δοξάσουν τὴν νέαν σημαίαν των ὡς οἱ πρώην συνάδελφοί των.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν).

κ. Ἄνναν Π. Τριανταφύλλου. Ἐνταῦθα. — Ἁρμοδία ὑπηρεσία ἀναμένει ἀκόμη μερικὰ στοιχεῖα πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ συμβούλιον, πάντως αὕτη πλησιάζει εἰς τὸ τέρμα της.

κ. Α. Κ. Μεσολόγγιον. — Δὲν κατηρτίσθησαν εἰσέτι οἱ σχετικοὶ πίνακες εἰς τὸ ὑπουργεῖον, οὔτε δὲ εἶναι γνωστὸν πρὸς τὸ παρὸν πότε θὰ ἐνεργηθοῦν αἱ προαγωγαί.

κ. Γ. Μ. Θήβας. — Ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖτε τὰς σπουδάς σας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λογισθῆτε ὡς ἀνυπότακτος, πρέπει ὅμως, ὑποβάλλων τὸ πιστοποιητικὸν τῆς ἀνανεώσεως τῶν ἐγγραφῶν, ὅταν θὰ δώσετε ἐξετάσεις, νὰ καταβάλητε 500 δραχμὰς ὡς πρόστιμον.

κ. Ι. Θ. Καζαντζόγλου. Κουτσόχειρον. — Ὑπόθεσίς σας δὲν ἐξεδικάσθη εἰσέτι εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπήν, οὔτε δὲ καὶ εἰς Παρισίους. Θὰ λάβετε ἀπάντησιν τῆς ἑταιρείας Οἰκ. Συμφ. πληροφοροῦσαν λεπτομερῶς.

κ. Ι. Β. Ῥομποτῆν. Κέρκυραν. Ὁ κανονισμὸς συντάσσεται τώρα, θὰ εἶναι δὲ ἕτοιμος ἐντὸς τῶν ἡμερῶν, ὁπότε θὰ σᾶς τὸν ἀποστείλωμεν. Διαγωνισμὸς ὑπάρχει πιθανότης νὰ ἐνεργηθῇ μετὰ παρέλευσιν ἔτους τοὐλάχιστον.

κ. Κ. Νικολόπουλον. Ἐνταῦθα. Ὁ νόμος περὶ ἐμπράκτου μετανοίας ἴσχυε μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ 1926, ἑπομένως δὲν δύνασθε νὰ συμπεριληφθῆτε εἰς αὐτόν.

κ. Π. Σ., Χιλιομόδιον Κορινθίας. — Δύνασθε νὰ μεταβῆτε, ἀφοῦ ζητήσῃ τοῦτο δι' αἰτήσεώς του ὁ πατήρ σας ἀπὸ τὴν Ἀμερικανικὴν Κυβέρνησιν. Πρέπει ὅμως πρὸς τοῦτο νὰ γνωρίζετε καλῶς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ νὰ μὴ ἔχετε συμπληρώσει τὸ 18ον ἔτος.

κ. Γ. Γ. Ζ. Γρεβενά. — Πρέπει νὰ γνωρίζετε τὴν Ἀγγλικὴν καὶ νὰ ζητήσητε τοῦτο δι' αἰτήσεώς σας ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν Προξενεῖον. Τὰ ἄλλα δὲν παίζουν κανένα ρόλον.

κ. Ἑλένην Καραγιουβᾶν, Βόλον.—Θὰ καταχωρηθῆτε εἰς τὸ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ Ἐλμαλῆ. Γράψατε τὴν διεύθυνσίν σας διὰ νὰ σᾶς στείλωμεν ἐκδοθὲν ἀντίγραφον πράξεως.

κ. Κ. Ι. Π., Στυλίδα. — Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Κουμβάου ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 96.

κ. Εὐαγ. Γκαναλῆν, Ἰωάννινα. — Ἀποστέλλομεν αἰτηθὲν ἀπόσπασμα πρακτικοῦ.

κ. Εὐαγ. Μιχαηλίδου, Βόλον.—Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Ἁγ. Γεωργίου Σμύρνης ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 96.

κ. Μαρ. Βογιατζῆ, Βαθὺ Σάμου.— Ὁμολογίας Συμπληρωματικὸν Σχοινάδικα ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 27.

κ. Βασ. Κουϊκόγλου, Ναύπλιον.— Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Σπάρτης Πισσιδίας διὰ 4 πράξεις.

κ. Ι. Πετρομυλωνάκην, Βαθὺ Σάμου. — Ἀποστέλλομεν ἀντίγραφον πράξεως καὶ ἀξιῶν σας δηλώσεων.

κ. Γ. Καραχοζόγλου, Ἰωάννινα. — Ἀποστέλλομεν αἰτηθὲν ἀντίγραφον πράξεως.

κ. Α. Μ., Μεσολόγγιον.—Ὁ κ. Χ. Ἀξαρίδης κατεχωρήθη εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Πελετσοὺκ διὰ τὴν πρᾶξιν 10 καὶ 24. Διὰ τὴν πρᾶξιν 39 θὰ καταχωρηθῇ εἰς τὸ φύλλον.

κ. Ἀθαν. Χ'' Μιχαήλογλου, Βόλον.—Εἰς τὰ εὑρετήρια Ἁγ. Γεωργίου καὶ Ἀσάφων δὲν εὑρέθητε. Ἀποστείλατε τὸ ἀντίγραφον τῆς πράξεως ἢ τὴν δήλωσιν ἐκκαθαρίσεως.

κ. Θ. Κυριστόπουλον, Μεσολόγγιον.—Παρεπέμφθη εἰς τὴν πρωτοβάθμιον ἐπιτροπὴν πρὸς ἐκδίκασιν.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΧΡΑΣΤΟΥ ΣΚΙΑΔΑ

ΚΕΡΚΥΡΑ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ αἴθουσα τοῦ Ἐφετείου ἐπὶ τῇ προόψει ἐνάρξεως τῆς ἀπολογίας τῶν κατηγορουμένων ἦτο χθὲς ὑπερπλήρης. Ὡς ἤδη σᾶς ἐτηλεγράφησα, ἅμα τῷ πέρατι τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, διὰ τοὺς περισσοτέρους τῶν ὁποίων ἡ ὑπεράσπισις παρῃτήθη, ἤρχισαν αἱ ἀπολογίαι. Ὁ Δαζαρίδης δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ προσέλθῃ ἀκόμη εἰς τὸ δικαστήριον καθ' ὃ ἀσθενῶν σοβαρῶς. Ὁ Σκιαδᾶς ἀπελογήθη πρῶτος.

Ἀφηγεῖται κατ' ἀρχὰς τὴν δρᾶσίν του ὡς ἐμπόρου καὶ συνεχίζει:

«Κατὰ τὸ 1921, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως τῶν Συνεταιρισμῶν Καρβούνης μοῦ εἶπεν ὅτι ἡ Ἕνωσις εἶχεν εἰς τὰς ἀποθήκας της ἔλαιον ἀδιάθετον καὶ εὑρίσκετο εἰς μεγάλην στενοχωρίαν. Προσεφέρθην νὰ διαθέσω τὸ ἔλαιον. Ἐγένετο τὸ σχετικὸν πληρεξούσιον καὶ ἀνεχώρησα εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ ἐπιτύχω ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τὴν εἰς ἐμὲ κατακύρωσιν τῆς δημοπρασίας.

Ὁ κατηγορούμενος Σκιαδᾶς

»Ὁ γῦρος τῆς Ἑνώσεως ἔφθασε τὰ 500 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ὁ δὲ κ. Στεφόπουλος, ἐπιθεωρητὴς τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, εὗρε τὴν Ἕνωσιν εἰς πλήρη τάξιν. Ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἑνώσεως δὲν ἐγνώριζαν οὔτε ποῦ εὑρίσκοντο, οὔτε πῶς ἐνήργουν, σκοτισθέντες ἀπὸ τὰ 500 ἑκατομμύρια τοῦ γύρου.

»Τὰ κρατικὰ ὄργανα μοῦ ἐκτυποῦσαν τὰς πλάτες ἐπιδοκιμαστικῶς, αἱ Τράπεζαι παρίσταν τὰ πράγματα ῥόδινα, αἱ ἐπιθεωρήσεις οὐδεμίαν διεπίστουν κατάχρησιν. Ἐπίστευα καὶ ἐγὼ ὅτι ἐπηγαίνομεν καλά. Ὅ,τι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔπραξε μετὰ τὴν καταστροφὴν ὠφείλε καὶ τὸ πρᾶξῃ ἐνωρίτερον. Κατόπιν τῆς ἄρσεως τῶν πιστώσεων εὑρέθην εἰς πολὺ δύσκολον θέσιν. Αἱ παρακλήσεις μου πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς Ἐθνικῆς κ. Βάρθην οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἔσχον.

»Μετέβην εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ὁ κ. Τρακάκης μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι οἱ ἔμποροι καὶ ὁ κ. Ζαβιτσᾶνος μὲ ἐπολεμοῦσαν σφοδρῶς καὶ ὅτι ὁ κ. Κορύζης ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐγκρίνῃ πίστωσιν δέκα ἑκατομμυρίων. Ὡς ἐκ τούτου ἀπηύδησα. Τὸ θεοτοκικὸν κόμμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀκολούθως ἐξέθηκα τὴν κατάστασιν καὶ τὸν ἐναντίον μου πόλεμον τοῦ κ. Ζαβιτσάνου, οὐδὲν ἐνήργησεν. Ἀπὸ τότε ἤρχισεν ὁ ἐναντίον μου ἐξοντωτικὸς πόλεμος τοῦ κ. Ζαβιτσάνου κατὰ τῆς Ἑνώσεως.»

Συνεχίζων λέγει ὅτι ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ διότι εὑρίσκετο εἰς δεινὴν θέσιν. Οἱ ἀγρόται, λέγει, ἐζήτουν τὴν ἐξόντωσίν μου, οἱ πιστωταὶ χρήματα, ἐνῷ αἱ Τράπεζαι ἔκοψαν τὰς πιστώσεις. Εἶχον διαταγὴν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ ἐλευθέρας ἐξαγωγῆς τοῦ ἐλαίου, τὴν κατήργησεν ὅμως ὁ κ. Πάγκαλος καὶ ἠναγκαζόμην νὰ στέλλω ἔλαιον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κρυφά, ἐν γνώσει πάντοτε τοῦ διοικητοῦ τῆς Ἰονικῆς κ. Ζερβοῦ. Τὸν Λαζαρίδην συνήντησα εἰς τὴν Ἰταλίαν διὰ δευτέραν φοράν, κατόπιν δὲ ἕνα ἄγνωστον μεγαλέμπορον ὁ ὁποῖος παρουσιάσθη ὡς Τριάντης. Ὁ Τριάντης ἔστειλεν ἐδῶ διάφορα τσέκ, τὰ ὁποῖα ὠπισθογράφησα μετὰ τῶν κ. κ. Καποδιστρίου καὶ Ζερβοῦ καὶ ἀφῆκα εἰς τὰς Τραπέζας ἔναντι λησμοῦ. Ἡ Ἐθνικὴ εἶχε τηλεγράφημα περὶ τῆς ἀξιοπιστότητος τοῦ τσὲκ πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ὀπισθογραφήσεως καὶ ὅμως μᾶς ἔβαλαν καὶ ὀπισθογραφήσωμεν.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Διατί;

ΣΚΙΑΔΑΣ. Διὰ νὰ μᾶς χώσουν εἰς τὰς φυλακάς.

Ἐν τέλει ἐζήτησε τὴν κατάθεσιν ἐπικυρωμένων ὡρισμένων τηλεγραφημάτων τῆς Ἐθνικῆς.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἡ συνεδρίασις διεκόπη.

ΧΘΕΣ Ο κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ ΕΣΥΝΕΧΙΣΕ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑΝ ΤΟΥ

ΤΙ ΑΠΟΛΟΓΕΙΤΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Τὴν πρωΐαν χθὲς ἐνώπιον τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, συνελθούσης ἐν ὁλομελείᾳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Τσιτσεκλῆ, ἐσυνεχίσθη ἡ ἀπολογία τοῦ τέως δικτάτορος, προσαχθέντος πάλιν εἰς τὴν Βουλήν. Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδρίας καὶ μετὰ τὴν κύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνδιασκέψεως ὁ κ. Πάγκαλος κατέθεσε διὰ τῶν συνηγόρων του τρία ὑπομνήματα. Τὸ ἓν τούτων εἶνε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύσαμεν χθὲς καὶ τὸ δεύτερον ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Κύριε Πρόεδρε

Ἐν συνεχείᾳ τοῦ ὑπὸ χθεσινὴν ἡμερομηνίαν ὑπομνήματός μου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς καὶ τὴν ὑφ' ὑμᾶς προεδρευομένην ἐπιτροπὴν ὅπως εὐαρεστηθῇτε καὶ ζητήσητε νὰ τεθοῦν εἰς τὴν διάθεσιν ὑμῶν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τὰ ἑξῆς οὐσιωδῶς ἀναγκαῖα διὰ τὴν ὑπεράσπισίν μου ἔγγραφα:

Α) Ὁ φάκελλος τῶν διαπραγματεύσεων ἐξαγορᾶς τῶν σιδηροδρόμων 1) Γευγελῆς—Θεσσαλονίκης καὶ 2) Θεσσαλονίκης—Μοναστηρίου.

Β) Ἡ πρὸς τὸν κ. Α. Μιχαλακόπουλον ἐπιστολὴ τοῦ κ. Ε. Βενιζέλου ἡ ποιουμένη ...πάσεις διὰ τὴν ῥύθμισιν τοῦ ζητήματος τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Γευγελῆς—Θεσσαλονίκης.

Μετὰ τιμῆς

Οἱ συνήγοροι: Π. Ι. Ἀραβαντινός, Γ. Πὼπ, Π. Παπαδημητρίου, Δ. Κασαπάκης.»

Τὸ τρίτον εἶνε ἀπόρρητον, ἀνάγεται δὲ κυρίως εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν. Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ἀνέπτυξεν ἐπὶ μίαν ὥραν εἰς μυστικὴν συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν δὲν παρηκολούθησαν οἱ στενογράφοι καὶ οἱ γραμματεῖς.

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ

Περατωθείσης τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ὑπομνήματος τούτου ὁ κ. Πάγκαλος ἐσυνέχισε τὴν ἀπολογίαν του ἐπὶ τῆς καθ' αὐτὸ κατηγορίας, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Μεταξὺ τῶν εἰδικῶν κεφαλαίων τοῦ κατηγορητηρίου, εἶπε, ἀναφέρεται ἡ μετατροπὴ τοῦ Συντάγματος κλπ.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐμφάνισίν μου ὑπέβαλον τὴν αἴτησιν ὅπως ἡ Ἐπιτροπὴ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν τῶν ἐν τῷ Προεδρικῷ Γραφείῳ συνεδριάσεων τοῦ τέλους Νοεμβρίου 1926.

Ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τῶν συζητήσεων ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἐκείνῳ παρὰ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἀπήλλασσεν αὐτὴν τοῦ κόπου τῆς ἐρεύνης τῶν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης γενομένων. Αἱ δηλώσεις καὶ αἱ γνῶμαι τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων καὶ ὁμάδων, ἐκπροσωπούντων ὁλόκληρον τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς χώρας, θὰ πείσουν τὴν Ἐπιτροπὴν ὅτι διὰ τὰ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης κεφάλαια τῆς κατηγορίας ἡ περαιτέρω ἔρευνα θὰ ἦτο περιττὴ καὶ θὰ ἐμείου τὴν σοβαρότητα τῆς ἀνακρίσεως.

Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

»Κατηγοροῦμαι ὅτι ἐτροποποίησα τὸ Σύνταγμα τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ψηφίσματος τῆς 30—6—1925 δι' ἀπαλείψεως ἄρθρων καὶ φράσεων, διὰ διορθώσεων καὶ προσθηκῶν καὶ οὕτω παρέβην τὰς ῥητὰς διατάξεις τοῦ ψηφίσματος, ἤσκησα συντακτικὴν ἐξουσίαν, κατέλυσα τὴν Συνέλευσιν καὶ ἀνέτρεψα τὸ Κοινοβουλευτικὸν Πολίτευμα τῆς Χώρας.

Ποῖον ἦτο, κύριοι, τὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον ἐτροποποίησα, διώρθωσα, ἐπεσκεύασα κλπ.; Εἶνε γνωστὸν ὑμῖν.

Εἶνε γνωστὸν ὁποία ἦτο ἡ σύνθεσις τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐκείνης. Ὡς ἀνέφερον ἀνωτέρω, ἦτο ἀνάπηρος ἐκ γενετῆς ὡς ἐκπροσωποῦσα τὴν μίαν ἐκ τῶν δύο μεγάλων πολιτικῶν παρατάξεων τῆς χώρας. Ἀλλὰ μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν ἀπεκόπησαν καὶ ἕτερα οὐσιώδη μέλη της διὰ τῆς ἀποχῆς ἐξ αὐτῆς τῶν δύο σοβαρῶν κομμάτων τῶν Προοδευτικῶν καὶ Συντηρητικῶν Φιλελευθέρων (Καφαντάρη—Μιχαλακοπούλου). Ὁ κ. Παπαναστασίου, ὡς γνωστόν, δὲν ἠδυνήθη νὰ παραταχθῇ εἰς οὐδεμίαν ψηφοφορίαν περισσοτέρων τῶν 50 ἢ 60 ψήφων.

Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τῆς 30ῆς Ἰουνίου ἡ ὑπ' ἐμὲ Κυβέρνησις ἔλαβεν ὑπερδιακοσίας ψήφους ἐμπιστοσύνης. Κατὰ ποίαν λογικήν, δίκαιον ἢ κοινοβουλευτικὸν δόγμα ἰσχυρίζεται, ἰσχυρίζεται καὶ φαίνεται πιστεύων ὅτι ἡ πλειοψηφία ἐκείνη ἀνῆκεν εἰς αὐτὸν (τὸν κ. Παπαναστασίου), ὥστε νὰ ἀσφαλῇ τὸ δικαίωμα νὰ συντάξῃ κατὰ τὰς ἐμπνεύσεις του αὐτὸς τοῦτον τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Χώρας;

Ἀφοῦ ἐπὶ μῆνας δὲν κατώρθωσε νὰ αὐξήσῃ τὴν δύναμιν τοῦ κόμματός του εἰς ἀριθμὸν ἀνώτερον τῶν 60, κατὰ ποίαν λογικὴν ὑποστηρίζει ὅτι οἱ ἐπὶ πλέον 150 πληρεξούσιοι οἵτινες μὲ περιέβαλον διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης των τὴν 30ὴν Ἰουνίου, ἔπραξαν χάριν αὐτοῦ;

Μοῦ ἐδάνεισε διὰ τῆς περιφήμου συμφωνίας του οὐχὶ πλέον τῶν 50 ψήφων, τὸν ηὐχαρίστησα ὡς παλαιὸν συνεργάτην καὶ προσεπάθησα μετὰ πάσης δυνατῆς ἀβροφροσύνης καὶ ἀνταποδόσω εἰς αὐτὸν τὸ φιλοφρόνημα, ἀποστέλλων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ — διότι κατ' οὐσίαν αὐτὸ ἦτο ἰδική του — τὰ Νομοθετικὰ Διατάγματα, πλὴν ἐλαχίστων κριθέντων ἐπειγόντων. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ὁ κ. Παπαναστασίου ἤρξατο σφοδρᾶς ἐπιθέσεως ἐναντίον μου καὶ μετ' ὀλίγον τὸ γνωστὸν Σύνταγμα του. Ἐγνώριζον ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ εἶχε σχηματισθῆ κατὰ τὰ 2/3 ἐκ φίλων τοῦ κ. Παπαναστασίου. Εἶδον ἐπὶ πλέον ὅτι ἐπὶ διατάξεών τινων τοῦ σχεδίου ἐκείνου ἐλήφθη ἀποφασιστικὴ ψῆφος ἐν ἀντιθέσει τῆς πλειονοψηφίας τῆς Συνελεύσεως εἰς τὸ παρελθόν.

Ὡρκίσθη νὰ δημοσιεύσω τὸ δῆθεν Σύνταγμα ἐκεῖνο· ἐνόμισα καὶ νομίζω ὅτι τὸ τοιοῦτον θὰ ἀπετέλει οἱονεὶ παρωδίαν, τοιοῦτον θὰ ἀπετέλει παρωδίαν ἐξευτελίζουσαν τὸ Πολίτευμα, τὸν Κοινοβουλευτισμὸν καὶ τὴν ἔννοιαν τῆς Δαΐκῆς Κυριαρχίας.

Πῶς ἦτο δυνατόν, πρὸς Θεοῦ, νὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ περιβληθῇ διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τοῦ λαϊκοῦ κύρους συντακτικὸς χάρτης χώρας, καὶ δὴ νεοπαγοῦς πολιτεύματος, ἐφ' ὅσον κατηρτίσθη ὑπὸ 20—25 πληρεξουσίων; (Οἱ προσερχόμενοι εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἦσαν περισσότεροι.)

Σὺν τοῖς ἄλλοις διὰ τοῦ Συντάγματος ἐκείνου καθιεροῦτο ὁ καινοφανὴς θεσμὸς τῆς πρωθυπουργικῆς θητείας, ἡ ἀναλογικὴ ἐκλογή, ἡ προσωρινὴ Γερουσία κλπ.

Ἡ πλειοψηφία τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως εἶχεν ἐκδηλωθῆ ἐπανειλημμένως ἐναντίον τῶν διατάξεων τούτων. Κοινοβουλευτικώτερος τοῦ κ. Παπαναστασίου ἐγὼ ἐζήτησα παρὰ τοῦ προέδρου τῆς Συνελεύσεως κ. Ἀλαβάνου τὴν γνώμην τῶν πληρεξουσίων αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἥτις διὰ δημοψηφίσματος τηλεγραφικοῦ ἐξεδηλώθη κατὰ μεγίστην πλειοψηφίαν ὑπὲρ τῆς μὴ δημοσιεύσεως τοῦ Παπαναστασιακοῦ ἐκείνου Συντάγματος.

Καταθέτω καὶ τὴν ἐγκύκλιον τοῦ κ. Ἀλαβάνου, ἔχουσαν ἐπὶ λέξει οὕτω:

«Κύριε πληρεξούσιε

Πρὸ ἐκδηλωθείσης ῥιζικῆς διχογνωμίας τῶν πολιτικῶν παραγόντων καὶ κατηγορηματικῆς πρὸς ἡμᾶς δηλώσεως Προέδρου Κυβερνήσεως ὅτι δέον ἀνασταλῇ δημοσίευσις Συντάγματος μέχρι συγκλήσεως Ἐθνοσυνελεύσεως, ἐκρίναμεν σκόπιμον πρὸς ἄρσιν παντὸς δισταγμοῦ καὶ οὐσιαστικωτέραν ἐπίλυσιν ἀναφυέντος ζητήματος, ζητήσωμεν γνώμην κυριάρχου Σώματος.

Πρὸς τοῦτο παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως ἀνακοινώσητε ἐπειγόντως εἰς τὸ Προεδρεῖον τὴν γνώμην σας ἐπὶ ἑξῆς ἐρωτημάτων:

1ον) Ἂν διατυπωθὲν παρὰ Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς σχέδιον Συντάγματος εἶνε ἐντὸς ἐξουσιοδοτήσεως Συνελεύσεως σύμφωνον καὶ μὴ ἀντικείμενον ἐκπεφρασμέναις θελήσεσιν αὐτῆς. 2ον) Ἂν πνεῦμα ψηφίσματος 1 Ἰουλίου ἐπιβάλῃ ἄμεσον δημοσίευσιν αὐτοῦ ἢ δύναται ἀνασταλῇ αὕτη μέχρι συγκλήσεως Συνελεύσεως. 3ον) Ἐν περιπτώσει ἀνάγκης δημοσιεύσεως δημοσιευθῇ τοῦτο ἀπ' εὐθείας διὰ Προεδρείου ἢ διὰ τούτου μέσῳ Κυβερνήσεως;

Ὁ Πρόεδρος Συνελεύσεως
Κ. Ἀλαβάνος»

Τί ὤφειλον νὰ πράξω ἐγὼ ὡς ἀρχηγὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, διότι παρὰ τὴν ὕπαρξιν τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν σωμάτων προϋπῆρξε καὶ ὑπάρχει πάντοτε τὸ Κράτος καὶ ὁ ὑπεύθυνος κυβερνήτης του, ἐφ' ὅσον καὶ ἡ πλειοψηφία τῆς Συνελεύσεως ἐξεδηλοῦτο σύμφωνος μὲ τὴν γνώμην ἐμοῦ καὶ τοῦ Προέδρου αὐτῆς;

Ἀπέτρεψα τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἰσχὺν τοῦ κατασκευασθέντος καθ' ὑπέρβασιν ἁρμοδιότητος καὶ διὰ σφετερισμοῦ δικαιοδοσίας Συντάγματος Παπαναστασίου καὶ ἐδημοσίευσα τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μου τροποποιηθὲν οὕτως ὥστε νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας.

Διὰ τὸ οὕτω τροποποιηθὲν καὶ δημοσιευθὲν ὑφ' ἡμῶν Σύνταγμα καὶ τὰς τροποποιήσεις του ἔγινε ῥητὴ ἐπιφύλαξις καὶ ἐν πρακτικῷ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 117 ὅτι ἤθελεν ὑποβληθῇ ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως (ἐν ἀντιδιαστολῇ πρὸς τὴν Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικὴν Συνέλευσιν)

Η ΕΣΧΑΤΗ ΠΡΟΔΟΣΙΑ

»Ὡς εἶδον εἰς τὸ κατηγορητήριον, κατηγοροῦμαι ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 123 ἐδάφ. 2 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου κατὰ τὸ ὁποῖον «τιμωρεῖται ὡς ἔνοχος ἐσχάτης προδοσίας ὅστις συνώμοσε, διήγειρε στάσιν ἢ ἐπέβαλε χεῖρα κατά τινος μέλους τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, θέλων νὰ μεταβάλῃ τὸ καθεστὼς πολίτευμα διὰ βιαίων μέσων.»

Διερωτῶμαι κατάπληκτος ἂν ἐγὼ εἶμαι ὁ διὰ τὰ ἀνωτέρω κατηγορούμενος. Δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω πῶς ἡ μὴ δημοσίευσις ὡς Συντάγματος ἑνὸς σχεδίου κατασκευασθέντος ὑπὸ 20 ἐντίμων κυρίων ἰσοδυναμεῖ μὲ συνωμοσίαν καὶ διέγερσιν πρὸς στάσιν, ἢ αἱ τροποποιήσεις μὲ ξυλοκόπημα βασιλικῶν προσώπων ἢ ἀνατροπὴν τοῦ πολιτεύματος διὰ βιαίων μέσων!!

Δὲν εἶμαι νομικὸς καὶ πιθανὸν δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω τὴν τοιαύτην κατ' ἐπέκτασιν ἐφαρμογὴν τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ἐνόμιζον ὅτι οἱ πολιτικοὶ νόμοι δὲν ἐφαρμόζονται κατ' ἐπέκτασιν, ἀλλ' ἐφαρμόζονται κατὰ γράμμα. Ἂν πλανῶμαι, ὁμολογῶ μετάνοιαν καὶ δηλῶ ὅτι οὐδεμίαν πρόθεσιν εἶχον νὰ θίξω βασιλικὰ πρόσωπα — ἤ ... ὑπάρχοντα ἄλλως τε ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ τοῦ παρόντος — πολὺ δὲ μᾶλλον νὰ ἀνατρέψω, καὶ δὴ διὰ βιαίων μέσων, τὴν Δημοκρατίαν.

Ἀντιθέτως ἐπιτρέπεταί μοι νὰ φρονῶ ὅτι τὸ πολίτευμα θὰ ὑπενομεύετο καὶ θὰ ἐκινδύνευεν ἂν ἐδημοσίευα τὸ πρῶτον καταστατικὸν χάρτην τῆς νεαρᾶς Δημοκρατίας τὸ κατασκεύασμα ἐκεῖνο τοῦ κ. Παπαναστασίου μὲ τὴν ψῆφον τῶν γυναικῶν, τῆς πρωθυπουργικῆς θητείας καὶ τὰς λοιπὰς ἐκκεντρικότητας, τὰς ὁποίας ἀπεδοκίμαζε καὶ ἀποδοκιμάζει τὸ σύνολον σχεδὸν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας.

Ἀσάλευτος ἄλλως τε τούτου ἀπόδειξις ἐκτὸς τῆς προαναφερθείσης γνώμης τῆς Δ' Συνελεύσεως καὶ τὸ παρὰ τῆς παρούσης Βουλῆς δημοσιευθὲν Σύνταγμα.

Δύναμαι νὰ ἐρωτήσω συνεπῶς:

Α) Ἦτο καθεστὼς Πολίτευμα τὸ ψήφισμα τῆς 30—6—1925, τὸ σχέδιον Συντάγματος τοῦ κ. Παπαναστασίου ἢ Συνέλευσις ἣν κατέλυσα;

Β) Ἀποτελοῦν βίαια μέσα αἱ ἀπαλείψεις ἄρθρων ἢ φράσεων, αἱ διορθώσεις καὶ προσθῆκαι εἰς τὸ σχέδιον Συντάγματος οὕτω καταρτισθέν;

Γ) Ὑπάγονται εἰς τὸν νόμον ΦΠΣΤ' αἱ παραβάσεις ψηφισμάτων κανονιζόντων τὰς ἐργασίας μιᾶς Συντακτικῆς Συνελεύσεως; ἢ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ χαρακτῆρος τοῦ πολιτεύματος; ἡ ἔκδοσις διαταγμάτων νομοθετικῶν;

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπέκτασις ποινικῶν νόμων;

Κατὰ τὴν ψῆφον ἐμπιστοσύνης τῆς 30 Ἰουνίου καὶ ἂν ἔτι δὲν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ πραγματικότης τοῦ «fait accompli», ἀπομένει ἔκδηλος ἡ πλειοψηφία ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεώς μου. «Ψηφίζομεν τὴν Κυβέρνησιν αὐτήν, διότι εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ σύνορα τῆς Χώρας», εἶπεν ὁ ἡγούμενος προσφυγικῆς ὁμάδος κ. Ἐμμανουηλίδης πρὸ τῆς ψηφοφορίας. (Πρακτικὰ Δ' Ἐθνοσυνελεύσεως — Συνεδριάσεως 28ης Ἰουνίου 1925). Ἐπὶ ποίων τεκμηρίων βασιζόμενος ὁ κ. Παπαναστασίου θεωρεῖ τὴν πλειοψηφίαν ἐκείνην ἰδικήν του καὶ συνεπῶς παρέχουσαν αὐτῷ τὸ δικαίωμα νὰ καταρτίσῃ αὐτοβούλως τὸν ὁριστικὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Χώρας; Τὴν ἐξήγησιν τοῦ περιέργου αὐτοῦ φαινομένου δύναται νὰ εὕρῃ τις μόνον εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἰδιοσυγκρασίαν καὶ τὴν ψυχοσύνθεσιν τοῦ κ. Παπαναστασίου. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶνε ἀρκούντως διαφωτιστικὴ ἡ σχετικὴ συζήτησις τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν, τὰ πρακτικὰ τῆς ὁποίας ἐπικαλοῦμαι. Ὁ κ. Παπαναστασίου, εἶπον τότε καὶ ἐξακολουθῶ νὰ φρονῶ καὶ σήμερον, εἶνε χρηστὸς καὶ ἔντιμος πολιτευτής, ἀλλά, παρὰ τὰς ἀρετάς του, κέκτηται καί τινας ἰδιότητας, αἵτινες τὸν καθιστῶσιν ἀνοικονόμητον. Καίτοι δημοκράτης, εἶνε ἀφόρητος δικτάτωρ τῆς σκέψεως. «Ὅταν μία ἰδέα ἐνσφηνωθῇ καθ' οἱονδήποτε τρόπον εἰς τὴν κεφαλήν του δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ τῇ μπουσῶν ἱκανὸν νὰ τὴν ἐκβάλῃ ἐκεῖθεν.» (Ἔστεν. πρακτικὰ πολιτικῶν ἀρχηγῶν.)

Ὡς σαφῶς ὡμολογήθη ἐν τῷ Πολιτικῷ Γραφείῳ τότε (ὅρα δηλώσεις Κονδύλη, Ζαβιτσάνου, Μεταξᾶ κλπ.) ἡ Κυβέρνησίς μου ἐπεδίωκε τὸν τερματισμὸν τῆς ἀνωμαλίας καὶ τὴν συμφιλίωσιν. Ἀνεγνωρίσθησαν δὲ καὶ παρ' ἀντιθέτων ἡμῖν αἱ καλῆς πίστεως προσπάθειαι καὶ αἱ προθέσεις μας ἕως τότε. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ποῖος δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ἡ δημοσίευσις Συντάγματος καθ' οὗ σφοδρὰ καὶ σαφὴς ἐξεδηλώθη ἡ θέλησις οὐ μόνον τῆς πλειοψηφίας τῆς Συνελεύσεως, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ τῆς Γνώμης, δὲν θὰ ἐπηύξανε ἀντὶ νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἀνωμαλίαν;

Προχωρῶν λέγει ὅτι ἡ ἐπανάστασις, κατισχύσασα ἐπὶ δέκα τέσσαρας μῆνας ἔσχε τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύσῃ τὸ Σύνταγμα ἀντὶ νὰ ἀφήσῃ νὰ ἰσχύσῃ τὸ Σύνταγμα τοῦ κ. Παπαναστασίου, τὰς τροποποιήσεις τοῦ ὁποίου ἀπέρριψε καὶ ἡ σημερινὴ Βουλή.»

ΣΗΜΕΡΟΝ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΗ

Ἡ συνεδρίασις μετὰ ταῦτα διεκόπη. Ἡ ἀπολογία τοῦ κ. Παγκάλου θὰ συνεχισθῇ σήμερον, τῆς ἐπιτροπῆς συνερχομένης πρὸς τοῦτο μετὰ μεσημβρίαν. Πρὸ τούτου ἡ ἐπιτροπὴ θὰ συζητήσῃ ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων τὰ ὁποῖα ἐπεδόθησαν καὶ θὰ λάβῃ ἀπόφασιν ἐν σχέσει μὲ τὴν ζητηθεῖσαν κατ' ἀντιπαράστασιν ἐξέτασιν τῶν κ. κ. Καφαντάρη, Παπαναστασίου, Ῥέντη καὶ Ἀλ. Χατζηκυριάκου.

ΑΦΟΥ ΑΠΗΛΑΘΗ ΠΑΡΑΠΕΜΠΕΤΑΙ ΕΙΣ ΔΙΚΗΝ

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΣΤΡΑΤΙ

Ἐξεδόθη ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς τοῦ βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑπόθεσιν Ἰστράτι, Καζαντζάκη, Γληνοῦ καὶ Χαριτάκη, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑποβάλει ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν κ. Κιουρτσάκης, ζητήσας ὅπως διὰ τὸ ζήτημα τοῦ φθισιατρείου «Σωτηρία» παραπεμφθοῦν ὄχι μόνον ὁ κ. Ἰστράτι, ἀλλὰ καὶ οἱ κ. κ. Καζαντζάκης καὶ Χαριτάκης, οἵτινες τὸν συνώδευσαν κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὸ φθισιατρεῖον.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου ἀπερρίφθη ἡ ἀνακοπὴ τοῦ κ. Κιουρτσάκη καὶ ἐπικυροῦται τὸ βούλευμα τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν, κατὰ τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστόν, ἐκτὸς τοῦ ζητήματος τῆς «Σωτηρίας» ὁ κ. Ἰστράτι παραπέμπεται μετὰ τῶν κ. κ. Γληνοῦ καὶ Καζαντζάκη διὰ τὰς σκηνάς, αἱ ὁποῖαι προεκλήθησαν κατὰ τὴν διάλεξιν τοῦ πρώτου εἰς τὸ θέατρον «Ἀλάμπρα».

Η ΔΙΩΞΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

Δι' ἐνταλμάτων τοῦ ἐφέτου ἀνακριτοῦ κ. Παυλοπούλου συνελήφθησαν οἱ κομμουνισταὶ Δ. Μαργιόλας, Ε. Κουρτίδης, Κ. Παπαστεφάνου, Ε. Παναγοπούλου καὶ Δ. Ζορμπάδης οἱ ὁποῖοι προσαχθέντες ἐνώπιον του ἐζήτησαν καὶ ἔλαβον 48ωρον προθεσμίαν ὅπως ἀπολογηθοῦν.

Ἀπολογηθέντες ἐξ ἄλλου ἐνώπιον τοῦ κ. Παυλοπούλου ἀφέθησαν ἐλεύθεροι οἱ συλληφθέντες κομμουνισταὶ Χ. Κουβαλιώτης καὶ Ε. Τσικλίτηρας.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ὁ σύνδεσμος τῶν ἐν τιμητικῇ ἀποστρατείᾳ ἀξιωματικῶν συνεπείᾳ τραυμάτων πολέμου, καλεῖ τὰ μέλη αὐτοῦ εἰς συνέλευσιν τὴν 4ην Μαρτίου καὶ ὥραν 9 π.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Συλλόγου τῶν Ἐμποροϋπαλλήλων.

Θέματα: 1) ἔκθεσις ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, 2) ἀρχαιρεσίαι, 3) ζητήματα Μετοχικοῦ Ταμείου, 4) τροποποίησις Καταστατικοῦ.

—ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΜΟΥΜΟΥΤΖΗΣ, Συφιλιδολόγος — Δερματολόγος. Δέχεται Κεφαλληνίας 30 καὶ Τεγέας, 8—11 καὶ 4—8 μ.μ. Τηλέφ. 7-62.

ΕΙΣ ΕΝΤΑΣΙΝ Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΛΗΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΩΝ

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΔΙΑ ΛΥΤΡΑ

Τηλεγραφεῖται ἐξ Ἄρτης ὅτι ἐπέστρεψεν χθὲς ὁ αἰχμαλωτισθεὶς ὑπὸ τῶν ληστῶν μεγαλέμπορος κ. Καραγιάννης. Οἱ ἀδελφοί του ἀπέστειλαν εἰς τοὺς ληστὰς 550 χιλ. δραχ., ζητηθείσας ὡς λύτρα.

Ἐξ ἄλλου ληστοσυμμορία ἀγνώστων ᾐχμαλώτισε τοὺς Β. Ἀργυρογιάννην καὶ Δ. Τσιτσούμην ζητήσασα διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τούτων 250 χιλιάδας δραχμῶν.

Κατ' ἄλλο τηλεγράφημα ἐκ Καλαμπάκας ἡ συμμορία τοῦ ληστοῦ Πισσαβέλη συνέλαβε τοὺς ... ἀπελευθέρωσε ... δι' ὅσον ἀπελευθέρωσε ἀφοῦ ἔλαβε λύτρα 10 χιλιάδας δραχμῶν.

ΚΛΙΝΙΚΗ
ΟΥΡΟΛΟΓΙΚΗ, ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ
ΙΑΤΡΟΥ
ΣΑΒΒΑ ΒΑΛΛΙΔΗ
Ὑπὲρ τριετίαν εἰς τὰς Κλινικὰς Παρισίων καὶ Βερολίνου παρὰ τοῖς καθηγηταῖς Legueu, Joseph Casper κ.λ.π. εἰδικῶς ἐργασθέντος εἰς τὰ νοσήματα τοῦ οὐροποιο-γεννητικοῦ συστήματος.
Ἡ τελειοτέρα ἐπιστημονικὴ ἐφαρμογὴ τῆς Διαθερμίας (Diathermie) διὰ τὰ Ἀφροδίσια νοσήματα.
Βοηθὸς τῆς Κλινικῆς ὁ ἰατρὸς κ. Νέστωρ Δημόπουλος.
Δέχεται ἐν τῇ μεγαλυτέρᾳ εἰς τὸ εἶδος της Κλινικῇ του ὁδὸς Καποδιστρίου 17 (Πλατεία Κάνιγγος) 8—1 π.μ. καὶ 4—8 μ.μ.
Τηλέφωνον 5-67.

ΕΛΛΗΝ. ΒΙΟΜΗΧ. ΕΠΙΠΛΩΝ
ΑΠΕΡΓΗ
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 3
ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ 11 ΤΕΜΑΧΙΑ ΔΡΧΜ. 24500 ΕΚ ΞΥΛΟΥ LEZARDIER

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΑΓΓΛΙΑ ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΝ ΤΩΝ ΔΙΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΝ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

ΟΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΔΥΟ ΧΩΡΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Καΐρου, ὁ Ἄγγλος Ὕπατος Ἁρμοστὴς λόρδος Λόϋδ, ἐπισκεφθεὶς τὸν Βασιλέα τῆς Αἰγύπτου καὶ κατόπιν τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως Σάρουατ πασᾶν, ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτοὺς τὰς τελικὰς ἀντιλήψεις ἐπὶ τῆς ὑπὸ διαπραγμάτευσιν συνθήκης μεταξὺ Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Αἰγύπτου.

Τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς ἀγγλικῆς ἀπαντήσεως, ἐφ' ἧς ἔχει κατ' ἀρχὴν προκύψει συμφωνία μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων Λονδίνου καὶ Καΐρου, ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Τὰ βρεττανικὰ στρατεύματα θὰ παραμείνουν ὅπου ἤδη εὑρίσκονται, εἰς τοὺς στρατῶνάς των καὶ τὰ ἀεροδρόμιά των ἐν Αἰγύπτῳ ἐπὶ μίαν πενταετίαν. Ἡ Μεγάλη Βρεττανία θὰ βοηθήσῃ τὴν Αἴγυπτον ὅπως ἐπιτύχῃ μεταρρύθμισιν τῶν διομολογήσεων, ἰσοδυναμοῦσαν πρὸς κατάργησιν αὐτῶν. Ἡ αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις θὰ ἠδύνατο νὰ ἀπολύσῃ τοὺς σημερινοὺς Ἄγγλους συμβούλους της μετὰ τὴν παρέλευσιν πενταετίας. Ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης ἡ Αἴγυπτος θὰ θεωρῆται ὡς κράτος κυρίαρχον δικαιούμενον νὰ προέρχεται εἰς συμφωνίας μετὰ τῶν ξένων Δυνάμεων ἐπὶ ἐσωτερικῶν, οἰκονομικῶν καὶ ἐμπορικῶν ζητημάτων. Αἱ πολιτικοῦ περιεχομένου ὅμως συνθῆκαι δέον νὰ ὑποβάλλωνται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας.

Οἱ ἡγέται τῶν ἐθνικοφρόνων Αἰγυπτίων συσκέπτονται ἤδη ἀναφορικῶς πρὸς τὴν στάσιν, τὴν ὁποίαν δέον νὰ τηρήσουν ἔναντι τῶν ὅρων τούτων.

Η ΕΝΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΙΤΑΛΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ

ΡΩΜΗ, 28 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ὁ ἐπανελθὼν ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας ἐν Βιέννῃ κ. Ἀουρίτι ἔσχε μακρᾶς συνεργασίας μετὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Γκράντι καὶ μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι.

Μολονότι οἱ ἰθύνοντες τηροῦν ἄκραν ἐπιφυλακτικότητα ἐπὶ τοῦ ζητήματος, οἱ ἰταλικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι φρονοῦν ὅτι ὁ κ. Μουσσολίνι θὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν σταθεράν του τακτικὴν τοῦ πλήρους ἐξιταλισμοῦ τῶν νέων ἐπαρχιῶν καὶ τῆς ἀπαγορεύσεως εἰς τὰς Κυβερνήσεις τόσον τοῦ Βερολίνου ὅσον καὶ τῆς Βιέννης ὅπως ἀναμιγνύωνται ὁπωσδήποτε εἰς τὰ ζητήματα ταῦτα. Δὲν ἀποκλείεται εἰσέτι, ἂν ἡ Κυβέρνησις τῆς Βιέννης δὲν παράσχῃ ἱκανοποιητικὰς ἐξηγήσεις, ἡ ἐπάνοδος τοῦ κ. Ἀουρίτι νὰ λάβῃ χαρακτῆρα ἀνακλήσεως.

Ὁ Τύπος ἐπικροτεῖ τὴν πολιτικὴν ταύτην, τονίζων ὅτι ἡ ἰταλικὴ κοινὴ γνώμη ἐπιδοκιμάζει αὐτὴν πληρέστατα.

Ἀφ' ἑτέρου ὁ γραμματεὺς τοῦ φασιστικοῦ κόμματος κ. Τουράτι ἐδήλωσεν ὅτι λίαν προσεχῶς ἡ Κυβέρνησις θὰ προβῇ εἰς τὸν ἐξιταλισμὸν τῶν ξενικῶν ὀνομάτων τῶν νέων ἐπαρχιῶν.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΡΩΜΗ, 28 (Ἀσύρματος).— Σχολιάζουσα τὸ ταξείδιον τοῦ ἐν Βιέννῃ Ἰταλοῦ πρέσβεως κ. Ἀουρίτι εἰς Ρώμην ἡ «Τριμπούνα» παρατηρεῖ ὅτι ὁ κ. Μουσσολίνι ἐξέφρασε τὴν δυσαρέσκειάν του εἰς Βιέννην διὰ τὰς γενομένας ἐν τῇ Βουλῇ τοῦ Ἴνσμπρουκ ἀδικαιολογήτους ἰταλοφόβους δηλώσεις, αἵτινες ἐπανελήφθησαν σχεδὸν ἀμέσως εἰς τὴν αὐστριακὴν Βουλὴν καὶ ἐπροκάλεσαν ὁμοίας δηλώσεις τοῦ αὐστριακοῦ καγκελλαρίου Ζέϊπελ, ὅστις, μὴ λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰς ἰταλικὰς νουθεσίας, ἐδημιούργησεν ἑκουσίως νέαν δυσχερῆ φάσιν εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ διπλωματικὰς σχέσεις μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Αὐστρίας. Αἱ πληροφορίαι τοῦ κ. Ἀουρίτι, προσθέτει ἡ «Τριμπούνα», θὰ συντελέσουν εἰς τὴν λῆψιν ἀποφάσεως, ἐὰν τὸ ταξείδιον τοῦτο θὰ μεταβληθῇ εἰς ἀνάκλησιν αὐτοῦ.

ΕΠΑΓΩΣΕΝ Ο ΚΕΡΑΤΙΟΣ ΚΟΛΠΟΣ

ΣΦΟΔΡΑΙ ΤΡΙΚΥΜΙΑΙ — ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΑΙ ΠΛΗΜΜΥΡΑΙ

ΝΑΥΑΓΙΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΘΥΜΑΤΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 28 (Ἀσύρματος). — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κων)πόλεως, ἕνεκα τοῦ ἐπικρατοῦντος δριμυτάτου ψύχους ἐπάγωσε μέρος τοῦ κόλπου τοῦ Χρυσοῦ Κέρατος, τοιοῦτον δὲ γεγονὸς δὲν ἔχει συμβῇ ἀπὸ μιᾶς ἑκατονταετίας καὶ πλέον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΣΠΙΑΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. 28. — Σφοδραὶ τρικυμίαι ἐπεκράτησαν εἰς τὴν Κασπίαν θάλασσαν, αἵτινες ἐπροξένησαν μεγάλας ζημίας εἰς τὰ ταξειδεύοντα πλοῖα. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνετράπη καὶ ἡ θαλαμηγὸς τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν περσικῶν ἁλιευτικῶν πλοίων, συνεπείᾳ δὲ τούτου ἐπνίγη ὁ ἐπιθεωρητὴς καὶ 11 ἄνδρες τοῦ πληρώματος.

ΕΙΣ ΤΑ ΙΣΠΑΝΙΚΑ ΠΑΡΑΛΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 28.— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Μαδρίτης ἡ κακοκαιρία, ἥτις ἐπικρατεῖ εἰς τὰ ἱσπανικὰ παράλια, προξενεῖ μεγάλας ζημίας εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας τῆς Ἱσπανίας. Δεκατέσσαρες ἀθίγγανοι, διερχόμενοι ποταμὸν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χουέλβα, παρεσύρθησαν ὑπὸ τοῦ ὁρμητικοῦ ῥεύματος τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐπνίγησαν.

ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΑΙ ΠΛΗΜΜΥΡΑΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 28. — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Ρίου Ἰανείρου τῆς Βραζιλίας ἕνεκα μεγάλων πλημμυρῶν κατεστράφησαν ὑπὲρ τὰς 200 οἰκίαι καὶ ἐπνίγησαν πολλοὶ ἄνθρωποι.

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΚΙΝΕΖΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΑΙΘΡΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. — Κατὰ τὰς ἐκ Κίνας εἰδήσεις ὁ Κίτρινος ποταμὸς ἐπλημμύρισε πλησίον τῶν ἐκβολῶν του καὶ κατέκλυσε 80 χωρία. Ἕνεκα τούτου 20.000 Κινέζοι ἐγκατέλειψαν τὰς πληρωθείσας ὑδάτων οἰκίας των καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ὅπως σωθοῦν ἐκ τῆς πλημμύρας.

ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΜΕ ΘΥΜΑΤΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. 28.— Ἕνεκα ναυαγίου τοῦ ἰσλανδικοῦ ἀτμοπλοίου «Φορέττι» εἰς τὰ παράλια τῆς Ἰσλανδίας, 13 ἄνδρες τοῦ πληρώματος παρασυρθέντες ὑπὸ μεγάλου κύματος ἐκτὸς τοῦ πλοίου, ἐπνίγησαν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐννέα κατωρθώθη νὰ σωθοῦν.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

ΕΞΗΓΟΥΣΑ ΤΑΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΣ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΤΑΜΙΑΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους καὶ ταμίας τοῦ Κράτους διεβιβάσθη ἡ κάτωθι τηλεγραφικὴ ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἐν σχέσει μὲ τὰς φορολογικὰς διευκολύνσεις.

Διὰ καταρτισθέντος νομοσχεδίου ὁρίζεται ὅτι ὁ ὀφειλόμενος φόρος καθαρῶν προσόδων, ἀναλυτικὸς πλὴν τρίτης καὶ ἕκτης κατηγορίας, ὡς καὶ ὁ συνθετικὸς τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1919—1920 μέχρι τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1925—1926 καθὼς καὶ ὁ φόρος τῶν ἐκτάκτων κερδῶν καὶ γεωργικῆς παραγωγῆς τῶν αὐτῶν ἐτῶν, καταβάλλεται εἰς δέκα ἴσας δόσεις τετραμήνους, τῆς πρώτης ὀφειλομένης ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἄνω νόμου ἢ ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως διὰ τοὺς ἐφεξῆς βεβαιουμένους. Συνεπῶς παραγγέλλομεν ὅπως ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς παρούσης ἀπέχητε αἰτοῦντες καταβολὴν ὁλοκλήρου ὀφειλομένου φόρου τῶν ὡς ἄνω ἐτῶν, περιοριζόμενοι μόνον εἰς τὴν εἴσπραξιν τῆς πρώτης δόσεως ἤτοι τοῦ ἑνὸς δεκάτου. Οἱ οὕτω καταβαλλόμενοι φόροι δὲν ὑπόκεινται εἰς πρόσθετα τέλη καὶ τόκους ὑπερημερίας τυχὸν ὀφειλομένους μέχρις ἰσχύος τοῦ νόμου. Διὰ δημοσιευομένου ἐπίσης διατάγματος κατ' αὐτὰς ὁρίζεται ὅτι ὁ ὀφειλόμενος φόρος ἐπιτηδεύματος τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1926—1927 καὶ 1927—1928 καταβάλλεται εἰς τέσσαρας ἴσας δόσεις ἐντὸς τοῦ Μαρτίου, Ἀπριλίου, Μαΐου καὶ Ἰουνίου 1928 καὶ ὅτι ἡ καθυστέρησις τῆς πληρωμῆς δόσεώς τινος καθιστᾷ ἀμέσως ἀπαιτητὰς ὡσαύτως ἁπάσας τὰς ὑπολειπομένας δόσεις. Συνεπῶς ἡ πρώτη δόσις τοῦ ὡς ἄνω ὀφειλομένου φόρου ἐπιτηδεύματος δέον ν' ἀπαιτηθῇ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1928.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΔΕΝ ΑΠΕΦΑΣΙΣΕΝ ΑΚΟΜΗ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΛΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ

ΚΑΦΑΝΤΑΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΖΗΤΟΥΝ ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΝ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπεκοινώνησε χθὲς τὴν ἑσπέραν μετὰ τοῦ κ. Μεταξᾶ διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς συγκλήσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τὸ ὁποῖον θὰ λάβῃ τελικὰς ἀποφάσεις διὰ τὴν σύμβασιν τῆς ὁδοποιΐας. Ἀργότερον ὁ κ. Μεταξᾶς ἐπεσκέφθη τὸν κ. Μιχαλακόπουλον, εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, μετὰ τοῦ ὁποίου συνεννοήθη προφανῶς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον θὰ συνέλθῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα αὔριον, δεδομένου ὅτι μεθαύριον ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀναχωρεῖ διὰ Γενεύην.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ὁδοποιΐας, ὑπῆρχον χθὲς τὴν νύκτα πληροφορίαι κατὰ τὰς ὁποίας οἱ ἐκ τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων βουλευτῶν κεκηρυγμένοι κατὰ τῆς παραχωρήσεως τῆς συμβάσεως εἰς τὸν ὅμιλον Μακρῆ ἠξίωσαν καὶ ἐγγράφως παρὰ τοῦ κ. Καφαντάρη ὅπως ἐπιμείνῃ, κατὰ τὴν ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ τελικὴν συζήτησιν, εἰς τὴν ἄποψιν περὶ ἐπαναλήψεως τοῦ σχετικοῦ διαγωνισμοῦ. Κατὰ τὰς ἀναφερομένας πληροφορίας, ἡ ἀξίωσις διετυπώθη εἰς τόνον ἀπολύτως κατηγορηματικὸν ἐνέχουσα τὴν ἔννοιαν διαβήματος τῆς ὁμάδος ταύτης τῶν βουλευτῶν πρὸς τὸν ἡγέτην τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων.

Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ διαβήματος οὐδεμία ὑπῆρχε μέχρι τῆς νυκτὸς συγκεκριμένη πληροφορία. Ἀνεφέρετο μόνον ὡς χαρακτηριστικὴ ἡ δήλωσις τοῦ κ. Καφαντάρη, ὅτι ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τῆς ὁδοποιΐας θὰ ἀποφασισθῇ «ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ», ἀποδιδομένης εἰς τὴν φράσιν ταύτην τῆς ἐννοίας νέου διαγωνισμοῦ.

Ἐνδεικτικὴ τῆς κρατούσης συγχύσεως μεταξὺ τῶν κυβερνητικῶν κύκλων ὡς πρὸς τὴν λύσιν, ἡ ὁποία θὰ δοθῇ τελικῶς εἰς τὸ ζήτημα τῆς ὁδοποιΐας, εἶναι καὶ ἡ προαγγελλομένη ἀναβολὴ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν τακτικῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς διὰ τὴν προσεχῆ Τετάρτην.

Ἡ ἀναβολὴ αὕτη ἐκρίνετο χθὲς ὡς ἀποσκοποῦσα εἰς τὸ ν' ἀποφευχθῇ ὁ ἐν τῇ Βουλῇ σχετικὸς ἔλεγχος τῆς Δευτέρας.

ΤΟ ΕΙΣ ΓΕΝΕΥΗΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, προκειμένου νὰ ἀναχωρήσῃ τὴν Παρασκευὴν εἰς Γενεύην ἐδέχθη χθὲς εἰς συνομιλίαν τοὺς ἐνταῦθα ξένους πρεσβευτάς.

Συναφῶς πρὸς τὸ εἰς Γενεύην ταξείδιον τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἀνεκοινώθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἀπεφασίσθη τοῦτο ἀπὸ ἡμερῶν ἐν εἰδικῇ συσκέψει τῶν τριῶν μετεχόντων τῆς Κυβερνήσεως ἀρχηγῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνεγνώρισαν ὡς ἐπιβεβλημένην τὴν ἀνάγκην τῆς παρουσίας ἐν Γενεύῃ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κατὰ τὴν ἐπικειμένην σύνοδον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κατὰ τὴν χθεσινὴν παρ' αὐτῷ ἐπίσκεψιν τοῦ Τούρκου πρεσβευτοῦ ὡμίλησε πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν ἀντιλήψεων ἐφ' ὧν θὰ στηρίζεται ἡ ἐπιδοθησομένη ἀπάντησις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς τουρκικὰς προτάσεις διὰ τὴν ῥύθμισιν τῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ὑφισταμένων ἐκκρεμῶν ζητημάτων.

Ἡ ἀπάντησις θὰ ἐπιδοθῇ πρὸς τὸν Τοῦρκον πρεσβευτὴν σήμερον.

Περίληψις τῆς ἀπαντήσεως θὰ δοθῇ εἰς τὴν δημοσιότητα μετὰ τὴν ἐπίδοσιν.

Τὸ πνεῦμα αὐτῆς, ἀρνητικὸν διὰ τὰ δύο κύρια σημεῖα τῶν τουρκικῶν προτάσεων συνοψίζεται εἰς ὅσα χθὲς ἐγράψαμεν.

Ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Βουλγαρίας ἐπεσκέφθη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν κ. Μιχαλακόπουλον, μετὰ τοῦ ὁποίου παρέμεινε συνομιλῶν ἐπ' ἀρκετόν.

Κατὰ τὴν συνομιλίαν ἐθίγησαν ὡρισμένα ἐκ τῶν ἐκκρεμῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ζητημάτων.

Διὰ τὴν διευθέτησιν τῶν περισσοτέρων ἐξ αὐτῶν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐδήλωσεν ὅτι θὰ συνεννοηθῇ αὐτοπροσώπως μετὰ τοῦ Βουλγάρου συναδέλφου του κ. Μπούρωφ κατὰ τὴν ἐν Γενεύῃ συνάντησιν.

Ἀνεχώρησε χθὲς ἐπιστρέφων εἰς τὴν ἐν Βαρσοβίᾳ θέσιν του ὁ ἐπιτετραμμένος κ. Ραφαήλ. Ὡς γνωστόν, ὁ κ. Ραφαὴλ εἶχε κληθῇ ἐνταῦθα ἵνα ἀποσταλῇ εἰς Σόφιαν, προκειμένου νὰ διεξαγάγῃ συνεννοήσεις διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν ἑλληνοβουλγαρικῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων. Ἡ ἀποστολὴ ἐν τούτοις αὕτη τοῦ κ. Ραφαὴλ ἐματαιώθη, κριθέντος ὅτι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν διαπραγματεύσεων παρίσταται ἀνάγκη νέας ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεως τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου μετὰ τοῦ Βουλγάρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπούρωφ.

Η ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Η ΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ. - ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗ. - ΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ

Διενεμήθη χθὲς ἡ 7η τριμηνιαία ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως προσφύγων, ἀναφερομένη εἰς τὰ πεπραγμένα τοῦ λήξαντος τὴν 31 Δεκεμβρίου 1927 τριμήνου.

Ἐν ἀρχῇ ἐξετάζεται τὸ ἰσοζύγιον τῆς Ε.Α.Π. τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται εἰς 11.122.566.10 1)2 λίρας. Αἱ πραγματοποιηθεῖσαι δαπάναι διὰ γενικὰ ἔξοδα—ἔξοδα ὑπηρεσιῶν — καὶ ἀποκαταστάσεως ἀνῆλθον μέχρι τοῦδε εἰς 9.515.230.4.8 λίρας. Ἐξ αὐτῶν ἐδαπανήθησαν 7.500.329.8.9 λίραι διὰ τὴν ἀγροτικὴν ἐγκατάστασιν καὶ 728.751.13.7 λίραι δι' ἔξοδα ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας. Ἐδαπανήθησαν 1.110.493.8.2 1)2 λίραι διὰ τὴν ἀστικὴν ἐγκατάστασιν καὶ 20.491.5.3 λίραι δι' ἔξοδα ὑπηρεσίας. Ἡ ἐποικιστικὴ ὑπηρεσία ἐδαπάνησε ὁμολογουμένως ὑπὲρ τὰς 700 χιλιάδας λίρας.

Τοῦτο ἀποδίδεται εἰς τὰς πραγματικῶς ὑπερόγκους δαπάνας εἰς ἃς προῆλθεν ἡ ἐν λόγῳ ὑπηρεσία, καθ' ὅσον ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ μετακινῆται συνεχῶς καὶ νὰ ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐπιλύσεως τῶν ἀναφυομένων ἑκάστοτε διαφορῶν μεταξὺ προσφύγων καὶ γηγενῶν καὶ μεταξὺ προσφύγων.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ προϋπολογιστικὴ κατάστασις τὴν 31 Δεκεμβρίου 1927, ἀνήρχετο εἰς λίρας 1.119.249.16. 2 1)1. Ἠνοίχθησαν πιστώσεις κατὰ τὸ ἐν λόγῳ τρίμηνον ἐκ δρ. 20.937.500 διὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων ἔργων ἐν Ναούσῃ, Μακεδονίᾳ, Αἰτωλοακαρνανίᾳ κλπ. Ὡς πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1928, ἡ Ε.Α.Π. φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ καταρτίσῃ τοῦτον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προγράμματος τῶν δύο προηγουμένων ἐτῶν, χρησιμοποιοῦσα τὸ προϊὸν ἐκ τοῦ δανείου τῶν 3.000.000 λιρῶν.

ΤΙ ΚΑΤΕΒΑΛΟΝ ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Οἱ πρόσφυγες κατὰ τὸ 1927, κατέβαλον εἰς τὴν Ε.Α.Π. τὸ ποσὸν τῶν λιρῶν 148.284.14.11 εἰς χρῆμα καὶ ὁμολογίας. Ἐξ αὐτῶν οἱ ἀγρόται κατέβαλον εἰς χρῆμα 31.111.11.2 λίρας καὶ εἰς ὁμολογίας 57.717.10.0, οἱ δὲ ἀστοὶ εἰς χρῆμα, λίρας 10.820.13.9 καὶ εἰς ὁμολογίας, λίρας 48.635.0.0. Ἡ ἐκ τῆς δεκάτης ὀφειλὴ τοῦ ἑλληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Ε.Α.Π. ἐκ δρ. 53.000.000 κατόπιν σχετικῆς συμφωνίας, θὰ καταβληθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ δανείου τοῦ γενομένου διὰ τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ κυμαινομένου χρέους. Ὡς πρὸς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀγροτῶν, προσφύγων, ἡ ἐπιτροπὴ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Κράτους ἐπεξεργάζεται τὰς σχετικὰς λεπτομερείας. Ἐλπίζει δὲ ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἔναρξις τῶν ἀποζημιώσεων τούτων μετὰ πάροδον 6—7 μηνῶν.

Ἐν εἰδικῇ παραγράφῳ ἀναφέρεται περὶ τῆς ἀποτυχούσης ἐποικιστικῆς ἐργασίας εἰς τὴν περιφέρειαν Νέστου καὶ δὴ εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ἑλληνοβουλγαρικῶν συνόρων.

Ὁ ἐνεργήσας σχετικὴν περιοδείαν κ. Σίμψον δικαιολογεῖ τὴν ἀποτυχίαν ταύτην εἰς τὴν ἔλλειψιν συγκοινωνιῶν. Προτείνει δὲ τὴν βελτίωσιν τῶν ὁδῶν Δράμας—Ὀσενίτσα καὶ Ζίρνοβο—Μπορόβο, ὁπότε ἐλπίζεται ὅτι ἡ ἀπόκεντρος αὐτὴ περιοχὴ θὰ καταστῇ σὺν τῷ χρόνῳ σοβαρὸς προσφυγικὸς παράγων.

Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

Αἱ καλλιέργειαι τῶν δημητριακῶν ἔχουν ἐπίσης αὐξηθῆ σημαντικῶς. Ἡ συγκριτικὴ δὲ κίνησις αὐτῶν ἀπὸ τοῦ 1924 ἔχει ὡς ἑξῆς:

Κατὰ τὸ 1924 τόν. 294.120, 1925 τόννοι 434.460, 1926 τόν. 478.580.

Ἡ παραγωγὴ τοῦ 1927 προβλέπεται ὅτι θ' ἀνέλθῃ εἰς 630.000 τόν. περίπου.

Ἡ σοβαρωτέρα καλλιέργεια καὶ παραγωγὴ εἶνε ἡ τοῦ σίτου. Ἔχει δὲ αὕτη οὕτω: Κατὰ τὸ 1924 τόν. 118.286, 1925 τόννοι 171.824, 1926 τόν. 189.927, 1927 τόννοι 246.637.

Ἡ αὔξησις ἑπομένως τῆς παραγωγῆς τοῦ σίτου ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μείωσιν τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ, ἡ ὁποία κατὰ τὰ ἀντίστοιχα ἔτη ἔχει ὡς ἑξῆς:

Κατὰ τὸ 1924 τόν. 407.161, 1925 τόννοι 364.367. 1926 τόν. 316.605.

Ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀστικὴν ἐγκατάστασιν ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν τρίμηνον, κατήρτισε τὰς ἐργασίας εἰς ἃς θὰ προβῇ μετὰ τὴν ἀνάληψιν παρ' αὐτῆς τοῦ προϊόντος τοῦ νέου δανείου. Ἀναφέρει δὲ ὅτι προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀνεγέρσεως νέων συνοικισμῶν. Ἐν τούτοις κατὰ τὸ ἐν λόγῳ τρίμηνον ἐδαπανήθησαν 7.000.000 δρχ. διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέων ἀστικῶν οἰκημάτων εἰς Ἔδεσσαν, Γενιτσά, Νάουσαν κλπ. Ἐπίσης δὲ ἤρχισαν ἀνεγειρόμενα εἰς διάφορα ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τὰ 500 οἰκήματα, 350 ἐν Ξάνθῃ καὶ 150 εἰς Κομοτινήν. Ἀπαλλοτριώθησαν ἐπίσης ἀρκεταὶ γαῖαι εἰς Βύρωνα καὶ Κοκκινιὰν διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ ἄλλων οἰκημάτων, ἐντελῶς νέου τύπου, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀξία θ' ἀνέλθῃ εἰς 100 λίρας περίπου ἑκάστη.

Ἀναφέρει ἀκολούθως τὰς προσπαθείας της διὰ τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τῶν προσφύγων, καὶ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα διαθέτει ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ἐν τέλει ἀναφέρει τὰς ἐνεργείας της διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν Ἀρμενίων προσφύγων ἐκ τῶν συνοικισμῶν, καὶ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν μακρὰν τῆς Ἑλλάδος, τῇ βοηθείᾳ πάντοτε τῶν ἑκάστοτε ἑλληνικῶν κυβερνήσεων.

Ἡ ἔκθεσις γενικῶς διαπνέεται ὑπὸ πνεύματος αἰσιοδοξίας, ὡς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀποκαταστάσεως.

Ο κ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀπαντῶν εἰς τὸ χθὲς δημοσιευθὲν ἀνακοινωθὲν τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως εἶπεν ὅτι, ἐπειδὴ τοῦτο καθάπτεται τοῦ γοήτρου τοῦ νομοθετικοῦ Σώματος, ψηφίσαντος τὸν τελευταῖον νόμον περὶ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, τοῦ γοήτρου τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, παραπέμπει τοὺς συντάξαντας καὶ δημοσιεύσαντας αὐτὸ εἰς τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, ἁρμόδιον ὅπως τοὺς δικάσῃ.

Αἱ σωματειακαὶ ἐλευθερίαι — ἐτόνισεν ὁ κ. ὑπουργός —δὲν εἶναι δυνατὸν ἐπ' ἄπειρον νὰ δημιουργῶσιν ἀσυδοσίαν διὰ τοὺς ὑβρίζοντας καὶ συκοφαντοῦντας τὸ Κράτος. Τὰ συμφέροντα τοῦ κλάδου κάλλιστα ἐξυπηρετοῦνται διὰ γλώσσης εὐπρεποῦς, ἀπροσώπως καὶ μὲ καλὴν πίστιν. Κακοπίστους προσωπικὰς ἐπιθέσεις δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν, ἐφ' ὅσον ἐν Ἑλλάδι πρόκειται νὰ ὑπάρξῃ Κράτος καὶ οὐχὶ σύνολον ἀναρχουμένων ὁμάδων.

Η ΜΟΝΟΠΩΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ ΥΠΟ ΑΝΑΠΗΡΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ κ. Κύρκος ἀπεφάσισεν ὅπως εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν τροποποίησιν τοῦ διατάγματος «Περὶ Μονοπωλήσεως τοῦ Καπνοῦ ὑπὸ τῶν ἀναπήρων», ὥστε νὰ ἐπιτραπῇ ἡ πώλησις καὶ εἰς τοὺς πρόσφυγας μικροπωλητάς, ἰδίᾳ δὲ τῶν συνοικιῶν, ἐφοδιαζομένους μὲ σχετικὰς ἀδείας.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΠΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑΝ ΖΩΝΗΝ

ΟΙ κ. κ. ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ ΚΑΙ ΜΥΛΩΝΑΣ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βελέντζας συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τοῦ ὑπουργείου του κ. Θεοδωρόπουλον καὶ τὸν διευθυντὴν τῆς ἐργασίας κ. Ζάκκαν ἀνεχώρησε χθὲς τὸ ἀπόγευμα διὰ Θεσσαλονίκην προκειμένου νὰ προεδρεύσῃ τοῦ συγκαλουμένου σήμερον συνεδρίου τῶν καπνοπαραγωγῶν καὶ καπνοβιομηχάνων, τὸ ὁποῖον μεταξὺ τῶν ἄλλων θὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐὰν πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἰσαγωγὴ ξένων ἢ ἑλληνικῶν καπνῶν πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ ἐμπορίαν εἰς τὴν ἐλευθέραν ζώνην Θεσ)νίκης.

Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ τῆς ὁποίας συνειργάσθη ὁ κ. ὑπουργὸς σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐκηρύχθη ἀνεπιφυλάκτως ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς ἀνεπεξεργάστων ξένων καπνῶν εἰς τὴν ἐλευθέραν ζώνην ὡς καὶ τῆς εἰσαγωγῆς Ἑλληνικῶν καπνῶν ὡρισμένων μόνον περιφερειῶν.

Διὰ τὰ Ἑλληνικὰ καπνὰ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου ἐφάνη ἐπιφυλακτική, καθόσον ὑπάρχει φόβος μὴ διὰ τῆς ἀθρόας εἰσαγωγῆς γενικῶς τῶν Ἑλληνικῶν καπνῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ζώνῃ χειροτερεύσῃ ἡ ποιότης καὶ γενικώτερον ἡ φήμη τῶν καλῶν Ἑλληνικῶν καὶ ἰδίᾳ Μακεδονικῶν καπνῶν.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω τούτων ἀπόψεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐκτεθοῦν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, θὰ κατευθύνῃ ὁ κ. ὑπουργὸς τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου λαμβάνων ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς γνώμας τῶν διαφόρων ἀντιπροσώπων.

Ἐπίσης ὁ κ. ὑπουργὸς ἔχων ὑπ' ὄψιν του ὑπόμνημα τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐλευθέρας ζώνης θὰ εἰσηγηθῇ τὴν ἄμεσον ἐπέκτασιν τῶν λιμενικῶν ἔργων τῆς ἐλευθέρας ζώνης, τὴν ἵδρυσιν ἀποθηκῶν καὶ τὴν ὀργάνωσιν ὑπηρεσίας αὐστηρᾶς διώξεως τοῦ λαθρεμπορίου τοῦ καπνοῦ.

ΚΑΙ Ο κ. ΜΥΛΩΝΑΣ

Ἐπίσης χθὲς ἀνεχώρησεν εἰς Θεσσαλονίκην συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐμμέσων φόρων κ. Ράμου ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μυλωνᾶς, ἵνα παραστῇ εἰς τὸ συνέδριον τῶν καπνοβιομηχάνων.

Ο κ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΣΕΡΒΙΑΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ κ. Πάγκαλος ἀπαντῶν εἰς τεθὲν ἐρώτημα ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος «Φῶς» ἐπὶ τῆς συνάψεως τῆς ἑλληνοσερβικῆς ἀπήντησε διὰ τῶν ἑξῆς: «Δύναμαι νὰ εἴπω τοῦτο: Ὅταν ἀνέλαβον τὴν ἀρχὴν εὗρον τὴν Θεσσαλονίκην κινδυνεύουσαν, τὸ δὲ Κράτος διεθνῶς ἀπομονωμένον. Κατέστησα τοῦτο σεβαστὸν εἰς φίλους καὶ ἐχθροὺς ἐνισχύσας καὶ ἀνασυντάξας τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις. Ὅταν ἐπέλθῃ ἡ στιγμὴ δὲν θὰ διστάσω νὰ ἀνακοινώσω καὶ γεγονότα ἀποδεικνύοντα ὅτι διὰ τῶν συμβάσεων μὲ τὴν Σερβίαν ἐξησφαλίζετο διὰ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἡ ἀσφάλεια τῶν συνόρων καὶ τὸ γόητρον καὶ κῦρος τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ τῶν Βαλκανίων. Αἱ ἐναντίον μου διώξεις μεγεθύνουν τὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ πρὸς ἐμέ. Αἰσιοδοξῶ ἀπολύτως διὰ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος, διότι οὐδεὶς θὰ δυνηθῇ νὰ μετατρέψῃ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ.

Η ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΩΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας συνέρχεται σήμερον τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων, ἅτινα ἔχει καταρτίσει ὁ κ. Νικολούδης πρὸς ὑποβολὴν εἰς τὴν Βουλήν.

ΑΠΕΦΥΛΑΚΙΣΘΗ Ο κ. ΦΙΛΑΝΔΡΟΣ

Ἀπεφυλακίσθη ὁ τέως ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Φίλανδρος, καταβληθείσης τῆς ὑπὸ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς ὁρισθείσης ἐγγυήσεως ἐκ 360 χιλιάδων δραχ. εἰς προσφυγικὰς ὁμολογίας, δι' ἐράνου ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Μακεδονίᾳ προσφυγικῶν ὀργανώσεων.

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑΙ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον διὰ προκηρύξεώς του καλεῖ τοὺς ἐργάτας, ἐπαγγελματίας, δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ πρόσφυγας, ὅπως σχηματίσουν ἑνιαῖον μέτωπον ἐναντίον τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος. Γενομένων ἐρευνῶν ἐκτὸς τῶν ἄλλων κατεσχέθησαν καὶ κομμουνιστικαὶ ἐφημερίδες ἐκδιδόμεναι εἰς Ἀμερικήν.

2α ΕΚΔΟΣ

ΑΠΕΣΥΡΘΗ Η ΑΛΒΑΝ
ΑΙΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Κ.

ΔΙΕΤΥΠΩΘΗ ΑΞΙ
ΤΟΥ κ. ΜΟΥΣΣΟΛΙΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28 (Τ
ταποκριτοῦ μας).— Ὑπὸ τῶ
ταῦθα διπλωματικῶν κύ
σχολιάζεται τὸ διάβημα
ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως,
τες ἀπέσυρε τὴν αἴτησιν ἥ
χεν ἀπευθύνει πρὸς τὴν
νωνίαν τῶν Ἐθνῶν, ζη
τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν
ὑπὲρ τῶν μαστιζομένων ἐκ
πείνης πληθυσμῶν τῆς Β
ου Ἀλβανίας.

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφ
ας, ἡ ἀνάκλησις τῆς αἰτή
ἐγένετο ἀξιώσει τοῦ κ. Μ
σολίνι, ὅστις, διὰ νὰ ἀποσ
σῃ οἱανδήποτε ἐπέμβασιν,
καὶ φιλανθρωπικήν, τρίτω
Ἀλβανίᾳ, προσεφέρθη ὁ
ος νὰ ἔλθῃ ἐπίκουρος τῶν
σχόντων κατοίκων αὐτῆς.

ΜΙΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡ

ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΝΑΥΤΙΛΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. (Τοῦ ἀνταπ
μας). — Ὁ πρόεδρος τοῦ Μικτοῦ
λληνογερμανικοῦ Δικαστηρίου ἀν
λε σήμερον τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφ
τοῦ πραγματογνώμονες, ὅστις δι
πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας τοῦ τ
λισθέντος κατὰ τὸν πόλεμον ἑλλ
ἀτμοπλοίου «Σπύρος».

Οὗτος ἐκτιμᾷ τὴν ἀξίαν τοῦ
εἰς 261 χιλιάδας λίρας στερλίνας
διαφυγὸν κέρδος εἰς 86 χιλιάδ
αὐτῶν δέον νὰ ἀφαιρεθοῦν 115
δες λίραι, αἵτινες ἐπληρώθησαν
σφάλεια.

Ἡ πραγματογνωμοσύνη αὐτὴ
ἰδιαιτέραν σπουδαιότητα, καθόσο
μιουργεῖ προηγούμενον ἐν σχέσ
τὰ ὑπόλοιπα τορπιλλισθέντα ἑλλ
ἀτμόπλοια.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΧΑ

ΠΛΑΣΤΟΙ ΟΙ ΤΙΤΛΟΙ

*ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 28. (Τοῦ ἀνταποκ
μας).— Ἀναχωροῦν ἐντὸς τῶν ἡμ
αὐτῶν δι' Ἀθήνας ὅπως ἐξετάσουν
πόθεσιν τῆς ἑταιρείας τῆς διεκδικ
τὰ κτήματα τοῦ Χαμίτ, οἱ κ.κ. Ρηγό
εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν Θράκης καὶ
πουλος ἀνακριτής. Οἱ τίτλοι τῆς ἐν
ἑταιρείας ἀπεδείχθησαν πλαστοί. Λέγ
ὅτι μετέχουν τῆς ἑταιρείας οἱ κ.κ.
τάρης καὶ Πολίτης.*

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΑΠΟΚΗΡΥΞΕΩΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. (Πρακτορ. Χαβᾶς).
Εἰς τὸ Γαλλικὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον
Μπριὰν ἀνέγνωσε τὴν ἀπάντησιν τοῦ Ἀ
ρικανοῦ ὑπουργοῦ κ. Κέλλογκ διὰ τὴν
ψιν πολυμεροῦς συνθήκης περὶ ἀποκη
τοῦ πολέμου. Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Κέλ
μολονότι συντεταγμένη μὲ ὕφος ἐγκ
περιέχει καί τινας μικρὰς ἀντιθέσεις
ψεων.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ Κ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 28. (Ἀσύρματος).—
Γερμανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερ
Στρέζεμαν ἀναχωρεῖ τὸ προσεχὲς
ἐκ τοῦ Κὰπ - Μαρτὲν τῆς Ριβιέρας
φικνεῖται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴ
αν τῆς Κυριακῆς εἰς Γενεύην ἵνα
τῶν συνεδριάσεων τῆς Διασκέψεως τοῦ
βουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. Ὁ ὑφυπουργὸς
Σούμπερτ συνεννοήθη σήμερον πρὸ τῆς
χωρήσεώς του εἰς Κὰπ-Μαρτὲν μετὰ
γερμανικῆς Κυβερνήσεως περὶ τῶν ἐργασ
ῶν τῆς Διασκέψεως τοῦ Συμβουλίου τῆς
Τ.Ε. καὶ περὶ τῆς στάσεως τῆς Γερμανί
κατὰ τὰς ἐν τῇ διασκέψει ταύτῃ συζητήσε

Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΣΦΥΞΙΟΓΟΝΩ

*ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 28. (Πρακτ. Ρώϋτερ)
— Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὁ
Μπάλντουϊν ἐδήλωσεν ὅτι ἡ κυβέρνη
ἔκρινεν ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ κυρώσῃ
σύμβασιν τοῦ 1925 δι' ἧς καταργεῖται
χρησιμοποίησις τῶν ἀσφυξιογόνων
ων, ἐν ἀναμονῇ τῆς κυρώσεως τῆς
βάσεως ἐκ μέρους τῶν ἄλλων Δυνάμ*

ΠΡΟΤΟΜΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΚΕ ΙΩΝΕΣΚΟ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 28. (Πρακτ. Ρ
τερ). — Ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισεν ὁμοφ
τὴν ἀνέγερσιν προτομῆς τοῦ Τάκε Ἰ
ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῆς Βουλῆς. Οἱ ἀρ
τῶν διαφόρων κομμάτων ἔπλεξαν τὸ ἐ
μιον τοῦ Ρουμάνου πολιτικοῦ ἀνδρός,
σαντες ὅτι οὗτος ἔπαιξε πρωτεύοντα
εἰς τὴν ρουμανικὴν πολιτικήν, διότι οὗ
πῆρξεν ὁ ὑπέρμαχος τῆς ἐξόδου τῆς Ρ
νίας ἐκ τῆς οὐδετερότητος παρὰ τὸ
τῆς Ἀντὰντ καὶ βραδύτερον ὁ εἰσηγη
Μικρᾶς Ἀντάντ.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀγγέλλεται ἐκ Καβάλλας πρὸς τὸ
γεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι οἱ ἐκεῖ κομ
σταὶ ἐπεχείρησαν νὰ συγκροτήσουν
ρέτως συλλαλητήριον διαμαρτυρίας διὰ
μελετωμένην ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διά
τῶν κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων.

— Συνελήφθη ὁ Θρασ. Κολλάρος κα
γορούμενος ὅτι διέπραξε διαφόρου. ἀπά
διὰ τῆς μεθόδου τῶν πλαστῶν ἐπιστο

—Ἐντὸς μάνδρας εὑρισκομένης ἐπὶ τῆ
δοῦ Λένορμαν ἀπεβίωσεν ἐκ ψύξεως ὁ γ
Μ. Καραπαναγιώτης.

—Ὡσαύτως εἰς τὴν ὁδὸν Ἁρμοδίου ἀ
ρέθη νεκρὸς ὁ γέρων Σπυρ. Καταβώτης
ποθανὼν προφανῶς ἐκ τοῦ ψύχους.

—Ἀγγέλλεται ἐξ Ἁγίου Νικολάου
θίου Κρήτης, ὅτι χθὲς τὴν 11ην πρωϊν
ξ ερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὸ ἐκεῖ ἐργοστά
πυρηνελαιουργίας «Ὁ Ροῦσσος», ἀποτεφ
θὲν ἐξ ὁλοκλήρου. Αἱ ἐπελθοῦσαι ζημίαι
περβαίνουν τὰς 600 χιλ. δραχμῶν.

Σήμερον τὴν πρωΐαν ἐνώπιον τοῦ ἐν Π
ραιεῖ Διαρκοῦς Ναυτοδικείου ἄρχεται ἡ δ
τοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ ὑποναυάρχου κ. Κ. Β
[illegible] κατηγορουμένου ἐπὶ ψευδεῖ καταμ
[illegible] τοῦ [illegible] κ. Θεοφανίδου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων, ἤνοιξε τὴν πρωΐαν μὲ ἐντόνους ὑποτιμητικὰς διαθέσεις τὰς ὁποίας καὶ διετήρησε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἡ προσφορὰ ἐξεδηλώθη ζωηροτέρα κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν, καθ' ἣν αἱ τιμαὶ γενικῶς ὅλων τῶν χρεωγράφων ὑπέκυψαν εἰς τὴν πίεσιν τῆς ὑποτιμητικῆς κερδοσκοπίας.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ ἀγορὰ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος ἦτο χθὲς ἤρεμος. Αἱ διακυμάνσεις ἦσαν περιωρισμέναι, αἱ δὲ τιμαὶ ἐλαφρῶς χαλαραί.

Ἡ Ἀγγλικὴ λίρα παρέμεινε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν 368.75 μετρητοῖς.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων ἐγένοντο τὴν μὲν πρωΐαν πράξεις μεταξὺ τῶν 775 καὶ 784, τὸ δὲ ἀπόγευμα μεταξὺ τῶν 771, 773 καὶ 772.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 28, (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ σταφιδαγορὰ ἥσυχος. Κάμπου Ἀμαλιάδος 423ο, 4250. Δελτία ἕτοιμα 4010, Ἀπρίλιος 4035.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τηλεγραφικῶς: Κλείσιμον 27 Φεβρουαρίου 1928

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	58.—	5 ο)ο 1914 . . .	1850
5 ο)ο 1884	58.—	Τράπ. Ἀθηνῶν .	350
4 ο)ο 1887	48.—	» Ἀνατολῆς	
4 ο)ο 1889	48.—	Οἴνων	697
5 ο)ο 1890	58.—	Λαυρίου	32
5 ο)ο 1893	58.—	Ἠλεκτρικῆς . .	168
4 ο)ο 1902	58.—	Σ.Π.Α.Π. . . .	244
5 ο)ο 1907	85.—	Σ.Σ. Θεσσαλίας	458
4 ο)ο 1910	59.50		
5 ο)ο 1914	75.50		
7 ο)ο 1924	10050		
6 ο)ο 1928	91.25		

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΝΑΛΛΑΓΜΑ ΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ.	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξελλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
μη		368.50	—.—	—.—	—.—	0.338	0.24	0.448	0.75	—.—	—.—	260
ρλίνο	368.50		4.88	25.347	12.123	124.02	92.125	164.50	277.—	35.01	795.	973
λάριον	75.51	4.88	—.—	—.—	—.—	25.415	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
ιτ φρ.	14.60	25.347	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
αν. φρ.	30.45	12.123	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
λικ φρ.	2.87	124.02	3.095	20.148	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
ττα	4.00	92.125	5.283	28.354	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
. Ἰσχ.	2.24	164.50	—.—	—.—	—.—	—.—	0.642	1.30	—.—	—.—	—.—	—.—
άριον	1.33	277.—	—.—	—.—	—.—	1.357	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
γικ. φρ.	2.11	35.01	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
	0.47	795.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	308	—.—
Τουρκ.	38.10	9.73	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1928

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ	Π. Μ.	Μ. Μ.	ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	Π. Μ.	Μ. Μ.
5 ο)ο 1881	4275	4275	ἄτοκον 1885	2.—	2.—
5 ο)ο 1884	4275	4275	5 ο)ο 1898	79.—	79.—
4 ο)ο 1887	3570	3570	5 ο)ο 1900	72.—	72.—
4 ο)ο 1889	3560	3560	1 ο)ο 1906	53.—	53.—
5 ο)ο 1890	4270	4270	6 ο)ο 1917	80.—	80.—
5 ο)ο 1893	4200	4200	6 ο)ο 1918	78.—	78.—
2 1)2ο)ο 1898	32000	32000	8 ο)ο ΑΒ 1919	82.—	82.—
4 ο)ο 1902	4200	4200	» Γ.ΣΤ. 1925	77.50	77.50
5 ο)ο 1907	1230	1230	5 ο)ο 1920)π.	195.—	195.—
4 ο)ο 1910	4200	4200	)μ.	195.—	195.—
5 ο)ο 1914	5330	5330	6 1)2ο)ο 1922	97.—	97.50
7 ο)ο 1924	7350	7350	6 ο)ο 1926	80.50	80.50
8 ο)ο 1925	80200	80200	8 ο)ο 1926	97.—	97.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3 ο)ο 1880	1600	1600	2 1)2 ο)ο1912	72.—	72.—
2 1)2 ο)ο1904	74.—	74.—	8 ο)ο 1926	775.—	772.—

Γραφεῖον Γ. Ν. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ	Π. Μ.	Μ. Μ.	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	Π. Μ.	Μ. Μ.	ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ	Π. Μ.	Μ. Μ.	ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	Π. Μ.	Μ. Μ.
Ἐθνικῆς	66500	65100	Ἑρμῆς	265	265	Οἰνοποιΐας	1090	1070	Ἡρακλῆς	920	890
Ἀθηνῶν	1032	1016	Καπνοῦ	149	145	Οἴνων	1925	1875	Τιτὰν	1750	1750
Ἀνατολῆς	1010	990	Ἀπόλλων	220	220	Καμπᾶ	399	392	Σέκερης	190	190
Λαϊκῆς	6000	6000	Βασιλειάδη	100	100	Ἡσαΐα	215	210	Τέκτων	379	365
Ἐμπορικῆς	782	769	Πυριτιδοπ.	2185	2120	Ἕνωσις	375	375	Ἄτλας	246	246
Πειραιῶς	360	360	Λιπασμάτων	1765	1690	Γεωρ. Βιομ.	357	357	Ἔργον	495	495
Βιομηχανίας	705	690	Χρωμάτων	398	380	. . . . . .			Κέκροψ	290	290
Οἰκονομίας	195	195	Ἄγκυρα	47	47	ΔΙΑΦΟΡΟΙ			Κύκλωψ	250	250
Γενικῆς	2000	2000	ΒΙΟ	360	355	Ἠλεκτρικῆς	360	350	Ἐργοληπτ.	386	375
Κεντρικῆς	390	390	Παλλὰς	360	360	Ἐνιαίας	595	595	Ὄλυμπος	210	210
Κοσμ)πούλ.	775	775	Ἀβαζάκ	70	70	Τηλ. Ἱδρυτ.	60	60	ΑΚΤΕ	235	235
Θεσσαλίας	152	152	Κιλινδρόμ.	165	165	Ὑπεγγύων	4725	4700	Πρώτη Οἰκοδ.	275	275
Χίου	700	700	Ἥλιος	50	50	Κορίνθου	900	900	Καφαμπέλη	245	245
Ἑλ. Ἐμ. Πίσ.	240	240	Ψυγεῖα Θεσ.	250	250	Γεν. Ἀποθηκ.	650	660	ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ		
Ἀγγλοαμ.	75.—	75 —	Ἀθηνᾶ	300	300	. . . . . .			Πειρ. Ἐπιχ.	311	311
Καραβασίλ.	4150	4150	Παγ. Παπης.	85	85	ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.			Ἐριουργίας	650	634
. . . . . .			Σάνιτας	87	87	Ἀλιβερίου	153	150	Βερμίου	548	535
ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ			Βέλλος	90	90	Ἀνθρακωρ.	49	49	Ἔρια	208	208
Κάπαρη	16	16.—	Ἀλεξόπουλ.	330	330	Ἐπ.) Κοιναί	165	160	Ἑλλ. Ταπητ.	375	375
Ἀχαϊκῆς	128	128	Κονσέρβαι	200	200	Ἐπ.) Προν.	248	220	Χρυσαλλὶς	149	149
Ἐθνικῆς	560	548	Ψυγεῖα Πει.	280	280	Λαυρίου	56.—	55.—	Ὑφαντουργ.	120	120
Παληοῦ	13.—	13.—	Ἀνατολὴ	150	150	Ὠρωποῦ	240	240	ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ		
Μιχαληνοῦ	700	700	Χημ. Βιομηχ.	135	135				Θεσσαλίας	1330	1330
Χιακῆς	350	350	Μακρῆ	1355	1340				ΣΠΑΠ	685	660
Γιαννουλάτου	240	240	Ἄλατος	250	250				Ἠλεκτ. Σιδ.	775	740
Κορκόδειλος	350	350									

ΑΠΟΚΟΠΗ ΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ

Ἀνεκοινώθη χθὲς ὅτι αἱ ὁμολογίαι τοῦ δανείου Σ. Α. Π. 1913, εἶνε ἄνευ τοκομεριδίου ἐκ φρ. γαλλ. 12 1)2.

Ὁμοίως αἱ μετοχαὶ Χίου εἶνε ἄνευ μερίσματος ἐκ δρ. χ. 37 χρήσεως 1927.

Ὁμοίως καὶ αἱ μετοχαὶ Ἑταιρ. «Ἀνατολῆς» εἶνε ἄνευ τοκομεριδίου ἐκ δραχ. 13.

ΝΕΑΙ ΝΑΥΠΗΓΗΣΕΙΣ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν ὑπεβλήθη νομοσχέδιον περὶ παροχῆς πιστώσεως 200 ἑκατομμυρίων φράγκων κατ' ἔτος [illegible] τὴν ναυπήγησιν γαλλικῶν ἐμπορικῶν πλοίων χωρητικότητος ἐν συνόλῳ 150.000 τόνων.

ΕΨΗΦΙΣΘΗ ΤΟ ΝΕΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 28. (Πρακτ. Χαβᾶς).— Ἡ Βουλὴ ἀπεδέχθη διὰ 403 ψήφων κα[illegible] σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ [illegible]

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28 (Ἀσύρματος). — Βάμβαξ Ἀμερικῆς Μάϊος 9.90, 9.85 Ἰούλιος. Σάκχαρις 16)— Μάρτιος, 16)5 Αὔγουστος, σῖτος 10)0 1)2 Μάρτιος.

Εἰς τὴν ἐνταῦθα ἀγορὰν παρατηρεῖται σημαντικὴ [illegible]. Προβλέψεις περὶ διακυμάνσεως τῶν τιμῶν δὲν γίνονται.